

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้

Development of Elephant Villages as a Tourist Attraction in
South Isan

โดย สมภาพร คล้ายวิเชียร และคณะ

15 พฤษภาคม 2550

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้

Development of Elephant Villages as a Tourist Attraction in
South Isan

คณะผู้วิจัย

สังกัด

1. สมภาพร คล้ายวิเชียร	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
2. เกษสุดา บุรณพันธ์ศักดิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
3. กัญธิมา นาคินชาติ	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ชุดโครงการ

ธนาคารข้อมูลเพื่อพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืน

กลุ่มจังหวัดอีสานใต้

(นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ชัยภูมิ)

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ เป็นส่วนหนึ่งของชุดโครงการธนาคารข้อมูลเพื่อการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ (นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ชัยภูมิ)

การวิจัยครั้งนี้ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) โดยคณะผู้วิจัยได้รับคำแนะนำและช่วยเหลือในการพัฒนาโครงการวิจัยฉบับสมบูรณ์จาก ดร.เทิดชาย ชวยบำรุง คณะผู้วิจัยขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ และขอขอบคุณคณะทีมงานเจ้าหน้าที่บริหารโครงการวิจัยที่เป็นผู้ติดต่อประสานงาน กับคณะผู้วิจัยในการพัฒนางานวิจัย ให้ดำเนินไปตามขั้นตอนสุดท้ายนี้ขอขอบคุณ รศ.วิสุทธิ์ ภิญญไญวานิชกะ นายนิธิตล วงศ์ศิริกุล และนายศีกฤทธิ์ ชาวละมัย ที่ได้ให้ความรู้โดยการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องการวิจัย และผู้ให้ข้อมูลการวิจัยทุกท่านที่เสียสละเวลาอันมีค่าในการตอบข้อคำถามที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้

สมภาพร คล้ายวิเชียร และคณะ

15 พฤษภาคม 2550

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

โครงการศึกษา แนวทางแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ มีวัตถุประสงค์อยู่ 4 ประการ คือ ศึกษาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ศึกษาจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรคในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ศึกษาแนวทางการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ และศึกษายุทธศาสตร์พึ่งพา เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืน โดยเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน

วิธีการศึกษานี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเชิงลึกในการสำรวจที่อยู่ที่มา และจำนวนเชือกของช้างในอีสานใต้ 6 จังหวัด และส่วนที่ 2 ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของอำเภอที่มีหมู่บ้านช้าง ซึ่งมีอยู่ 9 อำเภอ 3 จังหวัด และใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ จากกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนักท่องเที่ยว จำนวน 400 ชุด และบริษัทนำเที่ยว จำนวน 20 ชุด นอกจากนี้ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ จากกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นประชาชนในพื้นที่ ความรู้ช้าง จำนวน 100 ชุด และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 3 ชุด โดยมีจุดประสงค์เพื่อทราบข้อมูลในด้านความพร้อมของพื้นที่ที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างได้ และทราบข้อมูลเกี่ยวกับจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง ผลจากการศึกษาพบว่า

1. จากการสำรวจเชิงลึกเกี่ยวกับที่อยู่ที่มา และจำนวนเชือกของช้างพบว่า มีช้างอยู่ที่ อ.เขวาสี และอ.เมือง จ.ชัยภูมิ จำนวน 6 เชือก อ.จอมพระ อ.เขวาสินรินทร์ อ.เมือง อ.ชุมพลบุรี และอ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ จำนวน 84 เชือก อ.สตึก และอ.เมือง จ.บุรีรัมย์ จำนวน 84 เชือก รวมทั้งสิ้นจำนวน 175 เชือก

2. ส่วนใหญ่จะประสบปัญหาเรื่องการไม่มีพื้นที่เลี้ยงช้าง เนื่องจากป่าไม้ถูกทำลาย ป่าไม้ที่มีบางส่วนก็เป็นพื้นที่ส่วนบุคคล จึงเป็นสาเหตุให้มีอาหารช้างไม่เพียงพอ ทำให้ออกเร่ร่อนตามเมืองบ้างก็ออกรับงานแสดงตามปางช้างต่างๆ แต่อย่างไรก็ตามโอกาสในการพัฒนาพื้นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวก็มีจุดแข็งในด้านของความโดดเด่นของวิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และจากการสอบถามประชาชนในพื้นที่ เจ้าหน้าที่แหล่งท่องเที่ยว ความรู้ช้างมีทัศนคติเชิงบวกต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ซึ่งกล่าวว่าทำให้เกิดการพัฒนาด้านสาธารณูปโภคโครงสร้างพื้นฐาน ฐานะทางเศรษฐกิจ และการเกิดอาชีพที่หลากหลายจากการมีแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนตนเองโดยตรงเพิ่มมากขึ้น

3. แนวทางการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ เสนอออกเป็น 3 แนวทาง ดังนี้คือ

3.1 แนวทางการพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยว

3.2 แนวทางการพัฒนาตลาดท่องเที่ยว

3.3 แนวทางการพัฒนาด้านความพร้อมทางการท่องเที่ยว

4. สำหรับการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืน โดยเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านมียุทธศาสตร์พึ่งพาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในภาคอีสานตอนใต้ มีสายสัมพันธ์อย่างเหนียวแน่นกับสาธารณรัฐกัมพูชาประชาธิปไตย โดยแสดงให้เห็นได้จากเส้นทางสัญจรทางบกที่เชื่อมโยงระหว่างกัน ดังนั้นจึงขอนำเสนอรูปแบบการท่องเที่ยวโดยใช้เส้นทางที่เชื่อมโยงกับสาธารณรัฐกัมพูชาประชาธิปไตยกับภาคอีสานใต้ของประเทศไทย ดังนี้

4.1 การเดินทางท่องเที่ยวตามเส้นทางสัญจรโบราณของชาวเขมร ซึ่งในสมัยโบราณพาหนะที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นสัตว์ ได้แก่ วัว ม้า และช้าง

4.2 การเดินทางท่องเที่ยวตามรอยการโจรกรรมโบราณวัตถุเขมร ซึ่งเป็นการจำลองเส้นทางขบวนส่งโบราณวัตถุเขมรออกนอกประเทศ ดังที่ทราบภาคอีสานใต้ของประเทศไทยถือว่าเป็นเส้นทางหนึ่งที่นักโจรกรรมนิยมลักลอบขโมยโบราณวัตถุผ่านทางมา

4.3 การเดินทางท่องเที่ยวตามเส้นทางจาริกแสวงบุญ ซึ่งปรากฏศาสนสถานที่มีรูปแบบทางศิลปกรรมลักษณะเหมือนกันหรือใกล้เคียงกันระหว่างศาสนสถานในภาคอีสานใต้ของประเทศไทยกับศาสนสถานในสาธารณรัฐกัมพูชาประชาธิปไตย

ข้อเสนอแนะในการศึกษา

1. ควรมีการสร้างภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวโดยจับประเด็นเอกลักษณ์ทางด้านศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิตความเป็นอยู่มาเป็นแกนหลักในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว

2. ควรจัดกิจกรรมที่ทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวชมแล้ว ได้เห็นกิจกรรมประจำวัน และวิถีชีวิตของคนกับช้างตั้งแต่เช้าจรดค่ำ เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่ได้เข้ามาเที่ยวชมเกิดความรู้สึกประทับใจและรู้สึกเต็มอิมกับการได้เข้าสัมผัส จนอยากเข้ามาเที่ยวชมในครั้งต่อไป

3. ควรมีแนวทางการปฏิบัติเพื่อจัดการช้างในธุรกิจการท่องเที่ยว เช่น การทำสำมะโนประชากรช้างเลี้ยง ในด้านของจำนวน โครงสร้างของประชากร ความเกี่ยวโยงกันทาง พันธุกรรม ประวัติการเลี้ยงดู การใช้งาน ประวัติการสืบพันธุ์และการให้ลูก ฯลฯ การตรวจสอบตัวรูปพรรณของช้าง ทำการฝังไมโครชิปในช้างเพื่อระบุหมายเลขประจำตัวของช้าง เก็บตัวอย่างเลือด อูจจาระ ขน ฯลฯ เพื่อตรวจสอบสุขภาพ รวมถึงกำหนด แผนทางพันธุกรรม วางแผนการผสมพันธุ์และการปรับปรุงสายพันธุ์ของในปางช้าง ควรมีสัตวแพทย์ที่มีความรู้ และความสามารถเกี่ยวกับช้าง เป็นที่ปรึกษาและให้บริการดูแลสุขภาพช้าง

4. ฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพของบุคลากร เช่น ผู้จัดการปางช้าง ควาญช้าง มัคคุเทศก์ ฯลฯ ในด้านต่างๆ

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ : RDG4950073

ชื่อโครงการ : แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้

ชื่อนักวิจัย : สมภาพร คล้ายวิเชียร, เกษสุดา บุรณพันธ์ศักดิ์, กัญญิมา นาคินชาติ
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

E-mail Address : Kobclayvichine@Hotmail.com

ระยะเวลาโครงการ : 1 มิถุนายน พ.ศ.2549 - 31 พฤษภาคม พ.ศ.2550

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์อยู่ 4 ประการ คือ ศึกษาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ศึกษาจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ศึกษาแนวทางการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ และศึกษายุทธศาสตร์พึ่งพา เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืน โดยเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน

วิธีการศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเชิงลึกในการสำรวจที่อยู่ที่มา และจำนวนเชือกของช้างในอีสานใต้ 6 จังหวัด และส่วนที่ 2 ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของอำเภอที่มีหมู่บ้านช้าง ซึ่งมีอยู่ 9 อำเภอ 3 จังหวัด และใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ จากกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนักท่องเที่ยว จำนวน 400 ชุด และบริษัทนำเที่ยว จำนวน 20 ชุด นอกจากนี้ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ จากกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นประชาชนในพื้นที่ ความรู้ช้าง จำนวน 100 ชุด และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว จำนวน 3 ชุด โดยมีจุดประสงค์เพื่อทราบข้อมูลในด้านความพร้อมของพื้นที่ที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างได้ และทราบข้อมูลเกี่ยวกับจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง

เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง ผลจากการศึกษาพบว่า

1. จากการสำรวจเชิงลึกเกี่ยวกับที่อยู่ที่มา และจำนวนเชือกของช้างพบว่า มีช้างอยู่ที่ อ.เขวาสี เมือง จ.ชัยภูมิ จำนวน 6 เชือก อ.จอมพระ อ.เวทาสินรินทร์ อ.เมือง อ.ชุมพลบุรี และอ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ จำนวน 84 เชือก อ.สตึก และอ.เมือง จ.บุรีรัมย์ จำนวน 84 เชือก รวมทั้งสิ้นจำนวน 175 เชือก

2. ส่วนใหญ่จะประสบปัญหาเรื่องการไม่มีพื้นที่เลี้ยงช้าง เนื่องจากป่าไม้ถูกทำลาย ป่าไม้ที่มีบางส่วนก็เป็นพื้นที่ส่วนบุคคล จึงเป็นสาเหตุให้มีอาหารช้างไม่เพียงพอ ทำให้ออกเร่ร่อนตามเมือง บ้างก็ออกรับงานแสดงตามปางช้างต่างๆ แต่อย่างไรก็ตามโอกาสในการพัฒนาพื้นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวก็มีจุดแข็งในด้านของความโดดเด่นของวิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และจากการสอบถามประชาชนในพื้นที่ เจ้าหน้าที่แหล่งท่องเที่ยว ความรู้ช้างมีทัศนคติเชิงบวกต่อการพัฒนาแหล่ง

ท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ซึ่งกล่าวว่าทำให้เกิดการพัฒนาด้านสาธารณูปโภคโครงสร้างพื้นฐาน ฐานทางเศรษฐกิจ และการเกิดอาชีพที่หลากหลายจากการมีแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนตนเอง โดยตรงเพิ่มมากขึ้น

3. แนวทางการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ เสนอออกเป็น 3 แนวทาง ดังนี้คือ

3.1 แนวทางการพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยว

3.2 แนวทางการพัฒนาตลาดท่องเที่ยว

3.3 แนวทางการพัฒนาด้านความพร้อมทางการท่องเที่ยว

4. สำหรับการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืน โดยเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านมียุทธศาสตร์ที่ ๓ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในภาคอีสานตอนใต้ 3 แนวทาง ดังนี้

4.1 การเดินทางท่องเที่ยวตามเส้นทางสัญจรโบราณของชาวเขมร ซึ่งในสมัยโบราณพาหนะที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นสัตว์ ได้แก่ วัว ม้า และช้าง

4.2 การเดินทางท่องเที่ยวตามรอยการโจรกรรมโบราณวัตถุเขมร ซึ่งเป็นการจำลองเส้นทางการขนส่งโบราณวัตถุเขมรออกนอกประเทศ ดังที่ทราบภาคอีสานใต้ของประเทศไทย ถือว่าเป็นเส้นทางหนึ่งที่นักโจรกรรมนิยมลักลอบขโมยโบราณวัตถุผ่านทางมา

4.3 การเดินทางท่องเที่ยวตามเส้นทางจาริกแสวงบุญ ซึ่งปรากฏศาสนสถานที่มีรูปแบบทางศิลปกรรมลักษณะเหมือนกันหรือใกล้เคียงกันระหว่างศาสนสถานในภาคอีสานใต้ของประเทศไทยกับศาสนสถานในสาธารณรัฐกัมพูชาประชาธิปไตย

คำหลัก : แนวทางการพัฒนา , แหล่งท่องเที่ยว , หมู่บ้านช้าง , อีสานใต้

Abstract

Project Code: RDG4950073

Project Title: Development of Elephant Villages as a Tourist Attraction in South Isan

Research Team: Samaporn Clayvichien, Kassuda Buraphansak, Kantima Nakinchat
Buriram Rajabhat University

Email Address: Kobclayvichine@Hotmail.com

Project Duration: June 1, 2006 – May 31, 2007

The objectives of this research were to study elephant villages as a tourist attraction in South Isan (Southern Northeast), to study weaknesses, strengths, opportunities and obstacles to development of elephant villages as a tourist attraction in South Isan, and to study strategies in order to support area-based tourism development and management to sustainable tourism in South Isan by coordinating with neighboring countries.

The research instruments were 3 questionnaires. First questionnaire focused on living area, origin, and quantity of elephants in 6 provinces in South Isan. The second questionnaire was about general information of 9 elephant districts from 3 provinces and about attitude toward elephant villages in South Isan. This questionnaire was completed by two groups of samples: 400 tourists and 20 tour companies. The third questionnaire focused on attitude toward impact of tourism development in elephant villages in South Isan. This questionnaire was completed by samples of people from this area and elephant keepers, 100 copies, and by samples of tourism officers, 3 copies.

These questionnaires were created to examine readiness of this area for tourism development and to examine weaknesses, strengths, opportunities and obstacles to development of elephant villages as a tourist attraction in order to guide the tourism development in the elephant villages.

Results found were as follows:

1. There were six elephants in Khewa district and Muang district in Chaiyaphum and 84 elephants in Jompra district, Khewasinarin district, Muang district, Chumphonburi district

and Thatoom district in Surin, and 84 elephants in Satuk district and Muang district in Buriram. So there were 175 elephants totally.

2. Major problem was that there wasn't enough area for feeding the elephants because forests had been destroyed and some were private forests. Domesticated elephants then become roaming elephants. Some went to work in an elephant camp. Anyway, there was a chance to develop this area to a tourist attraction on account of outstanding life style, arts and culture of people in this area. According to the questionnaires, people living in this area, tourism officers and elephant keepers had positive attitudes toward the tourism development in elephant villages in South Isan. They said that the tourism development in their area would bring public utilities, various career fields and would, finally, lead to better economic condition.

3. Three sorts of development of Elephant Villages as a Tourist Attraction in South Isan were as follows:

3.1 Tourism Resource Development

3.2 Tourism Marketing Development

3.3 Tourism Readiness Development

4. For Area-based tourism development and management to sustainable tourism in South Isan by coordinating with neighboring countries, there were supporting strategies to improve the strength of this area. Then Cambodia was one of the neighboring countries which we had good relationship which shown from ways between each other as follows:

4.1 Tourism along ancient roads of Khmer (Cambodian). In the past, vehicles, mostly, were cows, horses and elephants.

4.2 Tourism along Khmer ancient thing robbery ways. This was an imitation of Khmer ancient thing transportation ways off the country. South Isan, it was well-known, was one of the ways that robbers usually used for transportation of the ancient things robbed.

4.3 Tourism along pilgrimage ways. There were religion places in Cambodia which had similar art to religion places in South Isan.

Key Words: development, tourist attraction, elephant village, South Isan

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ข
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
บทนำ	1
หลักการและเหตุผล	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
คำถามการวิจัย	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ผลการวิจัยที่คาดว่าจะได้รับ	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ	4
แนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์	4
สรุป	4
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
บทนำ	5
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	5
ข้างในประเทศไทย	5
ข้างเลี้ยงในประเทศไทย	6
ปัญหาของข้างเลี้ยง	7
แนวทางการปฏิบัติสำหรับข้างในธุรกิจท่องเที่ยว	8
พื้นที่ท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในประเทศไทย	8
พื้นที่เลี้ยงข้างในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้	15
แนวความคิดการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม	18
แนวความคิดองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	20
แนวความคิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
สรุป	32

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย	34
บทนำ	34
กรอบแนวคิดการวิจัย	34
ระเบียบและวิธีการดำเนินการวิจัย	35
สรุป	43
บทที่ 4 ผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	44
บทนำ	44
ผลการศึกษา	44
อภิปรายผล	99
ข้อเสนอแนะ	131
สรุป	132
บทที่ 5 บทสรุป	134
บทนำ.....	134
ภูมิหลัง ความเป็นมา.....	134
ข้อเสนองานวิจัยครั้งต่อไป	144
สรุปภาพรวม	145
บรรณานุกรม	148
บุคลากร	151
ภาคผนวก	152
ภาคผนวก ก รายงานผู้ทรงคุณวุฒิ และหนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ	153
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	158
แบบสอบถามความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างสำหรับนักท่องเที่ยว	159
ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างสำหรับนักท่องเที่ยว	167
แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	
หมู่บ้านช้าง สำหรับประชาชนในพื้นที่ ความรู้อ้าง เจ้าหน้าที่ของแหล่ง	
ท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้.....	173
ผลการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	
หมู่บ้านช้างสำหรับประชาชนในพื้นที่ และความรู้อ้าง	176
ผลการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	
หมู่บ้านช้างสำหรับเจ้าหน้าที่ของแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้	179
แบบสอบถามความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างสำหรับบริษัทนำเที่ยว .	182
แบบสำรวจข้อมูลพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยว	186

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ค รูปกิจกรรม	193
ศูนย์ศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	194
วังช้าง แลเพนียด ต. สวนพริก จ.พระนครศรีอยุธยา	198
บทความ	200
ประวัตินักวิจัย	217

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 การคาดประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวศูนย์อนุรักษ์ช้างไทยปี ต.เวียงตาล อ.ห้างฉัตร จ.ลำปาง ระหว่างปี พ.ศ. 2543- 2568	9
ตารางที่ 2.2 การคาดประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างบ้านดากกลาง ระหว่างปี พ.ศ. 2543- 2568	10
ตารางที่ 2.3 การคาดประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างสวนป่าคลองท่อม-เขาพนม แบบจา ต.เพขลา อ.คลองท่อม ต.โคกยาง กิ่งอำเภอคลองเหนือ และอ.เขาพนม จ.กระบี่ ระหว่างปี พ.ศ. 2543- 2568	12
ตารางที่ 2.4 การคาดประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างสวนป่าเจ็ดคด จ.สระบุรี ระหว่างปี พ.ศ. 2541-2549	13
ตารางที่ 2.5 การคาดประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวปางช้างทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี ระหว่างปี พ.ศ. 2541-2549	14
ตารางที่ 4.1 ตารางแสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของช้างที่พบใน จ.ชัยภูมิ	45
ตารางที่ 4.2 แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของช้างที่พบใน จ.สุรินทร์	48
ตารางที่ 4.3 แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของช้างที่พบใน จ.บุรีรัมย์	67
ตารางที่ 4.4 แสดงข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านที่พบการเลี้ยงช้างในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้	87
ตารางที่ 4.5 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ของ จ.ชัยภูมิ	103
ตารางที่ 4.6 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้าน ช้างในอีสานใต้ ของ จ.ชัยภูมิ	105
ตารางที่ 4.7 เมทริกซ์การประเมินให้น้ำหนักสภาพแวดล้อมภายนอก จ.ชัยภูมิ	106
ตารางที่ 4.8 เมทริกซ์การประเมินให้น้ำหนักสภาพแวดล้อมภายใน จ.ชัยภูมิ	108
ตารางที่ 4.9 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้าน ช้างในอีสานใต้ ของ จ.สุรินทร์	113
ตารางที่ 4.10 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้าน ช้างในอีสานใต้ ของ จ.สุรินทร์	115
ตารางที่ 4.11 เมทริกซ์การประเมินให้น้ำหนักสภาพแวดล้อมภายนอก จ.สุรินทร์	116
ตารางที่ 4.12 เมทริกซ์การประเมินให้น้ำหนักสภาพแวดล้อมภายใน จ.สุรินทร์	118
ตารางที่ 4.13 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้าน ช้างในอีสานใต้ ของ จ.บุรีรัมย์	121
ตารางที่ 4.14 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้าน ช้างในอีสานใต้ ของ จ.บุรีรัมย์	123

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.15 เมทริกซ์การประเมินให้น้ำหนักสภาพแวดล้อมภายนอก	124
ตารางที่ 4.16 เมทริกซ์การประเมินให้น้ำหนักสภาพแวดล้อมภายใน	126

ภาคผนวก

ตารางที่ 1	การวิเคราะห์ค่ามัธยิมเลขคณิต (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอิสานใต้ ของกลุ่ม ตัวอย่างประชากรที่เป็นนักท่องเที่ยว	169
ตารางที่ 2	การวิเคราะห์ค่ามัธยิมเลขคณิต (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เกี่ยวกับทัศนคติในด้านผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านช้างในอิสานใต้ ของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นประชาชน ในพื้นที่ และความอยู่ข้างของแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง	177
ตารางที่ 3	การวิเคราะห์ค่ามัธยิมเลขคณิต (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เกี่ยวกับทัศนคติในด้านผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านช้างในอิสานใต้ของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นเจ้าหน้าที่ ของแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง	180

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 3.1 แผนภาพกรอบแนวคิดการวิจัย.....	34
ภาพที่ 4.1 แผนที่แสดงแหล่งที่พบการเลี้ยงช้างในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ สำรวจใน พ.ศ. 2549	85
ภาพที่ 4.2 ศูนย์คชศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ. สุรินทร์.....	86
ภาพที่ 4.3 แผนที่แสดงแหล่งที่พบการเลี้ยงช้างในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ สำรวจใน พ.ศ. 2549	99
ภาพที่ 4.4 กราฟ SWOT การพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ของ จ.ชัยภูมิ	109
ภาพที่ 4.5 กราฟ SWOT การพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ของ จ.สุรินทร์.....	119
ภาพที่ 4.6 กราฟ SWOT การพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ของ จ.บุรีรัมย์.....	127

ภาคผนวก

ภาพที่ 1 ทางเข้าศูนย์คชศึกษา จ.สุรินทร์	194
ภาพที่ 2 ทางเข้าศูนย์คชศึกษา จ.สุรินทร์	194
ภาพที่ 3 ร้านขายสินค้าที่ระลึก ศูนย์คชศึกษา จ.สุรินทร์	194
ภาพที่ 4 การให้อาหารลูกช้าง ศูนย์คชศึกษา จ.สุรินทร์	194
ภาพที่ 5 การถ่ายรูปคู่กับช้าง ศูนย์คชศึกษา จ.สุรินทร์	194
ภาพที่ 6 ศาลปะกำ ศูนย์คชศึกษา จ.สุรินทร์	194
ภาพที่ 7 แผนที่แสดงที่ตั้งของหมู่บ้านเลี้ยงช้าง	195
ภาพที่ 8 ตู้แสดงซากช้างน้อย ศูนย์คชศึกษา จ.สุรินทร์.....	195
ภาพที่ 9 พื้นที่กำลังก่อสร้างแสดงบ้านควาญช้าง ศูนย์คชศึกษา จ.สุรินทร์.....	195
ภาพที่ 10 แสดงอุปกรณ์คล้องช้าง ศูนย์คชศึกษา จ.สุรินทร์	195
ภาพที่ 11 ลานแสดงช้าง ศูนย์คชศึกษา จ.สุรินทร์.....	195
ภาพที่ 12 ลานแสดงช้าง ศูนย์คชศึกษา จ.สุรินทร์.....	195
ภาพที่ 13 ลานแสดงช้าง ศูนย์คชศึกษา จ.สุรินทร์.....	196
ภาพที่ 14 ร้านขายเครื่องดื่มและลานจอดรถ	196
ภาพที่ 15 ครอบครวเลี้ยงช้าง ศูนย์คชศึกษา จ.สุรินทร์.....	196
ภาพที่ 16 ควาญกับช้าง	196

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 17 ช้างแม่ลูกอ่อน	196
ภาพที่ 18 เจ้าของช้าง	196
ภาพที่ 19 การแสดงของช้าง ศูนย์คชศึกษา จ.สุรินทร์	197
ภาพที่ 20 การแสดงของช้าง ศูนย์คชศึกษา จ.สุรินทร์	197
ภาพที่ 21 การพาช้างเดินชมหมู่บ้าน ศูนย์คชศึกษา จ.สุรินทร์	197
ภาพที่ 22 การกินอาหารของช้าง ศูนย์คชศึกษา จ.สุรินทร์	197
ภาพที่ 23 ช้างทำงาน ศูนย์คชศึกษา จ.สุรินทร์	197
ภาพที่ 24 ที่พักของช้าง ศูนย์คชศึกษา จ.สุรินทร์.....	197
ภาพที่ 25 ที่พักช้าง วังช้าง แลเพนียด ต. สนวนพริก จ.พระนครศรีอยุธยา	198
ภาพที่ 26 โรงเรือนช้างแห่งที่ 1 วังช้าง แลเพนียด ต. สนวนพริก จ.พระนครศรีอยุธยา	198
ภาพที่ 27 โรงเรือนช้างแห่งที่ 2 วังช้าง แลเพนียด ต. สนวนพริก จ.พระนครศรีอยุธยา	198
ภาพที่ 28 โรงเรือนช้างแห่งที่ 3 วังช้าง แลเพนียด ต. สนวนพริก จ.พระนครศรีอยุธยา	198
ภาพที่ 29 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว วังช้าง แลเพนียด ต. สนวนพริก จ.พระนครศรีอยุธยา .	198
ภาพที่ 30 บ้านพักควาญช้าง วังช้าง แลเพนียด ต. สนวนพริก จ.พระนครศรีอยุธยา	198
ภาพที่ 31 ผลิตภัณฑ์มูลช้างอัดเม็ด วังช้าง แลเพนียด ต. สนวนพริก จ.พระนครศรีอยุธยา .	199
ภาพที่ 32 ผลิตภัณฑ์มูลช้างอัดเม็ด วังช้าง แลเพนียด ต. สนวนพริก จ.พระนครศรีอยุธยา .	199
ภาพที่ 33 การให้อาหารช้าง วังช้าง แลเพนียด ต. สนวนพริก จ.พระนครศรีอยุธยา	199
ภาพที่ 34 การให้อาหารช้าง วังช้าง แลเพนียด ต. สนวนพริก จ.พระนครศรีอยุธยา	199
ภาพที่ 35 การอาบน้ำให้ช้าง วังช้าง แลเพนียด ต. สนวนพริก จ.พระนครศรีอยุธยา	199
ภาพที่ 36 การลอดท้องช้าง วังช้าง แลเพนียด ต. สนวนพริก จ.พระนครศรีอยุธยา	199

บทที่ 1 บทนำ

1.1 บทนำ

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้มีเป้าหมายในการนำเสนอแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ เพื่อให้เกิดภาพรวมของการวิจัยเรื่องดังกล่าว ในบทนี้จะกล่าวถึง หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย คำถามการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ ขอบเขตของการวิจัย ผลการวิจัยที่คาดว่าจะได้รับ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ และแนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.2 หลักการและเหตุผล

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถนำเงินตราต่างประเทศเข้าสู่ประเทศไทย และมีบทบาทสำคัญในการสร้างงาน สร้างรายได้ แก่ประชาชนในท้องถิ่นให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น ดังนั้นรัฐบาลจึงมีนโยบายสนับสนุนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวให้ประเทศไทยเป็นมหานครการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย โดยจัดโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น มหกรรมภาพยนตร์นานาชาติ เมืองไทยเมืองแพชั่น เทศกาลตรุษจีน อาหารเยาวราช เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยว เมื่อมีผู้มาเยือนเพิ่มมากขึ้นเท่าใด กระแสหมุนเวียนและการสร้างงานเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งช่วยยกระดับมาตรฐานชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น สำหรับยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ได้แก่ ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ อุบลราชธานี นครราชสีมา กำหนดว่าควรสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยว เช่น ธุรกิจ MICE การท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมู่บ้านช้าง และกิจกรรมประเพณีต่างๆ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์ที่ต้องพัฒนาในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้หมู่บ้านที่มีวิถีชีวิตในการคล้องช้างป่า ผักช้างและเลี้ยงช้าง ในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนที่มีเชื้อสาย "กวย" หรือ "ส่วย" จะตั้งถิ่นฐานอยู่อย่างหนาแน่นในบริเวณจังหวัดสุรินทร์ ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ อุบลราชธานี และจังหวัดนครราชสีมาเป็นบางส่วน การกระจายตัวของชุมชนกวยในจังหวัดต่างๆ ก็เนื่องมาจากนิสัยชอบย้ายถิ่นฐานจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง เมื่อลูกหลานในครอบครัวเติบโต ก็จะแยกย้ายออกจากหมู่บ้านไปหาที่อยู่ใหม่ใกล้หมู่บ้านเก่า ในบริเวณว่างที่ยังไม่ใครยึดครอง ด้วยเหตุนี้จึงพบหมู่บ้านช้างในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ดังนี้ จ.บุรีรัมย์พบที่ ต.สตึก ต.นิคม ต.หนองใหญ่ ต.ท่าม่วง และต.หนองคู จ.สุรินทร์ พบที่ต.เมืองสิงห์ ต.กระโพ ต.ศรีณรงค์ ต.เขวาสินรินทร์ ต.แกใหญ่ ต.ในเมือง และที่จ.ชัยภูมิพบที่ ต.ตลาดแร่ ต.บ้านค่าย

แต่พบว่า ช้างและควาญช้างอยู่ในพื้นที่น้อยมาก เช่น บ้านโพนเงิน ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ มีจำนวน 120 เชือก อยู่ที่บ้านโพนเงิน 53 เชือก ควาญช้างนำไปรับจ้างตามแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง

เช่น พัทธยา หัวหิน พังงา และภูเก็ต 60 เชือก นอกจากนั้นยังนำช้างไปเร่ร่อน ตามเมืองใหญ่เพื่อรับบริจาคค่าอาหารช้าง และที่ จ.สุรินทร์มีช้างทั้งหมด 491 เชือก อยู่ที่อ.ท่าตูม เพียง 87 เชือก เข้ากรุงเทพมหานคร 35 เชือก ไปรับจ้างที่แหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ 189 เชือก และไม่ระบุแหล่งอีก 180 เชือก (การปกครองจังหวัดสุรินทร์, Online, 2 กันยายน 2549)

จากจำนวนช้างที่พบในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ประมาณ 600 กว่าเชือก สะท้อนให้เห็นว่าช้างมีความสำคัญกับวิถีการดำเนินชีวิต ประเพณี วัฒนธรรมของผู้คนในพื้นที่นี้อย่างมาก และเป็นจุดเด่นทางทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ ดังนั้นเพื่อเป็นการช่วยช้างและความรู้ที่ได้กลับบ้านเกิดอันนำไปสู่การแก้ปัญหาช้างเร่ร่อนตามเมืองใหญ่ รวมทั้งเป็นการส่งเสริมให้เกิดการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม รูปแบบการดำเนินชีวิตของคนในชุมชนกับช้างในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ และเสนอทางเลือกใหม่ให้กับนักท่องเที่ยว ทั้งยังเป็นการขานรับนโยบายการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาล ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเพื่อให้ทราบว่ามีแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างที่ใดบ้าง มีจุดอ่อน จุดแข็ง และอุปสรรคในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างอย่างไร เพื่อให้ได้มาซึ่งแนวทางในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้

1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.3.1 ศึกษาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้

1.3.2 ศึกษาจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้

1.3.3 ศึกษาแนวทางการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้

1.3.4 ศึกษายุทธศาสตร์พึ่งพาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ในอีสานใต้สู่ความยั่งยืนโดยเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน

1.4 คำถามการวิจัย

1.4.1 แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้มีอยู่ที่ใดบ้าง

1.4.2 การพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้มีจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรคเป็นอย่างไร

1.4.3 แนวทางพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างใน อีสานใต้ควรเป็นอย่างไร

1.4.4 ยุทธศาสตร์พึ่งพาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งการพัฒนาและจัดการ การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืนโดยเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ควรเป็นอย่างไร

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวของหมู่บ้านข้างมีความเจริญก้าวหน้า และมีประสิทธิภาพในการรองรับนักท่องเที่ยว รวมถึงการดำเนินการเพื่อให้ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับที่เหมาะสม

1.5.2 หมู่บ้านข้าง หมายถึง พื้นที่พบการเลี้ยงช้างซึ่งมี 3 จังหวัด 9 อำเภอ ในอีสานใต้ ได้แก่ จังหวัดแรกจ. ชัยภูมิ ใน อ.บ้านเขว้า อ.เมือง จังหวัดที่สอง จ.สุรินทร์ ใน อ.จอมพระ อ.เขวาสินรินทร์ อ.ท่าตูม อ.เมือง อ.ชุมพลบุรี และจังหวัดที่สาม จ.บุรีรัมย์ อ.สตึก อ.ลำปลายมาศ

1.5.3 ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้าง หมายถึง นักท่องเที่ยว บริษัทนำเที่ยว ประชาชนในพื้นที่ศึกษา เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวหมู่บ้านข้าง และควาญช้าง

1.5.4 นักท่องเที่ยว หมายถึงผู้ที่เข้ามาแวะพักหรือหยุดอยู่เพื่อการท่องเที่ยว จับจ่ายซื้อของ ในช่วงระยะเวลาหนึ่งในหมู่บ้านข้าง

1.5.5 ช้าง หมายถึง ช้างที่เลี้ยงไว้ใช้งาน เช่น ธุรกิจท่องเที่ยว แสดงละครเร่ เร่ร่อนในเมืองใหญ่

1.6 ขอบเขตของการวิจัย

1.6.1 ขอบเขตด้านพื้นที่ คือกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ มีทั้งหมด 6 จังหวัด ประกอบด้วย นครราชสีมา บุรีรัมย์ ชัยภูมิ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยทำการคัดเลือกพื้นที่ ใน 6 จังหวัดดังกล่าวมาข้างต้น ที่มีการเลี้ยงช้าง วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับช้าง และการท่องเที่ยว

1.6.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดครอบคลุมด้านต่างๆ ขององค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้าง ดังนี้

1.6.2.1 สภาพกายภาพและข้อมูลทั่วไปของพื้นที่

1.6.2.2 ทรัพยากรท่องเที่ยวในด้านธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม

1.6.2.3 ตลาดการท่องเที่ยว ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่มาของนักท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้เดินทาง กิจกรรมการเข้ามา ฤดูกาล ทักษะคนดี และความต้องการ

1.6.2.4 ความพร้อมทางการท่องเที่ยว ประกอบด้วย โครงสร้างพื้นฐาน การบริการ ข้อมูลข่าวสาร สถานที่/สิ่งแวดล้อม

1.6.2.5 การเข้าถึง ประกอบด้วย ระบบเส้นทางคมนาคม ความสะดวก ระยะทางใกล้ไกล

1.7 ผลการวิจัยที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ทราบถึงที่มา ที่อยู่ และจำนวนของแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในอีสานใต้

1.7.2 ทราบถึงจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในอีสานใต้

1.7.3 ทราบถึงแนวทางการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในอีสานใต้

1.7.4 ทราบยุทธศาสตร์ที่มุ่งหาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืนโดยเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ

1.8.1 ทราบสภาพกายภาพและข้อมูลทั่วไปของพื้นที่ในอีสานใต้ เพื่อใช้เป็นแนวทางการดำเนินการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้าง

1.8.2 ทราบทรัพยากรท่องเที่ยวในด้านธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ของหมู่บ้านในอีสานใต้

1.8.3 ทราบตลาดการท่องเที่ยวของหมู่บ้านในอีสานใต้

1.8.4 ทราบความพร้อมทางการท่องเที่ยวของหมู่บ้านในอีสานใต้

1.8.5 ทราบลักษณะการเข้าถึงหมู่บ้านในอีสานใต้

1.9 แนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

นำศักยภาพของพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ

1.10 สรุป

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในอีสานใต้ที่ได้นำเสนอถึงหลักการและเหตุ วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย คำถามการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ ขอบเขตของการวิจัย ผลการวิจัยที่คาดว่าจะได้รับ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการและแนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์มาแล้วข้างต้น ดังนั้นเพื่อให้สามารถดำเนินการวิจัยได้ในบทต่อไปผู้วิจัยจึงทำการศึกษาแนวความคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นกรอบและแนวทางการศึกษา

บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 บทนำ

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ มุ่งศึกษาถึงจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรคของหมู่บ้านช้างในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ เพื่อวิเคราะห์ เสนอแนะแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวความคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 ช้างในประเทศไทย

ช้างไทยอยู่ในตระกูล Indian Elephant หรือ Asian Elephant มีถิ่นกำเนิดและที่อยู่อาศัยในป่าโปร่งชื้นที่มีน้ำและอาหารอุดมสมบูรณ์ทุกจังหวัด โดยกระจายตัวอยู่ทางด้านเหนือ ด้านตะวันตก ด้านใต้และเขตติดต่อกับประเทศพม่า ในประเทศไทยมีการแบ่งแยกช้างตามสถานะ และความเป็นอยู่ ที่แตกต่างกันออกเป็น 2 ประเภท คือ ช้างป่า และช้างเลี้ยง (บริษัท ทีม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด. 2543:7)

2.2.1.1 ช้างป่ามีถิ่นฐานอยู่ตามป่าเมืองร้อน ป่าดงดิบเขตร้อน ชายฝั่งทะเลและบริเวณเทือกเขา สภาพการดำรงชีวิตในขณะช้างอยู่ในป่า สีของมันจะกลมกลืนไปกับสิ่งแวดล้อมซึ่งสังเกตเห็นได้ยาก แต่ช้างจะทำเสียงต่างๆ เบาๆ อยู่ในลำคอเป็นสัญญาณติดต่อกันตลอดเวลา เพื่อบอกตำแหน่ง ซึ่งกันและกัน ช้างสามารถสื่อสารกันได้ดีด้วยการส่งเสียงอินฟราซาวด์ ซึ่งเป็นคลื่นเสียงความถี่ต่ำ การหากินของช้างจะมีขนาดกว้างและสามารถหมุนเวียนได้ตลอดทั้งปี จากการที่ช้างกินอาหารจึงมีการขับถ่ายมาก มูลช้างจะเป็นจุดอ่อนอย่างหนึ่งโดยเป็นเครื่องชี้ให้บรรดานายพราน สามารถติดตามล่าช้างได้สะดวกยิ่งขึ้น

2.2.1.2 ช้างเลี้ยง ในอดีตจะแบ่งช้างเลี้ยงออกเป็น 3 พวกใหญ่ๆ คือ

(1) ช้างภาคอีสาน เลี้ยงเพื่อเป็นสัตว์เลี้ยงใช้งานบ้างเล็กน้อย ถ้ามีลักษณะดีจะใช้เป็นช้างต่อการจับช้าง (โดยวิธีโพนช้าง) ที่ประเทศลาว เขมร เมื่อได้ช้างป่าก็จะทำการฝึกและคัดช้างที่ดีเก็บไว้ ส่วนที่ไม่สวยฝึกไม่ได้ก็จะขายไปลากไม้ที่ภาคเหนือหรือภาคใต้

(2) ช้างภาคเหนือ เลี้ยงเพื่อเป็นสัตว์ใช้งาน ใช้ในการทำไม้เป็นหลัก มักไม่จับช้างเองแต่จะไปซื้อช้างที่ใช้งานได้แล้วจากภาคอีสานและจากกระเหรี่ยงบริเวณชายแดน

(3) ช้างกระเหรี่ยง เลี้ยงเพื่อเป็นสัตว์ใช้งานชักลากไม้และบรรทุกสิ่งของส่วนมากจะจับช้างเองโดยใช้เพี้ยดเล็ก หลุมพราง ฯลฯ มักจะขายช้างในหมู่บ้านเดียวกันหรือไม่ก็ขายให้กับคนทางภาคเหนือ แต่ในปัจจุบันมีการจำแนกช้างเลี้ยงแตกต่างจากในอดีต

2.2.2 ช้างเลี้ยงในประเทศไทย

สถานภาพช้างเลี้ยงตามกฎหมายนั้น อยู่ภายใต้การควบคุมและดูแลของกระทรวงมหาดไทย เพราะตามพระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พ.ศ. 2482 กำหนดให้ช้างเลี้ยงซึ่งเป็นช้างที่ถูกนำมาใช้งานอยู่ในสถานภาพเดียวกับ วัว ควาย ม้า ลา และล่อ ต้องมีการจดทะเบียนกับหน่วยงานในสังกัดกรมการปกครองของกระทรวงมหาดไทย คือ ที่ว่าการอำเภอของแต่ละอำเภอ จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์พบว่าในประเทศไทยมีการนำช้างมาใช้งานอย่างน้อย 700 ปี ดังนั้นในปัจจุบันจึงพบเห็นช้างเลี้ยงได้ทั่วไปทุกภาค มีจำนวนประมาณ 2,910 เชือก แต่พบมากที่สุดทางภาคเหนือ และแถบ จ.สุรินทร์ ซึ่งเป็นที่ตั้งถิ่นฐานของชาวกูย ซึ่งเป็นชนเผ่าที่มีความสามารถในการจับช้างป่ามาฝึกใช้งานและยังมีการเลี้ยงช้างสืบเนื่องมาถึงปัจจุบัน (กองทุนสัตว์ป่าโลก, 2543:24) ลักษณะการใช้งานช้างเลี้ยงนั้น เนื่องจากรัฐบาลออกพระราชกำหนดยกเลิกสัมปทานไม้ป่าบก ในปีพ.ศ. 2532 โดยไม่มีมาตรการรองรับช้างทำให้เจ้าของช้างส่วนใหญ่ที่เคยทำงานในอุตสาหกรรมป่าไม้ต้องหาอาชีพใหม่เพื่อหารายได้ ปัจจุบันจึงเกิดอาชีพใหม่แก่ช้างเลี้ยงในประเทศไทย 6 กลุ่มคือ

2.2.2.1 ช้างทำไม้ผิดกฎหมายช้างกลุ่มนี้จะถูกใช้งานเกี่ยวกับธุรกิจการทำไม้ผิดกฎหมาย เจ้าของช้างจะบังคับใช้ช้างทำงานแข่งกับเวลาเพื่อหลบหลีกเจ้าหน้าที่รัฐ ช้างบางเชือกต้องทำงาน ในเวลากลางคืน และบางครั้งเจ้าของช้างจะให้ช้างกินยาบ้า ใช้ไฟจี้กัน ใช้มัดหรือหอกแทง

2.2.2.2 ช้างในธุรกิจท่องเที่ยว มักเป็นการให้นักท่องเที่ยวนั่งชมธรรมชาติบนหลังช้าง บางเชือกอาจมีกิจกรรมการแสดงคล้ายกับคณะละครสัตว์ โดยการแสดงของช้างจะแตกต่างกันไปตามความสามารถของผู้ประกอบการหรือเจ้าของช้างแต่ละคน แหล่งที่ใช้ช้างลักษณะนี้มักเป็นแหล่งที่มีทั้งช้าง ความรู้ช้างและเป็นแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวที่สนใจและชอบความแปลกใหม่ ความน่ารักฉลาดแสนรู้ของช้าง โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เช่น จีน ญี่ปุ่น เกาหลี จ.สุรินทร์ เป็นจังหวัดแรกของประเทศไทยที่มีการใช้ช้างในธุรกิจการท่องเที่ยวอย่างเป็นทางการชัดเจน ในปี พ.ศ. 2498

2.2.2.3 ช้างแสดงละครเร่ นอกจากจะถูกฝึกโดยชาวกูยที่มีอาชีพจับช้างและฝึกช้างแล้ว ยังมีชาวลาวแถบ ต.บ้านค่าย อ.เมือง จ.ชัยภูมิ ที่มีความรู้ความสามารถในการฝึกช้างให้แสดงในละครสัตว์ด้วยการใช้ช้างที่มีอายุระหว่าง 2-9 ปี เพราะมีขนาดเล็กฝึกง่าย จะถูกฝึกให้แสดงในท่าที่ผิดธรรมชาติ เมื่อฝึกให้แสดงตามที่ต้องการได้แล้ว จึงนำออกเดินทางไปเปิดทำการแสดงยังสถานที่ต่างๆ

2.2.2.4 ช้างเร่ร้อนในเมืองใหญ่ เป็นช้างที่มาจากภาคอีสานใต้ คือ จาก จ.สุรินทร์ และ จ.บุรีรัมย์ ความรู้ช้างในกลุ่มดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นชาวกูย โดยจะนำช้างเข้ามาในกรุงเทพฯ หรือตามเมืองใหญ่ๆ เพื่อหารายได้ สาเหตุของการนำช้างมาเดินเร่ร้อนเนื่องมาจากในช่วงเวลา 10 ปีที่ผ่านมา สภาพป่าธรรมชาติที่เคยใช้เลี้ยงช้างในเขต จ.สุรินทร์ และ จ.บุรีรัมย์ ได้ถูกทำลายลงบางส่วนนำไปปลูกต้นยูคาลิปตัสไม่สามารถให้เป็นที่เลี้ยงช้างได้อีกต่อไป

2.2.2.5 ลูกช้างเล็กตามโรงแรมและรีสอร์ท เพื่อใช้ในการต้อนรับและดึงดูดนักท่องเที่ยว เป็นกลุ่มช้างที่มีอายุตั้งแต่ 4 เดือนถึง 3 ปี ลูกช้างส่วนใหญ่จะเป็นป่าที่ถูกลักลอบจับมาอย่างผิดกฎหมายโดยชาวบ้านที่อาศัยอยู่ใกล้ๆ ป่าที่มีช้างอาศัยอยู่ กลุ่มช้างดังกล่าวบางเชือกยังไม่หย่านม(ลูกช้างหย่านมอายุประมาณ 3 ปี) ทำให้ลูกช้างเหล่านี้มักมีปัญหาด้านสุขภาพ และมีโอกาสรอดชีวิตน้อย ลูกช้างบางเชือกที่รอดชีวิตเมื่อโตขึ้น จะถูกขายต่อไปยังกลุ่มทำไม้ผิดกฎหมาย เนื่องจากไม่มีความน่ารักแล้ว

2.2.2.6 ช้างในสวนสัตว์ ช้างกลุ่มนี้จะได้รับการดูแลอย่างดี เพื่อประโยชน์ทางด้านการศึกษา โดยได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล ซึ่งช้างกลุ่มนี้มีจำนวนไม่มากนัก

2.2.3 ปัญหาของช้างเลี้ยง

การเลี้ยงช้างประเทศไทยนั้น พบปัญหาอยู่ 2 ส่วนใหญ่ๆ ดังนี้ (กองทุนสัตว์ป่าโลก, 2543:41)

2.2.3.1 ปัญหาด้านการผสมพันธุ์ ช้างมีอัตราการเกิดต่ำมากเนื่องมาจากหลายสาเหตุ ดังนี้คือ

(1) ช้างไม่มีโอกาสจับคู่ผสมพันธุ์ เนื่องมาจากความขี้ขลาดมักเลี้ยงช้างแยกจากช้างตัวอื่นๆ เพราะไม่ต้องการให้แย่งอาหารกันเอง อันจะก่อให้เกิดช้างหลุดมาทำร้ายตนเอง นอกจากนี้ในบางพื้นที่ไม่นิยมเลี้ยงช้างเพศผู้ เพราะเมื่อตกมันจะเป็นอันตรายแก่ชีวิตและทรัพย์สินรวมทั้งการนำช้างออกไปเร่ร่อนและทำงานหนัก

(2) สุขภาพช้างไม่สมบูรณ์ เนื่องมาจากช้างได้รับการเลี้ยงดูไม่ดี ถูกใช้งานหนัก รับประทานอาหารไม่พอเพียง อีกทั้งการที่ไม่ต้องการใช้ช้างเพศผู้ตกมัน

(3) ค่าใช้จ่ายในการผสมพันธุ์ มีค่าน้ำเชื้อ 5,000-7,000 บาทต่อครั้ง แต่ไม่รับรองผลการผสมพันธุ์ว่าจะตั้งท้องได้หรือไม่

(4) ความสามารถในการผสมพันธุ์ของช้างเพศผู้มีน้อย เนื่องจากในปัจจุบันการเลี้ยงมีมักแยกช้างออกจากกัน ดังนั้นช้างจึงไม่มีโอกาสได้เรียนรู้พฤติกรรมจากช้างเพศผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า

(5) การตายของลูกช้างแรกคลอด เนื่องจากสาเหตุการเลี้ยงที่มักแยกช้างออกจากกัน ช้างเพศเมียที่เรียกว่าแม่รับจะมาช่วยเลี้ยงลูกช้างตั้งแต่แรกเกิดจึงหายไป จึงไม่มีแม่ช้างที่มีประสบการณ์ทำให้ส่งผลถึงอัตราการตายของลูกช้างแรกคลอด

2.2.3.2 ปัญหาการใช้งานช้างเลี้ยงอย่างไม่เหมาะสม

- (1) การใช้ช้างประกอบธุรกิจทำไม้ผิดกฎหมาย
- (2) การใช้ช้างเดินเร่ร่อนในเมืองใหญ่
- (3) การใช้ช้างแสดงละครเวที
- (4) การฆ่าช้างตกมัน
- (5) การส่งช้างออกนอกประเทศ

2.2.4 แนวทางการปฏิบัติสำหรับช่างในธุรกิจท่องเที่ยว

2.2.4.1 การทำสำมะโนประชากรช่างเลี้ยงในประเทศไทยที่ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวในแหล่งต่างๆ ซึ่งโดยทั่วไปกรมปศุสัตว์ของแต่ละพื้นที่จะทำการสำมะโนประชากรช่างทั้งจำนวนและโครงสร้างของประชากร รวมไปถึงความเกี่ยวข้องกันทางพันธุกรรม ประวัติการเลี้ยงดู การใช้งาน ประวัติการสืบพันธุ์ และการให้ลูก ฯลฯ

2.2.4.2 ตรวจสอบตัวรูปพรรณของช่างให้ถูกต้องชัดเจน และเมื่อช่างตายต้องทำการแจ้งตายอีกด้วย

2.2.4.3 ทำการฝังไมโครชิปในช่างเพื่อระบุหมายเลขประจำตัวของช่าง

2.2.4.4 เก็บตัวอย่างเลือด อุจจาระ ขน ฯลฯ เพื่อตรวจสอบสุขภาพ รวมถึงกำหนดแผนทางพันธุกรรม

2.2.4.5 วางแผนการผสมพันธุ์และการปรับปรุงสายพันธุ์ของในปางช่าง

2.2.4.6 ฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพของบุคลากร เช่น ผู้จัดการปางช่าง ความรู้ช่าง มัคคุเทศก์ ฯลฯ ในด้านต่างๆ

2.2.4.7 รณรงค์ให้มีการใช้งานช่างให้เหมาะสม

2.2.4.8 ปางช่างทุกแห่งต้องมีสัตวแพทย์ที่มีความรู้และความสามารถเกี่ยวกับช่าง เป็นที่ปรึกษาและให้บริการดูแลสุขภาพช่าง

2.2.4.9 รณรงค์ไม่ให้นำช่างป่ามาแสดงเพื่อใช้ดึงดูดนักท่องเที่ยว

2.2.5 พื้นที่ท่องเที่ยวหมู่บ้านช่างในประเทศไทย

พื้นที่ท่องเที่ยวหมู่บ้านช่างในประเทศไทยที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้คัดเลือกเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพเหมาะสมในการพัฒนาเป็นศูนย์อนุรักษ์ช่างมีจำนวน 5 พื้นที่ ดังนี้ (บริษัท ทีม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเมนท์ จำกัด, 2543:2-6)

2.2.5.1 สวนทุ้งเกวียนและศูนย์อนุรักษ์ช่างไทย ต.เวียงตาล อ.ห้างฉัตร จ.ลำปาง เป็นพื้นที่ที่มีสภาพป่าสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการปล่อยช่างที่มีสุขภาพดีให้หากินเองตามธรรมชาติและพื้นที่บิบาลช่างพิการและช่างชรา พื้นที่รวมประมาณ 391,685.25 ไร่ จากการคาดประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวศูนย์อนุรักษ์ช่างไทยปี พ.ศ. 2543-2568 ของบริษัท ทีม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเมนท์ จำกัด ที่ทำรายงานเสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 : การคาดประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวสวนทุ่งเกวียน ต.เวียงตาล อ.ห้างฉัตร จ.ลำปาง
ระหว่างปี พ.ศ. 2543- 2568

ปีพ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยวศูนย์อนุรักษ์ช้างไทย (คน)		
	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	รวมทั้งหมด
2543	83,209	8,735	91,944
2544	85,497	9,500	94,996
2545	88,335	9,815	98,150
2546	91,268	10,141	101,409
2547	105,222	11,691	116,914
2548	142,577	15,842	158,419
2549	205,619	22,847	228,466
2550	296,788	32,976	329,765
2551	418,682	46,520	465,202
2552	432,582	48,065	480,647
2553	446,944	49,660	496,604
2554	461,783	51,309	513,092
2555	477,114	53,013	530,126
2556	492,954	54,773	547,727
2557	509,320	56,591	565,911
2558	526,229	58,470	584,699
2559	543,700	60,411	604,111
2560	561,751	62,417	624,168
2561	580,401	64,489	644,890
2562	599,671	66,630	666,301
2563	619,580	68,842	688,422
2564	640,150	71,128	711,277
2565	661,403	73,489	734,892
2566	683,361	75,929	759,290
2567	706,049	78,450	784,499
2568	729,490	81,054	810,544

ที่มา : บริษัท ทีเอ็ม คอนซัลตติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด, 2543:19

2.2.5.2 หมู่บ้านข้างบ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ เป็นที่รวมสังคมของคนกับช้าง เป็นศูนย์ข้อมูลและวัฒนธรรมท้องถิ่น มีกิจกรรมต่างๆ ให้บริการนักท่องเที่ยว เช่น การแสดงความซาบซึ้งของช้าง บริการนั่งช้างเดินชมรอบๆ หมู่บ้าน จากการคาดประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างบ้านตากกลาง ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2568 ของบริษัท ทิม คอนซัลติ้ง เอ็นจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด ที่ทำรายงานเสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.2 : การคาดประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างบ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2543- 2568

ปีพ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างบ้านตากกลาง (คน)		
	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	รวมทั้งหมด
2543	10,889	2,746	13,635
2544	10,977	2,768	13,745
2545	11,066	2,791	13,857
2546	14,682	3,702	18,384
2547	25,465	6,421	31,886
2548	43,588	10,991	54,579
2549	69,227	17,457	86,684
2550	102,563	25,863	128,426
2551	144,589	35,444	180,033
2552	145,760	35,731	181,491
2553	146,940	36,020	182,960
2554	148,131	36,312	184,443
2555	149,330	36,606	185,936
2556	150,540	36,902	187,442
2557	151,759	37,201	188,960
2558	152,989	37,503	190,492
2559	154,228	37,806	192,034
2560	155,477	38,113	193,590
2561	156,736	38,421	195,157
2562	158,006	38,733	196,739
2563	159,286	39,046	198,332
2564	160,576	39,363	199,939

ตารางที่ 2.2(ต่อ) : การคาดประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างบ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ ระหว่างปี พ.ศ.2543- 2568

ปีพ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างบ้านตากกลาง (คน)		
	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	รวมทั้งหมด
2565	161,877	39,682	201,559
2567	163,188	40,003	203,191
2568	164,510	40,327	204,837

ที่มา : บริษัท ทีม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเมนท์ จำกัด, 2543:20

2.2.5.3 สวนป่าคลองท่อม-เขาพนมเบญจา ต.เพหลา อ.คลองท่อม ต.โคกยาง กิ่งอำเภอ คลองเหนือ และอ.เขาพนม จ.กระบี่ จะเน้นการวิจัยพัฒนาและรักษาช้าง ในส่วนของการท่องเที่ยวได้ จัดกิจกรรม เช่น ศูนย์แสดงนิทรรศการและประวัติศาสตร์เกี่ยวกับช้าง ศูนย์ศึกษาธรรมชาติ นั้งช้าง หมู่บ้านควาญช้าง จากการคาดประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวสวนป่า คลองท่อม-เขาพนมเบญจา ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2568 ของบริษัท ทีม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเมนท์ จำกัด ที่ทำรายงานเสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีรายละเอียดดังตาราง ต่อไปนี้

ตารางที่ 2.3 : การคาดประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างสวนป่าคลองท่อม-เขาพนมเบญจา
 ต.เพขลา อ.คลองท่อม ต.โคกยาง กิ่งอำเภอคลองเหนือ และอ.เขาพนม จ.กระบี่
 ระหว่างปี พ.ศ. 2543- 2568

ปีพ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างจ.กระบี่ (คน)		
	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	รวมทั้งหมด
2543	na	na	na
2544	na	na	na
2545	na	na	na
2546	na	na	na
2547	12,165	9,096	21,261
2548	25,731	19,242	44,973
2549	40,700	30,435	71,136
2550	57,072	42,677	99,749
2551	74,845	55,968	130,814
2552	94,021	70,308	164,329
2553	98,228	73,453	171,681
2554	102,435	76,599	179,034
2555	106,642	79,745	186,387
2556	110,848	82,891	193,739
2557	115,055	86,036	201,092
2558	119,262	89,182	208,444
2559	123,469	92,328	215,797
2560	127,676	95,474	223,149
2561	131,882	98,620	230,502
2562	136,089	101,765	237,855
2563	140,296	104,911	245,207
2564	144,503	108,057	252,560
2565	148,710	111,203	259,912
2566	152,916	114,348	267,265

ที่มา : บริษัท ทีม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด, 2543:21

2.2.5.4 สวนป่าเจ็ดคต-โป่งก้อนเส้า ต.ทับกวาง อ.แก่งคอย จ.สระบุรี มีศักยภาพในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีธรรมชาติที่สมบูรณ์ อาทิเช่น ป่าไม้ ลำธาร และสัตว์ป่านานาชนิด จากการคาดประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวสวนป่าเจ็ดคต-โป่งก้อนเส้า ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2568 ของ บริษัท ทีเอ็ม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด ที่ทำรายงานเสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.4 : การคาดประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างสวนป่าเจ็ดคต จ.สระบุรี ระหว่างปี พ.ศ. 2541-2549

ปีพ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยวปางช้างเจ็ดคต จ.สระบุรี (คน)		
	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	รวมทั้งหมด
2543	7,769	182	7,951
2544	7,940	186	8,126
2545	8,032	273	8,305
2546	8,123	364	8,487
2547	29,025	1,621	30,646
2548	50,394	3,382	53,776
2549	72,230	5,106	77,336
2550	94,533	5,219	99,752
2551	117,304	5,333	122,637
2552	140,993	5,451	146,444
2553	144,095	5,571	149,666
2554	147,265	5,693	152,958
2555	150,505	5,818	156,323
2556	153,816	5,946	159,762
2557	157,200	6,077	163,277
2558	160,658	6,211	166,869
2559	164,193	6,348	170,541
2560	167,805	6,487	174,292
2561	171,496	6,630	178,186
2562	175,269	6,776	182,045
2563	179,125	6,925	186,050
2564	183,066	7,077	190,143
2565	187,094	7,233	194,327
2566	191,210	7,392	198,602

ที่มา : บริษัท ทีเอ็ม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด, 2543:22

2.2.5.5 ส่วนป่าทองผาภูมิ ต.ห้วยเขย่ง อ.ทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี มีเส้นทางท่องเที่ยวในพื้นที่ป่าข้าง จากการคาดประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวป่าข้างทองผาภูมิ ของบริษัท ทีเอ็ม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด ที่ทำรายงานเสนอต่อ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีรายละเอียดดังตาราง ต่อไปนี้

ตารางที่ 2.5 : การคาดประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวป่าข้างทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี ระหว่างปี พ.ศ. 2541-2549

ปีพ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยวป่าข้างทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี (คน)		
	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	รวมทั้งหมด
2543	na	na	na
2544	na	na	na
2545	na	na	na
2546	na	na	na
2547	33,704	5,446	39,150
2548	59,444	9,605	69,048
2549	62,223	10,054	72,277
2550	65,002	10,503	75,505
2551	67,781	10,952	78,733
2552	70,560	11,401	81,961
2553	73,339	11,850	85,189
2554	76,118	12,299	88,417
2555	78,897	12,748	91,645
2556	81,676	13,197	94,873
2557	84,455	13,646	98,101
2558	87,234	14,095	101,329
2559	90,014	14,544	104,558
2560	92,793	14,993	107,786
2561	95,572	15,442	111,014
2562	98,351	15,891	114,242
2563	101,130	16,340	117,470
2564	103,909	16,789	120,698
2565	106,688	17,238	123,926
2566	109,467	17,687	127,154

ที่มา : บริษัท ทีเอ็ม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด, 2543:23

อาจสรุปได้ว่า ช้างเป็นสัตว์ที่มีความผูกพันกับคนไทยมาตั้งแต่อดีต ทั้งในด้านวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และเศรษฐกิจ โดยมีการใช้เป็นพาหนะในการทำศึกสงคราม ต่อมาใช้ช้างในงาน ชักลากไม้ จนกระทั่งพื้นที่ป่าไม้ลดลงในปี พ.ศ. 2540 ช้างจำนวนมากออกมาเร่ร่อนในเมืองใหญ่ที่เป็น แหล่งท่องเที่ยวสำคัญๆ รวมทั้งการนำช้างมาทำงานในธุรกิจท่องเที่ยว ซึ่งก็ได้รับความสนใจ และสงสารจากนักท่องเที่ยวจำนวนมาก ในปี พ.ศ. 2549 มีนักท่องเที่ยวได้เข้าไปเที่ยวในหมู่บ้านช้าง บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ ชาวไทยจำนวน 107,314 คน ชาวต่างชาติจำนวน 5,884 คน (ศูนย์คชศึกษา, 2550)

2.2.6 พื้นที่เลี้ยงช้างในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้

กลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ได้แก่ บริเวณ จังหวัดสุรินทร์ ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ อุบลราชธานี ชัยภูมิ และนครราชสีมา ซึ่งจากการเก็บข้อมูลภาคสนามพบว่าหมู่บ้านในอีสานใต้ที่มีการเลี้ยงช้าง และมีวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับช้าง ดังนี้คือ จังหวัดสุรินทร์ บุรีรัมย์ และชัยภูมิ

2.2.6.1 จ. ชัยภูมิ

(1) สถานภาพทางกายภาพ มีที่ตั้งและอาณาเขตอยู่บนสันขอบที่ราบสูงอีสาน ซึ่งมีพื้นที่ติดต่อกับ ภาคกลางและภาคเหนือ ชัยภูมิมีอารยธรรมซ้อนทับกันหลายสมัย ตั้งแต่สมัยทวารวดี สมัยเขมร จนถึงอิทธิพลลาวล้านช้าง ต่อมาปรากฏชื่อเป็นเมืองหน้าด่าน ในสมัยกรุงศรีอยุธยา และมาปรากฏชื่ออีกครั้ง ในสมัยต้นรัตนโกสินทร์ ผู้นำชื่อ "แล" ซึ่งต่อมาได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าเมืองคนแรก ชัยภูมิอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 342 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 12,778 ตารางกิโลเมตร และมีอาณาเขตทางทิศเหนือติดกับ จ.เพชรบูรณ์ และ จ.ขอนแก่น ทิศใต้ติดกับ จ.นครราชสีมา ทิศตะวันออกติดกับ จ.ขอนแก่นและ จ.นครราชสีมา ทิศตะวันตกติดกับ จ.เพชรบูรณ์และ จ.ลพบุรี ลักษณะภูมิประเทศมีทั้งภูเขา ที่ราบสูง และลุ่มน้ำ มีป่าไม้ถึงร้อยละ 50 ของพื้นที่ สภาพโดยทั่วไปมีความชุ่มชื้น เหมาะแก่การเพาะปลูก มีเทือกเขาพาดผ่านกลางพื้นที่ของ จังหวัด ได้แก่ ภูหยวก ภูอีเฒ่า ภูแลนคา ภูพังเหย ต่อกับภูพระยาผือ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขาเพชรบูรณ์ ส่วนทรัพยากรธรรมชาติ แม่น้ำสำคัญของชัยภูมิ ได้แก่ แม่น้ำชี ซึ่งมีต้นกำเนิดใน ป่าดงดิบ อ.หนองบัวแดง และแม่น้ำพรม มีกำเนิดในป่าดงดิบ อ.คอนสาร นับเป็น แม่น้ำสายหลักของจังหวัดและของภาคอีสาน นอกจากนี้ยังมีแหล่งน้ำที่สำคัญ คือเขื่อนจุฬาภรณ์ใน อ.คอนสาร และบึงละหาน อ.จัตุรัส

(2) ประวัติความเป็นมา จ.ชัยภูมิเป็นที่ตั้งของแหล่งอารยธรรมอันเก่าแก่นับตั้งแต่สมัยทวารวดี สมัยขอม กระทั่งสมัยที่ได้รับอิทธิพลจากอาณาจักรล้านช้าง และในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราชมีฐานะเป็นเมืองขึ้นของเมืองนครราชสีมาคู่กับเมืองบุรีรัมย์ มีชื่อปรากฏในประวัติศาสตร์อีกครั้ง สมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ได้มีชาวเมืองเวียงจันทน์มีนายแลเป็นหัวหน้าพากันมาตั้งหลักปักฐานในบริเวณที่เรียกว่า "โนนน้ำอ้อม" และคงใช้ชื่อเมืองตามเมืองเดิมว่า "ชัยภูมิ" ในสมัยสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวเจ้าอนุวงศ์

เวียงจันทน์ก่อนการกบฏยกกองทัพเข้ามาตีเมืองนครราชสีมาและหัวเมืองรายทาง นายแลเจ้าเมืองชัยภูมิ ได้ยกไพร่พลไปสมทบกับกำลังของคุณหญิงโม ตีทัพของเจ้าอนุวงศ์แตกพ่ายไปได้ สมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้คุณหญิงโมเป็นท้าวสุรนารี และให้นายแลเป็นพระยาภักดีชุมพล เจ้าเมืองชัยภูมิคนต่อมา ที่สืบเชื้อสายมาจากพระยาภักดีชุมพล (แล) ก็ยังคงใช้ราชทินนามว่าพระยาภักดีชุมพล ประชากรและการปกครอง แบ่งเป็น 15 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ คือ อ.เมืองชัยภูมิ อ.บ้านเขว้า อ.คอนสวรรค์ อ.เกษตรสมบูรณ์ อ.หนองบัวแดง อ.จัตุรัส อ.ภูเขียว อ.บ้านเนินจตุรงค์ อ.บ้านแท่น อ.แก้งคร้อ อ.คอนสาร อ.เทพสถิต อ.หนองบัวระเหว อ.ภักดีชุมพล อ.เนินสง่า และกิ่ง อ.ชัยใหญ่

2.2.6.2 จ.สุรินทร์

(1) สถานภาพทางกายภาพ มีที่ตั้งระหว่างเส้นแวงที่ 103 องศา และ 105 องศาตะวันออก และระหว่างเส้นรุ้งที่ 15 องศา และ 16 องศาเหนือ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 450 กิโลเมตร มีเนื้อที่ทั้งสิ้น 8,124,056 ตารางกิโลเมตร หรือ 5,077,535 ไร่ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 4.8 ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งหมด และมีอาณาเขตทางทิศเหนือติดต่อกับ จ.ร้อยเอ็ด และ จ.มหาสารคาม ทิศใต้ติดต่อกับประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จ.ศรีสะเกษ ทิศตะวันตกติดต่อกับ จ.บุรีรัมย์ มีลักษณะภูมิประเทศ ทางตอนใต้เป็นพื้นที่ราบสูง มีภูเขาสลับซับซ้อนหลายลูก มีป่าที่ราบสลับป่าเบญจพรรณตามบริเวณแนวชายแดน เช่น อ.บัวเชด อ.สังขะ อ.กาบเชิง และกิ่งอ.พนมดงรัก ที่ติดต่อกับประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย ถัดจากบริเวณภูเขาลงมาจะเป็นบริเวณที่ราบสูง ลุ่มๆ ดอนๆ ลาดเทมีลักษณะเป็นลูกคลื่น ดอนลาดมาก คือด้านทิศเหนือของ อ.ปราสาทและอ.สังขะ และจะค่อยๆ ลาดเทไปทาง ตอนกลางและตอนเหนือของจังหวัด ทางตอนกลางของจังหวัด พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม แต่มีพื้นที่บางส่วนเป็นที่ดอน สลับที่ลุ่มดอนลาดเช่นเดียวกัน คือบริเวณ อ.เมืองสุรินทร์ กิ่ง อ.เขวาสินรินทร์ อ.ศีขรภูมิ อ.ลำโรงทับ อ.ลำดวน และกิ่ง อ.ศรีณรงค์ แต่ไม่มากเท่าทางตอนใต้ของจังหวัด ทางตอนเหนือของจังหวัด พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบ คือบริเวณ อ.จอมพระ อ.สนม และที่ราบลุ่ม อ.ชุมพลบุรี อ.ท่าตูม อ.รัตนบุรี และกิ่ง อ.โนนนารายณ์พื้นที่ทางตอนเหนือจะมีป่าโปร่งและทุ่งใหญ่อยู่เป็นบางตอน ซึ่งอยู่ในที่ราบลุ่มแม่น้ำมูลในเขตของ "ทุ่งกุลาร้องไห้" พื้นที่จะต่ำมากในเขต อ.ท่าตูม และ อ.ชุมพลบุรีทำให้น้ำท่วมในฤดูฝน สำหรับสภาพภูมิอากาศนั้น เป็นแบบร้อนชื้นอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ มี 3 ฤดู ได้แก่ ฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์-เมษายน สภาพอากาศจะร้อนและแห้งแล้งจัด ส่วนฤดูฝนเริ่มในเดือนพฤษภาคม-ตุลาคม ปริมาณน้ำฝนมากจนเกิดภาวะน้ำท่วมในบางพื้นที่ของภาค และฤดูหนาวในเดือนพฤศจิกายน-มกราคม อากาศหนาวเย็นจัดและแห้งแล้ง ส่วนป่าไม้ นั้น มีไม้ที่มีค่าอยู่หลายชนิด เช่น ไม้ประดู่ ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้ตะเคียน ไม้ยาง และไม้พลวง เป็นต้น มีลำน้ำธรรมชาติที่สำคัญ 8 สายดังนี้คือ แม่น้ำมูล ลำน้ำชี ห้วยเสนง ลำห้วยพลับพลา ลำห้วยระวี ลำห้วยทับทัน ลำห้วยระหารและลำห้วยแก้ว เป็นลำน้ำที่ทำประโยชน์ให้แก่ จ.สุรินทร์ นอกจาก 8 แห่งนี้แล้ว ยังมีลำน้ำและหนองน้ำอีกมากมาย กระจายกระจายอยู่ในอำเภอต่างๆ

แต่แหล่งน้ำต่างๆ ดังกล่าวไม่สามารถอำนวยความสะดวกให้แก่เกษตรกรได้มากนัก ในฤดูแล้ง ส่วนใหญ่จะแห้ง เว้นแต่ลำน้ำมูลซึ่งมีน้ำไหลตลอดปี

(2) ประวัติความเป็นมาของเมืองสุรินทร์นั้น ถูกสร้างขึ้นสมัยเขมรมีอำนาจอยู่ในบริเวณนี้ เมื่อเขมรเสื่อมอำนาจลงเมืองสุรินทร์ได้ถูกทิ้งร้างจนกลายเป็นป่าดงอยู่ยาวนาน จนกระทั่งในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย พ.ศ. 2260 ชาวพื้นเมืองกลุ่มหนึ่งที่เรียกตัวเองว่า “ส่วยหรือกูย” ซึ่งอาศัยอยู่แถบเมืองอัตปือแสนแป แคว้นจำปาศักดิ์ซึ่งขณะนั้นเป็นดินแดนของไทยและเป็นผู้ที่มีความสามารถในการจับช้างป่ามาเลี้ยงไว้ใช้งานเป็นอย่างมากได้พากันอพยพข้ามลำน้ำโขงมาสู่ฝั่งขวา โดยได้แยกย้ายกันไปตั้งชุมชนที่เมืองสิง(อ.จอมพระ) บ้านโคกลำดวน (อ.ชูขัน จ.ศรีสะเกษ) บ้านอัจจะปะนึง (อ.สังขะ) และบ้านกุดปะไท(อ.ศีขรภูมิ) แต่ละบ้านจะมีหัวหน้าควบคุมอยู่ จนกระทั่งปี พ.ศ. 2306 จึงปรากฏหลักฐานว่าหลวงสุรินทรภักดี (เชียงปุม) ซึ่งเดิมเป็นหัวหน้าหมู่บ้านเมืองที่ ได้ขอให้เจ้าเมืองพิมายกราบบังคมทูลขอพระกรุณาโปรดเกล้าฯ จากพระเจ้าอยู่หัวพระที่นั่งสุริยามรินทร์ ย้ายหมู่บ้านจากบ้านเมืองที่ มาตั้งอยู่บริเวณบ้านคูประทาย บริเวณซึ่งเป็นที่ตั้งเมืองสุรินทร์ในปัจจุบันนี้ เนื่องจากเห็นว่าเป็นบริเวณที่มีชัยภูมิเหมาะสม มีกำแพงค่ายคูล้อมรอบ 2 ชั้น มีน้ำอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การประกอบอาชีพและอยู่อาศัย ต่อมาหลวงสุรินทรภักดีได้กระทำความดีความชอบเป็นที่โปรดปราน จึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกบ้านคูประทายเป็น “เมืองประทายสมันต์” และเลื่อนบรรดาศักดิ์หลวงสุรินทรภักดี เป็นพระสุรินทรภักดีศรีณรงค์จางวาง ให้เป็นเจ้าเมืองปกครองในปี พ.ศ. 2329 พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนชื่อ “เมืองประทายสมันต์” เป็น “เมืองสุรินทร์” ตามสร้อยบรรดาศักดิ์ของเจ้าเมือง เมืองสุรินทร์มีเจ้าเมืองปกครองสืบเชื้อสายกันมารวม 11 คน จนถึงปี พ.ศ.2451ได้มีการปรับปรุงระบบบริหารราชการแผ่นดินเป็นแบบเทศาภิบาลส่วนกลาง จึงได้แต่งตั้งพระภักดีศรีบุรีรักษ์ (สุข สุขานนท์)มาดำรงตำแหน่งเป็น ข้าหลวงประจำจังหวัด หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นคนแรก และมีการแบ่งการปกครองออกเป็น 13 อำเภอ คือ อ.เมืองสุรินทร์ อ.ชุมพลบุรี อ.ท่าตูม อ.จอมพระ อ.ปราสาท อ.กาบเชิง อ.รัตนบุรี อ.สนม อ.ศีขรภูมิ อ.สังขะ อ.ลำดวน อ.บัวเชด อ.สำโรงทาบ

2.2.6.3 จ.บุรีรัมย์

(1) สถานภาพทางกายภาพ มีที่ตั้งอยู่ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างหรืออีสานตอนล่าง มีเนื้อที่ประมาณ 10,321.885 ตารางกิโลเมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครทางรถยนต์ประมาณ 410 กิโลเมตร และทางรถไฟประมาณ 376 กิโลเมตร และมีอาณาเขตทางทิศเหนือติดต่อกับ อ.ขอนแก่นและ จ.มหาสารคาม ทิศใต้ติดต่อกับ จ.ปราจีนบุรีและเทือกเขาพนมมลัย ซึ่งกั้นเขตแดนระหว่างไทยกับประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย ทิศตะวันออกติดต่อกับ จ.สุรินทร์ ทิศตะวันตกติดต่อกับ จ.ครราชสีมา

(2) ประวัติความเป็นมาของ จ.บุรีรัมย์เป็นเมืองแห่งความรื่นรมย์ตามความหมายของชื่อเมือง แปลว่า เป็นเมืองที่น่าอยู่อาศัยสำหรับคนในท้องถิ่น และเป็นเมือง

ที่นำมาเขียนสำหรับคนต่างถิ่น เพราะมีปราสาทหินใหญ่น้อยที่แสดงถึงความรุ่งเรืองมาแต่อดีต จากการศึกษาของนักโบราณคดีพบหลักฐานการอยู่อาศัยของมนุษย์มาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ สมัยทวารวดีและที่สำคัญที่สุดพบกระจายอยู่ทั่วไปใน จ.บุรีรัมย์ คือ หลักฐานทางวัฒนธรรมของ เขมรโบราณ ซึ่งมีทั้งปราสาทอิฐและปราสาทหินเป็นจำนวนมากกว่า 60 แห่ง รวมทั้งได้พบแหล่ง โบราณคดีที่สำคัญ คือ เต่าเผาภาชนะดินเผาและภาชนะดินเผาแบบที่เรียกว่า "เครื่องถ้วยเขมร" ซึ่งกำหนดอายุได้ ประมาณพุทธศตวรรษที่ 15-18 อยู่ทั่วไป หลังจากสมัยของวัฒนธรรมขอมหรือ เขมรโบราณแล้ว หลักฐานทางประวัติศาสตร์ของบุรีรัมย์เริ่มมีขึ้นอีกครั้งตอนปลายสมัยกรุงศรีอยุธยา โดยปรากฏชื่อว่าเป็นเมืองขึ้นของเมืองนครราชสีมา และปรากฏชื่อต่อมาในสมัยกรุงธนบุรีถึงสมัย กรุงรัตนโกสินทร์ บุรีรัมย์มีฐานะเป็นเมืองๆ หนึ่ง จนถึง พ.ศ. 2476 ได้มีการจัดระเบียบราชการบริหาร ส่วนภูมิภาคใหม่ โดยแบ่งการปกครองออกเป็น 18 อำเภอ กับ 4 กิ่งอำเภอ คือ อ.เมืองบุรีรัมย์ อ.นางรอง อ.ลำปลายมาศ อ.ประโคนชัย อ.พุทไธสง อ.สตึก อ.กระสัง อ.บ้านกรวด อ.คูเมือง อ.ละหานทราย อ.หนองกี่ อ.ปะคำ อ.นาโพธิ์ อ.หนองหงส์ อ.พลับพลาชัย อ.ห้วยราช อ.โนนสุวรรณ อ.เฉลิมพระเกียรติ กิ่ง อ.บ้านด่าน กิ่ง อ.ชำนิ กิ่ง อ.บ้านใหม่ไชยพจน์ และกิ่ง อ.โนนดินแดง อำเภอที่อยู่ติดชายแดนได้แก่ อ.บ้านกรวดและ อ.ละหานทราย

2.2.7 แนวความคิดการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม

2.2.7.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมนั้น มีนักวิชาการได้ให้ทัศนะไว้หลากหลาย ดังนี้คือ

สันติ เอื้อจงประสิทธิ์ (2549:63) กล่าวว่า การท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม เป็นการแสดงรูปแบบของการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคม และได้ประยุกต์ปฏิบัติยึดถือสืบเนื่องมาตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ที่ดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว เช่น สภาพชีวิตริมแม่น้ำลำคลอง ตลาดน้ำ เรือนแพ หมู่บ้านชาวเขา ศูนย์วัฒนธรรม สวนสนุก งานเทศกาลประเพณี ศิลปะการแสดง

จำไพพรรณ แก้วสุริยะ (อ้างถึงใน รุ่งรัตน์ หัตถกรรม 2542:20) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมว่า หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวที่ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน ความรู้ความเข้าใจสภาพสังคม และวัฒนธรรม ได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ จากการเดินทางเพื่อชมงาน ประเพณีต่างๆ ที่ท้องถิ่นนั้นๆ จัดขึ้นควบคู่กับการมีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและ วัฒนธรรม

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542:5) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เป็นการท่องเที่ยว เพื่อมุ่งการให้ความรู้และความภาคภูมิใจที่มุ่งเสนอลักษณะวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ โบราณคดี และสถานที่ต่างๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยเกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ของสังคม

พงศธร เกษล่ำลี (2543:5) กล่าวว่า วัฒนธรรมที่สัมพันธ์กับอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ได้แก่ โบราณสถาน แหล่งประวัติศาสตร์ สถานที่สำคัญทางศาสนา และงานศิลปกรรม สถาปัตยกรรม นาฏศิลป์ และการละเล่นพื้นบ้าน เทศกาลงานประเพณี งานศิลปหัตถกรรมสินค้า

ท้องถิ่น ตลอดจนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ และอัตลักษณ์ไม่ตรีของคนไทย

Swarbrooke (1999 :306-308) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม เป็น การเดินทางเพื่อศึกษาและเรียนรู้ถึงวิถีทางการดำเนินชีวิต ประวัติศาสตร์ ศิลปะ และเทศกาล งานประเพณีต่างๆ ทั้งที่มีมานานแล้วและที่จัดขึ้นเป็นกาลเฉพาะ

Inskip (1991:80) กล่าวว่า แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีหลายประเภท ได้แก่ แหล่งโบราณคดี ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมที่มีรูปแบบเฉพาะ เช่น ชนบรรมนิยมประเพณี วิถีชีวิต การแต่งกาย ศิลปะหัตถกรรม กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่น่าสนใจ เช่น การปลูกชาหรือยาพารา ความแตกต่างระหว่างในเมืองกับชนบท พิพิธภัณฑ์ เทศกาลต่างๆ รวมถึงการบันเทิง และกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมเป็น การเดินทางที่ได้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ความรู้ความเข้าใจและได้สัมผัสกับรูปแบบของ การดำเนินชีวิตที่มีเอกลักษณ์เฉพาะทางด้านสภาพสังคม ประเพณี ทัศนคติ ศิลปะ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี

2.2.7.2 รูปแบบของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและ กิจกรรมที่ส่งเสริมทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ถ่ายทอดการแสดงออกทางวัฒนธรรม และอารยธรรม ของมวลมนุษยกลุ่มต่างๆ แบ่งออกได้ดังนี้ (สมบัติ กาญจนกิจ ,2541:31)

(1) เทศกาล นักท่องเที่ยวสนใจเทศกาลต่างๆ เพื่อความสนุกสนานตื่นเต้น เล่นเกมส์ เช่น เทศกาลสงกรานต์ ลอยกระทง แห่บั้งไฟปีใหม่ เทศกาลไหว้พระจันทร์ของชาวจีน เป็นต้น

(2) ศิลปะ นักท่องเที่ยวให้ความสนใจเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชมศิลปะ เช่น ภาพวาด รูปปั้น แกะสลัก ภาพเขียน สถาปัตยกรรม หรือแหล่งผลิตทางศิลปหัตถกรรม โดยจัด เป็นเทศกาล เพื่อดึงดูดความสนใจ เช่น เทศกาลดนตรีในนครเวียนนา สัปดาห์แห่งศิลปหัตถกรรม ศิลปอาชีพ

(3) งานหัตถกรรม เช่น งานหัตถกรรมของชาวเขา ชาวเกาะ เครื่องปั้น ดินเผาของ ชาวมอญ งานแกะสลัก เครื่องเฟอร์นิเจอร์ เครื่องเงิน เครื่องประดับ อัญมณี ซึ่งสิ่งเหล่านี้ ทำให้ประเทศไทยมีชื่อเสียงทั่วโลก เพราะมีช่างหัตถกรรมที่มีความละเอียดอ่อน วิจิตรพิสดาร ดังนั้นงานด้านหัตถกรรมจึงเป็นกิจกรรมวัฒนธรรมที่เป็นจุดดึงดูดใจนักท่องเที่ยวนานาชาติเป็นต้น

(4) ประเพณีและวิถีชีวิตพื้นบ้าน นักท่องเที่ยวต่างชาติและในประเทศ มีความสนใจเป็นพิเศษเกี่ยวกับวิถีชีวิตและการแต่งกายของชาวบ้านในท้องถิ่นนั้น หรืออาจเรียกว่า "ประเพณีและชีวิตพื้นบ้าน" เช่น วิถีชีวิตริมคลอง การแต่งกายของชาวเขา การเลี้ยงช้างของชาวกูย

Inskip (1991:80) กล่าวว่า แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมมีหลายประเภท ได้แก่ แหล่งโบราณคดี ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมที่มีรูปแบบเฉพาะ เช่น ชนบรรมนิยมประเพณี วิถีชีวิต การแต่งกาย ศิลปะ หัตถกรรม กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่น่าสนใจ เช่น การปลูกชาหรือยาพารา ความแตกต่างระหว่างในเมืองกับชนบท พิพิธภัณฑ์ เทศกาลต่างๆ รวมถึงความบันเทิงและกิจกรรม

พักผ่อนหย่อนใจด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า รูปแบบของกิจกรรมการท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ แหล่งโบราณคดี ประวัติศาสตร์ ประเพณีและวิถีชีวิตพื้นบ้าน ศิลปะ หัตถกรรม เทศกาลต่างๆ

2.2.8 แนวความคิดองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว

องค์ประกอบการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดการท่องเที่ยวและเป็นสิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวได้ตามความสนใจ มีนักวิชาได้นำเสนอองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวไว้หลากหลายทัศนะ ดังนี้คือ

วรรณาวงศ์วานิช (2546) ได้เสนอองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวไว้ 7 องค์ประกอบ ดังนี้คือ

(1) นักท่องเที่ยว ถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดของธุรกิจท่องเที่ยว ประกอบด้วยลักษณะต่างๆ ได้แก่ ส่วนที่หนึ่ง ลักษณะของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 3 ประเภทว่าแต่ละ ประเภทมีลักษณะนักท่องเที่ยวเป็นอย่างไร โดยจำแนกตามลักษณะเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ เชื้อชาติหรือสัญชาติ ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะนักท่องเที่ยวมีผลต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เพราะนักท่องเที่ยวลักษณะต่างๆ ก็มีความสนใจที่จะท่องเที่ยวตามประเภทแหล่งท่องเที่ยวไม่เหมือนกัน ส่วนที่สอง การกระจายของนักท่องเที่ยวว่านักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามานั้นมาจากประเทศใดบ้าง มีจำนวนมากน้อยเพียงใด และนิยมไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวใด เพราะเหตุใด ส่วนที่สาม กิจกรรมต่างๆ ของนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาเพราะเหตุใด ซึ่งอาจมีเหตุผล การเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเพื่อการประชุม การพักผ่อนหย่อนใจ การแข่งขันกีฬา การเจรจาธุรกิจหรือเยี่ยมญาติ ส่วนที่สี่ ฤดูกาลท่องเที่ยวว่านักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเที่ยวในฤดูใดมาก ฤดูใดน้อย เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น ซึ่งสามารถนำข้อมูลมาส่งเสริมการท่องเที่ยวตรงตามความต้องการของ นักท่องเที่ยว และส่วนที่ห้า ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวต่อประเทศที่ตนไปเที่ยวว่าเป็นอย่างไร ทั้งในแง่บวกและลบ เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น

(2) สินค้าท่องเที่ยวหรือสถานที่ท่องเที่ยวต้องเป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เกิดความประทับใจในแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น มีลักษณะเฉพาะ มีสิ่งที่มีคุณค่าด้านต่างๆ หลากอย่างที่ทำให้ความรู้ ความเพลิดเพลินแก่นักท่องเที่ยว เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่าด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านคุณค่าทางวัฒนธรรม เช่น มีสิ่งที่น่าสนใจด้านโบราณคดี ประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรมเมืองหรือการศึกษา พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ อนุสาวรีย์และสิ่งก่อสร้างใหม่ๆ ด้านวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในประเทศนั้นๆ เช่น ประเพณีขนบธรรมเนียม ศิลปะต่างๆ การละเล่นพื้นเมือง อาหารและหัตถกรรมต่างๆ ด้านทิวทัศน์หรือทัศนียภาพต่างๆ เช่น ภูเขา แม่น้ำ น้ำตก ทะเล ป่าไม้ สัตว์ป่าและอุทยานแห่งชาติ ด้านสถานที่พักผ่อนหย่อนใจต่างๆ เช่น การแข่งขันกีฬา การแสดงต่างๆ สวนสนุก สวนสัตว์ ชีวิตยามราตรี สวนเกษตร การป็นน้ำผาและกาสิโน และด้านความประทับใจจากลมฟ้าอากาศ เช่น อากาศเย็นสบาย ไม้ร้อนจัดและหนาวจัด

(3) การคมนาคมขนส่ง นับเป็นปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจ และธุรกิจการท่องเที่ยวดำเนินต่อไปได้ การท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดกับเทคโนโลยีขนส่งที่ก้าวหน้า ไม่ว่าจะเป็นทางบก ทางอากาศ และทางน้ำ ต้องพิจารณาถึงสิ่งต่างๆ ดังนี้ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับการท่องเที่ยว (Kaiser, 1978) ได้แก่ ประการแรก รูปแบบของการคมนาคมขนส่ง ตามลักษณะของการประกอบการและตามความต้องการของนักท่องเที่ยว ประการที่สอง การคมนาคมขนส่งเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว สภาพการเดินทางสะดวก ปลอดภัย รวดเร็วและมีมาตรฐาน ตีมากน้อยเพียงใด ประการที่สาม การคมนาคมขนส่งภายในแหล่งท่องเที่ยวรูปแบบและมาตรฐานของการคมนาคมขนส่งภายในแหล่งท่องเที่ยว เช่น รถนำเที่ยวมีจำนวนเพียงพอหรือไม่ คุณภาพและมาตรฐานของยานพาหนะตลอดจนความสะดวกและปลอดภัย ประการที่สี่ แบบแผนการเดินทางของนักท่องเที่ยว เช่น เป็นหมู่คณะกลุ่มเล็กหรือกลุ่มใหญ่ ยานพาหนะที่ใช้เป็นของส่วนตัว หรือของสาธารณะ ประการที่ห้า บริเวณหรือสถานที่ให้บริการแก่ผู้โดยสารหรืออุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการใช้ยานพาหนะประเภทนั้นๆ เช่น สถานีขนส่งหรือบริการต้นทาง ระหว่างทางและปลายทาง และประการที่หกสุดท้าย รูปแบบหรือปัญหาจราจรตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจน คือ กรุงเทพมหานคร เป็นปัญหาสำคัญทั้งต่อคนในกรุงเทพมหานครและนักท่องเที่ยว

(4) ข้อมูลข่าวสารและการบริการ เพื่อให้เกิดความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ แก่ นักท่องเที่ยว เพื่อชักจูงให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในประเทศมากยิ่งขึ้น เช่น หนังสือแนะนำเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว แผ่นพับ แผนที่และเอกสารแนะนำต่างๆ การโฆษณาประชาสัมพันธ์เพื่อชักจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยว การส่งเสริมและให้ความรู้ใหม่ๆ อบรมการนำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์ รายละเอียดเกี่ยวกับ นักท่องเที่ยวแต่ละแห่ง จัดทำแผนที่เส้นทางและแผนที่ท่องเที่ยวของสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่ง นอกจากนี้สิ่งสำคัญที่สุดของธุรกิจการท่องเที่ยวอีกประการหนึ่งคือ การบริการประกอบด้วย ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวที่สะอาด ปลอดภัย ราคาเหมาะสม อาหารและเครื่องดื่ม ห้องน้ำที่สะอาด สะดวกสบายและเหมาะสมกับสถานที่ ของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมือง

(5) ความปลอดภัยและการอำนวยความสะดวกด้านการเข้าเมืองต้องมีการคำนึงถึงมากที่สุด อาจจะทำได้หลายอย่าง ได้แก่ การแนะนำเจ้าของท้องถิ่นให้ช่วยเหลือ นักท่องเที่ยว เมื่อได้รับความเดือดร้อน การแนะนำนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับเรื่องการป้องกัน และระมัดระวังตน เพื่อมิให้ได้รับอันตรายในด้านต่างๆ การกำหนดมาตรการต่างๆ เพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว การขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ ในการอำนวยความสะดวกปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว การจัดหน่วยงานพิเศษเพื่อช่วยเหลือและให้บริการด้านต่างๆ แก่นักท่องเที่ยว การระเบียบพิธีการ เข้าเมือง เช่น การทำวีซ่า และศุลกากร การขนส่งกระเป๋าของผู้โดยสาร การบริการขนส่งระหว่าง ท่าอากาศยานหรือสถานีขนส่งกับที่พัก และการอำนวยความสะดวกด้านต่างๆ แก่ผู้โดยสารที่สถานีขนส่งและท่าอากาศยาน

(6) องค์ประกอบด้านโครงสร้างพื้นฐาน ต้องมีเพียงพอตามความจำเป็นที่จะสนับสนุน ความสะดวกและให้บริการแก่นักท่องเที่ยว อีกทั้งต้องเอื้อประโยชน์ต่อสาธารณชน จึงทำ

ให้ธุรกิจการท่องเที่ยวสามารถดำเนินไปได้ด้วยดีและก่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีการพัฒนาศักยภาพเพิ่มขึ้น ได้แก่ การไฟฟ้า มีเพียงพอและใช้การได้ดี ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการและให้บริการรวมทั้งความปลอดภัยด้วย การประชาสัมพันธ์ถูกหลักอนามัยและมีปริมาณเพียงพอแก่การบริการ การสื่อสาร โทรเลข โทรสาร สะดวก รวดเร็วและปริมาณของหน่วยบริการเพียงพอ ความสามารถในการกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล ตลอดจนสถานพยาบาลและโรงพยาบาลต่างๆ ทันสมัย สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย

(7) การสนับสนุนอื่นๆ เป็นการเพิ่มความสะดวกรวดเร็วแก่นักท่องเที่ยว เช่น การเงิน การธนาคาร ระเบียบต่างๆ ของสถานที่หรือแหล่งค้นคว้า ความร่วมมือระหว่างประเทศ ตลอดจน ความสุภาพอ่อนโยนและมีไมตรีต่อกัน

ซูสิทธิ ซูชาติ (2542:27) กล่าวถึง องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวว่า ประกอบไปด้วย

(1) สิ่งดึงดูดใจ ซึ่งเกิดจากสถานที่และเหตุการณ์

(2) สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ระบบขนส่ง ระบบการ สื่อสาร ระบบสาธารณูปโภค และสิ่งก่อสร้างอื่นๆ เช่น โรงแรม ร้านอาหาร ตลอดจนการเข้าถึง ต้องมีระบบการขนส่ง ประกอบด้วย เส้นทาง พาหนะ และผู้ประกอบการ

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542:45-46) กล่าวว่า การที่จะให้นักท่องเที่ยวไปเยี่ยมชมทรัพยากรท่องเที่ยวใดๆ ก็ตามขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ประการ คือ

(1) ทรัพยากรท่องเที่ยวจะต้องมีสิ่งดึงดูดใจ เช่น ความสวยงามของธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม โบราณสถาน สถานที่ทางประวัติศาสตร์ เป็นต้น

(2) ทรัพยากรท่องเที่ยวจะต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นองค์ประกอบ เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามายังแหล่งท่องเที่ยวได้ประทับใจ เช่น บริการด้านน้ำประปา ไฟฟ้า การสื่อสาร การขนส่ง ที่พัก อาหาร น้ำเที่ยว แลกเปลี่ยนเงินตรา สินค้าที่ระลึก เป็นต้น

(3) ทรัพยากรท่องเที่ยวจะต้องมีเส้นทางคมนาคมเข้าถึง ต้องมีเส้นทางหรือโครงข่ายคมนาคมที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวนั้น ตลอดจนสามารถเชื่อมโยงกันระหว่างแหล่งท่องเที่ยวบริเวณใกล้เคียง

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548:28) กล่าวว่า องค์ประกอบของทรัพยากรท่องเที่ยวประกอบด้วย

(1) ทรัพยากรท่องเที่ยวต้องมีสิ่งดึงดูดใจ เป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดของทรัพยากร ท่องเที่ยวที่ต้องดึงดูดใจ อย่างใดอย่างหนึ่งให้นักท่องเที่ยวได้เยี่ยมชมเยือนสถานที่นั้น ๆ

(2) ทรัพยากรท่องเที่ยวต้องมีเส้นทางขนส่งเข้าถึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของทรัพยากรท่องเที่ยว ที่ต้องมีเส้นทางหรือโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวนั้น ตลอดจนสามารถติดต่อเชื่อมโยงกันระหว่างทรัพยากรท่องเที่ยวหนึ่งกับอีกทรัพยากรท่องเที่ยวหนึ่งได้อย่างสะดวกและปลอดภัย

(3) ทรัพยากรท่องเที่ยวต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ที่ต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกไว้บริการนักท่องเที่ยวที่เข้ามายัง แหล่งท่องเที่ยวให้ได้รับความ

สะดวกสบายและประทับใจ

Swarbrooke (1999 :253-299) และ Mill and Morrison (1992:201) กล่าวว่า แหล่งท่องเที่ยวจะต้องประกอบไปด้วย

- (1) สิ่งดึงดูดใจซึ่งเป็นตัวดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางเข้ามาในพื้นที่
- (2) สิ่งอำนวยความสะดวกที่ให้บริการสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวขณะที่อยู่ในแหล่งท่องเที่ยว

(3) สาธารณูปโภคและการขนส่งที่ช่วยให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้

- (4) การต้อนรับอย่างมีไมตรี

McIntosh, Ritchies and Goelner (1989) กล่าวถึงองค์ประกอบการท่องเที่ยวว่ามีดังนี้

(1) นักท่องเที่ยว ที่ต้องการหาประสบการณ์และความพึงพอใจ โดยแสวงหาและเลือกแหล่งท่องเที่ยวรวมทั้งกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเพื่อสนองความพึงพอใจ

(2) ธุรกิจที่จำหน่ายสินค้าและให้บริการสำหรับนักท่องเที่ยว นักธุรกิจจะเห็นว่านักท่องเที่ยวเป็นโอกาสในการหาผลประโยชน์จาก การจัดเตรียมผลิตภัณฑ์และบริการ เพื่อสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว

(3) หน่วยงานราชการในท้องถิ่นหรือในพื้นที่จะมองว่านักท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจในท้องถิ่น ช่วยสร้างรายได้แก่ชุมชนท้องถิ่น

(4) ชุมชนและประชาชนในท้องถิ่นจะมองการท่องเที่ยวเป็นวัฒนธรรม และนำมาซึ่งการจ้างงาน การที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาในท้องถิ่นจำนวนมากอาจให้ทั้งผลประโยชน์และ ผลเสียต่อท้องถิ่น

นอกจากนี้ยังมีองค์ประกอบอื่นๆ ที่จะช่วยรองรับหรือสนับสนุนการท่องเที่ยว ได้แก่ ทรัพยากรธรรมชาติ โครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก การขนส่ง ตลอดจนการต้อนรับและทรัพยากรทางวัฒนธรรม

Lundberg (1985) กล่าวว่า องค์ประกอบการท่องเที่ยวต้องประกอบด้วย

- (1) ร้านอาหาร
- (2) ที่พัก ประกอบด้วย โรงแรม รีสอร์ท คอนโดมิเนียม บ้านจัดสรร ฯลฯ
- (3) การขนส่ง ประกอบด้วย รถยนต์ เครื่องบิน รถเช่า รถบัส รถไฟและเรือ
- (4) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ประกอบด้วย การศึกษาตลาด การศึกษาความเป็นไปได้ ด้านสถาปัตยกรรม วิศวกรรมและสถาบันการเงิน

(5) การวิจัยทางการท่องเที่ยว ประกอบด้วย ประชากร พฤติกรรม จิตวิทยา การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายและผลประโยชน์

(6) ส่วนราชการ ประกอบด้วย สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งชาติ สำนักงานการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคและสำนักงานการท่องเที่ยวระดับท้องถิ่น

(7) นักการตลาดท่องเที่ยว ประกอบด้วย ตัวแทนนำเที่ยว บริษัทนำเที่ยวและบริษัทนำเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล

(8) สิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย สวนสาธารณะ พิพิธภัณฑ์ของเมือง สวนและบ้านที่มีความยิ่งใหญ่และสวยงาม

(9) สิ่งอำนวยความสะดวกด้านนันทนาการ ประกอบด้วย อุทยานแห่งชาติ สถานที่ตั้ง แคมป์ การแสดงดนตรี คอนเสิร์ตและโรงมหรสพ

(10) อื่นๆ ประกอบด้วย สถานีบริการ ศูนย์บริการ ร้านขายของ ร้านเสื้อผ้า การถ่ายภาพ และอุปกรณ์กีฬา

Ge, Choy and Makens (1984) ได้แบ่งองค์ประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวตามความสัมพันธ์ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกับธุรกิจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ 3 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่

(1) ธุรกิจที่เกี่ยวข้องโดยตรงต่อนักท่องเที่ยว ได้แก่ ธุรกิจที่พัก ร้านอาหาร บริษัทการบิน บริษัทขนส่งต่างๆ ตัวแทนนำเที่ยว ร้านค้าปลีก เป็นต้น

(2) ธุรกิจที่เกี่ยวข้องโดยตรงและทางอ้อมต่อนักท่องเที่ยว ได้แก่ ธุรกิจจذبนำเที่ยว ธุรกิจผลิตสิ่งพิมพ์การท่องเที่ยว ธุรกิจวิจัยตลาดและข้อมูลตลาดการท่องเที่ยว เป็นต้น

(3) หน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ ที่พัฒนาการท่องเที่ยวโดยตรงและทางอ้อม ได้แก่ นักวางแผนและพัฒนา หน่วยงานของรัฐและเอกชน สถาบันการเงิน ธุรกิจก่อสร้าง สถาบันการศึกษาและฝึกอบรม เป็นต้น

จากข้อมูลข้างต้นอาจจะสรุปได้ว่า องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวต้องประกอบด้วย 1) สภาพกายภาพและข้อมูลทั่วไปของพื้นที่ ได้แก่ ที่ตั้ง เขตการปกครอง สภาพภูมิศาสตร์ 2) ทรัพยากรท่องเที่ยวในด้านธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม 3) ตลาดการท่องเที่ยว ได้แก่ นักท่องเที่ยว ที่มาของนักท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้เดินทาง กิจกรรมการเข้ามา ฤดูกาล ทัศนคติและความต้องการ 4) ความพร้อมทางการท่องเที่ยว ประกอบด้วย โครงสร้างพื้นฐาน การบริการ ข้อมูลข่าวสาร สถานที่สิ่งแวดล้อม 5) การเข้าถึง ได้แก่ ระบบเส้นคมนาคมขนส่ง ความสะดวกในการเข้าถึง

2.2.9 แนวความคิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

2.2.9.1 ความหมายของการพัฒนาแหล่งเที่ยวนั้น ได้มีนักวิชาการทางด้านการท่องเที่ยวได้ให้ทัศนะไว้หลากหลาย ดังต่อไปนี้

มนัส สุวรรณ (2538:128) กล่าวไว้ว่า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้ประสบผลสำเร็จ มีสิ่งสำคัญที่ต้องนำมาประเมินประกอบการตัดสินใจในการพัฒนาได้แก่ ความปรารถนาของผู้ท่องเที่ยว ความสามารถในการใช้บริการของผู้ท่องเที่ยว ความสะดวกในการเดินทางและการเข้าถึง และความสามารถที่จะรับได้ของพื้นที่ ประกอบด้วยความสามารถที่จะรับได้เชิงกายภาพ ความสามารถที่จะรับได้เชิงสังคม และความสามารถที่จะรับได้เชิงนิเวศวิทยา

นิคม จารุมณี (2536:68) กล่าวถึงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวว่า การที่จะสร้างหรือพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นพื้นที่ที่ไม่น่าสนใจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้นั้น จะต้องคำนึงถึงจุดสำคัญในด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ทั้งในแง่กายภาพหรือภูมิภาค ตำแหน่งที่ตั้ง หรือชื่อเสียงของสถานที่ที่กระจายไปสู่โลกภายนอก

สรุปได้ว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อให้ประสบผลสำเร็จต้องประกอบด้วยความสามารถในการใช้บริการของผู้ท่องเที่ยว ความสะดวกในการเดินทางและการเข้าถึง และความสามารถที่จะรับได้ของพื้นที่ ชื่อเสียงของสถานที่ที่กระจายไปสู่โลกภายนอก

2.2.9.2 การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวตามหลักทางวิชาการนั้น ไม่ใช่เพียงการพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยวที่เสื่อมโทรมให้ดีขึ้นเท่านั้น แต่ยังเป็นการพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีสภาพดีอยู่แล้วให้ดีขึ้นกว่าเดิมด้วย จึงต้องมีขั้นตอนการพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยว ดังนี้ (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548:28)

- (1) ขั้นตอนการจัดแบ่งเขตพื้นที่ในทรัพยากรท่องเที่ยว
- (2) ขั้นตอนการกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวในแต่ละเขตของทรัพยากรท่องเที่ยว
- (3) ขั้นตอนการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมเสริมในทรัพยากรท่องเที่ยว
- (4) ขั้นตอนการประเมินขีดความสามารถรองรับนักท่องเที่ยวแต่ละเขตพื้นที่ของทรัพยากรท่องเที่ยว
- (5) ขั้นตอนการให้การศึกษาถึงผลกระทบของการพัฒนาการท่องเที่ยว ต่อสิ่งแวดล้อมแก่เจ้าหน้าที่รัฐ เจ้าหน้าที่ทรัพยากรท่องเที่ยวและผู้ประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในทรัพยากรท่องเที่ยว
- (6) ขั้นตอนการจัดให้มีข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต้องการรู้
- (7) ขั้นตอนการจัดหางบประมาณในการพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยวให้เพียงพอ

การวางแผนเป็นลักษณะของการทำงานร่วมกันจากหลากหลายสาขาซึ่งเรียกว่า "สหสาขาวิชา" ทั้งนี้การวางแผนเป็นเรื่องที่มนุษย์ต้องการรู้ "อนาคต" จะเกิดขึ้นเพื่อสร้างสภาวะแวดล้อมให้มีความเหมาะสม สามารถรับมือกับผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งอาจจะเป็นส่วนที่เป็นคุณประโยชน์หรืออาจเป็นการลดการเสียประโยชน์ก็ได้โดยการวางแผนนั้น มักปรากฏอยู่เสมอ แม้กระทั่งในชีวิตปกติประจำวันของมนุษย์ที่อาจมีการวางแผนสำหรับชั่วโมงข้างหน้า ในวันนี้ พรุ่งนี้ เดือนหน้า ปีหน้า เป็นต้น สำหรับการวางแผนที่เกี่ยวข้องกับผู้คนจำนวนมาก และเกี่ยวข้องกับผลได้ผลเสียขององค์กรขนาดใหญ่ การวางแผนก็จะมีกระบวนการและระยะเวลายาวนานขึ้น เพื่อที่จะมองอนาคตให้ยาวขึ้น ชัดเจนขึ้น เช่น การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของชาติระยะต่าง ๆ ซึ่งกำหนดไว้ครั้งละ 5 ปี เป็นต้น เนื่องจากการวางแผนนั้นปรากฏอยู่ในทุกศาสตร์ทุกสาขา จุดประสงค์ต่างๆ ของการวางแผนจึงสามารถจำแนกได้ คือ ประการแรก การวางแผนเพื่อ

แก้ปัญหาที่มีอยู่ ประการที่สอง การวางแผนเพื่อกำหนดอนาคต และประการที่สาม การวางแผนที่เป็น การเรียนรู้และปรับตัวของสังคมให้เท่าทันกับสภาพสังคม มีความซับซ้อนมากขึ้นและมีการ เปลี่ยนแปลง เคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว (มานพ พงศทัต, 2545 : 21) จึงกล่าวได้ว่าการวางแผนนั้น เป็นการเตรียมการเดินทางสู่อนาคตบนเส้นทางที่เห็นพ้องต้องกันว่าดีที่สุด มีความเหมาะสมที่สุดกับ ทรัพยากร เทคโนโลยี สังคม วัฒนธรรม งบประมาณที่มีอยู่ โดยวิธีการที่อาจเรียกได้ว่าเป็นการศึกษา "อดีต" เรียนรู้ "ปัจจุบัน" เพื่อสร้าง "อนาคต"

การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ในประเทศไทย ถูกจัดว่าเป็นสาขาทางเศรษฐกิจหลักสำคัญที่สร้างรายได้เข้าประเทศได้เป็นจำนวน มากก่อให้เกิดการหมุนเวียนและกระจายรายได้สู่ภูมิภาค รวมทั้งส่งเสริมการลงทุนในธุรกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง อย่างไรก็ตามการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยมุ่งหวังที่จะให้เกิดผลประโยชน์ สูงสุดทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการวางแผนการพัฒนาอย่างรอบคอบ ชัดเจน เนื่องจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีส่วนสัมพันธ์กับทรัพยากรต่างๆ ทั้งด้าน ธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณี จนถึงวิถีชีวิตของผู้คนในสังคมผลกระทบที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมการท่องเที่ยวย่อม ส่งผลต่อสิ่งต่างๆ เหล่านี้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้นการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว จึงเป็น กระบวนการสำคัญและจำเป็นในการกำหนดกรอบทิศทางขั้นตอน และเป้าหมายการพัฒนาการ ท่องเที่ยวเพื่อป้องกันมิให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นไปตามยถากรรม และส่งผลเสียต่อสังคม ในที่สุด

2.2.9.3 กระบวนการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะมีกระบวนการไม่ แตกต่างจากทฤษฎีการวางแผนทั่วไปนั้น ในที่นี้จะแบ่งกระบวนการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว ออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่

(1) การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องและการสำรวจภาคสนาม สามารถแบ่งออก เป็น 4 ประเด็นใหญ่ ๆ คือ ประเด็นที่หนึ่ง สภาพกายภาพและข้อมูลทั่วไปของพื้นที่ ได้แก่ ที่ตั้ง และ เขตการปกครอง สภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ทรัพยากรธรรมชาติ ลักษณะการใช้ที่ดิน ข้อมูล ด้านประชากร การจ้างงาน ประการที่สอง ทรัพยากรท่องเที่ยวประกอบด้วย ด้านธรรมชาติ ด้าน ประวัติศาสตร์ และด้านวัฒนธรรม ประการที่สาม ตลาดการท่องเที่ยวควรประกอบด้วย ผู้มาเยือน ที่มาของผู้มาเยือน พาหนะที่ใช้เดินทาง แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวชอบ โครงสร้าง ผู้เยี่ยมเยือน การกระจายตัวของผู้เยี่ยมเยือนในแต่ละช่วงเวลา แต่ละสถานที่ ประการที่สี่ ความพร้อม ทางการท่องเที่ยวควรประกอบด้วย ระบบโครงข่ายการคมนาคมในพื้นที่และพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง ระบบขนส่ง ระบบสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ระบบไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ระบบกำจัดขยะ และ ความพร้อมของเมืองด้านต่างๆ เช่น ร้านค้า ร้านอาหาร โรงพยาบาล เป็นต้น ซึ่งข้อมูลทั้ง 4 ประเด็นที่กล่าวมาข้างต้นอาจมีวิธีการรวบรวมที่แตกต่างกันออกไปได้ นอกจากนี้ยังมีวิธีการรวบรวม ข้อมูลโดยการสำรวจ การสังเกตการณ์ และการออกแบบสอบถาม เช่นการสำรวจแหล่งท่องเที่ยว การใช้แบบสอบถามด้านตลาดการท่องเที่ยว การสัมภาษณ์ หรือการสังเกตการณ์พฤติกรรม

นักทอ่งเที่ยว เป็นต้น

(2) การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นขั้นตอนการนำเอาข้อมูลต่างๆ ที่รวบรวมได้จากขั้นตอนแรกมาจัดทำเป็นคำบรรยาย แผนภูมิ แผนที่ ตาราง เป็นการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงสภาพพื้นที่ในแง่มุมต่างๆ และเนื่องจากการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเกี่ยวข้องข้องกับการวางแผนด้านกายภาพ ดังนั้น การวิเคราะห์โดยใช้แผนที่ จึงเป็นวิธีการหนึ่งที่สำคัญ เนื่องจากข้อมูลดิบที่ถ่ายทอดลงแผนที่นั้น นอกจากจะบ่งบอกถึงความสัมพันธ์กันในแง่ของขนาดและจำนวนแล้ว ยังบอกถึงความสัมพันธ์ในแง่ของทิศทาง ที่ตั้ง การกระจายตัวอีกด้วย ซึ่งเทคนิคการวิเคราะห์อื่น ๆ ไม่สามารถทำได้ สำหรับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลนี้จะนำไปสู่คำตอบหรือภาพรวมของพื้นที่ในแต่ละ หมวดว่าเป็นอย่างไร ได้แก่ หมวดสภาพกายภาพและข้อมูลทั่วไปของพื้นที่ หมวดทรัพยากรท่องเที่ยว ซึ่งพิจารณาในแง่คุณค่า และความพร้อมในการรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ หมวดตลาดการท่องเที่ยว และหมวดความพร้อมทางการท่องเที่ยว เป็นต้น

(3) การกำหนดประเด็นปัญหา เป็นขั้นตอนต่อเนื่องจากการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจะช่วยให้ผู้วางแผนมองเห็นภาพรวมในด้านต่าง ๆ อันจะนำไปสู่การกำหนดประเด็นปัญหาด้านการท่องเที่ยวที่มีอยู่ หรืออาจจะเกิดขึ้นได้ในอนาคต เช่น ปัญหาความไม่พร้อมของพื้นที่ในการรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยว ปัญหาด้านการคมนาคมขนส่ง ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการขาดระบบกำจัดขยะหรือน้ำเสีย โดยในการกำหนดประเด็นปัญหาอาจมีเกณฑ์การพิจารณาอย่างกว้างๆ 5 ประการ คือ ขนาดของปัญหา ความร้ายแรงของปัญหา ความเร่งด่วนของปัญหา ขนาดของกลุ่มพื้นที่ หรือกลุ่มคนที่มีปัญหา รวมถึงการยอมรับประเด็นนั้นๆ ว่าเป็นปัญหา ทั้งนี้ในการวางแผนในเรื่องใดๆ ก็ตามย่อมมีปัญหามากมายสิ่งสำคัญประการหนึ่งคือ การมองหาความเชื่อมโยงของปัญหาแต่ละประเด็นว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร ปัญหาที่ 1 ก่อให้เกิดปัญหาที่ 2 หรือส่งผลถึงปัญหาที่ 3 อย่างไร เป็นต้น ซึ่งวิธีการดังกล่าวจะช่วยให้ผู้วางแผน สามารถจัดลำดับความสำคัญของปัญหาต่าง ๆ ได้ เมื่อทราบถึงประเด็นปัญหาแล้ว สิ่งที่ต้องวิเคราะห์ต่อไปคือการพิจารณาความได้เปรียบเสียเปรียบทางการท่องเที่ยวในพื้นที่เป็นการนำเอา จุดเด่น จุดด้อยของตนไปเปรียบเทียบกับผู้อื่น โดยพิจารณาในภาพรวมว่าจะมีความสามารถในการแข่งขันกับแหล่งท่องเที่ยวในที่อื่นๆ อย่างไร ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนแนวทางกลยุทธ์ในการส่งเสริมด้านการตลาดต่อไป

(4) การกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ในที่นี้ นโยบาย คือแนวทางในการพัฒนาอย่างกว้างๆ เป็นกรอบการดำเนินการที่จะ ไม่ระบุในรายละเอียด การกำหนดนโยบายคือการตอบคำถามว่า "จะทำอะไรในการพัฒนา การท่องเที่ยว" เช่น กำหนดนโยบายว่า "มุ่งเน้นการรักษาสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวและ รักษาเอกลักษณ์ชุมชน" ส่วนวัตถุประสงค์ คือความมุ่งหมายที่ต้องการหรือผลที่ต้องการให้เกิดขึ้น อันเนื่องมาจากนโยบายที่กำหนดไว้การกำหนดวัตถุประสงค์คือการตอบคำถามว่าตั้งนโยบายนั้นไว้ "เพื่ออะไร" เช่น กำหนดนโยบายพัฒนาการท่องเที่ยวว่า "มุ่งเน้นการรักษาสภาพแวดล้อมของ แหล่งท่องเที่ยว และรักษาเอกลักษณ์ชุมชน" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

"ดึงดูดใจให้เกิดการเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่" และเป้าหมาย เป็นการถอดวัตถุประสงค์ซึ่งมีลักษณะค่อนข้างเป็นนามธรรมให้ออกมาเป็นรูปธรรมที่วัดได้ ซึ่งสามารถกำหนดได้ในหลายลักษณะ ได้แก่ การกำหนดเป้าหมาย ในเชิงปริมาณเป็นการตอบคำถามว่า "เท่าไร" การกำหนดเป้าหมายที่เป็นพื้นที่หรือบริเวณ เป็นการตอบคำถามว่า "ทำที่ไหน" การกำหนดเป้าหมายที่เป็นกลุ่มคน เป็นการตอบคำถามว่า "ทำให้ใคร" การกำหนดเป้าหมายเป็นเวลา เป็นการตอบคำถามว่า "ทำเมื่อไหร่"

(5) การกำหนดแผนงาน หรือโครงการพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการวางแผนเป็นขั้นตอนที่จะต้องกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดการดำเนินการพัฒนาตามกรอบ นโยบาย วัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่ได้วางไว้ โดยใช้ข้อมูลต่างๆ ที่ได้รวบรวมไว้ให้เป็นประโยชน์ซึ่งจะเป็นการพิจารณาในรายละเอียดของโครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ กล่าวโดยสรุป ประการแรกคือ ควรมีการกำหนดโครงการระยะสั้น ระยะยาว โครงการระยะสั้นเป็นโครงการในแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง การลงทุนต่ำ และได้ผลเร็ว หรือเป็นโครงการที่มีความจำเป็นเร่งด่วนสำหรับโครงการระยะยาวจะเป็นโครงการที่มีการลงทุนสูงให้ผลระยะยาว ประการที่สอง ควรมีการกำหนดแผนงานหรือโครงการพัฒนาการท่องเที่ยว ควรพิจารณา ให้ครอบคลุมทั้งด้านตัวแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาบริการทางการท่องเที่ยวซึ่งมีประเด็นสำคัญคือ การพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ระบบการสื่อความหมายในแหล่งและการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวรวมถึงแผนงานหรือโครงการด้านการพัฒนาการตลาด ประการที่สามควรมีการกำหนดแผนงานหรือโครงการเพื่อพัฒนาสาธารณูปโภค สาธารณูปการต่างๆ ควรพิจารณาถึงความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ดั้งเดิมของพื้นที่ได้มาตรฐานและมีความเพียงพอต่อความต้องการในปัจจุบันและอนาคต และประการสุดท้าย ควรมีการกำหนดแผนงานหรือโครงการต่างๆ ต้องเป็นการเพิ่มพูนคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยวในด้านอนุรักษ์และปรับปรุงให้ดีขึ้น รวมทั้งได้รับการยอมรับเห็นชอบจากประชาชนทุก ๆ ระดับ

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประทีป นวลเจริญ (2548) ได้ทำวิจัยเรื่อง "การศึกษาศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติทางบกของ จ.ภูเก็ต พังงา และกระบี่" พบว่า ศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติทางบกของ จ.ภูเก็ต พังงา และกระบี่ ใน จ.ภูเก็ต มีศักยภาพสูง 8 ตำบล ใน จ.พังงา มีศักยภาพ สูง 17 ตำบล ใน จ.กระบี่ มีศักยภาพสูง 22 ตำบล จ.กระบี่มีศักยภาพในทรัพยากรการท่องเที่ยวธรรมชาติทางบกสูงที่สุด ประชาชนในชุมชนมีความต้องการให้ใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติ ทางบกเป็นแหล่งท่องเที่ยวร้อยละ 100 ด้วยเหตุผลคือ ต้องการให้ชุมชนมีเศรษฐกิจดีขึ้น ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยต้องการท่องเที่ยวแหล่งธรรมชาติทางบก ร้อยละ 91.33 นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศต้องการท่องเที่ยวแหล่งธรรมชาติทางบกร้อยละ 62.25 โดยมีเหตุผลในการท่องเที่ยวที่เหมือนกันดังนี้ ได้มีโอกาสสัมผัสสัมผัสกับธรรมชาติที่คนส่วนใหญ่ไม่เคยพบเห็นความอุดมสมบูรณ์

ของพืช พืชหายาก ได้มีโอกาสเห็นสัตว์ป่า ได้เห็นสภาพพื้นที่ที่แปลกๆ ได้ชื่นชมกับภูมิทัศน์ที่งดงาม ได้พบกับนิเวศของแหล่งท่องเที่ยวที่แปลก มีสิ่งอำนวยความสะดวก และสะอาด มีความปลอดภัย และการเดินทางสะดวก ตามลำดับ

รสิกา อังกุลและคณะ (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น พบว่าการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น กำลังได้รับความนิยมจากชาวไทยและชาวต่างชาติ โดยเฉพาะในกลุ่มที่ต้องการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิต และความงดงามในศิลปวัฒนธรรมไทย สำหรับรูปแบบที่เป็นที่นิยมในกลุ่มนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นการเที่ยวชมสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และโบราณสถาน การเที่ยวชมศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น และการเที่ยวชมความงดงามของศิลปหัตถกรรมไทยที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น แต่การดำเนินการด้านการท่องเที่ยวที่ผ่านมาแต่ละจังหวัดได้แก้ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ปัญหาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ปัญหาการขาดแคลนงบประมาณในการปรับปรุงและการท่องเที่ยวของจังหวัด ปัญหาการกระจุกตัวของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวบางแห่ง ปัญหาบุคลากรในอุตสาหกรรมบริการด้านการท่องเที่ยว ปัญหาการบริหารจัดการในชุมชน ปัญหาการเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิต วัฒนธรรมประเพณีและการลดคุณค่าดั้งเดิมของศิลปวัฒนธรรม ส่วนการเสนอแนวทางการพัฒนา ได้แก่ การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นและความหลากหลายทางวัฒนธรรมมาเป็นแกนหลักในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว การกระจายอำนาจการบริหารจัดการแก่ชุมชนและการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นในฐานะเจ้าของวัฒนธรรม ตลอดจนทบทวนศักยภาพขีดความสามารถและข้อจำกัดของการท่องเที่ยวของสถานที่ท่องเที่ยว

บริษัท ทิม คอนซัลติง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด ได้ทำการศึกษาความเหมาะสมโครงการสร้างโลกใหม่ให้ช้างไทย (2543) ให้แก่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งเสนอแนะแนวทางการพัฒนาต่างๆ ดังนี้คือ 1) การพัฒนาโครงสร้างด้านวิชาการและ บริการเพื่ออนุรักษ์ช้างไทยควรมีศูนย์ข้อมูลและสถิติเกี่ยวข้องกับช้าง โรงเรียนช้าง โรงพยาบาลช้าง คลินิกช้างเคลื่อนที่หรือศูนย์บริการช้าง ศูนย์วิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับช้าง พิพิธภัณฑ์ช้าง 2) การพัฒนาบุคลากรแบ่งออกเป็น 2 แนวทางคือ แนวทางแรกเป็นการศึกษาและฝึกอบรม เพื่อพัฒนาทักษะ ทักษะ ทักษะ เพื่อเพิ่มความตระหนัก ในความรับผิดชอบของคนต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ช้างไทย แนวทางที่สองเป็นการพัฒนาอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของชุมชนและแก้ไขปัญหา ช้างเร่ร่อน 3) การพัฒนาตลาดควรกำหนดกลุ่มเป้าหมาย และจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการศูนย์อนุรักษ์ช้าง จัดทำรายการท่องเที่ยวโดยเน้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างศูนย์อนุรักษ์ช้าง กับแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง 4) การพัฒนาและปรับปรุงพื้นที่ควรพัฒนาสภาพแวดล้อมในพื้นที่ และจัดวางแผนผังกำหนดพื้นที่สำหรับกิจกรรมต่างๆ ให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ โดยคำนึงถึง ความเหมาะสมของผู้ใช้ กิจกรรมแต่ละประเภทและผลกระทบที่เกิดขึ้น อำนวย

ความสะดวกและความปลอดภัยของผู้ใช้พื้นที่ทั้งคนและสัตว์ ตลอดจนควรพัฒนาพื้นที่แต่ละกิจกรรมให้สามารถรองรับผู้ใช้ให้ได้จำนวนสูงสุด โดยมีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมน้อยที่สุด 5) การพัฒนาโครงสร้าง ระบบพื้นฐาน

ประทีป ชุมพลและคณะ (2549) ได้วิจัยถึงศักยภาพและปัจจัยใน จ. สุรินทร์เพื่อส่งเสริมโครงการโลกใหม่ของช่างอย่างยั่งยืน พบว่า นโยบายของ จ. สุรินทร์ ต้องการบูรณาการหมู่บ้านช่างให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว แต่เฉพาะหมู่บ้านช่างเพียงอย่างเดียวนั้นไม่สามารถพัฒนาขึ้นมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวแบบยั่งยืนได้ เพราะว่าไม่มีศักยภาพและปัจจัยเพียงพอในการชักจูงใจนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวอย่างถาวรได้ ดังนั้นต้องศึกษาบริบทของชุมชนเพื่อที่จะเชื่อมโยงต่อยอดในปัจจุบันเกื้อหนุนที่จะโน้มน้าวให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจมาท่องเที่ยวได้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

ศรีไพร พริ่งเพราะ (2547) ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมของชุมชน: บูรณาการการจัดการแสดงของช่างในบ้านตากกลาง ต. กระโพ อ. ท่าตูม จ. สุรินทร์ พบว่าพัฒนาการท่องเที่ยวในหมู่บ้านตากกลางแบ่งออกเป็น 2 ช่วงเวลา ช่วงแรกก่อนปี พ.ศ. 2538 และช่วงที่สองปี พ.ศ. 2538-ปัจจุบัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบรับกับนโยบายของรัฐที่ต้องการขยายแหล่งท่องเที่ยวและกระจายรายได้ไปสู่ท้องถิ่น อีกทั้งยังสามารถฟื้นฟูวัฒนธรรมให้คงความเป็นเอกลักษณ์ไว้ โดยผู้ที่เกี่ยวข้องในการผลักดันให้มีการจัดแสดงของช่างในหมู่บ้านมีทั้งหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชนและประชาชนท้องถิ่น ที่เห็นว่าหมู่บ้านมีศักยภาพในการจัดแสดงช่างได้ แบบการจัดการท่องเที่ยวมี 2 แบบคือ 1) การแสดงของช่างเพื่อตอบสนองนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวเอเชีย 2) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้วยการชมวิถีชีวิตของคนในชุมชน สำหรับนักท่องเที่ยวชาวตะวันตก การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม เช่น การเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ทางสังคมโดยเฉพาะระหว่างคนในชุมชนและระหว่างนักท่องเที่ยวกับคนในชุมชน การย้ายถิ่นของช่างจำนวนมากเพราะปัญหาเศรษฐกิจและอาหารของช่าง รวมทั้งเกิดปัญหาอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์ ด้านเศรษฐกิจมีการเปลี่ยนแปลงรายได้และการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นเพิ่มขึ้น เพิ่มโอกาสและทางเลือกในการประกอบอาชีพ ราคาสินค้าเพิ่มขึ้นและสินค้าที่จำหน่ายหลากหลายขึ้น รวมทั้งมีการบริโภคสินค้าของชุมชนเพิ่มขึ้น ทางด้านวัฒนธรรมทำให้เกิดการนำวัฒนธรรมมาเป็นสินค้า ทำให้สูญเสียรูปแบบที่แท้จริง มีการเลี้ยงช่างแบบทุนนิยมเพิ่มขึ้น มีค่านิยมเปลี่ยนไปจากเดิม รวมทั้งการคลายกฎระเบียบในการปฏิบัติตนและการเคารพผู้นำในการเลี้ยงช่าง

สิน ศรีสวัสดิ์ (2529) ได้ทำวิจัยเรื่องการเลี้ยงช่างของชาวไทย-กวย(ส่วย) ใน จ. สุรินทร์ พบว่ามีช่างอยู่ที่บ้านโชค บ้านสามโคก อ. เมือง บ้านตากกลาง อ. ท่าตูม บ้านท่าลาด บ้านกระเบื้องใหญ่ อ. ชุมพลบุรีและบ้านโคกไทร์ บ้านขบ อ. สังขะ โดยเป็นชาวไทย-กวย(ส่วย) ซึ่งเดิมเป็นกลุ่มชนอิสระที่มีอาณาจักรเป็นของตนเอง ทางตอนใต้ของอาณาจักรลาวสถาปนาตนเอง ในช่วงศตวรรษที่ 18-20 และมีความผูกพันกับช่าง ตั้งแต่นั้นมาจนกระทั่งอพยพเข้ามาอยู่ทาง อีสานตอนใต้ของประเทศไทยก็ได้นำช่างเขามาด้วย โดยมีการเลี้ยงดูช่างในฐานะที่เป็นสัตว์เลี้ยง ในบ้านมีความผูกพันต่อช่าง 3 ลักษณะคือ 1) มรดกทางวัฒนธรรม 2) ทรัพย์สินที่มีค่า 3) สมาชิกในครัวเรือน การประเพณีปฏิบัติต่อ

ช่างจึงต้องระมัดระวังและให้ความสำคัญต่อช่างเสมอ การใช้ประโยชน์จากช่างก็มีตั้งแต่ขายช่าง ทั้งตัว ขายงา ขายขนหาง ขายผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่ทำจากงาช้าง ขนหางช่าง น้ำมันช่าง นำช่างไปแสดงในงาน และสถานที่ต่างๆ ทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ ตลอดจนออกมารับจ้างให้คนซึ่ง และทำให้เจ้าของช่าง มีรายได้ไม่ต่ำกว่า 6,000-12,000 บาท แต่ผลการวิจัยที่สำคัญคือพบว่า จำนวนช่างใน จ.สุรินทร์ได้ลดลง อย่างรวดเร็วจาก 361 เชือก ในปี 2522 เหลือ 101 เชือก ในปี 2529 และสภาพการเลี้ยงช่างปัจจุบัน ก็ประสบกับปัญหาการขาดแคลนที่เลี้ยงดูทำให้เป็นภาระ ในการเลี้ยงดูมาก จึงมีการขายช่าง ไปในต่างถิ่นปีละหลายเชือก

ทองใบ ศรีสมบัติ (2535) วิจัยเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมเลี้ยงช้างและการประกอบอาชีพเลี้ยงช้างของหมู่บ้านช้าง จ.สุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า บ้านตากกลางตั้งมาแต่เมื่อใดไม่ปรากฏหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจน ทราบจากการสัมภาษณ์ผู้รู้ในหมู่บ้านว่าบรรพบุรุษมาจากเมืองอัตปือ แดนปาง แขวงจำปาศักดิ์ ประเทศลาว บรรพบุรุษมีการเลี้ยงช้างและคล้องช้างป่าเป็นอาชีพ จึงได้ปฏิบัติสืบต่อมาจนปัจจุบัน บริเวณที่ตั้งหมู่บ้านตากกลางเหมาะแก่การเลี้ยงช้าง เพราะตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำมูลและลำชี ทิศตะวันออกของหมู่บ้านคือป่าดงสายทอล ทิศตะวันตกของคือป่าดงภูดิน ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม คือการทำนา ทำไร่และการเลี้ยงช้าง สภาพทางสังคม มีความเป็นเอกภาพสูง เศรษฐกิจพึ่งพาอาศัยกันมีความเคร่งครัดในประเพณีวัฒนธรรมอันเป็นผลมาจากการเลี้ยงช้าง ซึ่งเลี้ยงแบบสมาชิกในครอบครัวของตน วิธีการเลี้ยงช้างในอดีตได้อาศัยป่าใกล้หมู่บ้าน ปล่อยช้างไปหากินเองตามธรรมชาติ เมื่อต้องการใช้งานจึงไปตามช้างของตนเองกลับมา การที่ช้างได้อาศัยอยู่เป็นโขลงจึงมีการผสมพันธุ์กันตามธรรมชาติทำให้ประชากรช้างเพิ่มขึ้น ในด้านการคล้องช้างนั้นเป็นอาชีพที่ปฏิบัติสืบต่อกันมาซึ่งสามารถสร้างรายได้ให้แก่ครอบครัว โดยการนำช้างมาฝึกเพื่อขาย

รุ่งรัตน์ หัตถกรรม (2545) วิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาหมู่บ้านทอผ้าไหม ต.นาโพธิ์ อ.นาโพธิ์ จ.บุรีรัมย์ เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม มีแนวทางการพัฒนาหมู่บ้านทอผ้าไหมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมอยู่ 4 แนวทาง คือ 1) การพัฒนาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 2) การจัดองค์การทางด้านการท่องเที่ยวของชุมชน 3) การพัฒนาความพร้อมด้านบุคลากร 4) การจัดรายการนำเที่ยวของชุมชน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่ประชาชนในชุมชนยินดี ให้ใช้ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ด้วยเหตุผลคือต้องการให้ชุมชนมีเศรษฐกิจดีขึ้น นักท่องเที่ยวชาว ต่างประเทศต้องการได้มีโอกาสสัมผัสกับธรรมชาติ ความอุดมสมบูรณ์ของพืช พืชหายาก ได้มี โอกาสเห็นสัตว์ป่า ได้เห็นสภาพพื้นที่ที่แปลกๆ ได้ชื่นชมกับภูมิทัศน์ที่งดงาม มีสิ่งอำนวยความสะดวก และสะอาด มีความปลอดภัย และการเดินทางสะดวก และพบว่า การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นกำลังได้รับความนิยมจากชาวไทย และชาวต่างชาติ โดยเฉพาะในกลุ่ม ที่ต้องการศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตและความงาม ในศิลปวัฒนธรรมไทย สำหรับปัญหาของการดำเนินการท่องเที่ยวที่ผ่านมามักพบปัญหา

ในด้านความเสื่อมโทรม ของทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ด้านการขาดแคลนงบประมาณ ด้านบุคลากรในอุตสาหกรรม การบริการ ด้านการบริหารจัดการในชุมชน ด้านการ เปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิต วัฒนธรรมประเพณี ในส่วนของแนวทางการพัฒนานั้น ได้เสนอแนะแนวทาง คือ ประการแรก การพัฒนาโครงสร้าง ด้านวิชาการและบริการ ประการที่สอง การพัฒนาบุคลากร ประการที่สาม การพัฒนาตลาด ประการที่สี่ การพัฒนาและปรับปรุงพื้นที่ และประการที่ห้า การพัฒนาโครงสร้าง ระบบพื้นฐาน และจากการศึกษาศักยภาพและปัจจัยใน จ.สุรินทร์เพื่อส่งเสริม โครงการโลกใหม่ของช้างอย่างยั่งยืน พบว่า นโยบายของ จ.สุรินทร์ ต้องการบูรณาการหมู่บ้านช้าง ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว แต่เฉพาะหมู่บ้านช้างเพียงอย่างเดียวนั้นไม่สามารถพัฒนาขึ้นมาเป็น แหล่งท่องเที่ยวแบบยั่งยืนได้ เพราะที่ไม่มีศักยภาพและปัจจัยเพียงพอในการชักจูงใจนักท่องเที่ยว เข้ามาท่องเที่ยวอย่างถาวรได้ ดังนั้นต้องศึกษาบริบทของชุมชนเพื่อที่จะเชื่อมโยงต่อยอดในปัจจุบันที่นักท่องเที่ยวจะโน้มน้ำหนักนักท่องเที่ยวตัดสินใจมาท่องเที่ยวได้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

2.4 สรุป

การศึกษาแนวความคิดทฤษฎีพบว่า ช้างในประเทศไทยอยู่ในตระกูล Indian Elephant หรือ Asian Elephant มีถิ่นกำเนิดและที่อยู่อาศัยในป่าโปร่งชื้นที่มีน้ำและอาหารอุดมสมบูรณ์ทุกจังหวัด ในประเทศไทยมีการแบ่งแยกช้างตามสถานะและความเป็นอยู่ที่แตกต่างกันออกเป็น 2 ประเภท คือ ช้างป่า และช้างเลี้ยง มีลักษณะธรรมาภิบาลช้างเลี้ยงแบ่งออกได้เป็น 6 กลุ่มคือ 1) ช้างทำไม้ผิดกฎหมาย 2) ช้างในธุรกิจท่องเที่ยว 3) ช้างแสดงละครเร่ 4) ช้างเร่ร่อนในเมืองใหญ่ 5) ลูกช้างเล็กตามโรงแรม และรีสอร์ท และ 6) ช้างในสวนสัตว์ ส่วนพื้นที่เลี้ยงช้างในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ นั้นพบที่ จ.ชัยภูมิ ในพื้นที่ อ.บ้านเขว้า อ.เมือง จ.สุรินทร์ ในพื้นที่ อ.ท่าตูม อ.เขวาสินรินทร์ อ.ชุมพลบุรี อ.เมือง และที่ จ.บุรีรัมย์ ในพื้นที่ อ.สตึก และอ.ลำปลายมาศ สำหรับการจัดการท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างถือว่าเป็นรูปแบบของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมที่เดินทางมา เพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน หากความรู้ ความเข้าใจและได้สัมผัสกับรูปแบบของการดำเนินชีวิตที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ ทางด้านสภาพสังคม ประเพณี ทัศนคติ ศิลปะ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี โดยอาศัยองค์ประกอบของ แหล่งท่องเที่ยว คือ 1) สภาพกายภาพและข้อมูลทั่วไปของพื้นที่ ได้แก่ ที่ตั้ง เขตการปกครอง สภาพภูมิศาสตร์ 2) ทรัพยากรท่องเที่ยวในด้านธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม 3) ตลาดการท่องเที่ยว ได้แก่ นักท่องเที่ยว ที่มาของนักท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้เดินทาง กิจกรรม การเข้ามา ฤดูกาล ทัศนคติ และความต้องการ 4) ความพร้อมทางการท่องเที่ยว ประกอบด้วย โครงสร้างพื้นฐาน การบริการ ข้อมูลข่าวสาร สถานที่/สิ่งแวดล้อม 5) การเข้าถึง ได้แก่ ระบบคมนาคมขนส่ง ความสะดวกในการเข้าถึง เพื่อให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวประสบผลสำเร็จ ต้องประกอบด้วย ความสามารถในการให้บริการของผู้ท่องเที่ยว ความสะดวกในการเดินทาง

และการเข้าถึง และความสามารถที่จะรับได้ของพื้นที่ ชื่อเสียงของสถานที่ที่กระจายไปสู่โลกภายนอก โดยมีการวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว 5 ขั้นตอน คือ 1) การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องและการสำรวจภาคสนาม ได้แก่ สภาพกายภาพและข้อมูลทั่วไปของพื้นที่ ทรัพยากรท่องเที่ยว ตลาดการท่องเที่ยว ความพร้อมทางการท่องเที่ยว 2) การวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจะนำไปสู่คำตอบหรือภาพรวมของพื้นที่ในแต่ละหมวดว่าเป็นอย่างไร 3) การกำหนดประเด็นปัญหา 4) การกำหนดนโยบายวัตถุประสงค์ เป้าหมาย 5) การกำหนดแผนงานหรือโครงการพัฒนาการท่องเที่ยว

ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้ในบทนี้ เพื่อดำเนินงานวิจัย และกรอบแนวคิดในบทต่อไป

บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย

3.1 บทนำ

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ เป็นการศึกษาวิจัยทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งมีรายละเอียดของวิธีการดำเนินงานวิจัยที่แตกต่างกัน เพื่อที่จะหาคำตอบให้ได้ตามที่ตั้งไว้ในแต่ละข้อของคำถามการวิจัย ดังนั้นเพื่อให้เกิดภาพรวมของวิธีการดำเนินงานวิจัย ในบทนี้จะกล่าวถึง กรอบแนวคิดการวิจัย ระเบียบและวิธีการดำเนินการวิจัย

3.2 กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 3.1 แผนภาพกรอบแนวคิดการวิจัย

3.3 ระเบียบและวิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีคำถามการวิจัย 4 ข้อ เพื่อที่จะหาคำตอบให้ได้ตามที่ตั้งไว้ในแต่ละข้อ จึงมีวิธีการดำเนินการวิจัยที่แตกต่างกัน ดังนี้

3.3.1 คำถามการวิจัยข้อที่ 1 แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้มีอยู่ที่ใดบ้าง

3.3.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

(1) ประชากร คือผู้เลี้ยงช้างที่อาศัยอยู่ในเขตปกครองของกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ซึ่งได้แก่ จ.นครราชสีมา บุรีรัมย์ ชัยภูมิ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี

(2) กลุ่มตัวอย่าง คือผู้เลี้ยงช้างที่อาศัยอยู่ในเขตปกครองของกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ซึ่งได้แก่ จ.นครราชสีมา บุรีรัมย์ ชัยภูมิ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี เลือกศึกษาจากประชากรโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) พิจารณาจาก ผู้เลี้ยงช้างที่มีช้างเป็นของตนเอง

3.3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

(1) เครื่องมือที่ใช้ คือแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) สำหรับผู้เลี้ยงช้าง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองข้อคำถามจะมีความสัมพันธ์กับประเด็นที่ศึกษา เพื่อให้ได้รายละเอียดของที่มา ที่อยู่ และจำนวนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในอีสานใต้ โดยแบ่งแบบสัมภาษณ์ออกเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ ตอนที่ 2 สภาพสังคม สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ ตอนที่ 3 ตำนานความเชื่อ วรรณกรรมท้องถิ่น และตอนที่ 4 ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะและแผนที่ตั้งของหมู่บ้าน

(2) การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบเพื่อ ให้ครอบคลุมเนื้อหา การสื่อความหมายและให้ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ และแบบสำรวจข้อมูลพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยจัดทำหนังสือขอความร่วมมือในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ไปยังผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน การเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเป็นการเลือกแบบเจาะจง ซึ่งมีคุณสมบัติ คือ เป็นนักวิชาการ ที่มีประสบการณ์การสอนในระดับอุดมศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 ท่าน และผู้ประกอบการบริษัทนำเที่ยวที่มีประสบการณ์นำเที่ยวไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 ท่าน

(3) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) แล้วเขียนรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเขียนเชิงพรรณนา

3.3.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการดังนี้

(1) การรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ รวบรวมและวิเคราะห์เอกสาร ตำรา และ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(2) การรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ สํารวจพื้นที่ การสังเกต และการสัมภาษณ์
ทั้งแบบมีโครงสร้าง

3.3.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล เนื่องจากประเด็นในศึกษาเป็นการหารายละเอียดของ
ที่มา ที่อยู่ และจำนวนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในอิสานใต้ ดังนั้นจึงใช้การวิเคราะห์ข้อมูล เชิงเนื้อหา
(Content Analysis) แล้วเขียนรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเขียนเชิงพรรณนา

3.3.2 คำถามการวิจัยข้อที่ 2 การพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างกลุ่มอิสานใต้
มีจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค เป็นอย่างไร

ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีดำเนินการวิจัยเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของ
พื้นที่หมู่บ้านข้างในอิสานใต้ เพื่อศึกษาถึงความพร้อมของพื้นที่ในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว
ส่วนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้าง และความคิดเห็นที่มีต่อผลกระทบของ
การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้าง

3.3.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

(1) ข้อมูลพื้นฐานของพื้นที่หมู่บ้านข้างในอิสานใต้

(ก) ประชากร คือ พื้นที่พบการเลี้ยงช้างซึ่งมี 3 จังหวัด 9 อำเภอ
ในอิสานใต้ ได้แก่ 1) จ.ชัยภูมิ ใน อ.บ้านเขว้า อ.เมือง 2) จ.สุรินทร์ ใน อ.จอมพระ อ.เขวาสินรินทร์
อ.ท่าตูม อ.เมือง อ.ชุมพลบุรี และ 3) จ.บุรีรัมย์ อ.สตึก อ.ลำปลายมาศ

(ข) กลุ่มตัวอย่าง คือ พื้นที่พบการเลี้ยงช้างซึ่งมี 3 จังหวัด 9 อำเภอ
ในอิสานใต้ ได้แก่ 1) จ.ชัยภูมิ ใน อ.บ้านเขว้า อ.เมือง 2) จ.สุรินทร์ ใน อ.จอมพระ อ.เขวาสินรินทร์
อ.ท่าตูม อ.เมือง อ.ชุมพลบุรี และ 3) จ.บุรีรัมย์ อ.สตึก อ.ลำปลายมาศ ทำการศึกษาจากประชากร
โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

(2) ความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในอิสานใต้ และความคิดเห็น
ที่มีต่อผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในอิสานใต้ จากการศึกษาพบว่า
ศูนย์คชศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ พื้นที่เดียวที่มีความพร้อมของการเป็นแหล่ง
ท่องเที่ยว ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกพื้นที่ดังกล่าวมาทำการศึกษา

(ก) ประชากร คือนักท่องเที่ยว บริษัทนำเที่ยว ประชาชนในพื้นที่ และ
เจ้าหน้าที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับหมู่บ้านข้างหรือเข้ามาท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในอิสานใต้

(ข) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จำแนกได้ดังนี้

นักท่องเที่ยว โดยพิจารณาจากผู้ที่มาเที่ยวหมู่บ้านข้างทั้งชาวไทย
และต่างชาติ ซึ่งในกลุ่มจังหวัดอิสานใต้พบที่ศูนย์คชศึกษา จังหวัดสุรินทร์เพียงที่เดียว ทำการศึกษา
จากประชากรด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยหน่วยที่ใช้ในการวิเคราะห์
คือจำนวนนักท่องเที่ยวต่อปี ซึ่งมีนักท่องเที่ยวชาวไทยในปี พ.ศ. 2549 จำนวน 85,945 คนต่อปี

และนักท่องเที่ยวยุโรปต่างชาตินานาชาติในปี พ.ศ. 2549 จำนวน 4,589 คนต่อปี ใช้สูตรของยามานะ
ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เพื่อคำนวณหาค่าดังต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

$$n = 90,534 / (1 + 85,945 \times (0.05)^2)$$

$$n = 400 \text{ ชุด}$$

บริษัทนำเที่ยว เลือกศึกษาจากประชากรโดยการสุ่มตัวอย่างแบบ
เจาะจง (Purposive Sampling) พิจารณาจากบริษัทนำเที่ยวที่มีการนำเที่ยวหมู่บ้านช้าง

ประชาชนในพื้นที่ เลือกศึกษาจากประชากรโดยสุ่มตัวอย่างแบบ
บังเอิญ (Accidental Sampling) ประกอบไปด้วยประชากรของหมู่บ้าน ในเขตปกครองของกลุ่ม
จังหวัดอีสานใต้ โดยพิจารณาจากพื้นที่ที่มีสถานที่ท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง ในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้
พบที่ศูนย์คชศึกษา จ. สุรินทร์เพียงที่เดียว ประชากรประกอบไปด้วย ต.เมืองสิงห์จำนวนประชากร
10,671 คน ต.เขวาสินรินทร์จำนวนประชากร 10,600 คน ต.กระโพจำนวนประชากร 21,008 คน
ต.แกใหญ่จำนวนประชากร 9,089 คน ต.ในเมืองจำนวนประชากร 41,961 คน ต.ศรีณรงค์
จำนวนประชากร 7,969 คน รวมจำนวนประชากรในพื้นที่ ที่มีการเลี้ยงช้างในเขตจังหวัดสุรินทร์
101,298 คน ใช้สูตรของยามานะ ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 90 เพื่อคำนวณหาค่าดังต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

$$n = 159,135 / (1 + 159,135 \times (0.1)^2)$$

$$n = 100 \text{ ชุด}$$

เจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง เลือก
ศึกษาจากประชากรโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) พิจารณาจากบุคคล
ที่หน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง

3.3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

(1) เครื่องมือที่ใช้ แบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

(ก) แบบสำรวจข้อมูลพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวที่ผู้วิจัยสร้างเอง จากการ
ศึกษาแนวคิดทางการท่องเที่ยวจากนักวิชาการ ทุกส่วนใช้คำถามแบบเลือกตอบ (Check list)
เพื่อให้ทราบว่าการสำรวจในแต่ละพื้นที่มีหรือไม่มีความพร้อมในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านต่างๆ

ดังนั้นคือ ด้านรายละเอียดเบื้องต้นประกอบด้วย ชื่อ ที่ตั้ง จุดเด่นงานประเพณีที่จัดของแหล่งท่องเที่ยว ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เช่น ความสะดวก ลักษณะการเดินทาง ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ในแหล่งท่องเที่ยวปัจจุบัน ด้านระบบการจัดการ ด้านสถานที่บริการที่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด ด้านสิ่งดึงดูดใจที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ เรื่องราวความเป็นมาของช้างที่สามารถศึกษาได้จากหนังสือทั่วไป จากพื้นที่ พิพิธภัณฑสถาน วิทยุชุมชน วิทยุชุมชนในพื้นที่ ด้านผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือ และอุปกรณ์ ด้านสภาพปัจจุบันของพื้นที่ หมายถึง ความพร้อมของพื้นที่ ที่สามารถรองรับช้าง และสามารถดึงดูดความสนใจและความประทับใจของนักท่องเที่ยวได้ และด้านจำนวนนักท่องเที่ยว

(ข) แบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว และส่วนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยว ทั้ง 2 ส่วนนี้เป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) และคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended) สำหรับส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างและข้อเสนอแนะ คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวในหมู่บ้านช้างมีลักษณะเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเป็นคำถามแบบปลายเปิด ซึ่งคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่ามีทางเลือก 5 ทาง โดยกำหนดคะแนนและความหมายระดับคะแนน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือ สำคัญอย่างยิ่ง

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วย หรือ สำคัญ

ระดับ 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ

ระดับ 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย หรือ ไม่สำคัญ

ระดับ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือ ไม่สำคัญอย่างยิ่ง

(ค) แบบสอบถามสำหรับบริษัทนำเที่ยวผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป และส่วนที่ 2 การดำเนินธุรกิจ ทั้ง 2 ส่วนนี้เป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) และคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended) สำหรับส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างและข้อเสนอแนะ คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างมีลักษณะเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเป็นคำถามแบบปลายเปิด ซึ่งคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่ามีทางเลือก 5 ทาง โดยกำหนดคะแนนและความหมายระดับคะแนน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือ สำคัญอย่างยิ่ง

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วย หรือ สำคัญ

ระดับ 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ

ระดับ 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย หรือ ไม่สำคัญ

ระดับ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือ ไม่สำคัญอย่างยิ่ง

(ง) แบบสอบถามสำหรับประชาชนในพื้นที่และเจ้าหน้าที่ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) ส่วนที่ 2 ความคิดเห็น

เห็นที่มีต่อผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างและข้อเสนอแนะ คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อผลกระทบของการพัฒนา แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้าง มีลักษณะเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ เป็นคำถามแบบปลายเปิด ซึ่งคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีทางเลือก 5 ทาง โดยกำหนด คะแนนและความหมายระดับคะแนน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือ สำคัญอย่างยิ่ง

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วย หรือ สำคัญ

ระดับ 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ

ระดับ 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย หรือ ไม่สำคัญ

ระดับ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือ ไม่สำคัญอย่างยิ่ง

(2) การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบเพื่อ ให้ครอบคลุมเนื้อหา การสื่อความหมายและให้ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง แก้ไขแบบสัมภาษณ์ และแบบสำรวจข้อมูลพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยจัดทำหนังสือขอความร่วมมือในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีไปยังผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน การเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเป็นการเลือกแบบเจาะจง ซึ่งมีคุณสมบัติคือ เป็นนักวิชาการที่มีประสบการณ์การสอนในระดับอุดมศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 ท่าน และผู้ประกอบการวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องที่มีประสบการณ์นำเที่ยวไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 ท่าน

(3) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

(ก) ข้อมูลที่เป็นข้อความลักษณะปลายเปิด และแบบสัมภาษณ์ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) แล้วเขียนรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการเขียนเชิงพรรณนา

(ข) ข้อมูลที่มีลักษณะปลายปิด ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ บนเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (SPSS / PC+, Statistical Package for the Social Sciences/ Personal Computer) ในการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

(ค) ข้อมูลที่ใช้ในการประเมินจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส อุปสรรค ให้ค่าน้ำหนัก ดังนี้

สภาพแวดล้อมภายนอก

ด้านสังคม คะแนนเต็ม 1 คะแนน แบ่งเป็นรายละเอียดได้ดังนี้
 เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร มีน้ำหนักความสำคัญ 0.40 คะแนน
 ทำให้ประชาชนในพื้นที่เพิ่มขึ้น มีน้ำหนักความสำคัญ 0.10 คะแนน ทำให้เกิดการขัดแย้งขึ้นในชุมชน มีน้ำหนักความสำคัญ 0.20 คะแนน ทำให้เกิดอาชญากรรมเพิ่มขึ้น มีน้ำหนักความสำคัญ 0.20 คะแนน
 คนต่างถิ่นมาแย่งงาน มีน้ำหนักความสำคัญ 0.10 คะแนน

ด้านเศรษฐกิจ คะแนนเต็ม 1 คะแนน แบ่งเป็นรายละเอียดได้ ดังนี้ เกิดการจ้างงานและสร้างอาชีพ มีน้ำหนักความสำคัญ 0.30 คะแนน คนในพื้นที่หันมาประกอบอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น มีน้ำหนักความสำคัญ 0.10 คะแนน คนในพื้นที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมน้อยลง มีน้ำหนักความสำคัญ 0.10 คะแนน คนในพื้นที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น มีน้ำหนักความสำคัญ 0.20 คะแนน การท่องเที่ยวทำให้มีอาชีพที่หลากหลาย มีน้ำหนักความสำคัญ 0.20 คะแนน การท่องเที่ยวทำให้เกิดการกระจายรายได้ที่ไม่เป็นธรรม มีน้ำหนักความสำคัญ 0.10 คะแนน

ด้านสิ่งแวดล้อม คะแนนเต็ม 1 คะแนน แบ่งเป็นรายละเอียดได้ ดังนี้ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น มีน้ำหนักความสำคัญ 0.20 คะแนน ทำให้เกิดมลภาวะด้านต่าง ๆ เช่น ชยะ น้ำเสีย มีน้ำหนักความสำคัญ 0.10 คะแนน ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทัศนียภาพ มีน้ำหนักความสำคัญ 0.30 คะแนน ทำให้มีการทำลายสิ่งแวดล้อมเพื่อก่อสร้างต่างๆ เพื่อการท่องเที่ยว มีน้ำหนักความสำคัญ 0.30 คะแนน และเกิดชุมชนแออัดบริเวณแหล่งท่องเที่ยว มีน้ำหนักความสำคัญ 0.10 คะแนน

ด้านการส่งเสริมสนับสนุน คะแนนเต็ม 1 คะแนน แบ่งเป็นรายละเอียดได้ ดังนี้ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจกรรมการท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยว น้อยเกินไป มีน้ำหนักความสำคัญ 0.20 คะแนน การจัดการท่องเที่ยวได้รับความร่วมมือจากทั้งฝ่ายรัฐ เอกชน และชุมชนท้องถิ่น มีน้ำหนักความสำคัญ 0.30 คะแนน ขาดการส่งเสริมด้านการตลาดหรือมีน้อยเกินไป มีน้ำหนักความสำคัญ 0.10 คะแนน การสนับสนุนจากภาครัฐไม่ต่อเนื่อง มีน้ำหนักความสำคัญ 0.20 คะแนน การสนับสนุนจากภาคเอกชนไม่ต่อเนื่อง มีน้ำหนักความสำคัญ 0.10 คะแนน และขาดการสนับสนุน ความร่วมมือจากประชาชนในท้องถิ่น มีน้ำหนักความสำคัญ 0.10 คะแนน

ด้านวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 1 คะแนน แบ่งเป็นรายละเอียดได้ ดังนี้ เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณีเป็นเชิงพาณิชย์ มีน้ำหนักความสำคัญ 0.20 คะแนน เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตเป็นแบบคนเมือง เช่น การแต่งกาย การกิน และยานพาหนะ มีน้ำหนักความสำคัญ 0.20 คะแนน ทำให้ภาษาท้องถิ่นลดความสำคัญลง ประชาชนในท้องถิ่นใช้ภาษาอื่นติดต่อสัมพันธ์กัน มีน้ำหนักความสำคัญ 0.10 คะแนน ขาดผู้นำเที่ยวทำให้นักท่องเที่ยวไม่ซึมซับคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว มีน้ำหนักความสำคัญ 0.10 คะแนน ทำให้เกิดการเลี้ยงช้างแบบทุนนิยม มีน้ำหนักความสำคัญ 0.10 คะแนน และทำให้คุณค่าของวัฒนธรรม ความเชื่อของการเลี้ยงช้างลดคุณค่าไป มีน้ำหนักความสำคัญ 0.30 คะแนน

สภาพแวดล้อมภายใน

ด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คะแนนเต็ม 1 คะแนน แบ่งเป็นรายละเอียดได้ ดังนี้ ด้านธรรมชาติ มีน้ำหนักความสำคัญ 0.40 คะแนน ด้านประวัติศาสตร์เกี่ยวกับช้าง มีน้ำหนักความสำคัญ 0.30 คะแนน และด้านวัฒนธรรม มีน้ำหนักความสำคัญ 0.30 คะแนน

ด้านความพร้อมทางการท่องเที่ยว คะแนนเต็ม 1 คะแนน แบ่งเป็นรายละเอียดได้ ดังนี้ โครงสร้างพื้นฐาน มีน้ำหนักความสำคัญ 0.40 คะแนน การบริการ มีน้ำหนักความสำคัญ 0.20 คะแนน ข้อมูลข่าวสาร มีน้ำหนักความสำคัญ 0.20 คะแนน และสถานที่ / สิ่งแวดล้อม มีน้ำหนักความสำคัญ 0.20 คะแนน

ด้านการเข้าถึง คะแนนเต็ม 1 คะแนน แบ่งเป็นรายละเอียดได้ ดังนี้ ความสะดวกในการเข้าถึง มีน้ำหนักความสำคัญ 0.40 คะแนน เข้าถึงได้ทุกฤดู มีน้ำหนักความสำคัญ 0.30 คะแนน บริการรถสาธารณะ มีน้ำหนัก ความสำคัญ 0.30 คะแนน

3.3.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการดังนี้

(1) การรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ รวบรวมและวิเคราะห์เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(2) การรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ สํารวจพื้นที่ การสังเกต และแบบสอบถาม ในการ ทำวิจัยครั้งนี้ได้ออกสำรวจกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นประชาชนในพื้นที่ทั้งหมดจำนวน 100 ชุด แต่เก็บได้เพียง 95 ชุด คิดเป็นร้อยละ 95 จากกลุ่มประชากรที่เป็นประชาชนในพื้นที่ทั้งหมด

ในส่วนของนักท่องเที่ยวได้ออกสำรวจกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมดจำนวน 400 ชุด แต่เก็บได้เพียง 380 ชุด คิดเป็นร้อยละ 95 นอกนั้นพบว่าบางชุดมีข้อบกพร่อง จึงไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้

สำหรับบริษัทนำเที่ยวเนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างที่ไม่เก็บ ข้อมูล ไม่มีบริษัทนำเที่ยวพานักท่องเที่ยวมาเที่ยว และอีกประการเส้นทางนี้ไม่ได้เป็นเส้นทางการท่องเที่ยว จึงไม่มีบริษัทนำเที่ยวมาเข้าชม จึงไม่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้

เจ้าหน้าที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง ใน อีสานได้เก็บรวบรวมข้อมูลได้จำนวน 3 ชุด

3.3.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

(1) ส่วนของข้อมูลพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวเป็นการหาข้อมูลจากการ สํารวจ ด้วยคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) เพื่อให้ทราบว่าการสำรวจในแต่ละพื้นที่มีหรือ ไม่มีความพร้อมในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว ดังนั้นจึงนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) แล้ว เขียนรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการเขียนเชิงพรรณนา

(2) ในส่วนของแบบสอบถามผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทาง สังคมศาสตร์ บนเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (SPSS / PC+, Statistical Package for the Social Sciences/ Personal Computer) ในการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ตามลักษณะของเครื่องมือ ดังนี้

(ก) ข้อมูลส่วนของผู้ตอบแบบสอบถาม นำมาแจกแจงความถี่ของคำตอบ และวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอ

(ข) ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบ แบบสอบถาม

นำมาแจกแจงความถี่ของคำตอบ และวิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอ

(ค) ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง และความคิดเห็นที่มีต่อผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างของผู้ตอบแบบสอบถาม นำมาแจกแจงความถี่ของคำตอบแต่ละข้อ โดยให้คำตอบตามอัตราการประมาณค่า ซึ่งมีสเกล 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับมาตรวจให้คะแนนในแต่ละข้อ แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ส่วนข้อเสนอแนะทั่วไปเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง และความคิดเห็นที่มีต่อผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง นำมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ โดยวิเคราะห์นำเสนอข้อมูลทีวิเคราะห์ได้ทั้งหมด การแปลความหมายของคะแนนที่ได้จากคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า แปลความหมายโดยถือเกณฑ์ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือ สำคัญอย่างยิ่ง

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วย หรือ สำคัญ

ระดับ 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ

ระดับ 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย หรือ ไม่สำคัญ

ระดับ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือ ไม่สำคัญอย่างยิ่ง

3.3.3 คำถามการวิจัยข้อที่ 3 แนวทางพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างใน อีสานใต้ควรเป็นอย่างไร

3.3.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

(1) ประชากร คือนักท่องเที่ยว บริษัทนำเที่ยว ประชาชนในพื้นที่ ความรู้ช้าง และเจ้าหน้าที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับหมู่บ้านช้างหรือเข้ามาท่องเที่ยวในหมู่บ้านช้าง

(2) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยว บริษัทนำเที่ยว ประชาชนในพื้นที่ ความรู้ช้าง และเจ้าหน้าที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับหมู่บ้านช้างหรือเข้ามาท่องเที่ยวในหมู่บ้านช้าง

3.3.3.2 เครื่องมือที่ใช้ คือ การบันทึกแบบ จดบันทึก

3.3.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล นำผลวิเคราะห์ข้อมูลจากคำถามการวิจัยข้อที่ 1 และข้อที่ 2 จากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม มาวิเคราะห์และสังเคราะห์แล้วประชุมระดมความคิดเห็นร่วมกับประชาชนในพื้นที่ เจ้าหน้าที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง ความรู้ช้าง ครอบครัวยุวบ้านตากกลาง ผู้จัดการวังช้าง แลเพนียด ผู้ประกอบการมัคคุเทศน์ เพื่อให้ได้แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ดังนี้คือ

(1) วันที่ 13 มีนาคม พ.ศ. 2549 ที่ศูนย์ศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์

(2) วันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2550 ที่วังช้าง แลเพนียด จ.อยุธยา

(3) วันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2550 ที่วังช้าง แลเพนียด จ.อยุธยา

3.3.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) แล้วเขียนรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการเขียนเชิงพรรณนา

3.3.4 คำถามการวิจัยข้อที่ 4 ยุทธศาสตร์พึ่งพาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็ง การพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืนโดยเชื่อมโยงกับ กลุ่มประเทศเพื่อนบ้านควรเป็นอย่างไร

ในตอบคำถามการวิจัยในข้อนี้้น ผู้วิจัยนำผลวิเคราะห์ข้อมูลจากคำถาม การวิจัยทั้ง 3 ข้อ มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อแนวทางการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่ม อีสานใต้สู่ความยั่งยืน โดยเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน

3.4 สรุป

จากการออกแบบดำเนินการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างใน อีสานใต้ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือต่างๆ ไปศึกษาในพื้นที่ และจะนำเสนอในบทต่อไป

บทที่ 4 ผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

4.1 บทนำ

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ส่วน คือ ผลการศึกษา การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

4.2 ผลการศึกษา

4.2.1 คำถามการวิจัยข้อ 1 แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้มีอยู่ที่ใดบ้าง โดยการศึกษาจากกลุ่มประชากร คือผู้เลี้ยงช้างที่อาศัยอยู่ในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ซึ่งได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ ชัยภูมิ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี เลือกศึกษาจากประชากรโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) พิจารณาจากผู้เลี้ยงช้างที่มีช้างเป็นของตนเอง เครื่องมือที่ใช้แบ่งเป็น 2 แบบคือ 1) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) สำหรับผู้เลี้ยงช้าง เพื่อให้ได้รายละเอียดของที่มา ที่อยู่ และจำนวนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ และ2) แบบสำรวจข้อมูลพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวตามกรอบแนวคิดขององค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง จากการศึกษาแนวคิดของนักวิชาการทางด้านการท่องเที่ยว (ดูกรอบแนวคิดจากบทที่ 3) แล้วเก็บข้อมูลภาคสนาม โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และการสำรวจพื้นที่พบที่อยู่ของหมู่บ้านช้างในอีสานใต้มี 3 จังหวัด คือ จ.ชัยภูมิ จ.สุรินทร์ และ จ.บุรีรัมย์ แล้วนำเสนอทั้ง 3 จังหวัดที่พบหมู่บ้านเลี้ยงช้าง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.2.1.1 จ.ชัยภูมิ

(1) ตารางแสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของช่างที่พบในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้
 ตารางที่ 4.1 ตารางแสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของช่างที่พบในจังหวัดชัยภูมิ

อำเภอ	รายชื่อ / ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/ เดือน	การเขียนคู่มือช่าง		ประกอบอาชีพ เลี้ยงช้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ช้าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งแคบ			
1.บ้าน เข้ว่า	นายคำภัญ พรหมสิทธิ์ อายุ 41 บ้านเลขที่ 94 หมู่ที่ 3 ต.ตลาดแก้ง อ.บ้านเข้ว่า จ.ชัยภูมิ Tel: 0-9642-0541 / 0-4712-9153	ทำนา	เลี้ยงช้าง	30,000	ความชอบ ของตนเอง	2535	14	แสดงสวนสมรมฯ จ. ชัยภูมิ	2
	2. นายสุวัฒน์ วัฒนศักดิ์ อายุ 53 บ้านเลขที่ 99 หมู่ที่ 10 ต.บ้านค่าย อ.เมือง จ.ชัยภูมิ Tel: 0-5023-5764	ทำนา	เลี้ยงช้าง	10,000	ญาติ	2508	41	แสดง สวนสมรมฯ จ. ชัยภูมิ	4
	4. นางทองดี พรหมสิทธิ์ อายุ 51 บ้านเลขที่ 223 หมู่ที่ 10 ต.บ้านค่าย อ.เมือง จ.ชัยภูมิ Tel: 0-7879-9497	ทำนา	เลี้ยงช้าง	30,000	ญาติ	2480	60	แสดง สวนสมรมฯ จ. ชัยภูมิ	

(2) แสดงสภาพสังคม สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจของประชากรของหมู่บ้าน / ชุมชนที่พบว่า มีการเลี้ยงช้างของ จ.ชัยภูมิ

การปกครอง

ต.ตลาดแร้ง อ.บ้านเขว้า จ.ชัยภูมิ มีประวัติความเป็นมา ของชุมชนเริ่มเมื่อประมาณ 200 กว่าปีที่ผ่านมานายเพชร ได้เข้ามาก่อตั้งชุมชนขึ้นที่บ้านกุดม่วง และตั้งตามชื่อของต้นไม้คือต้นยางที่มีอยู่เยอะ จากนั้นได้มีการพัฒนาเรื่อยมาจนปัจจุบัน ซึ่งมีจำนวนประชากรทั้งหมด 1,003 คน เป็นเพศหญิง 503 คน และเพศชาย 500 คน ซึ่งมีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด 208 ครัวเรือน ประชากรมีเชื้อสายไทยอีสาน ภาษาในท้องถิ่นจะใช้ภาษาอีสาน

ต.บ้านค่าย อ.เมือง จ.ชัยภูมิ ในปีพ.ศ. 2523 ประมาณ 26 ปีมาแล้ว ต.บ้านค่าย เป็นชื่อมาจากเมื่อสถานที่แห่งนี้เคยเป็นค่ายทหาร ค่ายกองช้างหลวงของเจ้าพ่อพระยาแล และได้แยกออกมาจากหมู่ที่ 1 โดยมีนายสุรัตน์ เต็มศักดิ์เป็นผู้ใหญ่บ้านคนแรก มีจำนวนประชากร ทั้งหมด 1,300 คน เป็นเพศหญิง 900 คน และเพศชาย 400 คน ซึ่งมีจำนวน ครัวเรือนทั้งหมด 280 ครัวเรือน ประชากรมีเชื้อสายไทยอีสาน ภาษาในท้องถิ่นจะใช้ภาษาอีสาน

สรุปได้มีการพบช้างในจังหวัดชัยภูมิอยู่ 2 แห่งคือที่ อำเภอบ้านเขว้า และอำเภอเมือง จำนวน 6 เชือก ซึ่งจะมีการเลี้ยงช้างในสัดส่วนช้าง 1 เชือกต่อคนเลี้ยง 1 คน

สภาพแวดล้อม

ต.ตลาดแร้ง อ.บ้านเขว้า จ.ชัยภูมิ มีสภาพพื้นที่เป็นเนินมีเนื้อที่ ประมาณ 416 ไร่ มีลักษณะดินเป็นดินแดง และดินทราย สถานที่ตั้งในชุมชนประกอบไปด้วยวัด โรงเรียน ประถมศึกษา และสถานีอนามัย มีแม่น้ำชีไหลผ่านรอบหมู่บ้าน ตลอดจนมีพื้นที่ป่าเป็นป่าสาธารณะจำนวน 1 แห่ง สำหรับการเดินทางนั้นเดินทางโดยทางรถยนต์ใช้เส้นทางสายชัยภูมิ-หนองบัวระเหว

ต.บ้านค่าย อ.เมือง จ.ชัยภูมิ มีสภาพพื้นที่เป็นที่ลุ่ม มีเนื้อที่ประมาณ 150 ไร่ มีลักษณะดินเป็นดินดำปนดินเหนียว สถานที่สำคัญในชุมชนประกอบไปด้วยวัด โรงเรียน ประถมศึกษา และการประปาส่วนภูมิภาค มีแหล่งน้ำสำหรับใช้ในพื้นที่เป็นฝายน้ำ และสระน้ำสาธารณะ 2 แห่ง เพื่อใช้ในการปลูกพืชผัก สวนครัว และนำไปใช้อุปโภคบริโภค การเดินทางนั้นเดินทางโดยทางรถยนต์ใช้เส้นทางสายโคราช-ชัยภูมิ

สภาพเศรษฐกิจ

ต.ตลาดแร้ง อ.บ้านเขว้า จ.ชัยภูมิ ในพื้นที่นี้มีชื่อเสียงในการ ทอผ้าไหม ดังนั้นจึงพบว่าการทอผ้าไหมเป็นอุตสาหกรรมในท้องถิ่น ด้านการเกษตรมีการทำนา ทำไร่เช่น มันสำปะหลัง อ้อย ยูคาลิปตัส ส่วนการเลี้ยงสัตว์พบว่าการเลี้ยงสัตว์จำพวก วัว ควาย ไก่ ช้าง เป็ด หมู ปลา

ต.บ้านค่าย อ.เมือง จ.ชัยภูมิ พบว่าไม่มีโรงงานอุตสาหกรรม ในพื้นที่นี้ ส่วนใหญ่พบ การทำนา ทำไร่ เช่น มันสำปะหลัง อ้อย ยูคาลิปตัส พบการเลี้ยงสัตว์จำพวก วัว ช้าง

หมู เป็ด ไก่ และมีการทำประมงน้ำจืด เพราะมีลำน้ำซีไหลผ่านรอบหมู่บ้าน

(3) ตำนานความเชื่อ และวรรณกรรมท้องถิ่นของประชากรของหมู่บ้าน / ชุมชนที่พบว่า มีการเลี้ยงช้าง

ตำนานความเชื่อเกี่ยวกับประเพณี

ต.ตลาดแร้ง อ.บ้านเขว้า จ.ชัยภูมิ มีประเพณีที่เรียกว่า "งานฉลองกู่แดง" นิยมทำกันในเดือนเมษายน ในวันเพ็ญขึ้น 15 ค่ำของทุกปี โดยมีมหรสพ ทำบุญตักบาตร จุดบั้งไฟ แห่กู่ แห่นางสงกรานต์ รอบหมู่บ้านแล้วไปลงน้ำที่กู่ เพื่อเป็นการสักการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของหมู่บ้าน ให้อยู่ดีมีสุข มีความเจริญในหมู่บ้าน

ต.บ้านค่าย อ.เมือง จ.ชัยภูมิ มีประเพณีที่เรียกว่า "โรงปะกำช้าง" โดยมีความเชื่อว่าก่อนที่จะไปไหนก็ตาม ต้องมีการเซ่นไหว้มีปะกำช้างให้ช่วยคุ้มครองช้างและนำเอาเชือกและหนังไปไหว้ไว้ในโรงมีปะกำ เพื่อเอาไฉ่ผูกช้างให้ปลอดภัย

วรรณกรรมท้องถิ่น ต.ตลาดแร้ง อ.บ้านเขว้า จ.ชัยภูมิ มีการร่ำผีฟ้า เล่นนางอั้ง นางมวย นางดั่ง

(4) ปัญหาและอุปสรรคของประชากรของหมู่บ้านหรือชุมชนที่พบว่า มีการเลี้ยงช้าง

ปัญหา

ต.ตลาดแร้ง อ.บ้านเขว้า จ.ชัยภูมิ ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบก็คือ ไม่มีสถานที่เลี้ยงช้าง อาหารไม่เพียงพอที่จะใช้ในการเลี้ยงช้าง และรายได้ไม่เพียงพอในการเลี้ยง

ต.บ้านค่าย อ.เมือง จ.ชัยภูมิ ไม่มีสถานที่เลี้ยงช้าง อาหารไม่เพียงพอที่จะใช้ในการเลี้ยงช้าง

อุปสรรค

ต.ตลาดแร้ง อ.บ้านเขว้า จ.ชัยภูมิ ทำเลสถานที่ไม่เหมาะกับการเลี้ยงช้าง
 ต.บ้านค่าย อ.เมือง จ.ชัยภูมิ พื้นที่ในการเลี้ยงช้างไม่เพียงพอ ทำเลเลี้ยงช้างไม่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะหรือข้อมูลเพิ่มเติม

ประการแรก ต้องการให้มีทำเล สถานที่ในการเลี้ยงช้างที่เหมาะสม
 ประการที่สอง ต้องการให้มีที่ทำงานให้ช้างเพื่อจะได้ไม่ต้องพาช้าง เข้าไปทำงานที่ต่างจังหวัด
 ประการที่สาม ต้องการให้มีสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ปางช้าง สวนช้าง ศูนย์ช้าง ใกล้บ้านเพื่อจะได้มีรายได้มาเลี้ยงครอบครัว และประการที่สี่ ต้องการให้มีแหล่งอาหาร ในการเลี้ยงช้างที่เพียงพอเพื่อจะได้ไม่ต้องพาช้างออกเร่ขออาหาร

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าพื้นที่ จ.ชัยภูมิ มีทำเลสถานที่ไม่เหมาะกับการเลี้ยงช้าง ทำให้ช้างมีอาหารไม่เพียงพอต่อประชากรช้างทำให้คนเลี้ยงช้างต้องนำช้างออกไปหากินนอกพื้นที่

4.2.1.2 จ. สุรินทร์

(1) ตารางแสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของช้างที่พบในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้
 ตารางที่ 4.2 แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของช้างที่พบในจังหวัดสุรินทร์

อำเภอ	รายชื่อ / ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ (เดือน)	การเริ่มปฏิบัติเลี้ยงช้าง		ประเภทอาชีพ เลี้ยงช้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ช้าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งแคปี			
จอมพระ	นางเนอะ สุขจิต 56 หมู่ 1 ต.เมืองสิงห์ อ.จอมพระ จ.สุรินทร์	ทอผ้า	เลี้ยงช้าง	10,000	บิดา	2535	14	ใช้ในการท่องเที่ยวอยู่ที่จังหวัด ภูเก็ต	1
	นายยอด สุขจิต 231 หมู่ 3 ต.เมืองสิงห์ อ.จอมพระ จ.สุรินทร์ โทรศัพท์ 044-576209	ทำนา	เลี้ยงช้าง	6,000	บิดา	2523	15	จะนำช้างไปอยู่ที่จังหวัดชลบุรี พักยาเพื่อใช้ในการท่องเที่ยว ทำ สัญญาฉบับบริษัท 5 ปี นมด สัญญา ก็จะทำสัญญาต่อ	1 (ตาย เมื่อปี 2538)
	นายตอม สุขจิต 233 หมู่ 1 ต.เมืองสิงห์ อ.จอมพระ จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	10,000	บิดา มารดา	2495	54	ใช้ในการท่องเที่ยวอยู่ที่จังหวัด ภูเก็ต (อยู่ภูเก็ตตลอดไม่ได้กลับ บ้าน 3 ปีแล้ว)	1
	นายทองพัฒนา สุขจิต 14 หมู่ 1 ต.เมืองสิงห์ อ.จอมพระ จ.สุรินทร์	เลี้ยงช้าง	ทำนา	10,000	บิดา	2530	19	ใช้ในการท่องเที่ยวอยู่ที่จังหวัด ภูเก็ต	1
	นายเหลื่อม สุขจิต 96 หมู่ 1 ต.เมืองสิงห์ อ.จอมพระ จ.สุรินทร์	เลี้ยงช้าง	ทำนา	10,000	บิดา	2516	53	ใช้ในการท่องเที่ยวอยู่ที่จังหวัด ภูเก็ตไม่มีสัตว์ให้น้ำที่ท่องเที่ยว	2
	นางเหลื่อม สุดโสม ต.เมืองสิงห์ อ.จอมพระ จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	30,000	ญาติที่บ้าน ตากกลาง	2541	8	ใช้ในการท่องเที่ยวอยู่ที่จังหวัด ภูเก็ต และมีกาช้างไปแสดงใน ละครพระนครที่พัทยา	1

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของข้างที่พบในจังหวัดสุรินทร์

ชื่อบุคคล	รายชื่อ / ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ (เดือน)	การเรียนรู้อื่นที่เกี่ยวข้อง	ประกอบอาชีพ เลี้ยงช้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ช้าง
		ผู้ชาย	เลี้ยงช้าง ทนาย					
ชาวสุรินทร์	นางเจียม นัมเมืองดี 133/1 หมู่ 1 ต.เขวาสินรินทร์ อ.เขวาสินรินทร์ จ.สุรินทร์	ค้าขาย	เลี้ยงช้าง ทนาย	7,000	บรรพบุรุษ	2	ใช้ในการท่องเที่ยวที่จังหวัด กาญจนบุรี	1
	นายเชียว เรียงเงิน 136 หมู่ 4 ต.เขวาสินรินทร์ อ.เขวาสินรินทร์ จ.สุรินทร์ โทรศัพท์ 06 - 2314118	ทำนา	เลี้ยงช้าง	7,000	การไปรับ ช้างฝึกช้าง	21	ใช้ช้างรับจ้างรับที่จังหวัด กาญจนบุรี	1
	นางอรสา ใบพุทธทอง 49 หมู่ 4 ต.เขวาสินรินทร์ อ.เขวาสินรินทร์ จ.สุรินทร์ โทรศัพท์ 09 - 8459163	ค้าขาย	เลี้ยงช้าง ทำนา	5,000	บรรพบุรุษ	5	ใช้ในการท่องเที่ยวที่จังหวัด เชียงใหม่	1
	นายสนั่นศักดิ์ เรียงเงิน 199 หมู่ 2 ต.เขวาสินรินทร์ อ.เขวาสินรินทร์ จ.สุรินทร์ โทรศัพท์ 09 - 2622283	เลี้ยงช้าง	ทำนา	60,000	บรรพบุรุษ พี่ชาย	18	ใช้ในการท่องเที่ยวที่จังหวัด เชียงใหม่	10
	นายเวียง เรียงเงิน 80 หมู่ 4 ต.เขวาสินรินทร์ อ.เขวาสินรินทร์ จ.สุรินทร์ โทรศัพท์ 01 - 7750054	ทำนา	เลี้ยงช้าง	20,000	สูงเขียว	18	ใช้ในการท่องเที่ยวที่อำเภอแม่ รินทร์ จังหวัดเชียงใหม่	2
	นายเวียง เรียงเงิน 49 หมู่ 4 ต.เขวาสินรินทร์ อ.เขวาสินรินทร์ จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	20,000	บรรพบุรุษ	21	ใช้ในการท่องเที่ยวที่จังหวัดภูเก็ต	2
	นายสนั่นเกียรติ เรียงเงิน 49 หมู่ 4 ต.เขวาสินรินทร์ อ.เขวาสินรินทร์ จ.สุรินทร์	เลี้ยงช้าง	ทำนา	12,000	พี่ชาย	18	ใช้ในการท่องเที่ยวที่จังหวัดภูเก็ต	1

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของข้างที่พบในจังหวัดสุรินทร์

อำเภอ	รายชื่อ / ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/ เดือน	การริเริ่มวิธีเลี้ยงช้าง		ประกอบอาชีพ เลี้ยงช้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ช้าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งแต่ปี			
ท่าตูม	นายเครือชัย ศาลางาม 68 หมู่ 9 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ โทรศัพท์ 05 - 7760125	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2529	20	ใช้ในการท่องเที่ยว	1
	นางคำจันทร์ เพชรภักดี 31 หมู่ 9 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	เลี้ยงช้าง	ทำนา	16,000	บรรพบุรุษ	2517	32	ใช้เพื่อการ ท่องเที่ยว	2
ท่าตูม	นายไพรัช มาสีงาม 33/1 หมู่ 1 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	เลี้ยงช้าง	ทำนา	8,000	บรรพบุรุษ	2536	13	ใช้ในการท่องเที่ยว แสดงโชว์ที่ศูนย์ ศึกษา ต.กราวโพน อ. ท่าตูม จ.สุรินทร์	1
	นางอนันญา หอมหวน 59 หมู่ 9 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ โทรศัพท์ 09-2332035	ทำนา	เลี้ยงช้าง	5,000	บรรพบุรุษ	2534	15	ใช้ในเชิงการ ท่องเที่ยวที่จังหวัด กาญจนบุรี	1
	นางดวงใจงาม 61 หมู่ 9 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	10,000	บรรพบุรุษ	2509	40	ใช้ในการท่องเที่ยว ที่จังหวัดพัทธยา	2
	นายมิล ศาลางาม 64 หมู่ 9 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2481	68	อยู่ที่ศูนย์ศึกษา ใช้ในการท่องเที่ยว	-

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของช่างที่พบในจังหวัดสุรินทร์

อำเภอ	รายชื่อ / ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/ เดือน	การเรียนรู้อิเล็ซช่าง		ประกอบอาชีพ เล็ซช่าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ช่าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งแคปี			
	นายสัมพันธ์ ศาลางาม 90/1 หมู่ 9 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ โทรศัพท์ 06-1717548	ทำนา	เล็ซช่าง	-	บรรพบุรุษ	2499	50	นำช่างออกสำรวจ ขายกล้วย ขาย แหวน	-
	นายสุรชัย สายทะเล 6/2 หมู่ 1 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ โทรศัพท์ 01-0743631	เล็ซช่าง	ทำนา	8,000	บิดา	2549	4 เดือน	แสดงโชว์ใน ศูนย์ศึชศึกษา ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ ทุกวัน เสาร์-อาทิตย์	1
	นายยา นิษานาน 60 หมู่ 7 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เล็ซช่าง	16,000	บรรพบุรุษ	2517	32	เข้าอู่เป็นศูนย์ศึช ศึชศึกษาฝึกแสดง โชว์ ใช้ในการ ท่องเที่ยว	-
	นายรัชยา ศาลางาม 28/1 หมู่ 9 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เล็ซช่าง	16,000	บรรพบุรุษ	2524	25	เข้าอู่เป็นศูนย์ศึช ศึชศึกษา ใช้ในการ แสดงโชว์ และให้ นักท่องเที่ยวนั่งใน โถกต่าง ๆ	-

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของข้างที่พบในจังหวัดสุรินทร์

อำเภอ	รายชื่อ / ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/ เดือน	การเรือนครัวเลี้ยงช้าง		ประกอบอาชีพ เลี้ยงช้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ช้าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งแต่ปี			
	นายยา ศาสถาภ 16 หมู่ 9 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	10,000	บรรพบุรุษ	2486	63	เป็นช่างพร้อม ขายกล้วย ขาย แหวน	1
ท่าตูม	นายสมยศ แสนดี 37 หมู่ 13 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	เลี้ยงช้าง	ทำนา	8,000	บิดา	2531	18	ใช้ในการท่องเที่ยว ที่ศูนย์ศึกษา ศ.กรราโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	1
	นายพร ผายสุวรรณ 125 หมู่ 14 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	-	บิดา มารดา	2525	24	ใช้ในการท่องเที่ยว ที่ศูนย์ศึกษา ศ.กรราโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	1
	นายสมจิต สำราญใจ 35 หมู่ 11 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	เลี้ยงช้าง	ทำนา	8,000	บิดา	2527	22	ใช้ในการท่องเที่ยว ที่ศูนย์ศึกษา ศ. กระโพ อ.ท่าตูม จ. สุรินทร์	1

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของช่างที่พบในจังหวัดสุรินทร์

อำเภอ	รายชื่อ / ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/ เดือน	การเรี่ยไรวัสดุสิ่งต่าง		ประกอบอาชีพ เลี้ยงช้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ช้าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งแต่ปี			
	นายทองสุข มะลิงาม 24/2 หมู่ 14 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บิดา	2517	32	ใช้ในกาบท่องเที่ยว ที่ศูนย์คชศึกษา ต. กระโพ อ.ท่าตูม จ. สุรินทร์	1
	นางเทียม ยางงาม 24 หมู่ 14 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	เลี้ยงช้าง	ทำนา	8,000	บิดา	2507	42	ใช้ในกาบท่องเที่ยว ที่ศูนย์คชศึกษา ต. กระโพ อ.ท่าตูม จ. สุรินทร์	1
	นางเกลียว หอมหวาน 64 หมู่ 9 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บิดา มารดา	2547	1 ปี 4 เดือน	นำช้างเข้าสู่ศูนย์คช ศึกษา เพื่อนำ แสดงใช้ในงาน ของหมู่บ้าน	1
	นางสมพร ยายรัมย์ 7 หมู่ 8 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บิดา	2511	38	ใช้ในกาบท่องเที่ยว ที่ศูนย์คชศึกษา ต. กระโพ อ.ท่าตูม จ. สุรินทร์	1

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของข้างที่พบในจังหวัดสุรินทร์

อำเภอ	รายชื่อ / ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/ เดือน	การเริ่มธุรกิจเลี้ยงช้าง		ประกอบอาชีพ เลี้ยงช้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ช้าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งเมื่อ			
	นางบัว เตมณี 51 หมู่ 2 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บิดา	2507	42	ใช้ในภาคท่องเที่ยว ที่ศูนย์คชศึกษา ต. กระโพ อ.ท่าตูม จ. สุรินทร์	1
ท่าตูม	นางสุมาลัย กังกร 33 หมู่ 8 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	เลี้ยงช้าง	ทำนา	8,000	บิดา มารดา	2531	18	ใช้ในภาคท่องเที่ยว ที่ศูนย์คชศึกษา ต. กระโพ อ.ท่าตูม จ. สุรินทร์	1
	นายยา จำเริญดี 23/2 หมู่ 8 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บิดา	2481	58	ใช้ในภาคท่องเที่ยว ที่ศูนย์คชศึกษา ต. กระโพ อ.ท่าตูม จ. สุรินทร์	1
	นายทองคำ ทองโพ 48/2 หมู่ 11 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บิดา	2502	47	ใช้ในภาคท่องเที่ยว ที่ศูนย์คชศึกษา ต. กระโพ อ.ท่าตูม จ. สุรินทร์	1

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของข้างที่พบในจังหวัดสุรินทร์

อำเภอ	รายชื่อ / ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/ เดือน	การเริ่มรับรู้สิทธิเสียงข้าง		ประกอบอาชีพ เสียงข้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ข้าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งแต่วันที่			
	นายกศาลางาม 25/1 หมู่ 11 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	เสียงข้าง	ทำนา	8,000	บิดา	2508	41	ใช้ในกาทำของเทียบ ที่ศูนย์คศศึกษา ต. กระโพ อ.ท่าตูม จ. สุรินทร์	1
	นายเจริญพร แสนแคะ 101 หมู่ 7 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บิดา มารดา	2519	30	ใช้ในกาทำของเทียบ ที่ศูนย์คศศึกษา ต. กระโพ อ.ท่าตูม จ. สุรินทร์	1
	นายมาก สุขศรี 1 หมู่ 11 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	เลี้ยงช้าง	ทำนา	8,000	บิดา มารดา	2508	41	ใช้ในกาทำของเทียบ ที่ศูนย์คศศึกษา ต. กระโพ อ.ท่าตูม จ. สุรินทร์	1
	นายคำ แสนดี 22 หมู่ 1 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	เลี้ยงช้าง	ทำนา	8,000	บรรพบุรุษ	2515	34	ใช้ในกาทำของเทียบ ที่ศูนย์คศศึกษา ต. กระโพ อ.ท่าตูม จ. สุรินทร์	1

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของข้างที่พบในจังหวัดสุรินทร์

อำเภอ	รายชื่อ / ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/ เดือน	การเรือนครัวเลี้ยงช้าง		ประกอบอาชีพ เลี้ยงช้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ช้าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งแคบปี			
ท่าตูม	นายบุญเกิด สายทะเล 62 หมู่ 1 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2526	23	ใช้ในภาคท่องเที่ยว ที่ศูนย์ศึกษาวิชา ต. กระโพ อ.ท่าตูม จ. สุรินทร์	1
	นายเมฆะ ทวีพันธ์มาก 43 หมู่ 9 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2514	36	ใช้แสดงโชว์ และ รับจ้างทั่วไป	-
	นายดาว อินสำราญ 27 หมู่ 7 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2531	19	เดินทัวร์ที่พำนักให้ นักท่องเที่ยวเช่า	-
	นายสมยศ สุขมันึง 33 หมู่ 8 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2536	13	รับทัวร์และรับจ้าง	-
	นายดาว มะสิงาม 59 หมู่ 7 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2499	50	แสดงโชว์ และ รับจ้างทั่วไป	-
	นางปู ศาลางาม 132 หมู่ 9 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	6,000	บรรพบุรุษ	2488	52	ทำการแสดงโชว์ และให้ นักท่องเที่ยวเช่า	1
	นายปิยะพงษ์ จงใจงาม 39 หมู่ 9 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	100,000	-	2546	3	ขายกล้วย	-

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของข้างที่พบในจังหวัดสุรินทร์

อำเภอ	รายชื่อ / ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/ เดือน	การเรือนครัวเลี้ยงช้าง		ประกอบอาชีพ เลี้ยงช้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ช้าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งแคบ			
	นายสุรียา ทัพบาค 39 หมู่ 14 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2534	15	รับจ้างทั่วไป และ ทำการแสดง	1
	นายสุรรัตน์ จันทร์คณา 18/1 หมู่ 10 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2523	26	รับจ้างและรับจ้าง ทั่วไป	-
	นายมานิข รุ่งเรือง 123 หมู่ 13 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2529	20	แสดงโชว์ และนำ เที่ยวให้ นักท่องเที่ยว	-
	นางแสงตะวัน บันเทิงจันทร์ 12/1 หมู่ 8 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2542	10	เลี้ยงไว้เรื่อยๆ เพราะแก่แล้ว	1
ท่าตูม	นางสาวณิรัตน์ จันทา 15 หมู่ 9 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บิดา มารดา	2535	14	นำเที่ยว	-
	นายสวัสดิ์ โยนก 23 หมู่ 5 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2524	25	นำเที่ยวและแสดง โชว์	-
	นางสมพร ศิริจันทร์ 68 หมู่ 11 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2506	43	แสดงโชว์ นำเที่ยว ให้นักท่องเที่ยว	-

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของข้างที่พบในจังหวัดสุรินทร์

อำเภอ	รายชื่อ / ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/ เดือน	การเรียนรู้อัตนศึกษา		ประกอบอาชีพ เลี้ยงช้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ช้าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งแต่ปี			
	นางสาวเอม ศาลางาม 69 หมู่ 4 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2534	15	แสดงโชว์ และนำ เที่ยวให้ นักท่องเที่ยว	-
	นายยา จำเริญดี 23/2 หมู่ 8 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2500	49	แสดงโชว์ ให้ นักท่องเที่ยว	-
	นายวินัย งามสง่า 48 หมู่ 2 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2522	27	แสดงโชว์ และนำ เที่ยวให้ นักท่องเที่ยว	-
	นายจักริช สร้อยจิต 24 หมู่ 5 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2539	10	แสดงโชว์	-
	นายบรรณ จงใจงาม 13/2 หมู่ 8 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2516	33	นำเที่ยว	-
	นายตา ศาลางาม 117 หมู่ 9 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2479	70	เดินทัวร์อยู่ทั้ง วันให้นักท่องเที่ยว เข้ามา	1
	นายนิศร เตชะโพ 107 หมู่ 8 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2514	35	แสดงโชว์	-

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของช่างที่พบในจังหวัดสุรินทร์

อำเภอ	รายชื่อ / ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/ เดือน	การเรียนรู้อายุเฉลี่ยช่าง		ประเภทอบรมวิชาชีพ เลี้ยงช้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ช่าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งแต่ปี			
	นางมา จงใจงาม 50 หมู่ 13 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	-	-	นำเที่ยว	-
	นายสุด ผาสุก 32 หมู่ 4 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	-	-	นำเที่ยว และให้ นักท่องเที่ยวซื้อ แสดงโชว์	-
ท่าตูม	นายหลอด อินทร์สำราญ 29/1 หมู่ 9 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	-	-	ฝึกช่างให้แสดงโชว์	-
	นายพร เกื้อจันทร์ 71 หมู่ 11 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ โทรศัพท์ 01 - 5343427	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2518	20	เลี้ยงไปแสดงตาม หมู่บ้าน เช่นให้ ลวดทองช้าง ให้ คนนั่ง	2
	นางแสงจันทร์ มะสิงาม 24/2 หมู่ 14 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ โทรศัพท์ 07 - 2602547	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	สามี	2549	3 เดือน	ทำการแสดงโชว์ และรับจ้างทั่วไป	3
	นายมา ศาสดางาม 28/1 หมู่ 9 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2483	30	ไปตามหมู่บ้าน เช่น ไปโชว์ให้คน นั่ง ให้คนลวดทอง ช้าง	2

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของช่างที่พบในจังหวัดสุรินทร์

อำเภอ	รายชื่อ / ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/ เดือน	การยอมรับวิธีเลี้ยงช้าง		ประกอบอาชีพ เลี้ยงช้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ช้าง
		หลัก	รอง		จาก	ดั้งเดิม			
	นางสกุลทิพย์ จงใจงาม 88 หมู่ 14 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2517	25	รับทำรับเลี้ยง ทั่วไป	-
	นายชัยเจริญ สุขศรี 50 หมู่ 13 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2502	47	แสดงโชว์ นำเที่ยว ให้นักท่องเที่ยว	-
	นายสุข ทรัพย์มาก 18 หมู่ 9 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2536	49	ให้นักท่องเที่ยว	-
	นายมาต ศาสตางาม 18/1 หมู่ 9 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	-	บรรพบุรุษ	2500	49	ใช้กับนักท่องเที่ยว	1
	นายดวง ก้านอินทร์ 50 หมู่ 11 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ โทรศัพท์ 09-2875185	เลี้ยงช้าง	ทำนา	8,000	บรรพบุรุษ	2531	18	รับแขก แสดงโชว์	1
	นายทองสุข มะสิงาม 24/2 หมู่ 14 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ โทรศัพท์ 07-2602547	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2512	37	ทำการแสดงโชว์ และรับจ้างทั่วไป	-
	นายบุญธรรม ศาสตางาม 64 หมู่ 9 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2516	33	ไว้ทำการแสดง	1

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของข้างที่พบในจังหวัดสุรินทร์

อำเภอ	รายชื่อ / ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/ เดือน	การเรียนรู้อัตนศึกษา		ประกอบอาชีพ เลี้ยงช้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ช้าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งแต่ปี			
	นางทองจันทร์ ศาลางาม 25/1 หมู่ 11 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2514	34	ใช้กับนันทท่องเที่ยว	1
	นายนิติพัฒน์ แสนดี 51 หมู่ 9 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	7,000	บรรพบุรุษ	2527	22	รับจ้างทั่วไป เช่น ไปอยู่ที่ภูเก็ต พื้ยา แต่ไม่ได้เซ็น สัญญา	1
	นายสังวราย ศาลางาม 82 หมู่ 14 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	4,000	บรรพบุรุษ	2528	21	เดินทัวร์อยู่ที่พื้ยา ให้นักท่องเที่ยวเช่า	-
	นายเอี่ยม ศาลางาม 3/1 หมู่ 9 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2516	33	นำเที่ยว แสดงโชว์	1
	นายธิ ขอมहन 190 หมู่ 1 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	9,000	บิดา มารดา	2526	23	นำเที่ยว	2
	นายสงฆ์ เจริญจันทร์ 17 หมู่ 17 ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2497	52	แสดงโชว์	3
เมือง	นายขอบ เที่ยงเงิน ต.เกาะใหญ่ อ.เมือง จ.สุรินทร์ โทรศัพท์ 01-5798843	รับราชการ	เลี้ยงช้าง	18,000	บรรพบุรุษ พี่ชาย	2531	18	ใช้ในภากรท่องเที่ยว ที่จังหวัดเชียงใหม่	5

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของข้างที่พบในจังหวัดสุรินทร์

อำเภอ	รายชื่อ / ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/ เดือน	การเรือบูวิธีเสียงข้าง		ประกอบอาชีพ เสียงข้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ข้าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งแคบ			
	นายวัน เวียงเงิน ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ โทรศัพท์ 09-9497527	ค้าขาย	เลี้ยงช้าง	26,000	บรรพบุรุษ	2529	20	ใช้ในภาคท่องเที่ยว ที่ภูเก็ต และกระบี่	2
	นายวิรัตน์ เวียงเงิน ต.แกใหญ่ อ.เมือง จ.สุรินทร์ โทรศัพท์ 09-3819417	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ พี่ชาย	2531	18	ใช้ในภาคท่องเที่ยว ที่จังหวัดเชียงใหม่	1
ชุมพล บุรี	นายทองสอน ดีเวียง 23 หมู่ 2 ต.ศรีณรงค์ อ.ชุมพลบุรี จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	30,000	บรรพบุรุษ	2529	30	ใช้จ้างแสดง เช่น เป่าคน ใช้คนนั่ง	1
	นางสาวประเทือง พรรณดี 23 หมู่ 14 ต.ชุมพล อ.ชุมพลบุรี จ.สุรินทร์	เลี้ยงช้าง	ทำนา	8,000	บิดา	2546	3	แสดงโชว์	1
	นายชัย สังข์โคมา 222 หมู่ 4 ต.หนองหิน อ.เมืองตราง จ.สุรินทร์	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	บรรพบุรุษ	2542	6	รับจ้างทั่วไป และ ทำการแสดง	2

(2) แสดงสภาพสังคม สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจของประชากรของหมู่บ้าน / ชุมชนที่พบว่า มีการเลี้ยงช้างของ จ.สุรินทร์

การปกครอง

ต.เมืองสิง อ.จอมพระ จ.สุรินทร์ มีจำนวนประชากรทั้งหมด 10,513 คน เป็นเพศหญิง 5,240 คน และเพศชาย 5,273 คน ซึ่งมีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด 2,228 ครัวเรือน ประชากรมีเชื้อสาย ไทย ภาษาในท้องถิ่นจะใช้ภาษา ไทย เขมร ลาว และส่วย

ต.เขวาสินรินทร์ อ.เขวาสินรินทร์ จ.สุรินทร์ มีจำนวนประชากรทั้งหมด 10,560 คน เป็นเพศหญิง 5,416 คน และเพศชาย 5,090 คน ซึ่งมีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด 2,509 ครัวเรือน ประชากรมีเชื้อสายไทย และเขมร นับถือศาสนาพุทธ โดยในหมู่บ้านใช้ภาษาพูด 4 ภาษา คือ ไทย เขมร ลาว และส่วย

ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ มีจำนวนประชากรทั้งหมด 15,787 คน เป็นเพศหญิง 7,954 คน และเพศชาย 7,853 คน ซึ่งมีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด 3,192 ครัวเรือน ประชากรมีเชื้อสาย ไทย เขมร กวย หรือส่วย ชนกลุ่มน้อยที่เรียกว่าชาวกวยหรือส่วย ตามตำราของชาวฮอลแลนด์จะ มีการฝึกช้างให้กษัตริย์ทำศึกสงครามตั้งแต่สมัยสุโขทัยตอนกลางไปถึง สุโขทัยตอนปลาย จึงมีการจัดตั้งศูนย์รวมของช้างขึ้นในสมัยนั้น และมีการสืบทอดการเลี้ยงช้าง มาจนถึงปัจจุบัน ในหมู่บ้านตากกลาง จึงตั้งศูนย์ศึกษาเพื่อเป็นแหล่งรวบรวมช้างในหมู่บ้านจึงเรียกหมู่บ้านนี้ว่า หมู่บ้านช้าง

ต.แกใหญ่ อ.เมือง จ.สุรินทร์ เป็นตำบลเก่าแก่ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของ จังหวัดสุรินทร์ จำนวนประชากรในเขต อบต. 9,089 คน ประชากรส่วนใหญ่ พูดภาษาพื้นเมืองภาษา เขมรสุรินทร์ ส่วนต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ เป็นชุมชนเมือง มีพื้นที่ 11.39 ตารางกิโลเมตร มีชุมชน 25 ชุมชน จำนวนประชากรทั้งสิ้น 41,961 คน เป็นชาย 19,954 คน หญิง 22,007 คน

ต.ศรีณรงค์ และต.ชุมพลบุรี อ.ชุมพลบุรี จ.สุรินทร์ ต.ศรีณรงค์ตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2487 โดยมีพื้นที่แยกจากตำบลชุมพลบุรี มีกำนันปกครองคนแรก คือ นายทองปาน ปรีปนณะ และเป็นผู้ตั้งตำบลโดยตั้งตามชื่อหมู่บ้านที่ตน ได้ปกครองอยู่ คือ ศรีณรงค์ จำนวนประชากรในเขต อบต. 7,969 คน ส่วน ต.ชุมพลบุรีนั้นมีการรวมกลุ่มตั้งบ้านเรือนใกล้ลำน้ำมูล ใกล้ลำน้ำพลพลา ใกล้บริเวณห้วยหนองและบึงต่าง ๆ โดยอาศัยพื้นที่ของทุ่งกุลาร้องไห้เป็นที่ทำกิน เมื่อมีจำนวน ครัวเรือนหนาแน่น จึงย้ายครัวเรือนไปอยู่ที่ต่างๆ ซึ่งง่ายแก่การไปมาหาสู่ จนมีบ้านเรือนอยู่ทั่ว ทุ่งกุลาร้องไห้ ซึ่งอยู่ในระหว่างแม่น้ำลำพลพลาและแม่น้ำมูล จำนวนประชากรในเขต อบต. 10,444 คน

สภาพแวดล้อม

ต.เมืองสิง อ.จอมพระ จ.สุรินทร์ เป็นที่ราบสูง เนื้อที่ตั้งชุมชนจะตั้งริมถนน ทั้งสองข้างทางของหมู่บ้าน ไม่มีทางแยกเข้าไปอีก บ้านแต่ละหลังจะไม่ติดกัน ระยะทางที่ตั้งบ้านแต่ละ หลังตามริมถนนยาวประมาณ 3 กิโลเมตรที่สุดทางของหมู่บ้าน ส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่นา ชุมชนจะ

ตั้งอยู่ตามท้องนา และบ้านแต่ละหลังจะอยู่ติดกันเป็นชุมชนไม่แออัด อยู่ห่างไกลความเจริญ มีศาลเจ้าพ่อประจำหมู่บ้าน ซึ่งเป็นสิ่งจรรโลงใจของคนในชุมชน ส่วนแหล่งน้ำมีลำน้ำชีที่ชาวบ้านใช้ในการเกษตร และจะมีสระน้ำประจำหมู่บ้านเป็นขนาดเล็ก ชื่อสระยายเผือก ซึ่งชาวบ้านในชุมชน จะใช้ในการปลูกพืชผักสวนครัว และนำไปใช้อุปโภคบริโภค สำหรับพื้นที่ป่าจะเป็นป่าเบญจพรรณ และส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่ป่าสวนบุคคล ไม่มีพื้นที่ป่าสำหรับเลี้ยงช้าง เพราะส่วนใหญ่จะเป็นทุ่งนา แต่มีป่าของตำบลจำนวน 30 ไร่ เป็นป่าป้องกันการบุกรุกห่างจากตัวหมู่บ้าน 3 กิโลเมตร

ต.เขวาสินรินทร์ อ.เขวาสินรินทร์ จ.สุรินทร์ เป็นที่ดอน เป็นชุมชนที่มีความเจริญและพัฒนาแล้วสภาพพื้นที่ส่วนใหญ่อุดมสมบูรณ์ดี มีสระน้ำกลางหมู่บ้าน และมีวัดประจำหมู่บ้าน 1 แห่ง ที่ตั้งของชุมชนตั้งอยู่ในกิ่งอำเภอเขวาสินรินทร์ ส่วนแหล่งน้ำมีสระน้ำกลางหมู่บ้าน คือสระน้ำแรด และห้วยประจำหมู่บ้าน และบ่อน้ำ 2 บ่อที่หมู่บ้านใช้ดื่มกิน พื้นที่ป่าไม่มีป่าไม้ยืนต้น ส่วนใหญ่เป็นป่าละเมาะ เพราะพื้นที่ส่วนใหญ่จะเป็นทุ่งนา

ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ เนื่องจากมีลำน้ำชี กับ ลำน้ำมูลไหลผ่านในฤดูฝนน้ำมักจะท่วมทุกปี ส่วนสภาพพื้นที่อุดมสมบูรณ์ดี ส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่นา ใช้ในการเกษตร ส่วนแหล่งน้ำมีลำน้ำชี กับลำน้ำมูล พื้นที่ป่าไม้ในหมู่บ้านจะเป็นป่าเบญจพรรณ ซึ่งแต่ก่อนจะเป็นป่าดงดิบ คือป่าดงภูดิน ส่วนมากเป็นป่าเบญจพรรณ หรือป่าโปร่งแสง และจะเป็นพื้นที่ป่าสวนบุคคลและจะปลูกต้นยูคาลิปตัสแทน

ต.แกใหญ่ อ.เมือง จ.สุรินทร์ พื้นที่โดยส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม ดินเป็น ดินร่วนปนทราย มีพื้นที่ทั้งหมด 46,928 ตร.กม. หรือประมาณ 75,085 ไร่ เส้นทางหลักที่ผ่านตำบล คือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 214 จาก จ.สุรินทร์ไปทางทิศเหนือตอนสุรินทร์ - จอมพระ ช่วง กิโลเมตรที่ 4 ถึงกิโลเมตรที่ 10 สำหรับต.ในเมือง มีเส้นทางเดินทางมีรถไฟสายกรุงเทพฯ-อุบลราชธานี ผ่านสถานีรถไฟสุรินทร์ ส่วนเส้นทางรถยนต์ จากกรุงเทพฯ สายมิตรภาพ (2) ถึง อ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา เลี้ยวขวาสายโชคชัย-เดชอุดม (24) ถึง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ เลี้ยวซ้าย 28 กิโลเมตร ถึงเทศบาลเมืองสุรินทร์ ด้านระบบสาธารณูปโภคมีไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ทั่วถึง ตลาดสดเทศบาล 3 แห่ง และสวนสาธารณะ 6 แห่ง

ต.ศรีณรงค์ และต.ชุมพล อ.ชุมพลบุรี จ.สุรินทร์ ที่ตั้ง ต.ศรีณรงค์ตั้งอยู่ ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของ จ.สุรินทร์ ระยะทางห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 97 กิโลเมตร และห่างจากตัวอำเภอประมาณ 5 กิโลเมตร เนื้อที่ 70 หรือ 43,750 ไร่ ส่วน ต.ชุมพลบุรี มีการรวมกลุ่มตั้งบ้านเรือนใกล้ลำน้ำมูล ใกล้ลำน้ำพลับพลา ใกล้บริเวณห้วยหนองและบึงต่าง ๆ โดยอาศัยพื้นที่ของทุ่งกุลาร้องไห้เป็นที่ทำกิน เมื่อมีจำนวนครัวเรือนหนาแน่น จึงย้ายครัวเรือน ไปอยู่ที่ต่างๆ ซึ่งง่ายแก่การไปมาหาสู่ จนมีบ้านเรือนอยู่ทั่วทุ่งกุลาร้องไห้ ซึ่งอยู่ในระหว่างแม่น้ำ ลำพลับพลาและแม่น้ำมูล ไหลผ่านทางทิศเหนือจดลำพลับพลาทางทิศใต้จดลำน้ำมูล

สภาพเศรษฐกิจ

ต.เมืองสิงห์ อ.จอมพระ จ.สุรินทร์ ชาวบ้านจะทำนาเป็นอาชีพหลัก และมีการปลูกพืชผักสวนครัวไว้กิน ไม่ได้ปลูกเพื่อขาย การปลูกข้าวจะปลูกข้าวเหนียวไว้ทำ

ชาวเหนียวสังขยา ส่วนการเลี้ยงสัตว์พบว่ามี การเลี้ยงเลี้ยงโค กระบือ และสุกรมีการเลี้ยงเป็นส่วนใหญ่

ต.เขวาสินรินทร์ อ.เขวาสินรินทร์ จ.สุรินทร์ ชาวบ้านส่วนใหญ่จะทำนา เพราะสภาพภูมิศาสตร์เอื้ออำนวย ส่วนการเลี้ยงสัตว์พบว่ามีเลี้ยงโค กระบือ และจะมีสุกรบ้างเล็กน้อย

ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพทำนา มีทำไร่บ้าง ก็คือไร่อ้อยไว้สำหรับเป็นอาหารช้าง และมีศูนย์คชศึกษาเป็นศูนย์รวมของช้าง ซึ่งคนส่วนใหญ่ใน หมู่บ้านจะนำช้างเข้าฝากเลี้ยงในศูนย์คชศึกษา ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวประจำหมู่บ้าน ชาวบ้านจะมีรายได้จากการนำช้างมาฝากที่ศูนย์ประมาณ 8,000 บาทต่อเชือก การเลี้ยงสัตว์ส่วนมาก จะเลี้ยงกระบือ โค แต่จะเลี้ยงมากที่สุด คือกระบือ เพราะจะนำหนังไปใช้ในการทำหนังปะก่า เพื่อใช้ในการคล้องช้างหรือทำพิธีกรรมตามความเชื่อของชุมชน

ต.แกใหญ่ อ.เมือง จ.สุรินทร์ อาชีพหลัก ทำนา อาชีพเสริมทำหัตถกรรม ทอผ้า ส่วน ต.ในเมือง ประกอบอาชีพหลัก ค้าขาย รับจ้าง รับราชการ งาน บริการ อาชีพเสริม งาน หัตถกรรม

ต.ศรีณรงค์ และต.ชุมพลบุรี อ.ชุมพลบุรี จ.สุรินทร์ อาชีพหลักทำนา อาชีพเสริม เลี้ยงโค กระบือ รับจ้าง และทอผ้า

(3) ตำนานความเชื่อ และวรรณกรรมท้องถิ่นของประชากรของหมู่บ้าน / ชุมชนที่พบว่า มีการเลี้ยงช้าง

ตำนานความเชื่อเกี่ยวกับประเพณี

ต.เมืองสิงห์ อ.จอมพระ จ.สุรินทร์ มีการเซ่นปะก่า เลี้ยงผีปู่ย่าตายาย ในพิธีเกี่ยวกับช้าง จะใช้ไก่อัดเป็นตุ้ม ปลาย่าง ไช้ตุ้ม เช่น ไหว้ผีบรรพบุรุษ จะทำในวันขึ้น 6 ค่ำ เดือน 6 ของทุกปี และจะมีการเสี่ยงทายดูกับไช้ตุ้ม เกี่ยวกับความเป็นอยู่ของคนในชุมชน คนในครอบครัว ว่าอยู่ดีมีความสุข จะเกิดโรคภัยไข้เจ็บหรือไม่ ในการทำพิธีเซ่นปะก่าแล้วแต่ความเชื่อของแต่ละบุคคล ใครมีความเชื่อก็จะมีการทำพิธีนี้ขึ้น เช่น ถ้าลูกหลานจะแต่งงานก็ต้องทำพิธีเซ่นไหว้ผีบรรพบุรุษ เสียก่อน

ต.เขวาสินรินทร์ อ.เขวาสินรินทร์ จ.สุรินทร์ มีพิธีการแห่นางแมว ซึ่งเป็น ประเพณีประจำหมู่บ้านจะจัดขึ้นในช่วงเดือนเมษายน เพื่อทำพิธีขอฝนก่อนถึงฤดูการทำนา มีการการเซ่นผีบรรพบุรุษ การทำพิธีนี้จะทำให้ช่วงที่มีคนไม่สบายในหมู่บ้าน และการเซ่นปะก่าเฉพาะ ครอบครัวที่มีการเลี้ยงช้าง

ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ ชาวบ้านจะนับถือผีและจะต้องปฏิบัติ ตามประเพณีอย่างเคร่งครัดก่อน ที่ความขี้ขางจะออกไปคล้องช้างในป่าจะต้องมีการเซ่นไหว้บรรพบุรุษ ที่ล่วงลับไปแล้ว โดยใช้ไก่ นหัวหมู ผ้าขาว 1 วา เงิน 24 บาท เหล้า 1 ขวด และขนมหวาน เมื่อได้ช้าง กลับมาก็มีการเลี้ยงอีกครั้ง การไปคล้องช้างสามีภรรยาต้องตัดผมก่อนออกจากบ้าน กลับมาก็ต้องตัดเช่นกัน และเวลากวาดบ้านไม่ให้กวาดออกไปข้างนอก แต่ให้กวาดกองไว้ในบ้าน และถ้าญาติมาเยี่ยมเยียนห้ามนอนค้างอ้างแรมที่บ้าน และจะมีพิธีการเซ่นไหว้ศาลปะก่า

ประจำหมู่บ้าน ซึ่งจะมีหมอช่างทำพิธีในการสวดปะกำ การทำหนังปะกำใช้ควาย 3 ตัว ตัวละเส้น คือตัวผู้ 2 ตัว ตัวเมีย 1 ตัว นำหนังมาพันกันซึ่งเรียกว่าหนังปะกำยาวประมาณ 10 เมตร เพื่อนำไปใช้ในการคล้องช้างตามป่า

วรรณกรรมท้องถิ่น จ.สุรินทร์ จะมีการรำที่ชาวบ้านเรียกว่า “รำแม่ผดหรือรำผีฟ้า”

(4) ปัญหา และอุปสรรคของประชากรของหมู่บ้านหรือชุมชนที่พบว่า มีการเลี้ยงช้าง

ปัญหา

ต.เมืองสิงห์ อ.จอมพระ จ.สุรินทร์ ไม่มีอาหารเพียงพอที่จะใช้ในการเลี้ยงช้างเพราะไม่มีป่าให้ช้างอยู่ ชาวบ้านบางคนจึงต้องนำช้างออกไปเร่ร่อน

ต.เขวาสินรินทร์ อ.เขวาสินรินทร์ จ.สุรินทร์ ขาดพื้นที่ป่าในการเลี้ยงช้าง เพราะส่วนใหญ่จะเป็นไร่ นาไม่เหมาะแก่การเลี้ยงช้าง จึงจำเป็นต้องนำช้างไปอยู่ต่างจังหวัดเพื่อใช้ในการท่องเที่ยว เพราะถ้าอยู่ที่บ้านก็ไม่มีรายได้ และอาหารช้างไม่เพียงพอ

ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ ไม่มีพื้นที่ป่าในการเลี้ยงช้าง เพราะส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่ป่าสวนบุคคล เมื่อไม่มีป่าไม้ก็ไม่มีอาหารให้ช้าง ชาวบ้านจึงต้องปลูกกล้วย ปลูกอ้อย ปลูกหญ้าไว้ให้ช้างกิน แต่ก็ไม่เพียงพอ ชาวบ้านบางคนก็ต้องนำช้างออกไปเร่ร่อน

ต.แกใหญ่ อ.เมือง จ.สุรินทร์ ทำเลเลี้ยงช้างไม่ดี ช้างป่วยบ่อย

ต.ศรีณรงค์ และต.ชุมพลบุรี อ.ชุมพลบุรี จ.สุรินทร์ อาหารช้างไม่เพียงพอ

อุปสรรค

ต.เมืองสิงห์ อ.จอมพระ จ.สุรินทร์ พื้นที่ในการเลี้ยงช้างไม่มี เพราะป่าส่วนใหญ่เป็นป่าสวนบุคคล

ต.เขวาสินรินทร์ อ.เขวาสินรินทร์ จ.สุรินทร์ ไม่มีพื้นที่ป่าในการเลี้ยงช้าง

ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ อาหารช้างไม่เพียงพอ ในการท่องเที่ยวมักจะไม่นำช้างพลายมาให้นักท่องเที่ยวชม เพราะถ้าช้างพลายตกมันจะทำร้ายนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่จะฝึกแสดงโชว์และ ใช้งาน

ต.แกใหญ่ อ.เมือง จ.สุรินทร์ ทำเลเลี้ยงช้างไม่ดี ช้างป่วยบ่อย

ต.ศรีณรงค์ และต.ชุมพลบุรี อ.ชุมพลบุรี จ.สุรินทร์ อาหารช้าง

ไม่เพียงพอ

จากข้อมูลที่ได้กล่าวมา จ.สุรินทร์ ประชากรมีเชื้อสาย ไทย เขมร กูย หรือส่วย ส่วนใหญ่พูดภาษาพื้นเมืองภาษาเขมรสุรินทร์ สามารถศึกษาประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับช้างได้จากเอกสาร ตำราจากพื้นที่ ความรู้ช้างอาวุโส ผู้เชี่ยวชาญในพื้นที่ แต่เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางด้าน สิ่งแวดล้อม และขยายตัวของสังคมเมืองทำให้สภาพพื้นที่ป่าลดลง จึงทำให้ประสบปัญหาขาดอาหารในการเลี้ยงช้าง

ตารางที่ 4.3 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของข้างที่พบในจังหวัดบุรีรัมย์

อำเภอ	รายชื่อ/ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/เดือน	การเรียนรู้อัตโนมัติ		ประกอบอาชีพ เลี้ยงช้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ช้าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งแคบิ			
1.สตึก	6. นางศ้อย เจริญรัมย์ อายุ 32 บ้านเลขที่ 33 หมู่ที่ 1 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-5916-6902	ทำนา	เลี้ยงช้าง	10,000	พ่อ	2533	16	1. แหน่ภาค 2. เร้	1
	7. นางชุติมา ชวยรัมย์ อายุ 40 บ้านเลขที่ 187 หมู่ที่ 1 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-9939-6676	ธุรกิจ ส่วนตัว	ทำนา	50,000	เพื่อน ร่วมงาน	2544	5	บริการ นักท่องเที่ยว	1
	8. นางสมบุญธรรม ชูเสนา อายุ 50 บ้านเลขที่ 108/1 หมู่ที่ 1 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-9939-6676	กำลัง ศึกษา	ค้าขาย	20,000	เพื่อน	2545	4	แห่ภาค	1
	9. นางนภาพร ทรัพย์มาก อายุ 43 บ้านเลขที่ 31/1 หมู่ที่ 1 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-1639-4556	เลี้ยงช้าง	ทำนา	7,000	พ่อแม่	2518	31	บริการ นักท่องเที่ยว	1
	10. นายอ่อนศรี รามนิลา อายุ 58 บ้านเลขที่ 91/1 หมู่ที่ 1 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-6156-5108	ทำนา	เลี้ยงช้าง	10,000	พ่อแม่	2519	30	1. แหน่ภาค 2. เร้	1
	11. นายวร ทรัพย์มาก อายุ 48 บ้านเลขที่ 91/1 หมู่ที่ 1 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-7225-3102	ทำนา	เลี้ยงช้าง	15,000	ปู่ตาชาย	2545	4	บริการ นักท่องเที่ยว	1

ตารางที่ 4.3 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของห้างที่พบในจังหวัดบุรีรัมย์

อำเภอ	รายชื่อ / ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/เดือน	การเวียนวีวีวีเสียงข้าง		ประกอบอาชีพ เสียงข้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ห้าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งแต่ปี			
1.สตึก	12. นายพิน ช่อนกลิ่น อายุ 49 บ้านเลขที่ 76/3 หมู่ที่ 1 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. -	ทำนา	เสียงข้าง	8,500	ปู่ตาชาย	2540	9	1. แทนาค 2. เร่ 3. บริการ นักท่องเที่ยว	1
	13. นายสุภชัย บุญครอง อายุ 39 บ้านเลขที่ 206/1 หมู่ที่ 1 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-5148-8746	ทำนา	เสียงข้าง	3,000	เพื่อน คนรู้จัก	2549	3 เดือน	เร่	1
	14. นายสมบูรณ์ ทรัพย์มาก อายุ 47 บ้านเลขที่ 70 หมู่ที่ 2 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-9515-9082	ทำนา	เสียงข้าง	7,000	ปู่ตาชาย	2543	6	บริการ นักท่องเที่ยว	1
	15. นายสังวาล วงศ์เมือง อายุ 28 บ้านเลขที่ 37 หมู่ที่ 2 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-7083-2030	ทำนา	เสียงข้าง	15,000	ปู่ตาชาย	2539	10	1. แทนาค 2. เร่	1
	16. นายดอน วงศ์เมือง อายุ 61 บ้านเลขที่ 43 หมู่ที่ 2 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-6156-5108	ทำนา	เสียงข้าง	20,000	เพื่อนบ้าน	2545	5	บริการ นักท่องเที่ยว	1
	17. นายเฉลิม ศาลางาม อายุ 29 บ้านเลขที่ 85 หมู่ที่ 2 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-8993-7130-9	ทำนา	เสียงข้าง	7,000	พ่อ แม่	2542	7	1. แทนาค 2. บริการ นักท่องเที่ยว	1

ตารางที่ 4.3 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของข้างที่พบในจังหวัดบุรีรัมย์

อำเภอ	รายชื่อ / ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/เดือน	การเรือนวีธีเลี้ยงช้าง		ประกอบอาชีพ เลี้ยงช้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ช้าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งแต่ปี			
1.สตึก	18. นายประสิทธิ์ บุญเสริม อายุ 64 บ้านเลขที่ 12 หมู่ที่ 2 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. -	ทำนา	เลี้ยงช้าง	9,000	ปู่ตาชาย	2521	28	บริการ นักท่องเที่ยว	1
		ทำนา	เลี้ยงช้าง	10,000	พ่อแม่	2539	10	1. เฝ้า 2. แทนาค	1
		ทำนา	เลี้ยงช้าง	20,000	ปู่ตาชาย	2547	2	1. แทนาค 2. เฝ้า 3. แสดง	1
	21. นายบัณฑิต กาลอินทร์ อายุ 58 บ้านเลขที่ 182/3 หมู่ที่ 3 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. -	ทำนา	เลี้ยงช้าง	30,000	ปู่ตาชาย	2542	7	1. แทนาค 2. บริการ นักท่องเที่ยวที่บ้าน ศาลากลาง	1
		ทำนา	เลี้ยงช้าง เลี้ยงไหม	10,000	ปู่ตาชาย	2541	8	บริการ นักท่องเที่ยวที่ พิทยา	1
		ทำนา	เลี้ยงช้าง	10,000	พ่อแม่	2549	4	บริการ นักท่องเที่ยวที่ สวนช้าง อ.พิมาย	1

ตารางที่ 4.3 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของข้างที่พบในจังหวัดบุรีรัมย์

อำเภอ	รายชื่อ/ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/เดือน	การเรียนวุฒิ์เสียงข้าง		ประกอบอาชีพ เสียงข้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ช้าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งแต่ปี			
1.สตึก	24. นายสมศักดิ์ สอนศรีตา อายุ 49 บ้านเลขที่ 9 หมู่ที่ 2 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-9630-0017	ทำนา	เลี้ยงช้าง	5,000	พ่อแมของ ภรรยา	2538	11	1..แห่นาค 2.เร่ 3.แสดง	1
		ทำนา	เลี้ยงช้าง	10,000	ปู่ตาชาย	2545	4	1. บริการ นักท่องเที่ยว 2.แห่นาค	1
		ทำนา	ปลูกหมอน เลี้ยงไหม	20,000	ปู่ตาชาย	2539	10	1.แห่นาค 2.เร่ 3. บริการ นักท่องเที่ยว	1
		ทำนา	เลี้ยงช้าง	ไม่ แน่นอน	พ่อ แม่	2529	20	บริการ นักท่องเที่ยว	1
	27. นายบุญเกิด ชัยรัมย์ อายุ 54 บ้านเลขที่ 3 หมู่ที่ 3 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. -	ทำนา	เลี้ยงช้าง	30,000	ปู่ตาชาย	2535	14	1.แห่นาค 2.เร่ 3. บริการ นักท่องเที่ยว	1
		ทำนา	เลี้ยงช้าง	70,000	ปู่ตาชาย	2537	12	1.แห่นาค 2.เร่ 3. บริการ นักท่องเที่ยว	1
	28. นางสมพร ชอนกลิ่น อายุ 45 บ้านเลขที่ 7 หมู่ที่ 3 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-1428-7685	ทำนา	เลี้ยงช้าง	70,000	ทำนา				
	29. นายต่อ ศาถางาม อายุ 56 บ้านเลขที่ 54 หมู่ที่ 4 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. -	เลี้ยงช้าง	ทำนา						

ตารางที่ 4.3 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของข้างที่พบในจังหวัดบุรีรัมย์

อำเภอ	รายชื่อ / ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/เดือน	การเรียนรู้อบรมเสียงช้าง		ประกอบอาชีพ เลี้ยงช้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ช้าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งแคบปี			
1.สตึก	30. นางบัวลิ้น ศลางาม อายุ 47 บ้านเลขที่ 35 หมู่ที่ 4 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. -	ทำนา	เลี้ยงช้าง	40,000	ปู่	2538	11	1..แห่นาค 2. เรี 3. บริการ นักท่องเที่ยว	1
		ทำนา	เลี้ยงช้าง	3,000	พ่อ แม่	2539	10	1.แห่นาค 2. เรี 3. แสดง	1
		ทำนา	เลี้ยงช้าง	5,000	พ่อ แม่	2542	7	1.แห่นาค 2. เรี 3. แสดง	1
		ทำนา	เลี้ยงช้าง	10,000	เพื่อน	2547	2	1.แห่นาค 2. เรี 3. เข้ายุงเทพ 4. บริการ นักท่องเที่ยว	1
	34. นายชื่น ขุนรัมย์ อายุ 65 บ้านเลขที่ 30/2 หมู่ที่ 7 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. -	ทำนา	เลี้ยงช้าง	-	เพื่อน	2546	3	1.แห่นาค 2. เรี 3. บริการ นักท่องเที่ยว	1

ตารางที่ 4.3 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของช่างที่พบในจังหวัดบุรีรัมย์

อำเภอ	รายชื่อ / ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/เดือน	การเรียนรู้อุปกรณ์ช่าง		ประกอบอาชีพ เสียงช่าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ช่าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งเต๊นท์			
1.สตึก	35. นางดวงดี อัมภพพร อายุ 50 บ้านเลขที่ 79 หมู่ที่ 7 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. -	ทำนา	เสียงช่าง	10,000	เพื่อนบ้าน	2541	8	1. แห่นาค 2. บริการ นักท่องเที่ยงที่ พื้ชยาได้ 3. เร่งรถ	1
	36. นายวิเชียร มิตรเจริญ อายุ 29 บ้านเลขที่ 156 หมู่ที่ 7 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-8708-6764-8	ทำนา	เสียงช่าง	30,000	ความ สนใจ	2547	2	1. แห่นาค 2. เร่ง	1
	37. นางอำป้งรัมย์ อายุ 54 บ้านเลขที่ 123/1 หมู่ที่ 8 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-5766-1960	ทำนา	รับจ้าง	5,000	ญาติ	2544	5	1. แลค 2. เร่ง	1
	38. นายสร้าง ก้านเพชร อายุ 47 บ้านเลขที่ 127/1 หมู่ที่ 8 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-1996-5430	ทำนา	เสียงช่าง	9,000	ญาติ	2542	7	1. แห่นาค 2. เร่ง 3. บริการ นักท่องเที่ยง	1
	39. นางผิง ศรีสมบูรณ์ อายุ 65 บ้านเลขที่ 123 หมู่ที่ 8 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-7258-7717	ทำนา	ปลูก หมอน เสียงไทย	5,000	ญาติ	2509	40	1. แห่นาค 2. เร่ง 3. รากไม้	1

ตารางที่ 4.3 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของช่างที่พบในจังหวัดบุรีรัมย์

อำเภอ	รายชื่อ / ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/เดือน	การเรียนรู้อาชีพช่าง		ประกอบอาชีพ เลี้ยงช้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ช้าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งแต่ปี			
1.สตึก	40. นายสมจิตร อาสาสมัคร อายุ 58 บ้านเลขที่ 121/1 หมู่ที่ 8 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-7873-4298	ทำนา	เลี้ยงช้าง	3,000	ปู่ตาชาย	2509	40	1. แหนาค 2. เร่	1
	41. นายวิชัย เรียบไรสง อายุ 56 บ้านเลขที่ 117 หมู่ที่ 8 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-6262-1378	ทำนา	เลี้ยงช้าง รับจ้าง ทั่วไป	2,000	ปู่ตาชาย	2489	60	1. แหนาค 2. เร่	1
	42. นายคำสิงห์ มาคลี อายุ 62 บ้านเลขที่ 109 หมู่ที่ 8 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-7877-6571	ทำนา	เลี้ยงช้าง	5,000	ญาติ พี่ น้อง	2542	7	1. แสดง 2. เร่ 3. บริการ นักท่องเที่ยว	1
	43. นายสว่าง บุญเจริญ อายุ 39 บ้านเลขที่ 72/1 หมู่ที่ 9 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. -	ทำนา	เลี้ยงช้าง	7,000	เพื่อน	2546	3	บริการ นักท่องเที่ยว	1
	44. นายปรจักร สาสาบ อายุ 40 บ้านเลขที่ 2 หมู่ที่ 9 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-6052-6265	ทำนา	เลี้ยงช้าง	4,500	พ่อแม่	2539	10	บริการ นักท่องเที่ยวที่ ศึกษา	1
45. นายบัว สุทธิโต อายุ 60 บ้านเลขที่ 722 หมู่ที่ 9 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. -	ทำนา	เลี้ยงช้าง	15,000	เพื่อน	2545	4	บริการ นักท่องเที่ยว	1	

ตารางที่ 4.3 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของข้างที่พบในจังหวัดบุรีรัมย์

อำเภอ	รายชื่อ / ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/เดือน	การเรียนรู้วิธีเลี้ยงช้าง		ประกอบอาชีพ เลี้ยงช้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ช้าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งแตปี			
1.สตึก	46. นายมานูเดช รื่นริง อายุ 25 บ้านเลขที่ 173/1 หมู่ที่ 10 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-1072-2644	ทำนา	รับจ้าง ทั่วไป	2,000	ปู่ตาชาย	2545	4	1. แพ้หนัก 2. เรี 3. บริการ นักท่องเที่ยว	1
	47. นายหอม ว่องไว อายุ 44 บ้านเลขที่ 165 หมู่ที่ 10 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. -	ทำนา	เลี้ยงช้าง	6,000	ปู่ตาชาย	2534	15	1. แพ้หนัก 2. เรี 3. แสดงหนัง 4. บริการ นักท่องเที่ยวที่ พิทยา	1
	48. นายนิล ทรัพย์มาก อายุ 60 บ้านเลขที่ 172/3 หมู่ที่ 10 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. -	ทำนา	เลี้ยงช้าง	17,000	ปู่ตาชาย	2547	2	บริการ นักท่องเที่ยว ที่ คำมามันสะตอก	1
	49. นายมี ศาลางาม อายุ 47 บ้านเลขที่ 173/1 หมู่ที่ 10 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. -	ทำนา	เลี้ยงช้าง เลี้ยงใหม่	2,000	ปู่ตาชาย	2529	20	1. แพ้หนัก 2. เรี 3. บริการ นักท่องเที่ยว	1
	50. นายคำ ศาลางาม อายุ 40 บ้านเลขที่ 165/1 หมู่ที่ 10 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-6052-6265	ทำนา	เลี้ยงช้าง	10,000	ปู่ตาชาย	2545	4	บริการ นักท่องเที่ยวที่ พิทยา	1

ตารางที่ 4.3 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของข้างที่พบในจังหวัดบุรีรัมย์

อำเภอ	รายชื่อ / ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/เดือน	การเรียนรู้วิธีเลี้ยงช้าง		ประกอบอาชีพ เลี้ยงช้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ช้าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งแคบ			
จ.สตึก	51. นายสมพร ศาลางาม อายุ 39 บ้านเลขที่ - หมู่ที่ 10 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-7237-1851	ทำนา	เลี้ยงช้าง	5,000	พ่อ แม่	2543	6	1.. แห่นาค 2. เร่	1
	52. นายจันทร์ ทองโท อายุ 54 บ้านเลขที่ 1732 หมู่ที่ 10 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. -	ทำนา	เลี้ยงช้าง เลี้ยงไหม	15,000	ปู่ตาชาย	2545	4	1. บริการ นักท่องเที่ยวที่ ราชบุรี 2. แห่นาค 3. เร่	1
	53. นายสมพงษ์ ส่วยงาม อายุ 35 บ้านเลขที่ 176 หมู่ที่ 10 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-9534-9288	ทำนา	เลี้ยงช้าง	10,000	ปู่ตาชาย	2546	3	1. บริการ นักท่องเที่ยว ที่ กรุงเทพ 2. เร่ 3. แห่นาค	1
จ.บุรีรัมย์	54. นายพวง ศาลางาม อายุ 76 บ้านเลขที่ 179 หมู่ที่ 10 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. -	ทำนา	เลี้ยงช้าง	6,000	ปู่ตาชาย	2539	10	1. แห่นาค 2. เร่ 3. บริการ นักท่องเที่ยว พิทชา	1
	55. นายเฉลิม ศาลางาม อายุ 27 บ้านเลขที่ 171 หมู่ที่ 10 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. -	ทำนา	เลี้ยงช้าง	12,000	ตา	2543	4	เร่	1

ตารางที่ 4.3 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของข้างที่พบในจังหวัดบุรีรัมย์

อำเภอ	รายชื่อ/ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/เดือน	การเริ่มธุรกิจเลี้ยงช้าง		ประเภทอาชีพ เลี้ยงช้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ช้าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งแต่ปี			
1.สตึก	56. นายทรงสุข ทรัพย์มาก อายุ 35 บ้านเลขที่ 172 หมู่ที่ 10 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-7237-1851	ทำนา	เลี้ยงช้าง	2,000	ปู่ตาชาย	2548	1	1. เเ	1
		ทำนา	รับจ้าง	2,500	พ่อแม่	2541	8	1. บริการ นักท่องเที่ยว 2. แหนาค 3. เเ	1
	58. นายถนอมศักดิ์ ศาลางาม อายุ 35 บ้านเลขที่ 179/1 หมู่ที่ 10 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-1967-4206	ทำนา	กิจการ สวน	30,000	ปู่ตาชาย	2535	14	บริการ นักท่องเที่ยวที่ หัวหิน	1
		ทำนา	เลี้ยงช้าง	1,500	ปู่ตาชาย	2520	29	1. แหนาค 2. เเ	1
	60. นายศิรา ศาลางาม อายุ 27 บ้านเลขที่ 173/5 หมู่ที่ 10 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. -	ทำนา	เลี้ยงช้าง เลี้ยงไหม	2,500	ปู่ย่า	2544	5	1. แหนาค 2. เเ 3. เข้ายุทธ	1
		ทำนา	เลี้ยงช้าง	9,000	พ่อ	2532	17	1. แหนาค 2. บริการ นักท่องเที่ยว	1

ตารางที่ 4.3 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของข้างที่พบในจังหวัดบุรีรัมย์

อำเภอ	รายชื่อ / ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/เดือน	การเวียนวีธีเลี้ยงช้าง		ประกอบอาชีพ เลี้ยงช้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ช้าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งแต่ปี			
1.สตึก	62. นายเสาวลักษณ์ ศาตางาม อายุ 26 บ้านเลขที่ 173/1 หมู่ที่ 10 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. -	ทำนา	เลี้ยงช้าง	2,000	ปู่ตาชาย	2545	4	1. บริการ นักท่องเที่ยว 2. แหนมาค 3. เร่	1
	63. นายอ่อนคา เพชรเพลา อายุ 39 บ้านเลขที่ 149 หมู่ที่ 10 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. -	ทำนา	เลี้ยงช้าง	7,000	พ่อแม่	2541	8	บริการ นักท่องเที่ยว	1
	64. นายศักดิ์ ศาตางาม อายุ 64 บ้านเลขที่ 179/1 หมู่ที่ 10 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-1967-4206	ทำนา	-	30,000	ปู่ตาชาย	2535	14	บริการ นักท่องเที่ยวที่ หัวหิน	3
	65. นางสงี่ยม เลือรัมย์ อายุ 28 บ้านเลขที่ 182/2 หมู่ที่ 10 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. -	ทำนา	เลี้ยงช้าง	10,000	ปู่ตาชาย	2549	1	บริการ นักท่องเที่ยว	1
	66. นายชื้อ ศาตางาม อายุ 57 บ้านเลขที่ 169/1 หมู่ที่ 10 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-9232-3200	ทำนา	เลี้ยงช้าง	7,000	พ่อ	2501	48	1. แหนมาค 2. เร่ 3. บริการ นักท่องเที่ยว 4. ลากจูง	1
	67. นายสุข รื่นเรือง อายุ 54 บ้านเลขที่ 178 หมู่ที่ 10 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-5074-2654	ทำนา	เลี้ยงช้าง	9,000	พ่อ	2532	17	1. แหนมาค 2. บริการ นักท่องเที่ยว	1

ตารางที่ 4.3 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของข้างที่พบในจังหวัดบุรีรัมย์

อำเภอ	รายชื่อ / ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/เดือน	การเรียนรู้อัตนศึกษา		ประกอบอาชีพ เลี้ยงช้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ช้าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งแต่ปี			
1.สตึก	68. นายโม๊ะ ทองโท อายุ 50 บ้านเลขที่ 178/1 หมู่ที่ 10 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-9215-2662	ทำนา	เลี้ยงช้าง	2,000	ปู่ตาชาย	2545	4	1. บริการ นักท่องเที่ยว 2. แหนก 3. เรี	1
		ทำนา	เลี้ยงช้าง เลี้ยงใหม่	10,000	ปู่ตาชาย	2544	5	1. บริการ นักท่องเที่ยวที่ เกาะช้าง 2. แหนก	1
		ทำนา	เลี้ยงช้าง	10,000	ปู่ตาชาย	2546	3	1. แหนก 2. เรี 3. บริการ นักท่องเที่ยว	1
		ทำนา	เลี้ยงช้าง	6,000	ปู่ตาชาย	2539	10	1. แหนก 2. เรี 3. บริการ นักท่องเที่ยว	1
	72. นางพร เข็ธรัมย์ อายุ 49 บ้านเลขที่ 170/1 หมู่ที่ 10 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. -	ทำนา	เลี้ยงช้าง	2,000	พ่อ	2544	5	1. แหนก 2. เรี 3. บริการ นักท่องเที่ยว	1

ตารางที่ 4.3 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของห้างหุ้นส่วนจำกัดบุรีรัมย์

อำเภอ	รายชื่อ/ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/เดือน	การเรือนวีธีเลี้ยงช้าง		ประกอบอาชีพ เลี้ยงช้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ช้าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งแต่ปี			
จ.สตึก	73. นายบุญมาก โงรัมย์ อายุ 47 บ้านเลขที่ 174/1 หมู่ที่ 10 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-1549-9146	ทำนา	เลี้ยงช้าง เลี้ยงใหม่	2,000	ปู่ตาชาย	2539	10	บริการ นักท่องเที่ยวที่ พิทยา	1
		ทำนา	เลี้ยงช้าง	7,000	เพื่อนบ้าน	2544	5	1. บริการ นักท่องเที่ยว 2. เเ	1
	ทำนา	เลี้ยงช้าง	5,000	เพื่อนบ้าน	2539	10	1. แหนาค 2. เเ	1	
	ทำนา	เลี้ยงใหม่	35000	เพื่อนบ้าน	2547	2	เเ	1	
	ทำนา	เลี้ยงช้าง	12,000	พ่อ พี่ชาย	2540	9	1. แหนาค 2. เเ 3. บริการ นักท่องเที่ยว	1	
	ทำนา	เลี้ยงช้าง	2,000	พ่อ พี่ชาย	2546	3	1. แหนาค 2. แสดง	1	
	ทำนา	เลี้ยงช้าง	2,000	พ่อ พี่ชาย	2546	3	1. แหนาค 2. แสดง	1	
	ทำนา	เลี้ยงช้าง	2,000	พ่อ พี่ชาย	2546	3	1. แหนาค 2. แสดง	1	

ตารางที่ 4.3 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของช่างที่พบในจังหวัดบุรีรัมย์

อำเภอ	รายชื่อ / ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/เดือน	การเรียนรู้อัตโนมัติช่าง		ประกอบอาชีพ เลี้ยงช้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ช้าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งแต่ปี			
1. สตึก	79. นายเปลก สนิทนาม อายุ 50 บ้านเลขที่ 48 หมู่ที่ 11 ต.ท่าม่วง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. -	ทำนา	ปลูก หม่อน	1,500	เพื่อนบ้าน	2543	6	แหนาค	1
	80. นายบุญพล วงศ์เมือง อายุ 40 บ้านเลขที่ 55 หมู่ที่ 4 ต.วังเหนือ อ.บ้านด่าน จ.บุรีรัมย์ Tel. -	ทำนา	เลี้ยงช้าง	8,000	ปู่	2525	24	บริการ นักท่องเที่ยว	1
	81. นายพรหม หอมเนียม อายุ 78 บ้านเลขที่ 85 หมู่ที่ 7 ต.หนองใหญ่ อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. -	ทำนา	เลี้ยงช้าง	2,000	พ่อแม่	2519	30	แหนาค	1
	82. นายสมคิด คำเลิศ อายุ 45 บ้านเลขที่ 175 หมู่ที่ 7 ต.หนองใหญ่ อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ Tel. -	ทำนา	รับจ้าง ทั่วไป	2,000	พ่อแม่	2519	30	แหนาค งานกรูม	1
2. ลำ ปลาย มาศ	83. นายสนิท บุญญาหงส์ศิริ อายุ 58 บ้านเลขที่ 41 หมู่ที่ 5 ต.หนองคู อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์ Tel. -	ทำนา	เลี้ยงช้าง	9,000	พ่อ	2539	10	บริการ นักท่องเที่ยว จ. อยุธยา	1
	84. นายเกษม หอยโพธิ์ อายุ 56 บ้านเลขที่ 55 หมู่ที่ 4 ต.หนองคู อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-7088-3650	ทำนา	เลี้ยงช้าง	20,000	ปู่ตาชาย	2519	30	บริการ นักท่องเที่ยวที่ สวนภูเกิด เกาะ ช้าง	1

ตารางที่ 4.3 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของเจ้าของห้างที่พบในจังหวัดบุรีรัมย์

อำเภอ	รายชื่อ/ที่อยู่	อาชีพ		รายได้ บาท/เดือน	การเริ่มธุรกิจเลี้ยงช้าง		ประกอบอาชีพ เลี้ยงช้าง (ปี)	ลักษณะงาน	จำนวน ช้าง
		หลัก	รอง		จาก	ตั้งเมื่อ			
2. ลำ ปลาย นาศ	85. นายสนอง สารรัมย์ อายุ 55 บ้านเลขที่ 20 หมู่ที่ 10 ต.หนองคู อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-4466-1283	ค้าขาย	เลี้ยงช้าง	60,000	ปู่ตาชาย	2509	40	บริการ นักท่องเที่ยวที่ สวนดำเนิน สะดวก จ.ราชบุรี สวนเกาะช้าง	1
	86. นางวรรณพร บุญญาพงศ์ศิริ อายุ 39 บ้านเลขที่ 41 หมู่ที่ 5 ต.หนองคู อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์ Tel. 0-6248-5861 0-4466-0019	ทำนา	ค้าขาย	12,000	พ่อ	2541	9	บริการ นักท่องเที่ยวที่ สวนช้าง	1

(2) แสดงสภาพสังคม สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจของประชากรของหมู่บ้าน / ชุมชนที่พบว่า มีการเลี้ยงช้างของ จ.บุรีรัมย์

การปกครอง

อ. สตึก จ.บุรีรัมย์ จากการสำรวจพื้นที่ได้พบการเลี้ยงช้างใน อ. สตึก ที่ ต.หนองใหญ่ ต. สตึก ต.นิคมและต.ท่าม่วง ซึ่งประชากรมีเชื้อสายไทย เขมร ลาว ส่วย สถานที่ สาธารณะประโยชน์มีสถานีนอนามัย 1 แห่ง โรงเรียนประถม 4 แห่ง โรงเรียนขยายโอกาส 1 แห่ง และวัดพุทธ 7 แห่ง

ต.หนองคู อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์ เดิมเป็นหมู่บ้านหนึ่งที่ก่อตั้ง พร้อมกับกำนัน อ.ลำปลายมาศ เป็นหมู่บ้านเก่าแก่กว่า 100 ปี มีจำนวนประชากรทั้งหมด 10,631 คน เป็นเพศหญิง 5,448 คน และเพศชาย 5,183 คน ประชากรมีเชื้อสายไทย เขมร ลาว ส่วย สถานที่ สาธารณะประโยชน์มีสถานีนอนามัย 1 แห่ง โรงเรียนประถมศึกษา 6 แห่ง โรงเรียนขยายโอกาส 1 แห่ง และวัดพุทธ 5 แห่ง

สภาพแวดล้อม

ต. สตึก ต.นิคม ต.หนองใหญ่ และต.ท่าม่วง จ.บุรีรัมย์ สภาพพื้นที่เป็นที่ดอนและพื้นที่ราบลุ่ม ด้านทิศเหนือของตำบลมีแม่น้ำมูลไหลผ่าน ด้านทิศตะวันออกมีแม่น้ำชีไหลผ่าน และลำห้วยนกยูงซึ่งจะมีน้ำเฉพาะฤดูฝนเท่านั้น ส่วนป่าไม้เป็นป่าเบญจพรรณ สามารถเดินทางทางรถยนต์ใช้เส้นทางกิ่งอำเภอบ้านด่าน-บุรีรัมย์ และสตึก-ท่าตูม

ต.หนองคู อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์ มีสภาพทั่วไปของพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม มีลำน้ำไหลผ่าน สามารถเดินทางทางรถยนต์ได้เพียงทางเดียวใช้เส้นทางบุรีรัมย์-ลำปลายมาศ

สภาพเศรษฐกิจ

ต. สตึก ต.นิคม ต.หนองใหญ่ และต.ท่าม่วง จ.บุรีรัมย์ ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพหลักทำนา อาชีพเสริมปลูกหมอนเลี้ยงไหม รับจ้างทั่วไป ส่วนการเลี้ยงสัตว์ การเลี้ยงพบว่ามีการเลี้ยงวัว กระบือ ช้าง ไก่ เป็ด หมู ปลา

ต.หนองคู อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์ ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพหลักทำนา อาชีพเสริมค้าขายและรับจ้างทั่วไป ส่วนการเลี้ยงสัตว์การเลี้ยงพบว่ามีการเลี้ยงวัว กระบือ ช้าง ไก่ เป็ด หมู ปลา

(3) ดำเนินความเชื่อ และวรรณกรรมท้องถิ่นของประชากรของหมู่บ้าน / ชุมชนที่พบว่า มีการเลี้ยงช้าง

ตำนานความเชื่อเกี่ยวกับประเพณี

อ. สตึก จ.บุรีรัมย์ มีประเพณีต่างๆ ในหมู่บ้านที่อาศัยตั้งนี้คือประเพณีที่เรียกว่า โคนตา นิยมทำในเดือน 10 ของทุกปี มีการทำขนมหวาน ข้าวต้มมัด และเครื่องเซ่น เช่น ไข่ต้ม ไข่ต้ม หมู อาหารคาวหวาน เหล้า น้ำจิ้ม ดอกไม้ธูปเทียน ฯลฯ ทำขึ้นเพื่อสักการะบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และบูชาบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว ให้ปกป้องรักษาคนในหมู่บ้านให้อยู่เย็นเป็นสุข และประเพณีที่

เรียกว่า รำฉันทเร หรือ รำสาก คือการรตนน้ำดำหัวผู้ใหญ่ มีการตักบาตรตอนเช้า นิมนต์พระมาสวดตอนเย็น แล้วแห่ทรายเข้าในหมู่บ้าน พออีกวันในตอนเช้าจะมีการทำบุญตักบาตร ตอนสายมีการหว่านกรวดหว่านทรายแต่ละหลังคาเรือน ทำสากที่ยาวมาตีกระทบกันเป็นจังหวะให้เข้ากับแคน ซอ กลอง และซอ ทำบุญให้ผู้ใหญ่ที่ล่วงลับไปแล้ว สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของหมู่บ้าน เพื่อให้ปกป้องรักษาคนในหมู่บ้านให้อยู่เย็นเป็นสุข

ต.หนองคู อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์ มีประเพณีต่างๆ ในหมู่บ้านที่อาศัย ดังนี้คือ ประเพณีเลี้ยงศาลปู่ตา มีการจัดงานในช่วงเดือน 3 และเดือน 6 ของทุกปี ในตอนเช้าถึงตอนเที่ยงมีการนิมนต์พระมาสวดทำบุญกลางหมู่บ้านทุกปี โดยมีเครื่องเช่น เช่น ไก่ต้ม อาหารคาวหวาน หัวหมู เหล้าขาว เป็ยร์ ดอกไม้ ธูปเทียน และมีการตักบาตรในตอนเช้า ทำขึ้นเพื่อสักการบูชาบรรพบุรุษและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้ปกป้องรักษาคนในหมู่บ้านให้ร่มเย็นเป็นสุข ฝนตกตามฤดูกาลและประเพณีสงกรานต์ จะมีการเทศน์มหาชาติทำขึ้นในเดือน 3 ของทุกปี โดยมีการนำข้าวเปลือกมารวมกันแล้วนำไปถวายวัด แล้วมีอาหารคาวหวานถวายพระเลี้ยงคนในหมู่บ้าน

(4) ปัญหา และอุปสรรคของประชากรของหมู่บ้านหรือชุมชนที่พบว่า มีการเลี้ยงช้าง

ปัญหา

อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบก็คือ ไม่มีสถานที่เลี้ยงช้าง อาหารไม่เพียงพอที่จะใช้ในการเลี้ยงช้าง แต่เมื่อช้างไปหาอาหารกินมักไปกินที่มีสารพิษหรือยาฆ่าแมลง จึงทำให้ช้างตายและช้างป่วย เช่น เป็นไข้ ท้องอืด ตัวแข็ง เท้าเปื่อย พยาธิ สูดถ่ายรายได้ไม่เพียงพอในการเลี้ยง

ต.หนองคู อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์ ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบก็คือ อาหารไม่เพียงพอที่จะใช้ในการเลี้ยงช้าง

อุปสรรค

อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ ทำเลสถานที่ไม่เหมาะกับการเลี้ยงช้าง ช้างป่วยเป็นโรค เช่น ท้องอืด ตาแดง เท้าเปื่อย ปวดท้อง ท้องเสีย

ต.หนองคู อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์ พื้นที่ในการเลี้ยงช้างไม่เพียงพอ ทำเลเลี้ยงช้างไม่เหมาะสม และช้างป่วยเป็นโรคท้องร่วง ท้องอืด แก้มบวม แก้มอักเสบ ขาเจ็บ ท้องผูก ท้องเสีย เบื่ออาหาร พยาธิ

ข้อเสนอแนะหรือข้อมูลเพิ่มเติม

กลุ่มประชากรมีความต้องการให้มีทำเลสถานที่ในการเลี้ยงช้างที่เหมาะสม ต้องการที่ทำงานให้ช้างเพื่อจะได้ไม่ต้องพาช้างเข้าไปทำงานที่ต่างจังหวัด ต้องการให้มีสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ปางช้าง สวนช้าง ศูนย์ช้าง ไกล่บ้าน เพื่อจะได้มีรายได้มาเลี้ยงครอบครัว และต้องการให้มีแหล่งอาหารในการเลี้ยงช้างที่เพียงพอ เพื่อจะได้ไม่ต้องพาช้างออกเร่ขออาหาร

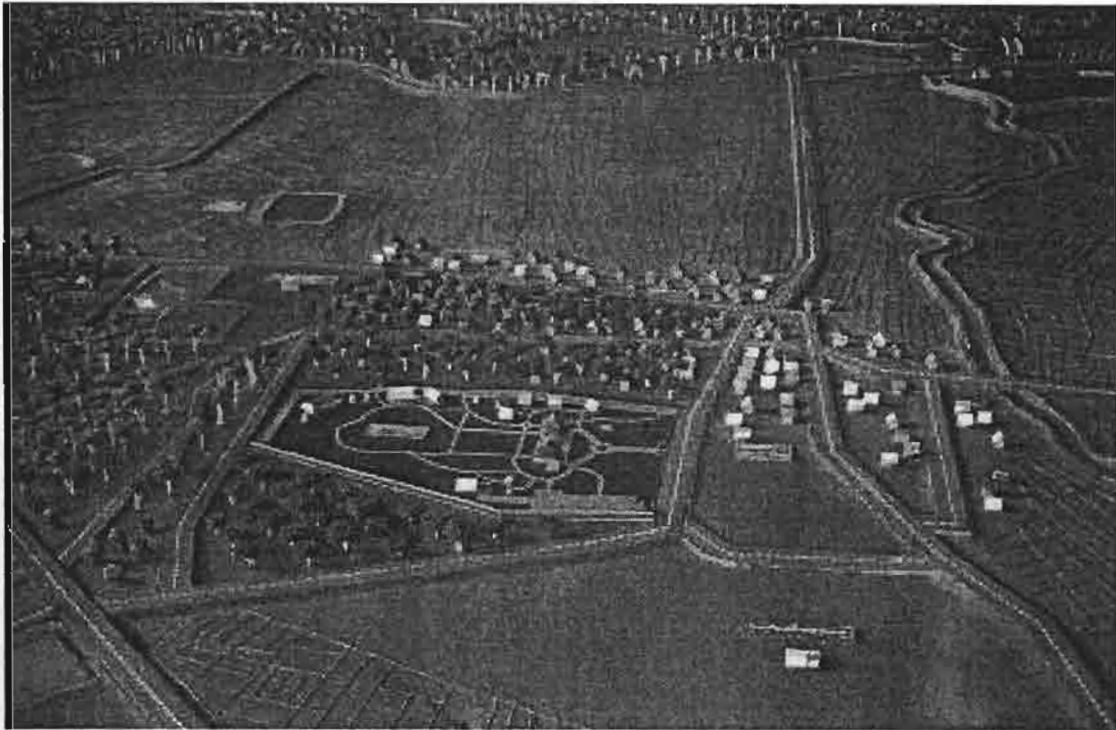
สามารถสรุปคำตอบของคำถามการวิจัยข้อที่ 1 แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในกลุ่มจังหวัด อีสานใต้มีอยู่ที่ใดบ้าง เพื่อให้ทราบที่มา ที่อยู่ และจำนวนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในกลุ่มจังหวัด อีสานใต้ได้ว่า ที่มาของหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ นั้น เริ่มประมาณปลายศตวรรษที่ 18-20 จากหลักฐาน มีการยืนยันอย่างเด่นชัดว่า ชาวภูมิมิถิ่นภูมิลำเนาเดิมอยู่ทางตอนใต้ของสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว และทางตะวันออกเฉียงเหนือของสาธารณรัฐกัมพูชาประชาธิปไตยในปัจจุบัน แต่เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและเกิดสงครามหลายครั้ง จึงทำให้อาณาจักรที่มีชาวภูมย อาศัยอยู่ล่มสลาย ตั้งแต่นั้นมาประชากรชาวภูมยก็ได้อพยพข้ามแม่น้ำโขงมาตั้งหลักแหล่ง อยู่ทางตอนใต้ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย และชาวภูมยเหล่านี้เองคือ บรรพบุรุษ ของชาวไทย-ภูมย ในประเทศไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดวิธีการเลี้ยงช้างมายังลูกหลานในปัจจุบัน

จากการ ศึกษาพบที่อยู่ของหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ดังนี้คือ จ.ชัยภูมิพบช้างที่ ต.ตลาดแร้ง อ.บ้านเขว้า จำนวน 2 เชือก ต.บ้านค่าย อ.เมือง จำนวน 4 เชือก รวมพบช้างที่ จ.ชัยภูมิทั้งสิ้นจำนวน 6 เชือก จ.สุรินทร์ พบช้างที่ต.เมืองสิงห์ อ.จอมพระ จำนวน 7 เชือก ต.เขวาสินรินทร์ อ.เขวาสินรินทร์ จำนวน 18 เชือก ต.กระโพ อ.ท่าตูม จำนวน 46 เชือก ต.แกใหญ่ อ.เมือง จำนวน 9 เชือก ต.ในเมือง อ.เมือง จำนวน 2 เชือก ต.ศรีณรงค์และต.ชุมพล อ.ชุมพลบุรี จำนวน 2 เชือก รวมพบช้างที่ จ.สุรินทร์ทั้งสิ้นจำนวน 85 เชือก และจ.บุรีรัมย์ พบช้างที่ต.สตึก ต.นิคม ต.หนองใหญ่ และต.ท่าม่วง อ.สตึก จำนวน 82 เชือก ต.หนองคู อ.ลำปลายมาศ จำนวน 2 เชือก รวมพบช้างที่ จ.บุรีรัมย์ ทั้งสิ้นจำนวน 84 เชือก รวมพบช้างที่อยู่ในพื้นที่อีสานใต้ในขณะสำรวจจำนวน 175 เชือก

ภาพที่ 4.1 แผนที่แสดงแหล่งที่พบการเลี้ยงช้างในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ สำรวจใน พ.ศ. 2549

ในส่วนของจำนวนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในอีสานใต้ที่พบมีจำนวน 1 แหล่งคือหมู่บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ ซึ่งประเมินจากองค์ประกอบของการท่องเที่ยว ดังนี้คือ ทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ตลาดการท่องเที่ยว ความพร้อมทางการท่องเที่ยว และการเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว

ภาพที่ 4.2 แบบจำลองศูนย์การศึกษา บ้านตากกลาง อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์

4.2.2 คำถามการวิจัยข้อ 2 การพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างกลุ่มอีสานใต้มีจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรคเป็นอย่างไร

โดยการศึกษากลุ่มตัวอย่างประชากร คือ พื้นที่ที่พบการเลี้ยง ช้าง ได้แก่ จ.ชัยภูมิ จ.สุรินทร์ และจ.บุรีรัมย์ เลือกศึกษาจากประชากรโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) พิจารณาจากการพบช้างและการเลี้ยงช้างในพื้นที่ เครื่องมือที่ใช้เป็น แบบสำรวจข้อมูลพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้ทราบว่าการสำรวจในแต่ละพื้นที่มีหรือไม่มีความพร้อมในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว และทราบถึงจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส อุปสรรค ของพื้นที่ในแต่ละแห่ง แบบสอบถามความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในอีสานใต้ และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในอีสานใต้ เพื่อให้ทราบถึงความคิดเห็นและผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งแบ่งการนำเสนอผลการศึกษาออกตามจังหวัดที่พบการเลี้ยงช้างอยู่ในพื้นที่คือ จ.ชัยภูมิ จ.สุรินทร์ และจ.บุรีรัมย์ ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอรายละเอียด ดังต่อไปนี้คือ

4.2.2.1 ตารางแสดงข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านที่พบการเลี้ยงช้างในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้
 ตารางที่ 4.4 แสดงข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านที่พบการเลี้ยงช้างในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้

องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านช้าง	จ.ชัยภูมิ		จ.สุรินทร์					จ.บุรีรัมย์	
	อ.บ้านเขว้า	อ.เมือง	อ.จอมพระ	อ.เขวาสินรินทร์	อ.ท่าตูม	อ.เมือง	อ.ชุมพลบุรี	อ.สตึก	อ.ลำปลายมาศ
ทรัพยากรท่องเที่ยว									
1. ด้านธรรมชาติ เช่น น้ำตก ถ้ำ	✓	✓	✓	-	✓	-	-	✓	✓
2. ด้านประวัติศาสตร์เกี่ยวกับช้าง									
2.1 สืบค้นได้จากหนังสือ	-	✓	✓	-	✓	-	-	-	-
2.2 พิพิธภัณฑ์	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-
2.3 ความรู้ช้างอาวุโส	-	-	-	-	✓	-	-	-	-
2.4 ผู้เชี่ยวชาญในพื้นที่	-	✓	-	✓	✓	-	-	✓	✓
3. ด้านวัฒนธรรม เช่น ประเพณีเทศกาล	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ความพร้อมทางการท่องเที่ยว									
1. โครงสร้างพื้นฐาน									
1.1 ไฟฟ้า	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
1.2 ประปา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
1.3 การสื่อสาร	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
1.4 ความสามารถกำจัดขยะ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
1.5 สถานพยาบาล	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. การบริการ									
2.1 ที่พัก	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-
2.2 อาหาร	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-
2.3 เครื่องดื่ม	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-
2.4 ของที่ระลึก/สินค้าพื้นเมือง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓
2.5 ที่จอดรถ	-	✓	-	-	✓	✓	-	-	-
2.6 ห้องสุขาสาธารณะ	-	✓	-	-	✓	✓	-	-	-
3. ข้อมูลข่าวสาร									
3.1 หนังสือแนะนำสถานที่	-	✓	-	-	✓	✓	-	-	-
3.2 แผ่นพับ	-	✓	-	-	✓	✓	-	-	-
3.3 แผนที่	✓	✓	-	-	✓	✓	-	-	-
3.4 การอบรมนำเที่ยว	-	✓	-	-	✓	✓	-	-	-

ตารางที่ 4.4 (ต่อ) แสดงข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านที่พบการเลี้ยงช้างในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้

องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง	จ.ชัยภูมิ		จ.สุรินทร์					จ.บุรีรัมย์	
	อ.บ้านเขว้า	อ.เมือง	อ.จอมพระ	อ.เขวาสินรินทร์	อ.ท่าตูม	อ.เมือง	อ.ชุมพลบุรี	อ.สตึก	อ.ลำปลายมาศ
4. สถานที่/สิ่งแวดล้อม									
4.2 การจัดที่อยู่ของช้าง	-	-	-	-	✓	-	-	-	-
4.3 ความสะอาดของบริเวณโดยรอบ	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4.4 ความสะอาดของโรงเรือน/ตัวอาคาร	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4.5 อาคารบริการนักท่องเที่ยว	-	-	-	-	✓	-	-	-	-
การเข้าถึง									
1. ความสะดวกในการเข้าถึง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓
2. เข้าถึงได้ทุกฤดู	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. บริการรถสาธารณะ	✓	✓	✓	-	✓	✓	-	✓	✓

จากตารางข้างต้น พบว่าความพร้อมพื้นฐานของหมู่บ้านช้างในจังหวัดอีสานใต้ทั้ง 3 จังหวัด 9 อำเภอ มีความพร้อมทางทรัพยากรท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรม ความพร้อมทางการท่องเที่ยว ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร ความสามารถกำจัดขยะปฏิภูล สถานพยาบาล และ ด้านการบริการในสวนของที่ระลึก/สินค้าพื้นเมือง นอกจากนี้ยังมีความพร้อมในการเข้าถึงสถานที่หมู่บ้านช้าง ซึ่งสามารถจำแนกความพร้อมในแต่ละด้านของแต่ละจังหวัดได้ดังนี้

(1) จ.ชัยภูมิ

อ.บ้านเขว้า มีความพร้อมทางทรัพยากรท่องเที่ยวในด้านธรรมชาติ และด้านวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังมีความพร้อมทางการท่องเที่ยวในด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร ความสามารถกำจัดขยะปฏิภูล สถานพยาบาล ในด้านการบริการเกี่ยวกับของที่ระลึกหรือสินค้าพื้นเมือง ในด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแผนที่ และความพร้อมในการเข้าถึงสถานที่หมู่บ้านช้าง แต่ไม่มีความพร้อมทางทรัพยากรท่องเที่ยวในด้านประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการสืบค้นหาข้อมูลจากหนังสือ จากพื้นที่ ความรู้ช้างอาวุโส และจากผู้เชี่ยวชาญในพื้นที่ และไม่มีความพร้อมทางการท่องเที่ยวในด้านการบริการเกี่ยวกับที่พัก อาหาร และเครื่องดื่ม ในด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือแนะนำสถานที่ แผนที่ และการอบรมนำเที่ยว นอกจากนี้ยังไม่พร้อมในด้านสถานที่หรือสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการจัดที่อยู่ของช้าง ความสะอาดของบริเวณโดยรอบ ความสะอาดของโรงเรือนหรือตัวอาคาร และอาคารบริการนักท่องเที่ยว

อ.เมือง มีความพร้อมทางทรัพยากรท่องเที่ยวในด้านธรรมชาติ ด้านประวัติศาสตร์เกี่ยวกับช้างในเรื่องการสืบค้นข้อมูลจากหนังสือ จากพื้นที่ และจากผู้เชี่ยวชาญในพื้นที่ และด้านวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังมีความพร้อมทางการท่องเที่ยวในด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร ความสามารถกำจัดขยะปฏิภูมิตถสถานพยาบาล ในด้านการบริการเกี่ยวกับที่พัก อาหาร เครื่องดื่ม และของที่ระลึก หรือสินค้าพื้นเมือง ในด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือแนะนำสถานที่ แผ่นพับ แผนที่ และการอบรมนำเที่ยว นอกจากนี้ยังมีความพร้อมในการเข้าถึงสถานที่หมู่บ้านช้าง แต่ไม่มีความพร้อมทางทรัพยากรท่องเที่ยวในด้านประวัติศาสตร์เกี่ยวกับความรู้อาฮุโธ และยังไม่พร้อมทางการท่องเที่ยวในด้านสถานที่หรือสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการจัดที่อยู่ของช้าง ความสะอาดของบริเวณโดยรอบ ความสะอาดของโรงเรือนหรือตัวอาคาร และอาคารบริการนักท่องเที่ยว

(2) จ.สุรินทร์

อ.จอมพระ มีความพร้อมทางทรัพยากรท่องเที่ยวในด้านธรรมชาติ ด้านประวัติศาสตร์เกี่ยวกับช้างในเรื่องการสืบค้นข้อมูลจากหนังสือ และด้านวัฒนธรรม และยังมี ความพร้อมทางการท่องเที่ยวในด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร ความสามารถกำจัดขยะปฏิภูมิตถสถานพยาบาล ในด้านการบริการเกี่ยวกับของที่ระลึกหรือสินค้าพื้นเมือง นอกจากนี้ยังมีความพร้อมในการเข้าถึงสถานที่หมู่บ้านช้าง แต่ไม่มีความพร้อมทางทรัพยากรท่องเที่ยวในด้านประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการสืบค้นหาข้อมูลจากพื้นที่ความรู้อาฮุโธ และจากผู้เชี่ยวชาญในพื้นที่ และไม่มีความพร้อมทางการท่องเที่ยวในด้านการบริการเกี่ยวกับที่พัก อาหาร และเครื่องดื่ม ในด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือแนะนำสถานที่ แผ่นพับ แผนที่ และการอบรมนำเที่ยว นอกจากนี้ยังไม่พร้อมในด้านสถานที่หรือสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการจัดที่อยู่ของช้าง ความสะอาดของบริเวณโดยรอบ ความสะอาดของโรงเรือนหรือตัวอาคาร และอาคารบริการนักท่องเที่ยว

อ.เขวาสินรินทร์ มีความพร้อมทางทรัพยากรท่องเที่ยวในด้านประวัติศาสตร์เกี่ยวกับช้างจากผู้เชี่ยวชาญในพื้นที่และด้านวัฒนธรรม และยังมีความพร้อมทางการท่องเที่ยว ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร ความสามารถกำจัดขยะปฏิภูมิตถสถานพยาบาล และในด้านการบริการเกี่ยวกับของที่ระลึกหรือสินค้าพื้นเมือง นอกจากนี้ยังมีความพร้อมในการเข้าถึงสถานที่หมู่บ้านช้าง แต่ไม่มีความพร้อมทางทรัพยากรท่องเที่ยวในด้านธรรมชาติ ด้านประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการสืบค้นหาข้อมูลจากหนังสือ จากพื้นที่ และความรู้อาฮุโธ และ ไม่มีความพร้อมทางการท่องเที่ยวในด้านการบริการเกี่ยวกับที่พัก อาหาร และเครื่องดื่ม ในด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือแนะนำสถานที่ แผ่นพับ แผนที่ และการอบรมนำเที่ยว นอกจากนี้ยังไม่พร้อมในด้านสถานที่หรือสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการจัดที่อยู่ของช้าง ความสะอาดของบริเวณโดยรอบ ความสะอาดของโรงเรือนหรือตัวอาคาร และอาคารบริการนักท่องเที่ยว

อ.ท่าตูม มีความพร้อมทางทรัพยากรท่องเที่ยวในด้านธรรมชาติ ด้านประวัติศาสตร์เกี่ยวกับช้างในเรื่องการสืบค้นข้อมูลจากหนังสือ จากพื้นที่ ความรู้อาฮุโธ และจาก

ผู้เชี่ยวชาญในพื้นที่ และด้านวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังมีความพร้อมทางการท่องเที่ยว ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร ความสามารถกำจัดขยะปฏิภูล สถานพยาบาล ในด้านการบริการเกี่ยวกับที่พัก อาหาร เครื่องดื่ม และของที่ระลึกหรือสินค้าพื้นเมือง ในด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือแนะนำสถานที่ แผ่นพับ แผนที่ และการอบรมนำเที่ยว และในด้านสถานที่/สิ่งแวดลอมเกี่ยวกับการจัดที่อยู่ของช่าง นอกจากนี้ยังมีความพร้อมในการเข้าถึงสถานที่หมู่บ้านช่าง แต่ไม่มีความพร้อมทางการท่องเที่ยวในด้านสถานที่หรือสิ่งแวดลอมเกี่ยวกับความสะอาดของบริเวณโดยรอบ ความสะอาดของโรงเรียนหรือตัวอาคาร และอาคารบริการนักท่องเที่ยว

อ.เมือง มีความพร้อมทางทรัพยากรท่องเที่ยวในด้านวัฒนธรรม และยังมี ความพร้อมทางการท่องเที่ยวในด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร ความสามารถกำจัดขยะปฏิภูล สถานพยาบาล ในด้านการบริการเกี่ยวกับของที่ระลึกหรือสินค้าพื้นเมือง ในด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือแนะนำสถานที่ แผ่นพับ แผนที่ และการอบรมนำเที่ยว นอกจากนี้ยังมีความพร้อมในการเข้าถึงสถานที่หมู่บ้านช่าง แต่ไม่มีความพร้อมทางทรัพยากรท่องเที่ยวในด้านธรรมชาติ ด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับการสืบค้นหาข้อมูลจากหนังสือ จากพื้นที่ ความรู้ช่างอาวุโส และผู้เชี่ยวชาญในพื้นที่ และไม่มีความพร้อมทางการท่องเที่ยวในด้านการบริการเกี่ยวกับที่พัก อาหาร และเครื่องดื่ม นอกจากนี้ยังไม่พร้อมในด้านสถานที่/สิ่งแวดลอมเกี่ยวกับการจัดที่อยู่ของช่าง ความสะอาดของ บริเวณโดยรอบ ความสะอาดของโรงเรียน/ตัวอาคาร และอาคารบริการนักท่องเที่ยว

อ.ชุมพลบุรี มีความพร้อมทางทรัพยากรท่องเที่ยวในด้านวัฒนธรรม และยังมีความพร้อมทางการท่องเที่ยวในด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร ความสามารถกำจัดขยะปฏิภูล สถานพยาบาล นอกจากนี้ยังมีความพร้อมในการเข้าถึงสถานที่หมู่บ้านช่าง แต่ไม่มีความพร้อมทางทรัพยากรท่องเที่ยวในด้านธรรมชาติ ด้านประวัติศาสตร์เกี่ยวกับ การสืบค้นหา ข้อมูลจากหนังสือ จากพื้นที่ ความรู้ช่างอาวุโส และผู้เชี่ยวชาญในพื้นที่ และไม่มีความพร้อมทางการท่องเที่ยวในด้านการบริการเกี่ยวกับที่พัก อาหาร เครื่องดื่ม และ ของที่ระลึก/สินค้าพื้นเมือง ในด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือแนะนำสถานที่ แผ่นพับ แผนที่ และการอบรมนำเที่ยว นอกจากนี้ยังไม่พร้อมในด้านสถานที่หรือสิ่งแวดลอมเกี่ยวกับการจัดที่อยู่ของช่าง ความสะอาดของบริเวณ โดยรอบความสะอาดของโรงเรียนหรือตัวอาคาร และอาคารบริการนักท่องเที่ยว

(3) จ.บุรีรัมย์

อ.สตึก มีความพร้อมทางทรัพยากรท่องเที่ยวในด้านธรรมชาติ ด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับช่างจากผู้เชี่ยวชาญในพื้นที่ ด้านวัฒนธรรม และยังมีความพร้อมทางการท่องเที่ยว ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร ความสามารถกำจัดขยะปฏิภูล สถานพยาบาล และในด้านการบริการเกี่ยวกับของที่ระลึกหรือสินค้าพื้นเมือง นอกจากนี้ยังมีความพร้อมในการเข้าถึงสถานที่หมู่บ้านช่าง แต่ไม่มีความพร้อมทางทรัพยากรท่องเที่ยวในด้านประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการสืบค้นหาข้อมูลจากหนังสือ จากพื้นที่ และความรู้ช่างอาวุโส และไม่มีความพร้อมทางการท่องเที่ยว ในด้านการบริการเกี่ยวกับที่พัก อาหาร และเครื่องดื่ม

ในด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือแนะนำสถานที่ แผ่นพับ แผนที่ และการอบรมนำเที่ยว นอกจากนี้ยังไม่พร้อมในด้านสถานที่หรือสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการจัดที่อยู่ของช่าง ความสะอาดของบริเวณโดยรอบ ความสะอาดของโรงเรียนหรือตัวอาคาร และอาคารบริการนักท่องเที่ยว

อ.ลำปลายมาศ มีความพร้อมทางทรัพยากรท่องเที่ยวในด้านธรรมชาติ ด้านประวัติศาสตร์เกี่ยวกับช่างจากผู้เชี่ยวชาญในพื้นที่ และด้านวัฒนธรรม และยังมีความพร้อมทางการท่องเที่ยวในด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร ความสามารถกำจัดขยะปฏิภูลสถานพยาบาล และในด้านการบริการเกี่ยวกับของที่ระลึกหรือสินค้าพื้นเมือง นอกจากนี้ยังมีความพร้อมในการเข้าถึงสถานที่หมู่บ้านช่าง แต่ไม่มีความพร้อมทางทรัพยากรท่องเที่ยวในด้านประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการสืบค้นหาข้อมูลจากหนังสือ จากพื้นที่ และความอยู่สบาย ปลอดภัย และไม่มีความพร้อมทางการท่องเที่ยว ในด้านการบริการเกี่ยวกับที่พัก อาหาร และเครื่องดื่ม ในด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือแนะนำ สถานที่ แผ่นพับ แผนที่ และการอบรมนำเที่ยว นอกจากนี้ยังไม่พร้อมในด้านสถานที่หรือสิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับการจัดที่อยู่ของช่าง ความสะอาดของบริเวณโดยรอบ ความสะอาดของโรงเรียนหรือตัวอาคาร และอาคารบริการนักท่องเที่ยว

4.2.2.2 การจำแนกความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช่างในอีสานใต้

จากการจำแนกความพร้อมของทรัพยากรท่องเที่ยว ความพร้อมทางการท่องเที่ยวและการเข้าถึงสถานที่หมู่บ้านช่างของแต่ละอำเภอ ผู้วิจัยจึงขอจำแนกความพร้อมแต่ละด้าน ของอำเภอที่มีความพร้อมในด้านนั้นๆ ที่เหมือนกันดังนี้

(1) ความพร้อมทางทรัพยากรท่องเที่ยวด้านธรรมชาติมีความพร้อม 6 อำเภอ ยกเว้น อ.เขวาสินรินทร์ อ.เมือง และอ.ชุมพลบุรี ของ จ.สุรินทร์

(2) ความพร้อมทางทรัพยากรท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์

ผู้เชี่ยวชาญในพื้นที่มี ความพร้อมอยู่ 5 อำเภอ คือ อ.เมือง จ.ชัยภูมิ อ.เขวาสินรินทร์ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ และอ.สตึก อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์

การสืบค้นข้อมูลได้จากหนังสือมีอยู่ 3 อำเภอ คือ อ.เมือง จ.ชัยภูมิ และอ.จอมพระ อ.เมือง จ.สุรินทร์

การสืบค้นข้อมูลได้จากพื้นที่มีอยู่ 2 อำเภอ คือ อ.เมือง จ.ชัยภูมิ และอ.ท่าตูม จ.สุรินทร์

(3) ความพร้อมทางการท่องเที่ยวด้านข้อมูลข่าวสาร

แผนที่มีความพร้อมอยู่ 4 อำเภอ คือ อ.บ้านเขว้า อ.เมือง ของจ.ชัยภูมิ และอ.ท่าตูม อ.เมือง ของจ.สุรินทร์

หนังสือแนะนำสถานที่ แผ่นพับและการอบรมนำเที่ยวมีความพร้อมอยู่ 3 อำเภอ คือ อ.เมือง จ.ชัยภูมิ และอ.ท่าตูม อ.เมือง จ.สุรินทร์

(4) ความพร้อมทางการท่องเที่ยวด้านการบริการเกี่ยวกับ ที่พัก ร้านอาหาร เครื่องดื่ม มีความพร้อมอยู่ 2 อำเภอ คือ อ.เมือง จ.ชัยภูมิ และอ.ท่าตูม จ.สุรินทร์

(5) ความพร้อมทางการท่องเที่ยวด้านสถานที่ หรือ สิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการจัดที่อยู่ของช่าง มีความพร้อมอยู่เพียงอำเภอเดียว คือ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์

(6) ส่วนความพร้อมทางการท่องเที่ยวด้านสถานที่หรือสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับความสะดวกบริเวณโดยรอบ ความสะดวกของโรงเรียนหรือตัวอาคาร และอาคารบริการนักท่องเที่ยวพบว่าทั้ง 3 จังหวัด 9 อำเภอยังไม่มีความพร้อมทางด้านที่กล่าวมา

จากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ มีความพร้อมทั้งทางทรัพยากรท่องเที่ยว ความพร้อมทางการท่องเที่ยวและการเข้าถึงของสถานที่ และที่สำคัญมีสถานที่ในการจัด ที่อยู่ของช่างที่สมบูรณ์มากที่สุดที่จะสามารถพัฒนานหมู่บ้านช่างเป็นแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช่างในอีสานใต้ได้

4.2.2.3 การสอบถามความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช่างในอีสานใต้

จากการสอบถามความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช่าง จากนักท่องเที่ยว บริษัทนำเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในหมู่บ้านช่างแหล่งนี้และได้สอบถามถึงความคิดเห็นที่มีต่อผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช่างจากประชาชนในพื้นที่ และเจ้าหน้าที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวหมู่บ้านช่าง ได้รายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) กลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนักท่องเที่ยว การวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช่างในอีสานใต้ ของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนักท่องเที่ยว จำนวน 380 คน (ภาคผนวก ข) พบว่า

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของนักท่องเที่ยว

ด้านข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย 140 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 และเป็นเพศหญิง 226 คน คิดเป็นร้อยละ 61.7 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 - 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.7 รองลงมาคือ ต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.6 และอายุระหว่าง 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.1 การศึกษิต่ำกว่าระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 58.3 รองลงมาคือระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 35.6 มีรายได้อยู่ระหว่างต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 58.1 รองลงมาคือ อยู่ระหว่าง 10,001 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.7 ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหรือนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 35.9 รองลงมาคือประกอบอาชีพค้าขายหรือมีธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 21.6 และโดยส่วนใหญ่เดินทางมาจากจังหวัดสุรินทร์ คิดเป็นร้อยละ 48.4 รองลงมาคือมาจาก จ.บุรีรัมย์ คิดเป็นร้อยละ 15.3

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

ด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่อยากเดินทางมาเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช่าง คิดเป็นร้อยละ 97.6 ซึ่งจะเดินทางมาท่องเที่ยว 1 ครั้ง / ปี คิดเป็นร้อยละ 56.8 รองลงมาคือ 2 - 5 ครั้ง / ปี คิดเป็นร้อยละ 30.3 โดยจะมาเที่ยวชมในช่วงเวลาเช้าคิดเป็นร้อยละ 53.0 รองลงมาคือช่วงกลางวัน คิดเป็นร้อยละ 38.0 ส่วนใหญ่จะมา

ในช่วงวันหยุด (เสาร์ - อาทิตย์) คิดเป็นร้อยละ 84.2 ซึ่งจะเดินทางมากับครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 59.7 รองลงมาคือ เดินทางมากับกลุ่มเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 33.7 และจะเดินทางโดยรถส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 86.8 นอกจากนี้มูลเหตุที่ทำให้ตัดสินใจมาเที่ยวหมู่บ้านข้างคือความสนใจเฉพาะตน รองลงมาคือ คำบอกเล่าของเพื่อนหรือญาติ และการประชาสัมพันธ์จากสื่อต่างๆ

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในอีสานใต้ของนักท่องเที่ยว

ด้านสถานที่หรือสิ่งแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้าง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมภายนอกรอบ ๆ ความสะอาดของบริเวณโดยรอบ ความสะอาดของโรงเรียนและตัวอาคาร การจัดที่อยู่ของข้าง แหล่งน้ำกินหรือใช้ภายในการจัดการด้านขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และการจัดการด้านการระบายน้ำทิ้งภายในอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านโครงสร้างพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสะอาดของถนนเข้าสู่หมู่บ้านข้างอยู่ในระดับมาก ส่วนความเพียงพอของที่จอดรถ ความเพียงพอของห้องสุขาสำหรับนักท่องเที่ยว อาคารรองรับนักท่องเที่ยว การจัดที่นั่งพักสำหรับนักท่องเที่ยว ความเพียงพอของถังขยะ และการจัดสถานพยาบาล อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านกิจกรรมการแสดงมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีความคิดเห็นเกี่ยวกับลำดับขั้นตอนของการแสดงข้าง การจัดที่นั่งชมการแสดง ชนิดหรือประเภทกิจกรรมที่ต้องการ เช่น การขี่ช้างชมธรรมชาติ การขี่ช้างว่ายน้ำ การขี่ช้างชมหมู่บ้าน ข้างเตะฟุตบอล การวิ่งแข่งช้าง และการดูวิถีชีวิตของคนกับเลี้ยงช้าง อยู่ในระดับมาก ส่วนระยะเวลาการแสดงข้าง และการจัดลานแสดงอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านบริการมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีความคิดเห็นเกี่ยวกับร้านขายของที่ระลึก การมีสัญญาณโทรศัพท์ที่ชัดเจน มาตรฐานการรักษาความปลอดภัยของคนกับช้าง และบุคลากรปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างกระตือรือร้น และเข้มแข็ง อยู่ในระดับมาก ส่วนร้านอาหาร ที่พักแรม การขายอาหารข้าง ความสะอาดรวดเร็วในการให้บริการ และการจัดสรรบุคลากรในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเพียงพอ อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านข้อมูลข่าวสารมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีความคิดเห็นเกี่ยวกับควรมีการจัดอบรมการนำเที่ยวให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวหมู่บ้านข้าง การจัดทำคู่มือหรือหนังสือแนะนำแหล่งท่องเที่ยว การจัดทำแผ่นพับประชาสัมพันธ์ การจัดทำป้ายบอกทางมายังแหล่งท่องเที่ยว การมีศูนย์บริการข้อมูล และการมีอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับมาก

จากผลการวิเคราะห์จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนักท่องเที่ยว ที่มาเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้าง มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในอีสานใต้ในด้านกิจกรรมการแสดง และด้านข้อมูลข่าวสาร อยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากการได้ทำกิจกรรมร่วมกับข้าง

และการแสดงของช่าง และส่วนใหญ่อยากให้มีการจัดทำข้อมูลข่าวสารในรูปแบบต่างๆ เช่น คู่มือ แผ่นพับ ป้ายบอกทาง ให้กับชุมชนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ และนักท่องเที่ยวให้เพียงพอต่อความต้องการ ส่วนความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ในด้านสถานที่หรือสิ่งแวดล้อม แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง ด้านโครงสร้างพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง และด้านบริการ อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากสถานที่ เช่น ที่นั่งพัก ห้องน้ำ ร้านอาหาร หรือสาธารณูปโภคด้านต่างๆ ยังไม่เพียงพอ และไม่สะอาดพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว

(2) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นบริษัทนำเที่ยว การเก็บข้อมูลในส่วนนี้เก็บไม่ได้ เนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่กำลังดำเนินการวิจัยเป็นช่วงที่มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวชม ประกอบกับในช่วงเวลาดังกล่าวไม่ตรงกับวันหยุดยาว จึงไม่พบบริษัทนำเที่ยวพานักท่องเที่ยวมาเที่ยวชม แต่อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของศูนย์ศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ ทราบว่ามีบริษัทนำเที่ยวพานักท่องเที่ยวมาแต่ทางศูนย์ศึกษาไม่ได้บันทึกรายละเอียดของบริษัทไว้

(3) กลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นประชาชนในพื้นที่ ความรู้ช่าง และเจ้าหน้าที่แหล่งท่องเที่ยว จากการวิเคราะห์ผลค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เกี่ยวกับทัศนคติในด้านข้อมูลส่วนตัว และด้านผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นประชาชนในพื้นที่ ความรู้ และเจ้าหน้าที่ของแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง จำนวน 95 คน (ภาคผนวก ข) พบว่า

ส่วนที่ 1 มุลส่วนตัวของประชากรของประชาชนในพื้นที่ ความรู้ช่าง

ด้านข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชาย 47 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 50.5 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 - 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.5 รองลงมาคือ 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.4 การศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 73.7 มีรายได้อยู่ระหว่าง 3,500 - 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 63.2 ซึ่งมีอาชีพเป็นเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 41.1 และมีความเกี่ยวข้องกับช่างหรือแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างระหว่าง 5 - 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.0

ส่วนที่ 2 ผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ของประชาชนในพื้นที่ ความรู้ช่าง

ด้านสังคมกลุ่มตัวอย่างประชากรมีทัศนคติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีทัศนคติเกี่ยวกับการส่งผลในการเกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร อยู่ในระดับมาก และในการทำให้ประชาชนในพื้นที่เพิ่มขึ้น อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในการทำให้เกิดการขัดแย้งขึ้นในชุมชน ทำให้เกิดอาชญากรรมเพิ่มขึ้น และคนต่างถิ่นมาแย่งงาน อยู่ในระดับน้อย

ด้านเศรษฐกิจกลุ่มตัวอย่างประชากรมีทัศนคติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีทัศนคติเกี่ยวกับการส่งผลในด้านการทำให้เกิดการจ้างงานและสร้างอาชีพ การทำให้คนในพื้นที่หันมาประกอบอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น การทำให้คนในพื้นที่มีฐานะ

ทางเศรษฐกิจดีขึ้น และการท่องเที่ยวทำให้มีอาชีพที่หลากหลาย อยู่ในระดับมาก ส่วนการทำให้คนในพื้นที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมน้อยลง และการท่องเที่ยวทำให้เกิดการกระจายรายได้ที่ไม่เป็นธรรม อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านสิ่งแวดล้อมกลุ่มตัวอย่างประชากรมีทัศนคติ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีทัศนคติเกี่ยวกับการส่งผลในด้านการทำให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น การทำให้เกิดมลภาวะด้านต่าง ๆ เช่น ชยะ น้ำเสีย การทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทัศนียภาพ และการทำให้มีการทำลายสิ่งแวดล้อมเพื่อก่อสร้างต่าง ๆ เพื่อการท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการทำให้ชุมชนเกิดความแออัดบริเวณแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย

ด้านการส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มตัวอย่างประชากรมีทัศนคติ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีทัศนคติเกี่ยวกับการส่งผลในด้านการจัดการท่องเที่ยวได้รับความร่วมมือจากทั้งฝ่ายรัฐ เอกชน และชุมชนท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ส่วนในด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจกรรมการท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวน้อยเกินไป การขาดการส่งเสริมด้านการตลาดหรือมีน้อยเกินไป การสนับสนุนจากภาครัฐไม่ต่อเนื่อง การสนับสนุนจากภาคเอกชนไม่ต่อเนื่อง และการขาดการสนับสนุนความร่วมมือจากประชาชนในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านวัฒนธรรมกลุ่มตัวอย่างประชากรมีทัศนคติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีทัศนคติเกี่ยวกับการส่งผลในด้านการเกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณีเป็นเชิงพาณิชย์ การเกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตเป็นแบบคนเมือง เช่น การแต่งกาย การกิน และยานพาหนะ การขาดผู้นำเที่ยวทำให้นักท่องเที่ยวไม่ซึมซับคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว การทำให้เกิดการเลี้ยงช้างแบบทุนนิยม และการทำให้คุณค่าของวัฒนธรรม ความเชื่อของการเลี้ยงช้างลดคุณค่าไป อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการทำให้ภาษาท้องถิ่นลดความสำคัญลง ประชาชนในท้องถิ่นใช้ภาษาอื่นติดต่อดังกันอยู่ในระดับน้อย

จากผลการวิเคราะห์จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างประชากร ที่เป็นประชาชนในพื้นที่ความัญช้าง มีทัศนคติต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านช้างในอีสานใต้ในด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการส่งเสริมสนับสนุน และ ด้านวัฒนธรรม อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างอยู่ในระหว่าง การดำเนินการพัฒนาให้มีสภาพแวดล้อม และทัศนียภาพให้ดีขึ้น จึงทำให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนยังไม่มากนัก นอกจากการทำให้เกิดการพัฒนาด้านสาธารณูปโภค ด้านการจ้างงาน การประกอบอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ฐานะทางเศรษฐกิจ และการเกิดอาชีพที่หลากหลายจากการ มีแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนของตนเอง โดยตรงเพิ่มมากขึ้น

(4) เจ้าหน้าที่ของแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นเจ้าหน้าที่ของแหล่งท่องเที่ยว จากการวิเคราะห์ผลค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เกี่ยวกับทัศนคติ

ในด้านข้อมูลส่วนตัว และด้านผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นเจ้าหน้าที่ของแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง จำนวน 3 คน (ภาคผนวก ข) พบว่า

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ของแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง

ด้านข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชาย 3 คน คิดเป็นร้อยละ 100 มีอายุระหว่าง 21 - 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 100 การศึกษาดำรงระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 66.7 รายได้อยู่ระหว่าง 3,500 - 5,000 บาท 5,001 - 10,000 บาท และ 10,001 - 15,000 คิดเป็นร้อยละ 33.3 ซึ่งมีอาชีพเป็นเจ้าหน้าที่หรือพนักงาน คิดเป็นร้อยละ 100 และมีความเกี่ยวข้องกับช้างหรือแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างระหว่าง 5 - 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคือ ระหว่าง 21 - 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.3

ส่วนที่ 2 ผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ของเจ้าหน้าที่ของแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง

ด้านสังคม กลุ่มตัวอย่างประชากรมีทัศนคติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีทัศนคติเกี่ยวกับการส่งผลในการเกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร และในการทำให้ประชาชนในพื้นที่เพิ่มขึ้น อยู่ในระดับมาก ส่วนในการทำให้เกิดการขัดแย้งขึ้นในชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้การทำให้เกิดอาชญากรรมเพิ่มขึ้น และคนต่างถิ่นมาแย่งงาน อยู่ในระดับน้อย

ด้านเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่างประชากรมีทัศนคติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีทัศนคติเกี่ยวกับการส่งผลในด้านกรทำให้เกิดการจ้างงานและสร้างอาชีพ การทำให้คนในพื้นที่หันมาประกอบอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น และการทำให้คนในพื้นที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น อยู่ในระดับมาก ส่วนการทำให้คนในพื้นที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมน้อยลง และการท่องเที่ยวทำให้มีอาชีพที่หลากหลาย อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้การท่องเที่ยวทำให้เกิด การกระจายรายได้ที่ไม่เป็นธรรม อยู่ในระดับน้อย

ด้านสิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างประชากรมีทัศนคติ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีทัศนคติเกี่ยวกับการส่งผลในด้านการทำให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น การทำให้มีการทำลายสิ่งแวดล้อมเพื่อก่อสร้างต่าง ๆ เพื่อการท่องเที่ยว และการทำให้ชุมชนเกิดความแออัดบริเวณแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการทำให้เกิดมลภาวะด้านต่างๆ เช่น ขยะ น้ำเสีย และการทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทัศนียภาพ อยู่ในระดับน้อย

ด้านการส่งเสริมสนับสนุน กลุ่มตัวอย่างประชากรมีทัศนคติ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีทัศนคติเกี่ยวกับการส่งผลในด้านการจัดการท่องเที่ยวได้รับความร่วมมือจากทั้งฝ่ายรัฐ เอกชน และชุมชนท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ส่วนในด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจกรรมการท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวน้อยเกินไป และการขาดการสนับสนุน ความร่วมมือจากประชาชนในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้การขาดการส่งเสริมด้านการตลาด

หรือมีน้อยเกินไป การสนับสนุนจากภาครัฐไม่ต่อเนื่อง การสนับสนุนจากภาคเอกชนไม่ต่อเนื่อง อยู่ในระดับน้อย

ด้านวัฒนธรรม กลุ่มตัวอย่างประชากรมีทัศนคติโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีทัศนคติเกี่ยวกับการส่งผลในด้านการเกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตเป็นแบบคนเมือง เช่น การแต่งกาย การกิน และยานพาหนะ การทำให้เกิดการเลี้ยงช้างแบบทุนนิยม และการทำให้คุณค่าของวัฒนธรรม ความเชื่อของการเลี้ยงช้างลดคุณค่าไป อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการเกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณีเป็นเชิงพาณิชย์ การทำให้ภาษาท้องถิ่นลดความสำคัญลง ประชาชนในท้องถิ่นใช้ภาษาอื่นติดสัมพันธ์กัน และการขาดผู้นำที่ยาวทำให้นักท่องเที่ยวไม่ซึมซับคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับน้อย

จากผลการวิเคราะห์จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นเจ้าหน้าที่ของแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง มีทัศนคติต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานได้ในด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการส่งเสริมสนับสนุน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านวัฒนธรรม อยู่ในระดับน้อย

4.2.3 คำถามการวิจัยข้อ 3 การพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานได้มีแนวทางเป็นอย่างไร

จากการสอบถามความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างจากนักท่องเที่ยวบริษัทนำเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในหมู่บ้านช้าง และได้สอบถามถึงความคิดเห็นที่มีต่อผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างจากประชาชนในพื้นที่ และเจ้าหน้าที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับหมู่บ้านช้าง และการจากสำรวจข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านที่พบการเลี้ยงช้างในอีสานได้ อีกทั้งการระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนา จากประชาชนในพื้นที่ คือ เจ้าหน้าที่ของแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง ควาญช้าง ครอบครัวยุวบ้านตากกลาง ผู้จัดการวังช้าง แลเพนียด ผู้วิจัยขอเสนอผลการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาหมู่บ้านที่พบการเลี้ยงช้างในกลุ่มอีสานใต้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.2.3.1 แนวทางการพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ จากผลการศึกษา ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็นด้านต่างๆ ดังนี้

(1) ด้านธรรมชาติ จากการศึกษาข้างต้นพบว่าในหมู่บ้านที่พบการเลี้ยงช้างในกลุ่มอีสานใต้มีพื้นที่ป่าไม้ลดน้อยลงจากเดิม ป่าบางแห่งเป็นป่าส่วนบุคคลที่มักนิยมใช้ปลูกต้นยูคาลิปตัส จึงให้ทำเลสวนที่ไม่เหมาะกับการเลี้ยงช้างส่งผลให้ช้างมีอาหารไม่เพียงพอต่อประชากรช้าง ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้มีการปลูกป่า รักษาแหล่งน้ำ เพื่อรักษาสภาพพื้นที่ให้ช้างได้มีอาหารและที่อยู่ตามธรรมชาติ

(2) ด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม พิพิธภัณฑสถานับเป็นแหล่งรวบรวมเนื้อหา ความรู้ทางด้านประวัติความเป็นมาของชุมชนได้เป็นอย่างดี ดังนั้นควรมีการรวบรวมเอกสาร

หนังสือ งานวิจัยที่เกี่ยวกับความเป็นมาของกลุ่มชาติพันธุ์ของตนกับช้าง วิถีชีวิต ชนบธรรมนิยม ประเพณี

4.2.3.2 แนวทางการพัฒนาตลาดท่องเที่ยว ควรกำหนดกลุ่มเป้าหมายและจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยว จัดทำรายการท่องเที่ยว โดยเน้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างกับแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง

4.2.3.3 แนวทางการพัฒนาด้านความพร้อมทางการท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ จากผลการศึกษา ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็นด้านต่างๆ ดังนี้

(1) ด้านสถานที่หรือสภาพแวดล้อม ควรการจัดสภาพแวดล้อมภายนอก รอบๆ ให้สอดคล้องกับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น รักษาความสะอาดของสถานที่และสิ่งแวดลอม เพิ่มการปลูกหญ้าให้ดูเขียวชอุ่ม พื้นที่โดยรอบควรมีการจัดเป็นสวนปลูกต้นไม้ให้สวยงาม จัดที่นั่งพัก หรือสถานที่ถ่ายรูประหว่างรอชมการแสดงเพิ่มขึ้น อีกทั้งควรสร้างให้มีความมั่นคง ปลอดภัย

(2) ตัวอาคารและโรงเรือน ควรจัดให้สอดคล้องกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับช้างและมีความเป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น มีความชัดเจนด้านศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน อีกทั้งควรจัดทำกำแพงแดกในให้ช้าง เนื่องจากอากาศที่ร้อนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงฤดูร้อน

(3) สินค้าที่นำมาจำหน่าย ควรเพิ่มร้านขายของที่ระลึกให้มากขึ้น และควรเน้นสินค้าพื้นเมืองเฉพาะในท้องถิ่นของตนเอง ที่นักท่องเที่ยวไม่สามารถหาซื้อได้จากแหล่งอื่น เพื่อเป็นการส่งเสริมสินค้าพื้นเมืองและเป็นการดึงดูดให้นักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวอีก

4.2.4 คำถามการวิจัยข้อที่ 4 การพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืน โดยเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านมียุทธศาสตร์ที่งพาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งอย่างไร

ในตอบคำถามการวิจัยในข้อนี้ นั้น ผู้วิจัยนำผลวิเคราะห์ข้อมูลจากคำถามการวิจัยทั้ง 3 ข้อ มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ พบว่าในภาคอีสานตอนใต้มีสายสัมพันธ์อย่างเหนียวแน่นกับสาธารณรัฐกัมพูชาประชาธิปไตย โดยแสดงให้เห็นได้จากเส้นทางสัญจรทางบกที่เชื่อมโยงระหว่างกัน ดังนั้นจึงขอนำเสนอ รูปแบบการท่องเที่ยวที่ใช้เส้นทางที่เชื่อมโยงกับสาธารณรัฐกัมพูชาประชาธิปไตยกับภาคอีสานใต้ของประเทศไทย ดังนี้

(1) การเดินทางท่องเที่ยวตามเส้นทางสัญจรโบราณของชาวเขมร ซึ่งในสมัยโบราณพาหนะที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นสัตว์ ได้แก่ วัว ม้า และช้าง

(2) การเดินทางท่องเที่ยวตามรอยการโจรกรรมโบราณวัตถุเขมร ซึ่งเป็นการจำลองเส้นทาง商旅โบราณวัตถุเขมรออกนอกประเทศ ดังที่ทราบภาคอีสานใต้ของประเทศไทย ถือว่าเป็นเส้นทางหนึ่งที่นักโจรกรรมนิยมลักลอบขโมยโบราณวัตถุผ่านทางมา

(3) การเดินทางท่องเที่ยวตามเส้นทางจาริกแสวงบุญ ซึ่งปรากฏศาสนสถานที่มีรูปแบบทางศิลปกรรมลักษณะเหมือนกันหรือใกล้เคียงกันระหว่างศาสนสถานในภาคอีสานใต้ของประเทศไทยกับศาสนสถานในสาธารณรัฐกัมพูชา

4.3 อภิปรัชญาผล

4.3.1 คำตามการวิจัยข้อที่ 1 แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในอีสานใต้มีอยู่ที่ใดบ้าง เพื่อให้ทราบที่มา ที่อยู่ และจำนวนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในอีสานใต้ได้ ดังนี้

4.3.1.1 ที่มาของหมู่บ้านข้างในอีสานใต้นั้น เริ่มประมาณปลายศตวรรษที่ 18-20 จากหลักฐานมีการยืนยันอย่างเด่นชัดว่า ชาวภูยกหรือส่วย มีถิ่นฐานภูมิลำเนาเดิมอยู่ทางตอนใต้ของ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และทางตะวันออกเฉียงเหนือของสาธารณรัฐกัมพูชา ประชาธิปไตยในปัจจุบัน แต่เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและเกิดสงครามหลายครั้ง จึงทำให้อาณาจักรที่มีชาวภูยกหรือส่วย อาศัยอยู่ล่มสลาย ตั้งแต่นั้นมาประชากรชาวภูยกหรือส่วย ก็ได้อพยพข้ามแม่น้ำโขงมาตั้งหลักแหล่งอยู่ ทางตอนใต้ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ของประเทศไทย โดยเริ่มอพยพตั้งแต่ที่ อ.โขงเจียม จ.อุบลราชธานี จากนั้นอพยพเข้ามาทาง อ.อุบลรัตน์ จ.ศรีสะเกษ แล้วมาสิ้นสุดที่ จ.สุรินทร์ (ศรีโพธิ์ พริงเพราะ, 2547) ชาวภูยกหรือส่วย เหล่านี้เองคือ บรรพบุรุษของชาวไทย-กวย ในประเทศไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดวิธีการเลี้ยงช้างมายังลูกหลานในปัจจุบัน ซึ่งจะตั้งถิ่นฐานอยู่อย่างหนาแน่นในบริเวณ จ.สุรินทร์ ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ อุบลราชธานี และ จ.นครราชสีมาเป็นบางส่วน การกระจายตัวของชุมชนกวยในจังหวัดต่างๆ ก็เนื่องมาจาก นิสัยชอบย้ายถิ่นฐานจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง เมื่อลูกหลานในครอบครัวเติบโตก็จะแยกย้ายออกจาก หมู่บ้านไปหาที่อยู่ใหม่ใกล้หมู่บ้านเก่า ในบริเวณว่างที่ยังไม่มีใครยึดครอง ด้วยเหตุนี้จึงพบ หมู่บ้านข้างในอีสานใต้ดังนี้ จ.บุรีรัมย์พบที่ ต.สตึก ต.นิคม ต.หนองใหญ่ ต.ท่าม่วง และต.หนองคู จ.สุรินทร์ พบที่ ต.เมืองสิงห์ ต.กระโพ ต.ศรีณรงค์ ต.เขวาสินรินทร์ ต.แกใหญ่ ต.ในเมือง และที่จ.ชัยภูมิพบที่ ต.ตลาดแร้ง ต.บ้านค่าย

4.3.1.2 พบที่อยู่ของหมู่บ้านข้างในอีสานใต้ที่ จ. ชัยภูมิ จ.สุรินทร์ และ จ.บุรีรัมย์ ดังนี้ ผู้วิจัย จึงแสดงถึงพื้นที่ที่พบหมู่บ้านที่มีการเลี้ยงช้าง ดังนี้

ภาพที่ 4.3 แผนที่แสดงแหล่งที่พบการเลี้ยงช้างในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ สํารวจใน พ.ศ. 2549

(1) จ.ชัยภูมิพบช้างที่ อ.บ้านเขว้า จำนวน 2 เชือก และอ.เมือง จำนวน 4 เชือก รวมพบช้างที่ จ.ชัยภูมิตั้งสิ้นจำนวน 6 เชือก

(2) จ.สุรินทร์ พบช้างที่ อ.จอมพระ จำนวน 7 เชือก อ.เขวาสินรินทร์ จำนวน 18 เชือก อ.ท่าตูม จำนวน 46 เชือก อ.เมือง จำนวน 11 เชือก อ.ชุมพลบุรี จำนวน 2 เชือก รวมพบช้างที่ จ.สุรินทร์ตั้งสิ้นจำนวน 84 เชือก

(3) จ.บุรีรัมย์ พบช้างที่ อ.สตึก จำนวน 82 เชือก และอ.ลำปลายมาศ จำนวน 2 เชือก รวมพบช้างที่ จ.บุรีรัมย์ ตั้งสิ้นจำนวน 84 เชือก

จากการสำรวจพื้นที่ที่พบการเลี้ยงช้างในอีสานใต้ของผู้วิจัย ในปี พ.ศ. 2549 พบช้างรวมทั้งสิ้นจำนวน 175 เชือก

4.3.1.3 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ที่พบมีจำนวน 1 แหล่งคือ หมู่บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ ซึ่งผู้วิจัยประเมินจากองค์ประกอบของการท่องเที่ยว ดังนี้คือ ทรัพยากรท่องเที่ยวด้านธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ตลาดการท่องเที่ยว ความพร้อมทางการท่องเที่ยว และการเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของบริษัท ทีเอ็ม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด ที่ได้ทำการศึกษาความเหมาะสมโครงการสร้างโลกใหม่ให้ช้างไทย (2543:12) ได้กล่าวไว้ว่า ศูนย์คชศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ มีบทบาทหน้าที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างครบวงจรที่เป็นสากลระดับนานาชาติ ด้านศิลปวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับช้าง วิถีชีวิตของคนกับช้างและแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

4.3.2 คำถามการวิจัยข้อที่ 2 การพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้มี จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค อย่างไร

ผู้วิจัยได้การนำเสนอผลการศึกษาโดยแบ่งออกตามจังหวัด ที่พบการเลี้ยงช้างอยู่ในพื้นที่ ดังนี้คือ

4.3.2.1 จ.ชัยภูมิ

(1) อ.บ้านเขว้า จ.ชัยภูมิ

จุดอ่อนของ อ.บ้านเขว้า จ.ชัยภูมิ เนื่องจากในชุมชนนี้ มีการพบเพียงผู้เลี้ยงช้าง คือ นายคำหาญ พรหมสิทธิ์ ที่เลี้ยงช้างจากความสนใจ และความชื่นชอบของตนเอง ดังนั้นใน ชุมชนนี้ จึงไม่มีประวัติความเป็นมาที่เกี่ยวกับช้าง ในด้านสถานที่นั้น ไม่มีสถานที่เลี้ยงช้าง ทำเล สถานที่ไม่เหมาะกับการเลี้ยงช้าง อาหารไม่เพียงพอที่จะใช้ในการเลี้ยงช้าง และรายได้ไม่เพียงพอในการเลี้ยงช้าง ประกอบกับพื้นที่นี้ยังไม่มีการจัดให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว จึงไม่มีองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในด้านต่างๆ เช่น นักท่องเที่ยว การบริการ ข้อมูลข่าวสาร สถานที่หรือสิ่งแวดล้อม

จุดแข็งของ อ.บ้านเขว้า จ.ชัยภูมิ ในพื้นที่นี้ มีทรัพยากรท่องเที่ยวเป็นโบราณสถานแบบขอมชื่อ "กู่แดง" อีกทั้ง ยังมีประเพณีที่เรียกว่า "งานฉลองกู่แดง" นิยมทำกันในเดือน

เมษายน ในวันเพ็ญขึ้น 15 ค่ำของทุกปี โดยมีมหรสพ ทำบุญตักบาตร จุดบั้งไฟ แห่งงสงกรานต์ รอบหมู่บ้านแล้ว ไปสงน้ำที่ภู เพื่อเป็นการสักการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของหมู่บ้านให้อยู่ดีมีสุข มีความเจริญในหมู่บ้าน ตลอดจน มีการรำผีฟ้า เล่นนางอั้ง นางมวย นางดั่ง ส่วนสินค้าของที่ระลึกนั้นมีสินค้าพื้นเมืองของกลุ่มแม่บ้านที่ได้รับการคัดสรรเป็นสุดยอด หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ประเภท ผ้าไหม ที่นับได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมของหมู่บ้านและมีผลิตภัณฑ์สาโท ด้านสถานที่หรือสิ่งแวดล้อมในพื้นที่นี้มีแม่น้ำชีไหลผ่านรอบหมู่บ้าน ตลอดจนมีพื้นที่ป่าสาธารณะจำนวน 1 แห่ง มีน้ำตกตาดสำหรับการเข้าถึง ความสะดวก รวดเร็ว เข้าถึงได้ทุกฤดู ด้วยรถยนต์ จักรยานยนต์ ถนนลาดยาง หรือคอนกรีต มีระยะทางจาก อ.เมืองไปยัง อ.บ้านเขว้า เพียง 13 กิโลเมตร

โอกาสของ อ.บ้านเขว้า จ.ชัยภูมิ เนื่องจากมีโบราณสถานแบบขอม และ ประเพณีที่เกี่ยวข้องกับโบราณสถาน ประกอบกับการเข้าถึงมีความสะดวก รวดเร็ว เข้าถึงได้ทุกฤดูกาล สามารถ แวะเที่ยว ศาลเจ้าพ่อพระยาแล อ.เมืองชัยภูมิ แบบต่อเนื่องได้เพราะพื้นที่อยู่ต่อเนื่องกันระยะทางเดินทางเพียง 13 กิโลเมตร

อุปสรรคของ อ.บ้านเขว้า จ.ชัยภูมิ คือไม่มีสถานที่เลี้ยงช้าง ทำเลสถานที่ ไม่เหมาะกับการเลี้ยงช้าง อาหารไม่เพียงพอที่จะใช้ในการเลี้ยงช้าง และรายได้ไม่เพียงพอ ในการเลี้ยงช้าง อีกทั้งในชุมชนขาดประวัติความเป็นมาที่สามารถสืบค้นเกี่ยวกับช้างได้จากหนังสือ พื้นที่ พิพิธภัณฑสถาน วรรณกรรม และผู้เชี่ยวชาญในพื้นที่

(2) อ.เมือง จ.ชัยภูมิ

จุดอ่อนของ อ.เมือง จ.ชัยภูมิ ในพื้นที่นี้มีการจัดแสดงช้างให้นักท่องเที่ยวเฉพาะช่วงเทศกาลงานเจ้าพ่อพระยาแล ทางด้านพิธีกรรมเกี่ยวกับช้างนั้น จะมีความเชื่อที่แตกต่างจาก จ.สุรินทร์ ในเรื่องของการนับถือผี ชาว จ.ชัยภูมิ จะมีการนับถือผีผู้หญิงจะสังเกตได้จากการที่ผู้หญิงสามารถขึ้นขี่คอช้างได้ (ศึกฤทธิ์ ชาวละมัย, สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2550) จึงทำให้ความเคร่งครัดในพิธีกรรมไม่เคร่งครัดเท่าที่ จ.สุรินทร์ ที่นับถือผีผู้ชาย ในด้านสถานที่นั้น ไม่มีสถานที่เลี้ยงช้าง ทำเลสถานที่ไม่เหมาะกับการเลี้ยงช้าง อาหารไม่เพียงพอที่จะใช้ในการเลี้ยงช้าง และรายได้ไม่เพียงพอในการเลี้ยงช้าง ตลอดจนไม่มีองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในด้านต่างๆ เช่น นักท่องเที่ยว การบริการ ข้อมูลข่าวสาร สถานที่หรือสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง ของ อ.เมือง จ.ชัยภูมิ มีในด้านทรัพยากรท่องเที่ยวในด้านของประวัติความเป็นมาที่เกี่ยวข้องกับช้าง คือสถานที่แห่งนี้เคยเป็นค่ายทหาร ค่ายกองช้างหลวงของเจ้าพ่อพระยาแล และมีประเพณีที่เรียกว่า "โรงปะกำช้าง" โดยมีความเชื่อวก่อนที่จะไปไหนก็ตาม ต้องมีการเซ่นไหว้มีปะกำช้าง ให้ช่วยคุ้มครองช้างและนำเอาเชือก และหนังไปไหว้ไว้ในโรงมีปะกำเพื่อเอาไผ่ผูกช้างให้ปลอดภัย (สุวัฒน์ เดิมศักดิ์, ทองดี พงษ์วิเศษ, ทองดี พรหมสิทธิ์, สัมภาษณ์, 11 กันยายน 2549) และมีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร ฯลฯ อีกทั้งยังทางภาครัฐ เอกชน ได้มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวได้รู้จักและทราบว่า จ.ชัยภูมิ เป็นพื้นที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับช้าง อีกประการชุมชนนี้มีความรู้

ความสามารถในการฝึกช้างเพื่อแสดงคล้ายๆ กับการแสดงละครสัตว์ (กองทุนสัตว์ป่าโลก สำนักงานประเทศไทย, 2543:27)

โอกาสของ อ.เมือง จ.ชัยภูมิ นั้นมีความได้เปรียบทางด้านของประวัติศาสตร์ความเป็นมาที่เกี่ยวข้องกับช้าง คือสถานที่แห่งนี้เคยเป็นค่ายทหาร ค่ายกองช้างหลวงของเจ้าพ่อพระยาแล และมีประเพณีที่เรียกว่า "โรงปะกำช้าง" ทางภาครัฐ เอกชน ได้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารจนกระทั่งนักท่องเที่ยวได้รู้จัก และทราบว่า จ.ชัยภูมิ เป็นพื้นที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับช้าง

อุปสรรคของ อ.เมือง จ.ชัยภูมิ คือไม่มีสถานที่เลี้ยงช้าง ทำเลสถานที่ไม่เหมาะกับการเลี้ยงช้าง อาหารไม่เพียงพอที่จะใช้ในการเลี้ยงช้าง และรายได้ไม่เพียงพอในการเลี้ยงช้าง จึงทำให้ต้องพาช้างออกนอกพื้นที่ เพื่อให้คนกับช้างสามารถดำเนินชีวิตได้ และความไม่เคร่งครัดในพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับช้าง (ศีกฤทธิ์ ชาวละมัย, สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2550)

จากข้อมูลเกี่ยวกับจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรคในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในจังหวัดชัยภูมิ ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลดังกล่าวมาเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกเพื่อหาโอกาส และอุปสรรค และการวิเคราะห์ภายในเพื่อหาจุดอ่อน และจุดแข็งของการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในจังหวัดชัยภูมิ โดยจำแนกดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

การกำหนดข้อโอกาสและอุปสรรคในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ยึดตามผลกระทบการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างอีสานใต้ในด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านส่งเสริมสนับสนุน และด้านวัฒนธรรม เป็นไปดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้าน
ช้างในอีสานใต้ ของ จ.ชัยภูมิ

ตัวแปร	โอกาส	อุปสรรค
1. ด้านสังคม		
1.1 เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร	√	
1.2 ทำให้ประชาชนในพื้นที่เพิ่มขึ้น	√	
1.3 ทำให้เกิดการขัดแย้งขึ้นในชุมชน		√
1.4 ทำให้เกิดอาชญากรรมเพิ่มขึ้น		√
1.5 คนต่างถิ่นมาแย่งงาน		√
2. ด้านเศรษฐกิจ		
2.1 เกิดการจ้างงานและสร้างอาชีพ	√	
2.2 คนในพื้นที่หันมาประกอบอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	√	
2.3 คนในพื้นที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมน้อยลง		√
2.4 คนในพื้นที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น	√	
2.5 การท่องเที่ยวทำให้มีอาชีพที่หลากหลาย	√	
2.6 การท่องเที่ยวทำให้เกิดการกระจายรายได้ที่ไม่เป็นธรรม		√
3. ด้านสิ่งแวดล้อม		
3.1 ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	√	
3.2 ทำให้เกิดมลภาวะด้านต่าง ๆ เช่น ขยะ น้ำเสีย		√
3.3 ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทัศนียภาพ	√	
3.4 ทำให้มีการทำลายสิ่งแวดล้อมเพื่อก่อสร้างต่างๆ เพื่อการท่องเที่ยว		√
3.5 เกิดชุมชนแออัดบริเวณแหล่งท่องเที่ยว		√

ตารางที่ 4.5 (ต่อ) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว
หมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ของจังหวัดชัยภูมิ

ตัวแปร	โอกาส	อุปสรรค
4. ด้านการส่งเสริมสนับสนุน		
4.1 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจกรรมการท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวน้อยเกินไป		√
4.2 การจัดการท่องเที่ยวได้รับความร่วมมือจากทั้งฝ่ายรัฐ เอกชน และชุมชนท้องถิ่น	√	
4.3 ขาดการส่งเสริมด้านการตลาดหรือมีน้อยเกินไป		√
4.4 การสนับสนุนจากภาครัฐไม่ต่อเนื่อง		√
4.5 การสนับสนุนจากภาคเอกชนไม่ต่อเนื่อง		√
4.6 ขาดการสนับสนุน ความร่วมมือจากประชาชนในท้องถิ่น		√
5. ด้านวัฒนธรรม		
5.1 เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณีเป็นเชิงพาณิชย์		√
5.2 เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตเป็นแบบคนเมือง เช่น การแต่งกาย การกิน และยานพาหนะ		√
5.3 ทำให้ภาษาท้องถิ่นลดความสำคัญลง ประชาชนในท้องถิ่นใช้ภาษาอื่นติดต่อสัมพันธ์กัน		√
5.4 ขาดผู้นำเที่ยวทำให้นักท่องเที่ยวไม่ซึมซับคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว		√
5.5 ทำให้เกิดการเลี้ยงช้างแบบทุนนิยม		√
5.6 ทำให้คุณค่าของวัฒนธรรม ความเชื่อของการเลี้ยงช้างลดคุณค่าไป		√

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

การกำหนดข้อจุดอ่อน และจุดแข็งในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ยึดตามข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านที่พบการเลี้ยงช้างในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้เป็นไปดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ของ จ.ชัยภูมิ

ตัวแปร	โอกาส	อุปสรรค
1. ด้านทรัพยากรท่องเที่ยว		
1.1 ด้านธรรมชาติ	✓	
1.2 ด้านประวัติศาสตร์เกี่ยวกับช้าง	✓	
1.3 ด้านวัฒนธรรม	✓	
2. ด้านความพร้อมทางการท่องเที่ยว		
2.1 โครงสร้างพื้นฐาน	✓	
2.2 การบริการ	✓	
2.3 ข้อมูลข่าวสาร	✓	
2.4 สถานที่ / สิ่งแวดล้อม		✓
3. ด้านการเข้าถึง		
3.1 ความสะดวกในการเข้าถึง	✓	
3.2 เข้าถึงได้ทุกฤดู	✓	
3.3 บริการรถสาธารณะ	✓	

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในของการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ของจังหวัดชัยภูมิ ได้นำปัจจัยภายนอกและภายในมาประเมินเพื่อให้น้ำหนัก ได้ผลการประเมินดังแสดงในตารางต่อไปนี้ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 เมทริกซ์การประเมินให้น้ำหนักสภาพแวดล้อมภายนอก จ.ชัยภูมิ

1 คุณลักษณะของปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	2 น้ำหนัก ความสำคัญ	3 คะแนนผลกระทบ (เต็ม 5)		4 ผลรวม ผลกระทบ (3.1+3.2)	5 ค่า ผลกระทบ แต่ละปัจจัย (2x4)
		3.1 ทางบวก	3.2 ทางลบ		
1. ด้านสังคม					
1.1 เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร	0.40	2		2	0.80
1.2 ทำให้ประชาชนในพื้นที่เพิ่มขึ้น	0.10	1		1	0.10
1.3 ทำให้เกิดการขัดแย้งขึ้นในชุมชน	0.20		-1	-1	-0.20
1.4 ทำให้เกิดอาชญากรรมเพิ่มขึ้น	0.20		-1	-1	-0.20
1.5 คนต่างถิ่นมาแย่งงาน	0.10		-1	-1	-0.10
รวม					0.40
2. ด้านเศรษฐกิจ					
2.1 เกิดการจ้างงานและสร้างอาชีพ	0.30	1		1	0.30
2.2 คนในพื้นที่หันมาประกอบอาชีพเกี่ยวกับ การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	0.10	1		1	0.10
2.3 คนในพื้นที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม น้อยลง	0.10		-1	-1	-0.10
2.4 คนในพื้นที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น	0.20	1		1	0.20
2.5 การท่องเที่ยวทำให้มีอาชีพที่หลากหลาย	0.20	1		1	0.20
2.6 การท่องเที่ยวทำให้เกิดการกระจายรายได้ที่ ไม่เป็นธรรม	0.10		-1	-1	-0.10
รวม					0.60
3. ด้านสิ่งแวดล้อม					
3.1 ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการใช้ ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	0.20	1		1	0.20
3.2 ทำให้เกิดมลภาวะด้านต่าง ๆ เช่น ขยะ น้ำ เสีย	0.10		-1	-1	-0.10
3.3 ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทัศนียภาพ	0.30	1		1	0.30
3.4 ทำให้มีการทำลายสิ่งแวดล้อมเพื่อก่อสร้าง ต่างๆ เพื่อการท่องเที่ยว	0.30		-1	-1	-0.30
3.5 เกิดชุมชนแออัดบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	0.10		-1	-1	-0.10
รวม					0.00

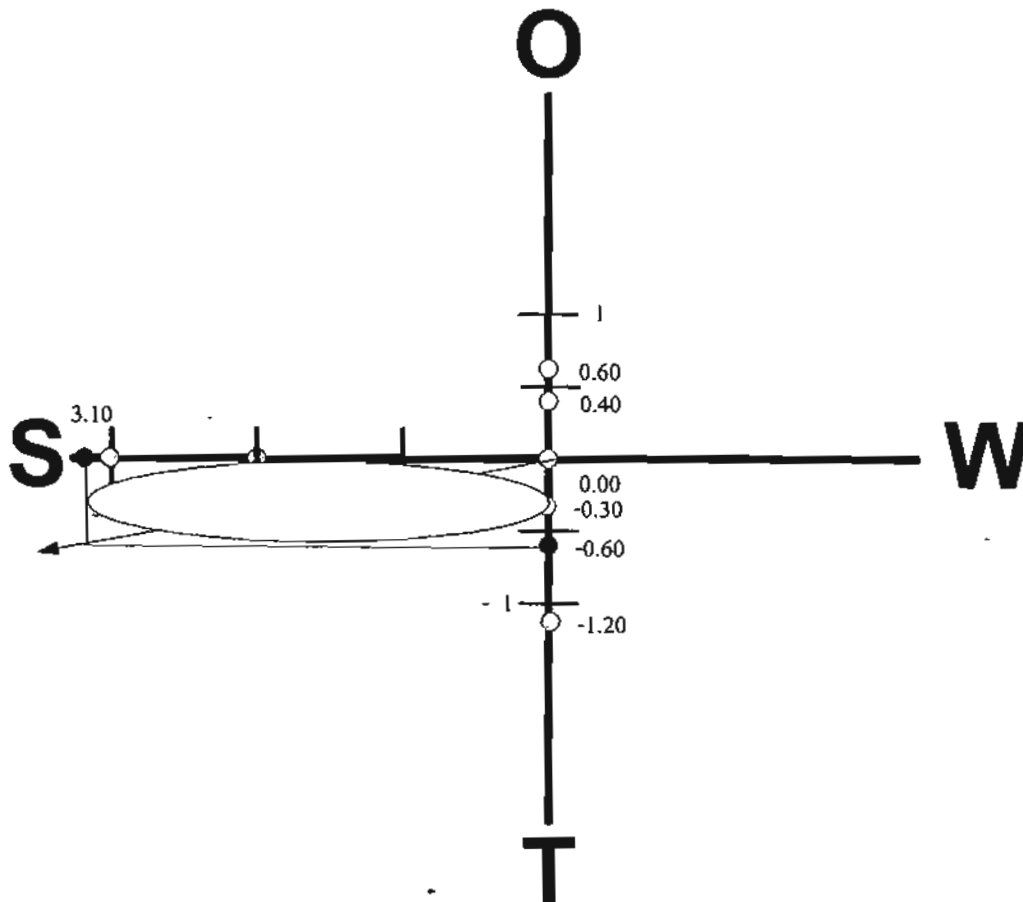
ตารางที่ 4.7 (ต่อ) เมทริกซ์การประเมินให้น้ำหนักสภาพแวดล้อมภายนอก

1 คุณลักษณะของปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	2 น้ำหนัก ความสำคัญ	3 คะแนนผลกระทบ (เต็ม 5)		4 ผลรวม ผลกระทบ (3.1+3.2)	5 ค่า ผลกระทบ แต่ละ ปัจจัย (2x4)
		3.1 ทางบวก	3.2 ทางลบ		
4. ด้านการส่งเสริมสนับสนุน					
4.1 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจกรรมการท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวอย่างน้อยเกินไป	0.20		-1	-1	-0.20
4.2 การจัดการท่องเที่ยวได้รับความร่วมมือจากทั้งฝ่ายรัฐ เอกชน และชุมชนท้องถิ่น	0.30	1		1	0.30
4.3 ขาดการส่งเสริมด้านการตลาดหรือมีน้อยเกินไป	0.10	2	-1	1	0.10
4.4 การสนับสนุนจากภาครัฐไม่ต่อเนื่อง	0.20		-1	-1	-0.20
4.5 การสนับสนุนจากภาคเอกชนไม่ต่อเนื่อง	0.10		-2	-2	-0.20
4.6 ขาดการสนับสนุน ความร่วมมือจากประชาชนในท้องถิ่น	0.10		-1	-1	-0.10
รวม					-0.30
5. ด้านวัฒนธรรม					
5.1 เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณีเป็นเชิงพาณิชย์	0.20		-1	-1	-0.20
5.2 เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตเป็นแบบคนเมือง เช่น การแต่งกาย การกิน และยานพาหนะ	0.20		-2	-2	-0.40
5.3 ทำให้ภาษาท้องถิ่นลดความสำคัญลง ประชาชนในท้องถิ่นใช้ภาษาอื่นติดต่อสัมพันธ์กัน	0.10		-1	-1	-0.10
5.4 ขาดผู้นำเที่ยวทำให้นักท่องเที่ยวไม่ซึมซับคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว	0.10		-1	-1	-0.10
5.5 ทำให้เกิดการเลี้ยงช้างแบบทุนนิยม	0.10		-1	-1	-0.10
5.6 ทำให้คุณค่าของวัฒนธรรม ความเชื่อของการเลี้ยงช้างลดคุณค่าไป	0.30		-1	-1	-0.30
รวม					-1.20

ตารางที่ 4.8 เมทริกซ์การประเมินให้น้ำหนักสภาพแวดล้อมภายใน จ.ชัยภูมิ

1 คุณลักษณะของปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	2 น้ำหนัก ความสำคัญ	3 คะแนนผลกระทบ (เต็ม 5)		4 ผลรวม ผลกระทบ (3.1+3.2)	5 ค่า ผลกระทบ แต่ละ ปัจจัย (2x4)
		3.1 ทางบวก	3.2 ทางลบ		
1. ด้านทรัพยากรท่องเที่ยว					
1.1 ด้านธรรมชาติ	0.40	4		4	1.60
1.2 ด้านประวัติศาสตร์เกี่ยวกับช้าง	0.30	3		3	0.90
1.3 ด้านวัฒนธรรม	0.30	2		2	0.60
รวม					3.10
2. ด้านความพร้อมทางการท่องเที่ยว					
2.1 โครงสร้างพื้นฐาน	0.40	3		3	1.20
2.2 การบริการ	0.20	3		3	0.60
2.3 ข้อมูลข่าวสาร	0.20	3		3	0.60
2.4 สถานที่ / สิ่งแวดล้อม	0.20		-2	-2	-0.40
รวม					2.00
3. ด้านการเข้าถึง					
3.1 ความสะดวกในการเข้าถึง	0.40	3		3	1.20
3.2 เข้าถึงได้ทุกฤดู	0.30	3		3	0.90
3.3 บริการรถสาธารณะ	0.30	3		3	0.90
รวม					3.00

จากตารางที่ 4.7 และ 4.8 ในการประเมินให้น้ำหนักสภาพแวดล้อมภายนอก และภายใน ในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ สามารถนำมาวาดรูปกราฟ SWOT ได้ดังนี้

ภาพที่ 4.4 กราฟ SWOT การพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ของ จ. ชัยภูมิ

จากรูปกราฟ SWOT ข้างต้น พบว่าการประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกและภายใน ในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ของจ.ชัยภูมินั้นมีจุดแข็งภายในหมู่บ้านถึง 3.10 แต่ยังมีอุปสรรคจากสภาพแวดล้อมภายนอกอยู่ 0.60 ดังนั้นถ้าจังหวัดชัยภูมิต้องการพัฒนาหมู่บ้านช้างในจังหวัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในอนาคต ทางจังหวัดต้องให้การสนับสนุนต่อหมู่บ้านช้างนั้นให้เอื้อต่อการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวต่อไป

4.3.2.2 จ.สุรินทร์

(1) อ.จอมพระ จ.สุรินทร์

จุดอ่อนของ อ.จอมพระ จ.สุรินทร์ คือไม่มีสถานที่เลี้ยงช้าง เพราะป่าส่วนใหญ่เป็นป่าสวนบุคคล ทำเลสถานที่ไม่เหมาะกับการเลี้ยงช้าง อาหารไม่เพียงพอที่จะใช้ในการเลี้ยงช้าง ตลอดจนไม่มีองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในด้านต่างๆ เช่น นักท่องเที่ยว การบริการ ข้อมูลข่าวสาร สถานที่หรือสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง ของ อ.จอมพระ จ.สุรินทร์ เป็นพื้นที่ที่มีระยะทางใกล้กับ อ.ท่าตูม เพราะแต่เดิมเคยเป็นตำบลหนึ่งในเขตการปกครองของ อ.ท่าตูม ดังนั้นจึงมีรูปแบบของการดำเนินชีวิตที่เหมือนกับ อ.ท่าตูม ที่มีวิถีการดำเนินชีวิตที่ผูกพันกับช้าง โดยมีการเช่นปะกำเลี้ยง ฝึบยาตายาย ในพิธีเกี่ยวกับช้างจะใช้ไค้ต้มเป็นตัว ปลาย่าง ไค้ต้ม เชนไหว้ผีบรรพบุรุษ จะทำในวันขึ้น 6 ค่ำ เดือน 6 ของทุกปี และจะมีการเลี้ยงทวยดูกับไค้ต้ม เกี่ยวกับความเป็นอยู่ของคนในชุมชน คนในครอบครัว ว่าอยู่ดีมีความสุขจะเกิดโรคภัยไข้เจ็บหรือไม่ ในการทำพิธีเช่นปะกำแล้วแต่ความเชื่อของแต่ละบุคคล ใครมีความเชื่อก็จะมีการทำพิธีนี้ขึ้น เช่น ถ้าลูกหลานจะแต่งงานก็ต้องทำพิธีเช่นไหว้ผีบรรพบุรุษเสียก่อน

โอกาส ของ อ.จอมพระ จ.สุรินทร์ ในพื้นที่นี้มีความได้เปรียบทางด้านทำเลที่ตั้งที่สามารถเดินทางเชิงโยงไปยัง ศูนย์คศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ได้

อุปสรรค ของ อ.จอมพระ จ.สุรินทร์ ทำเลสถานที่ไม่เหมาะกับการเลี้ยงช้าง อาหารไม่เพียงพอที่จะใช้ในการเลี้ยงช้าง และในพื้นที่นี้ยังไม่มีการจัดให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเลย

(2) อ.เขวาสินรินทร์ จ.สุรินทร์

จุดอ่อน ของ อ.เขวาสินรินทร์ จ.สุรินทร์ ขาดพื้นที่ป่าในการเลี้ยงช้าง เพราะส่วนใหญ่จะเป็นไร่นาไม่เหมาะแก่การเลี้ยงช้าง จึงจำเป็นต้องนำช้างไปอยู่ต่างจังหวัดเพื่อใช้ในการท่องเที่ยว เพราะถ้าอยู่ที่บ้านก็ไม่มีรายได้ และอาหารช้างไม่เพียงพอ

จุดแข็ง ของ อ.เขวาสินรินทร์ จ.สุรินทร์ ทางด้านประเพณี เช่น พิธีแห่นางแมว ซึ่งเป็นประเพณีประจำหมู่บ้านจะจัดขึ้นในช่วงเดือนเมษายน เพื่อทำพิธีขอฝนก่อนถึงฤดูการทำนา มีการการเช่นฝึบบรรพบุรุษการทำพิธีนี้จะทำให้ช่วงที่มีคนไม่สบายในหมู่บ้าน และการเช่นปะกำเฉพาะครอบครัวที่มีการเลี้ยงช้าง อีกทั้งยังมีสินค้าพื้นเมืองประเภทเครื่องเงินที่สืบทอดทักษะฝีมือมาจากบรรพบุรุษและมีเอกลักษณ์ในแบบรูปศิลปะเขมรโบราณ ซึ่งระยะทางการเดินทางอยู่ใกล้กับศูนย์คศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ ไม่ไกลนัก

โอกาส ของ อ.เขวาสินรินทร์ จ.สุรินทร์ ในพื้นที่นี้มีความได้เปรียบในด้านของสินค้าพื้นเมืองที่มีชื่อเสียงในการทำเครื่องเงินลักษณะโบราณแบบเขมรที่ยังคงรักษากรมวิธีในการทำและรูปแบบของผลงานอย่างโบราณ และก็ยังคงมีประเพณี วิถีชีวิตที่ผูกพันกับช้างอยู่ ในการพัฒนาสามารถนำนักท่องเที่ยวให้ชมกรรมวิธีการผลิตเครื่องเงินโบราณได้

อุปสรรค ของ อ.เขวาสินรินทร์ จ.สุรินทร์ ขาดพื้นที่ป่าในการเลี้ยง ช้าง เพราะส่วนใหญ่จะเป็นไร่มาไม่เหมาะแก่การเลี้ยงช้าง

(3) อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์

จุดอ่อน ของ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ ทรัพยากรท่องเที่ยวไม่หลากหลาย นิติล วงศ์ศิริกุล (สัมภาษณ์, 23 มีนาคม 2550) กล่าวว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีเวลาน้อย ไม่อยากเดินทางไกลเพื่อดูอย่างเดียว นักท่องเที่ยวต้องการความหลากหลาย อยากไปสถานที่ใด ที่หนึ่งที่มีครบทุกอย่าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประทีป ชุมพล และคณะ (2549:131) ที่กล่าวว่า การเดินทางค่อนข้างไกล เพื่อมาดูช้างอย่างเดียว นั้น ยังไม่เพียงพอในการดึงดูดนักท่องเที่ยว เพราะทำให้เกิดการเบื่อหน่ายได้ง่าย อีกประการหนึ่งคือ มีสภาพอากาศที่ร้อนมากในหน้าร้อน ทำให้กิจกรรมที่จัดในฤดูร้อนอาจไม่มีนักท่องเที่ยวเข้ามา ตลอดจนชุมชนยังใหม่ต่อการจัดการท่องเที่ยว เพราะเพิ่งเปิดอย่างเป็นทางการเมื่อปี พ.ศ. 2549

จุดแข็ง ของ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ ในด้านทรัพยากรท่องเที่ยวเป็น ชุมชนที่อยู่ตรงกลางพื้นที่ป่าสงวน และมีแม่น้ำมูล บริเวณที่ตั้งหมู่บ้านตากกลางเหมาะแก่การเลี้ยงช้าง เพราะตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำมูลและลำชี ทิศตะวันออกของหมู่บ้านคือป่าดงสายทอ ทิศตะวันตกของคือ ป่าดงภูดิน สภาพทางสังคมมีความเป็นเอกภาพสูง เคารพเชื่อฟังผู้อาวุโสมีความเคร่งครัด ในประเพณีวัฒนธรรมอันเป็นผลมาจากการเลี้ยงช้าง (ทองใบ ศรีสมบัติ ,2535:บทคัดย่อ) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประทีป ชุมพล และคณะ (2549:171) ที่กล่าวว่า คนในชุมชนนี้มี เอกลักษณ์ของชุมชนที่อยู่กันในรูปแบบของพหุทางวัฒนธรรม คือ ไทย-กวย ไทย-เขมร และไทย-ลาว และมีวิถีชีวิตชุมชนเป็นจุดขาย ประกอบกับความเข้มแข็งของเครือข่ายชุมชนที่มีความตั้งใจสืบสาน วัฒนธรรมไว้อย่างเคร่งครัด ตลอดจนมีความพร้อมทางการท่องเที่ยวในด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ และเป็นพื้นที่สามารถเชื่อมโยงไปสู่จังหวัดอื่นๆ ได้หลาย จังหวัด เช่น ศรีสะเกษ ร้อยเอ็ด อุบลราชธานี บุรีรัมย์ นครราชสีมา เป็นต้น

โอกาส ของ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ เนื่องจาก จ.สุรินทร์เป็นที่รู้จัก ของนักท่องเที่ยวว่ามีงานแสดงช้างซึ่งเป็นงานระดับโลก และช้างเหล่านั้นมีที่มาจาก อ.ท่าตูม ถ้า ประชาสัมพันธ์เพิ่มในงานแสดงช้างก็น่าจะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ อีกประการหนึ่งข้อมูลจาก โครงการศึกษาเพื่อทบทวนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวภาคอีสาน โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (อ้างถึงใน ประทีป ชุมพล และคณะ ,2549:171) ได้กล่าวว่า โอกาสในการพัฒนาท่องเที่ยวของภาค อีสานว่า นโยบายประตูสู่อินโดจีนจะทำให้ภาคอีสานได้ประโยชน์ทางการท่องเที่ยว และเป็นพื้นที่ สามารถเชื่อมโยงไปสู่จังหวัดอื่นๆ ได้หลาย จังหวัด เช่น ศรีสะเกษ ร้อยเอ็ด อุบลราชธานี บุรีรัมย์ นครราชสีมา มหาสารคาม และยโสธร ทำให้การเดินทางมาเที่ยวสามารถเชื่อมโยงกับแผนการ ท่องเที่ยวของจังหวัดอื่นได้ด้วย เช่น ปราสาทหินพนมรุ้ง จ.บุรีรัมย์ ปราสาทหินพิมาย จ.นครราชสีมา ปราสาทเขาพระวิหาร จ.ศรีสะเกษ เป็นต้น

อุปสรรค ของ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ ทรัพยากรท่องเที่ยวไม่หลากหลาย

มีสภาพอากาศที่ร้อนมากในหน้าร้อน ทำให้กิจกรรมที่จัดในฤดูร้อนอาจไม่มีนักท่องเที่ยวเข้ามา ทั้งในพื้นที่มีโรงแรมที่พักเพียงแห่งเดียว คือ สิลาร์สอร์ท ดังนั้นเมื่อเดินทางมาท่องเที่ยวจึงต้องกลับเข้าไปพักในตัวเมือง ซึ่งอยู่ห่าง 50 กิโลเมตร สำหรับข้างนั้นไม่มีพื้นที่ป่าในการเลี้ยงช้าง เพราะส่วนมากจะเป็นพื้นที่ป่าสวนบุคคล เมื่อไม่มีป่าไม้ก็ไม่มีอาหารให้ช้าง ชาวบ้านจึงต้องปลูกกล้วย ปลูกอ้อย ปลูกหญ้าไว้ให้ช้างกิน แต่ก็ไม่เพียงพอ ชาวบ้านบางคนก็ต้องนำช้างออกไปเร่ร่อน

(4) อ.เมือง จ.สุรินทร์

จุดอ่อน ของ อ.เมือง จ.สุรินทร์ ในพื้นที่ไม่มีความพร้อมทางด้านของการจัดที่อยู่ให้ช้าง ในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวแต่ละครั้งจึงต้องเป็นการนำช้างมาจาก บ้านตากลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ อีกประการเนื่องทำเลเลี้ยงช้างไม่ดี ช้างอยู่ในเมืองจึงเกิดความเครียด จึงทำให้ช้างป่วยบ่อย

จุดแข็ง ของ อ.เมือง จ.สุรินทร์ ในพื้นที่นี้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวว่ามีงานแสดงช้างซึ่งเป็นงานระดับโลก และเป็นครั้งแรกที่มีการจัดการชุมนุมช้างกว่า 300 เชือก ในปี พ.ศ.2489 (กองทุนสัตว์ป่าโลก สำนักงานประเทศไทย, 2543:25) ในด้านข้อมูลข่าวสารก็มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบไม่ว่าจะเป็นหนังสือแนะนำ แผ่นพับ โปสเตอร์ ฯลฯ มีความพร้อมทางการท่องเที่ยวในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร ในด้านการบริการก็มีโรงแรมที่พักจำนวนมาก มีสินค้าพื้นเมืองประเภทผ้าไหมที่มีชื่อเสียง

โอกาส ของ อ.เมือง จ.สุรินทร์ เป็นพื้นที่ที่มีความได้เปรียบ เพราะพื้นที่นี้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวว่ามีงานแสดงช้างที่เป็นงานระดับโลกอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนิคม จารุมณี (2536:68) ที่กล่าวถึง การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวว่าการที่จะสร้างหรือพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นพื้นที่ที่ไม่น่าสนใจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้นั้น จะต้องคำนึงถึงชื่อเสียงของสถานที่ที่กระจายไปสู่โลกภายนอก กบปรกับต้องมีความพร้อมในด้านของการบริการ เช่น โรงแรม ข้อมูลข่าวสาร การเข้าถึง จึงทำให้มีโอกาสสูงในการดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ และสอดคล้องกับแนวคิดของมนัส สุวรรณ (2538:128) ชูเกียรติ นพเกตุ (2542:75-76) ได้กล่าวถึง การพัฒนาการท่องเที่ยวให้สำเร็จ ต้องคำนึงถึงความสามารถในการให้บริการของผู้ท่องเที่ยว ความสะดวกในการเดินทางและการเข้าถึงและความสามารถที่จะรับได้ของพื้นที่

อุปสรรค ของ อ.เมือง จ.สุรินทร์ อาหารช้างไม่เพียงพอ เนื่องจากไม่มีพื้นที่ป่าในการเลี้ยงช้าง ชาวบ้านบางคนก็ต้องนำช้างออกไปเร่ร่อน

(5) อ.ชุมพลบุรี จ.สุรินทร์

จุดอ่อน ของ อ.ชุมพลบุรี จ.สุรินทร์ คืออาหารช้างไม่เพียงพอ เป็นพื้นที่ที่พบจุดอ่อนหลายด้านคือ ทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านความพร้อมทางการท่องเที่ยว เช่น ที่พัก อาหาร เครื่องดื่ม ฯลฯ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่พบว่ามีช้างอยู่ในพื้นที่แต่ไม่ได้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว

จุดแข็ง ของ อ.ชุมพลบุรี จ.สุรินทร์ เป็นพื้นที่ที่มีระยะทางใกล้กับ อ.ท่าตูม

จึงทำให้สามารถเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวได้

โอกาส ของ อ.ชุมพลบุรี จ.สุรินทร์ มีระยะทางไม่ไกลจาก อ.ท่าตูม จึงทำให้สามารถเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวได้

อุปสรรค ของ อ.ชุมพลบุรี จ.สุรินทร์ อาหารข้างไม่เพียงพอ เป็นพื้นที่ที่พบว่ายังมีข้างอยู่ในพื้นที่แต่ไม่ได้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว

จากข้อมูลเกี่ยวกับจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรคในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างใน จ.สุรินทร์ ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลดังกล่าวมาเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกเพื่อหาโอกาส และอุปสรรค และการวิเคราะห์ภายในเพื่อหาจุดอ่อน และจุดแข็งของการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างใน จ.สุรินทร์ โดยจำแนกดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

การกำหนดข้อโอกาสและอุปสรรคในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ยึดตามผลกระทบการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างอีสานใต้ในด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านส่งเสริมสนับสนุน และด้านวัฒนธรรม เป็นไปดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.9 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในอีสานใต้ ของ จ.สุรินทร์

ตัวแปร	โอกาส	อุปสรรค
1. ด้านสังคม		
1.1 เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร	√	
1.2 ทำให้ประชาชนในพื้นที่เพิ่มขึ้น	√	
1.3 ทำให้เกิดการขัดแย้งขึ้นในชุมชน		√
1.4 ทำให้เกิดอาชญากรรมเพิ่มขึ้น		√
1.5 คนต่างถิ่นมาแย่งงาน		√
2. ด้านเศรษฐกิจ		
2.1 เกิดการจ้างงานและสร้างอาชีพ	√	
2.2 คนในพื้นที่หันมาประกอบอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	√	
2.3 คนในพื้นที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมน้อยลง		√
2.4 คนในพื้นที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น	√	
2.5 การท่องเที่ยวทำให้มีอาชีพที่หลากหลาย	√	
2.6 การท่องเที่ยวทำให้เกิดการกระจายรายได้ที่ไม่เป็นธรรม		√

ตารางที่ 4.9 (ต่อ) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว
หมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ของ จ.สุรินทร์

ตัวแปร	โอกาส	อุปสรรค
3. ด้านสิ่งแวดล้อม		
3.1 ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	√	
3.2 ทำให้เกิดมลภาวะด้านต่าง ๆ เช่น ขยะ น้ำเสีย		√
3.3 ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทัศนียภาพ	√	
3.4 ทำให้มีการทำลายสิ่งแวดล้อมเพื่อก่อสร้างต่างๆ เพื่อการท่องเที่ยว		√
3.5 เกิดชุมชนแออัดบริเวณแหล่งท่องเที่ยว		√
4. ด้านการส่งเสริมสนับสนุน		
4.1 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจกรรมการท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวน้อยเกินไป		√
4.2 การจัดการท่องเที่ยวได้รับความร่วมมือจากทั้งฝ่ายรัฐ เอกชน และชุมชนท้องถิ่น	√	
4.3 ขาดการส่งเสริมด้านการตลาดหรือมีน้อยเกินไป		√
4.4 การสนับสนุนจากภาครัฐไม่ต่อเนื่อง		√
4.5 การสนับสนุนจากภาคเอกชนไม่ต่อเนื่อง		√
4.6 ขาดการสนับสนุน ความร่วมมือจากประชาชนในท้องถิ่น		√
5. ด้านวัฒนธรรม		
5.1 เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณีเป็นเชิงพาณิชย์		√
5.2 เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตเป็นแบบคนเมือง เช่น การแต่งกาย การกิน และยานพาหนะ		√
5.3 ทำให้ภาษาท้องถิ่นลดความสำคัญลง ประชาชนในท้องถิ่นใช้ภาษาอื่นติดต่อสัมพันธ์กัน		√
5.4 ขาดผู้นำเที่ยวทำให้นักท่องเที่ยวไม่ซึมซับคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว		√
5.5 ทำให้เกิดการเลี้ยงช้างแบบทุนนิยม		√
5.6 ทำให้คุณค่าของวัฒนธรรม ความเชื่อของการเลี้ยงช้างลดคุณค่าไป		√

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

การกำหนดข้อจุดอ่อน และจุดแข็งในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ยึดตามข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านที่พบการเลี้ยงช้างในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ เป็นไปดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.10 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ของ จ.สุรินทร์

ตัวแปร	โอกาส	อุปสรรค
1. ด้านทรัพยากรท่องเที่ยว		
1.1 ด้านธรรมชาติ		√
1.2 ด้านประวัติศาสตร์เกี่ยวกับช้าง	√	
1.3 ด้านวัฒนธรรม	√	
2. ด้านความพร้อมทางการท่องเที่ยว		
2.1 โครงสร้างพื้นฐาน	√	
2.2 การบริการ	√	
2.3 ข้อมูลข่าวสาร	√	
2.4 สถานที่ / สิ่งแวดล้อม		√
3. ด้านการเข้าถึง		
3.1 ความสะดวกในการเข้าถึง	√	
3.2 เข้าถึงได้ทุกฤดู	√	
3.3 บริการรถสาธารณะ		√

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในของการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ของ จ.สุรินทร์ ได้นำปัจจัยภายนอกและภายในมาประเมินเพื่อให้น้ำหนักได้ผลการประเมินดังแสดงในตารางต่อไปนี้ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 เมทริกซ์การประเมินให้น้ำหนักสภาพแวดล้อมภายนอก จ.สุรินทร์

1 คุณลักษณะของปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	2 น้ำหนัก ความสำคัญ	3 คะแนนผลกระทบ (เต็ม 5)		4 ผลรวม ผลกระทบ (3.1+3.2)	5 ค่า ผลกระทบ แต่ละ ปัจจัย (2x4)
		3.1 ทางบวก	3.2 ทางลบ		
1. ด้านสังคม					
1.1 เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร	0.40	3		3	1.20
1.2 ทำให้ประชาชนในพื้นที่เพิ่มขึ้น	0.10	2		2	0.20
1.3 ทำให้เกิดการขัดแย้งขึ้นในชุมชน	0.20		-1	-1	-0.20
1.4 ทำให้เกิดอาชญากรรมเพิ่มขึ้น	0.20		-1	-1	-0.20
1.5 คนต่างถิ่นมาแย่งงาน	0.10		-1	-1	-0.10
รวม					0.90
2. ด้านเศรษฐกิจ					
2.1 เกิดการจ้างงานและสร้างอาชีพ	0.30	2		2	0.60
2.2 คนในพื้นที่หันมาประกอบอาชีพ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	0.10	2		2	0.20
2.3 คนในพื้นที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม น้อยลง	0.10		-1	-1	-0.10
2.4 คนในพื้นที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น	0.20	2		2	0.40
2.5 การท่องเที่ยวทำให้มีอาชีพที่ หลากหลาย	0.20	2		2	0.40
2.6 การท่องเที่ยวทำให้เกิดการกระจาย รายได้ที่ไม่เป็นธรรม	0.10		-1	-1	-0.10
รวม					1.40
3. ด้านสิ่งแวดล้อม					
3.1 ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	0.20	2	-1	1	0.20
3.2 ทำให้เกิดมลภาวะด้านต่าง ๆ เช่น ขยะ น้ำเสีย	0.10		-1	-1	-0.10
3.3 ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทัศนียภาพ	0.30	2		2	0.60
3.4 ทำให้มีการทำลายสิ่งแวดล้อมเพื่อ ก่อสร้างต่างๆ เพื่อการท่องเที่ยว	0.30		-2	-2	-0.60
3.5 เกิดชุมชนแออัดบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	0.10		-2	-2	-0.20
รวม					-0.10

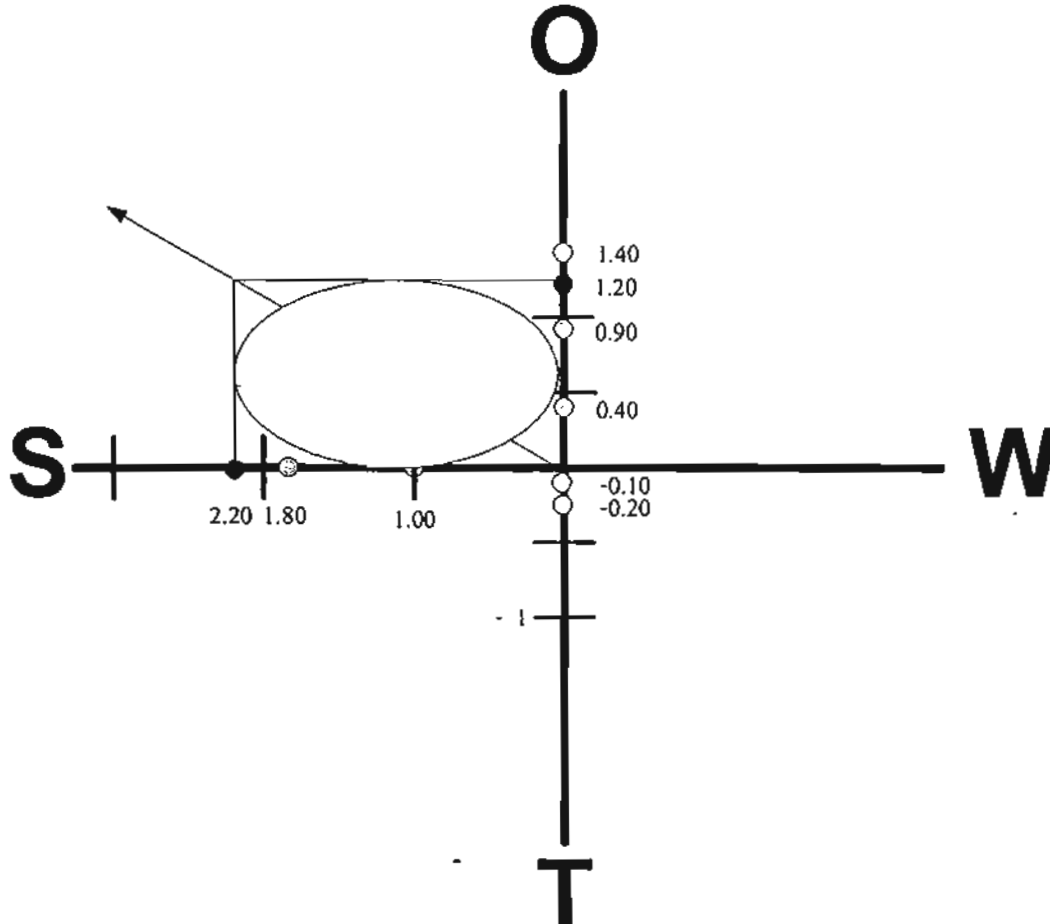
ตารางที่ 4.11 (ต่อ) เมทริกซ์การประเมินให้น้ำหนักสภาพแวดล้อมภายนอก

1 คุณลักษณะของปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	2 น้ำหนัก ความสำคัญ	3 คะแนนผลกระทบ (เต็ม 5)		4 ผลรวม ผลกระทบ (3.1+3.2)	5 ค่า ผลกระทบ แต่ละ ปัจจัย (2x4)
		3.1 ทางบวก	3.2 ทางลบ		
4. ด้านการส่งเสริมสนับสนุน					
4.1 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจกรรมการ ท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยว น้อยเกินไป	0.20		-1	-1	-0.20
4.2 การจัดการท่องเที่ยวได้รับความร่วมมือ จากทั้งฝ่ายรัฐ เอกชน และชุมชนท้องถิ่น	0.30	3		3	0.90
4.3 ขาดการส่งเสริมด้านการตลาดหรือมี น้อยเกินไป	0.10	3	-1	2	0.20
4.4 การสนับสนุนจากภาครัฐไม่ต่อเนื่อง	0.20		-1	-1	-0.20
4.5 การสนับสนุนจากภาคเอกชนไม่ต่อเนื่อง	0.10		-2	-2	-0.20
4.6 ขาดการสนับสนุน ความร่วมมือจาก ประชาชนในท้องถิ่น	0.10		-1	-1	-0.10
รวม					0.40
5. ด้านวัฒนธรรม					
5.1 เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณี เป็นเชิงพาณิชย์	0.20		-1	-1	-0.20
5.2 เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตเป็นแบบคน เมือง เช่น การแต่งกาย การกิน และยานพาหนะ	0.20		-2	-2	-0.40
5.3 ทำให้ภาษาท้องถิ่นลดความสำคัญลง ประชาชนในท้องถิ่นใช้ภาษาติดต่อสัมพันธ์กัน	0.10		-1	-1	-0.10
5.4 ขาดผู้นำเที่ยวทำให้นักท่องเที่ยวไม่ซึม ซับคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว	0.10		-1	-1	-0.10
5.5 ทำให้เกิดการเลี้ยงช้างแบบทุนนิยม	0.10		-1	-1	-0.10
5.6 ทำให้คุณค่าของวัฒนธรรม ความเชื่อ ของการเลี้ยงช้างลดคุณค่าไป	0.30		-1	-1	-0.30
รวม					-1.20

ตารางที่ 4.12 เมทริกซ์การประเมินให้น้ำหนักสภาพแวดล้อมภายใน จ.สุรินทร์

1 คุณลักษณะของปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	2 น้ำหนัก ความสำคัญ	3 คะแนนผลกระทบ (เต็ม 5)		4 ผลรวม ผลกระทบ (3.1+3.2)	5 ค่า ผลกระทบ แต่ละ ปัจจัย (2x4)
		3.1 ทางบวก	3.2 ทางลบ		
1. ด้านทรัพยากรท่องเที่ยว					
1.1 ด้านธรรมชาติ	0.40		-2	-2	-0.80
1.2 ด้านประวัติศาสตร์เกี่ยวกับช้าง	0.30	4		4	1.20
1.3 ด้านวัฒนธรรม	0.30	2		2	0.60
รวม					1.00
2. ด้านความพร้อมทางการท่องเที่ยว					
2.1 โครงสร้างพื้นฐาน	0.40	3		3	1.20
2.2 การบริการ	0.20	3		3	0.60
2.3 ข้อมูลข่าวสาร	0.20	3		3	0.60
2.4 สถานที่ / สิ่งแวดล้อม	0.20		-1	-1	-0.20
รวม					2.20
3. ด้านการเข้าถึง					
3.1 ความสะดวกในการเข้าถึง	0.40	3		3	1.20
3.2 เข้าถึงได้ทุกฤดู	0.30	3		3	0.90
3.3 บริการรถสาธารณะ	0.30		-1	-1	-0.30
รวม					1.80

ตารางที่ 4.11 และ 4.12 ในการประเมินให้น้ำหนักสภาพแวดล้อมภายนอก และภายใน ในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ สามารถนำมาวาดรูปกราฟ SWOT ได้ดังนี้

ภาพที่ 4.5 กราฟ SWOT การพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ของ จ.สุรินทร์

จากรูปกราฟ SWOT ข้างต้น พบว่าการประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกและภายใน ในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ของ จ.สุรินทร์นั้นมีจุดแข็งภายในหมู่บ้าน 2.20 และมีโอกาสจากสภาพแวดล้อมภายนอกเชื้ออำนาจ 1.20 นั่นคือ จ.สุรินทร์สามารถ พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไปได้ แต่ทั้งนี้ยังต้อง ได้รับแรงสนับสนุนจากทุกฝ่ายให้แหล่งท่องเที่ยวนี้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สมบูรณ์ต่อไปในอนาคต

4.3.2.3 จ.บุรีรัมย์

(1) อ.สตึก จ.บุรีรัมย์

จุดอ่อน ของ อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ เป็นพื้นที่ที่มีชื่อเสียงในการนำช้างออกเร่ร่อนไปหากินตามเมืองใหญ่ๆ ทำให้ช้างไม่อยู่ในพื้นที่ พื้นที่ป่ามีจำนวนลดลงจึงทำให้ ไม่มีพื้นที่เลี้ยงช้าง ช้างขาดอาหาร

จุดแข็ง ของ อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ เริ่มมีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยการนำช้างเข้ามาร่วมในกิจกรรม อีกทั้งยังมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว จนเริ่มเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวแล้วว่า อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ มีช้างว่ายน้ำได้ และมีช้างขมวอย กบปรกกับสนามบินอยู่ในพื้นที่นี้ จึงทำให้เกิดความสะดอกสบายในการเข้าถึงพื้นที่ ซึ่งมนัส สุวรรณ (2538:128) และชูเกียรติ นพเกตุ (2542:75-76) ได้กล่าวถึง การพัฒนาการท่องเที่ยวให้สำเร็จ ต้องคำนึงถึงความสะดอกในการเดินทางและการเข้าถึง และสามารถเชื่อมโยงไปสู่ศูนย์ศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ ระยะทางห่างเพียงแม่น้ำมูลกัน

โอกาส ของ อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ เป็นพื้นที่ที่มีความได้เปรียบ เพราะพื้นที่นี้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวว่ามีช้างว่ายน้ำได้ และมีช้างขมวอย ซึ่งนิคม จารุมณี (2536:68) กล่าวถึง การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวว่า การที่จะสร้างหรือพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นพื้นที่ที่ไม่น่าสนใจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้นั้น จะต้องคำนึงถึงชื่อเสียงของสถานที่ที่กระจายไปสู่โลกภายนอก กบปรกกับมีสนามบินอยู่ในพื้นที่นี้ จึงทำให้เกิดความสะดอกสบายในการเข้าถึงพื้นที่ ซึ่งมนัส สุวรรณ (2538:128) และชูเกียรติ นพเกตุ (2542:75-76) ได้กล่าวถึง การพัฒนาการท่องเที่ยวให้สำเร็จ ต้องคำนึงถึงความสะดอกในการเดินทางและการเข้าถึง

อุปสรรค ของ อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ ในพื้นที่ไม่มีสถานที่เลี้ยงช้าง อาหารไม่เพียงพอที่จะใช้ในการเลี้ยงช้าง จึงต้องนำช้างออกไปเร่ร่อนนอกพื้นที่ โดยนำช้างเข้าเมืองใหญ่ๆ เพื่อหารายได้ (กองทุนสัตว์ป่าโลก สำนักงานประเทศไทย, 2543:28) แต่เมื่อช้างไปหาอาหารกิน มักไปกินที่มีสารพิษหรือยาฆ่าแมลง จึงทำให้ช้างตายและช้างป่วย เช่น เป็นไข้ ท้องอืด ตัวแข็ง เค้าเปื่อย พยาธิ ประการสุดท้ายรายได้ไม่เพียงพอในการเลี้ยงช้าง

(2) อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์

จุดอ่อน ของ อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์ เป็นพื้นที่ที่มีชื่อเสียง ในการนำช้างออกเร่ร่อนไปหากินตามเมืองใหญ่ๆ ทำให้ช้างไม่อยู่ในพื้นที่ อีกทั้งในพื้นที่นี้เป็นแหล่งขายช้างให้กับแหล่งอื่นๆ

จุดแข็ง ของ อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์ มีความพร้อมทางการท่องเที่ยวด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา ระบบสื่อสาร

โอกาส ของ อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์ มีความพร้อมทางการท่องเที่ยวด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา ระบบสื่อสาร

อุปสรรค ของ อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์ พื้นที่ในการเลี้ยงช้าง ไม่เพียงพอ

ท่าเล็ย้งข้างไม่เหมาะสม และข้างป่วยเป็นโรคท้องร่วง ท้องอืด แก้มบวม แก้มอักเสบ ขาเจ็บ ท้องผูก ท้องเสีย เบื่ออาหาร พยาธิ

จากข้อมูลเกี่ยวกับจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรคในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างใน จ.บุรีรัมย์ ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลดังกล่าวมาเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกเพื่อหาโอกาส และอุปสรรค และการวิเคราะห์ภายในเพื่อหาจุดอ่อน และจุดแข็งของการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างใน จ.บุรีรัมย์ โดยจำแนกดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

การกำหนดข้อโอกาสและอุปสรรคในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ยึดตามผลกระทบการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างอีสานใต้ในด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านส่งเสริมสนับสนุน และด้านวัฒนธรรม เป็นไปดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.13 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในอีสานใต้ ของ จ.บุรีรัมย์

ตัวแปร	โอกาส	อุปสรรค
1. ด้านสังคม		
1.1 เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร	√	
1.2 ทำให้ประชาชนในพื้นที่เพิ่มขึ้น	√	
1.3 ทำให้เกิดการขัดแย้งขึ้นในชุมชน		√
1.4 ทำให้เกิดอาชญากรรมเพิ่มขึ้น		√
1.5 คนต่างถิ่นมาแย่งงาน		√
2. ด้านเศรษฐกิจ		
2.1 เกิดการจ้างงานและสร้างอาชีพ	√	
2.2 คนในพื้นที่หันมาประกอบอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	√	
2.3 คนในพื้นที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมน้อยลง		√
2.4 คนในพื้นที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น	√	
2.5 การท่องเที่ยวทำให้มีอาชีพที่หลากหลาย	√	
2.6 การท่องเที่ยวทำให้เกิดการกระจายรายได้ที่ไม่เป็นธรรม		√

ตารางที่ 4.13 (ต่อ) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้าน
ช้างในอีสานใต้ ของ จ.บุรีรัมย์

ตัวแปร	โอกาส	อุปสรรค
<p>3. ด้านสิ่งแวดล้อม</p> <p>3.1 ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น</p> <p>3.2 ทำให้เกิดมลภาวะด้านต่าง ๆ เช่น ขยะ น้ำเสีย</p> <p>3.3 ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทัศนียภาพ</p> <p>3.4 ทำให้มีการทำลายสิ่งแวดล้อมเพื่อก่อสร้างต่างๆ เพื่อการท่องเที่ยว</p> <p>3.5 เกิดชุมชนแออัดบริเวณแหล่งท่องเที่ยว</p>	<p>√</p> <p>√</p>	<p>√</p> <p>√</p> <p>√</p> <p>√</p>
<p>4. ด้านการส่งเสริมสนับสนุน</p> <p>4.1 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจกรรมการท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวน้อยเกินไป</p> <p>4.2 การจัดการท่องเที่ยวได้รับความร่วมมือจากทั้งฝ่ายรัฐ เอกชน และชุมชนท้องถิ่น</p> <p>4.3 ขาดการส่งเสริมด้านการตลาดหรือมีน้อยเกินไป</p> <p>4.4 การสนับสนุนจากภาครัฐไม่ต่อเนื่อง</p> <p>4.5 การสนับสนุนจากภาคเอกชนไม่ต่อเนื่อง</p> <p>4.6 ขาดการสนับสนุน ความร่วมมือจากประชาชนในท้องถิ่น</p>	<p>√</p>	<p>√</p> <p>√</p> <p>√</p> <p>√</p> <p>√</p>
<p>5. ด้านวัฒนธรรม</p> <p>5.1 เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณีเป็นเชิงพาณิชย์</p> <p>5.2 เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตเป็นแบบคนเมือง เช่น การแต่งกาย การกิน และยานพาหนะ</p> <p>5.3 ทำให้ภาษาท้องถิ่นลดความสำคัญลง ประชาชนในท้องถิ่นใช้ภาษาอื่นติดต่อสัมพันธ์กัน</p> <p>5.4 ขาดผู้นำเที่ยวทำให้นักท่องเที่ยวไม่ซึมซับคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว</p> <p>5.5 ทำให้เกิดการเลี้ยงช้างแบบทุนนิยม</p> <p>5.6 ทำให้คุณค่าของวัฒนธรรม ความเชื่อของการเลี้ยงช้างลดคุณค่าไป</p>		<p>√</p> <p>√</p> <p>√</p> <p>√</p> <p>√</p> <p>√</p>

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

การกำหนดข้อจุดอ่อน และจุดแข็งในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ยึดตามข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านที่พบการเลี้ยงช้างในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ เป็นไปดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.14 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ของ จ.บุรีรัมย์

ตัวแปร	โอกาส	อุปสรรค
1. ด้านทรัพยากรท่องเที่ยว		
1.1 ด้านธรรมชาติ	√	
1.2 ด้านประวัติศาสตร์เกี่ยวกับช้าง		√
1.3 ด้านวัฒนธรรม	√	
2. ด้านความพร้อมทางการท่องเที่ยว		
2.1 โครงสร้างพื้นฐาน	√	
2.2 การบริการ		√
2.3 ข้อมูลข่าวสาร		√
2.4 สถานที่ / สิ่งแวดล้อม		√
3. ด้านการเข้าถึง		
3.1 ความสะดวกในการเข้าถึง	√	
3.2 เข้าถึงได้ทุกฤดู	√	
3.3 บริการรถสาธารณะ		√

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในของการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ของ จ.บุรีรัมย์ ได้นำปัจจัยภายนอกและภายในมาประเมินเพื่อให้น้ำหนักได้ผลการประเมินดังแสดงในตารางต่อไปนี้ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 เมทริกซ์การประเมินให้น้ำหนักสภาพแวดล้อมภายนอก

1 คุณลักษณะของปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	2 น้ำหนัก ความสำคัญ	3 คะแนนผลกระทบ (เต็ม 5)		4 ผลรวม ผลกระทบ (3.1+3.2)	5 ค่า ผลกระทบ แต่ละ ปัจจัย (2x4)
		3.1 ทางบวก	3.2 ทางลบ		
1. ด้านสังคม					
1.1 เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร	0.40	2		2	0.80
1.2 ทำให้ประชาชนในพื้นที่เพิ่มขึ้น	0.10	1		1	0.10
1.3 ทำให้เกิดการขัดแย้งขึ้นในชุมชน	0.20		-1	-1	-0.20
1.4 ทำให้เกิดอาชญากรรมเพิ่มขึ้น	0.20		-1	-1	-0.20
1.5 คนต่างถิ่นมาแย่งงาน	0.10		-1	-1	-0.10
รวม					0.40
2. ด้านเศรษฐกิจ					
2.1 เกิดการจ้างงานและสร้างอาชีพ	0.30	1		1	0.30
2.2 คนในพื้นที่หันมาประกอบอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	0.10	1		1	0.10
2.3 คนในพื้นที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมน้อยลง	0.10		-1	-1	-0.10
2.4 คนในพื้นที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น	0.20	1		1	0.20
2.5 การท่องเที่ยวทำให้มีอาชีพที่หลากหลาย	0.20	1		1	0.20
2.6 การท่องเที่ยวทำให้เกิดการกระจายรายได้ที่ไม่เป็นธรรม	0.10		-1	-1	-0.10
รวม					0.60
3. ด้านสิ่งแวดล้อม					
3.1 ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	0.20	1		1	0.20
3.2 ทำให้เกิดมลภาวะด้านต่าง ๆ เช่น ขยะ น้ำเสีย	0.10		-1	-1	-0.10
3.3 ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทัศนียภาพ	0.30	1		1	0.30
3.4 ทำให้มีการทำลายสิ่งแวดล้อมเพื่อก่อสร้างต่างๆ เพื่อการท่องเที่ยว	0.30		-1	-1	-0.30
3.5 เกิดชุมชนแออัดบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	0.10		-1	-1	-0.10
รวม					0.00

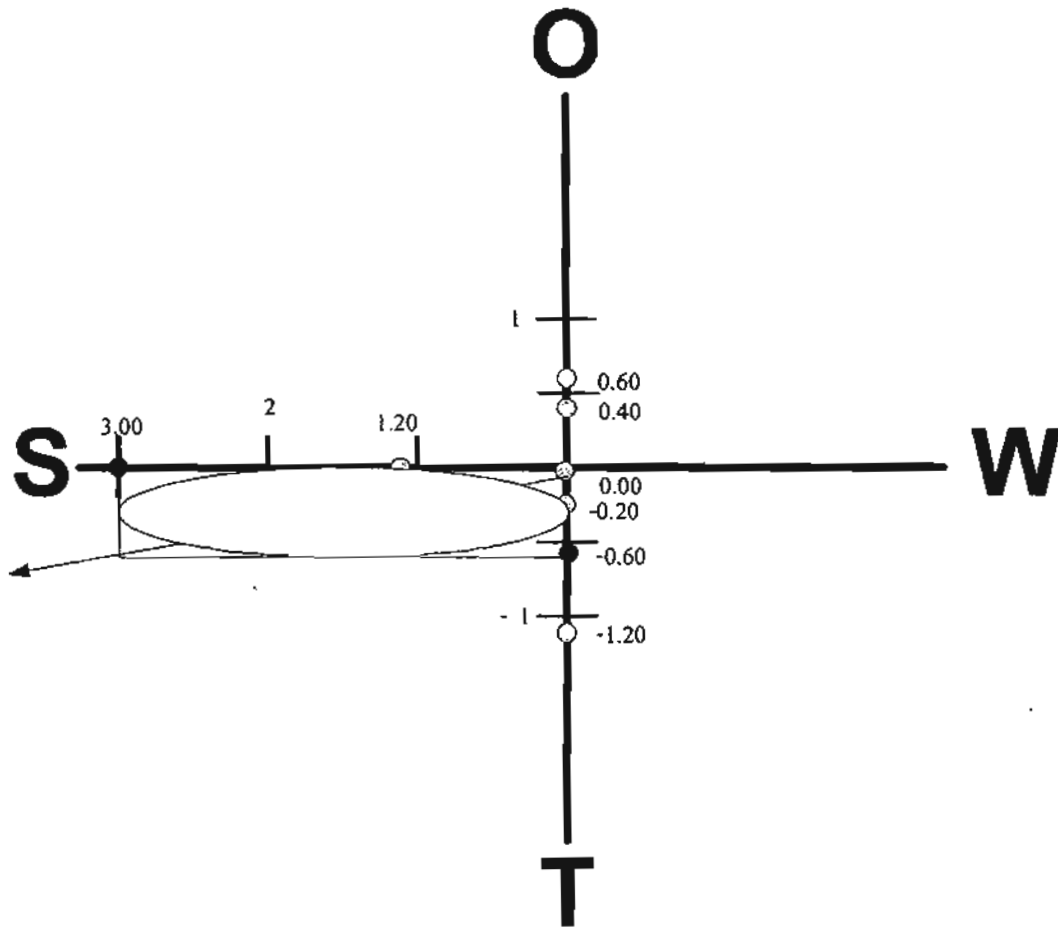
ตารางที่ 4.15 (ต่อ) เมทริกซ์การประเมินให้น้ำหนักสภาพแวดล้อมภายนอก

1 คุณลักษณะของปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	2 น้ำหนัก ความสำคัญ	3 คะแนนผลกระทบ (เต็ม 5)		4 ผลรวม ผลกระทบ (3.1+3.2)	5 ค่า ผลกระทบ แต่ละ ปัจจัย (2x4)
		3.1 ทางบวก	3.2 ทางลบ		
4. ด้านการส่งเสริมสนับสนุน					
4.1 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจกรรมการ ท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวน้อย เกินไป	0.20		-1	-1	-0.20
4.2 การจัดการท่องเที่ยวได้รับความร่วมมือ จากทั้งฝ่ายรัฐ เอกชน และชุมชนท้องถิ่น	0.30	2		2	0.60
4.3 ขาดการส่งเสริมด้านการตลาดหรือมี น้อยเกินไป	0.10	1	-2	-1	-0.10
4.4 การสนับสนุนจากภาครัฐไม่ต่อเนื่อง	0.20		-1	-1	-0.20
4.5 การสนับสนุนจากภาคเอกชนไม่ต่อเนื่อง	0.10		-2	-2	-0.20
4.6 ขาดการสนับสนุน ความร่วมมือจาก ประชาชนในท้องถิ่น	0.10		-1	-1	-0.10
รวม					-0.20
5. ด้านวัฒนธรรม					
5.1 เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณี เป็นเชิงพาณิชย์	0.20		-1	-1	-0.20
5.2 เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตเป็นแบบคน เมือง เช่น การแต่งกาย การกิน และยานพาหนะ	0.20		-2	-2	-0.40
5.3 ทำให้ชาวท้องถิ่นลดความสำคัญลง ประชาชนในท้องถิ่นใช้ภาชนะติดต่อสัมพันธ์กัน	0.10		-1	-1	-0.10
5.4 ชาติผู้นำเที่ยวทำให้นักท่องเที่ยวไม่ซึม ซับคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว	0.10		-1	-1	-0.10
5.5 ทำให้เกิดการเลี้ยงช้างแบบทุนนิยม	0.10		-1	-1	-0.10
5.6 ทำให้คุณค่าของวัฒนธรรม ความเชื่อ ของการเลี้ยงช้างลดคุณค่าไป	0.30		-1	-1	-0.30
รวม					-1.20

ตารางที่ 4.16 เมทริกซ์การประเมินให้น้ำหนักสภาพแวดล้อมภายใน

1 คุณลักษณะของปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	2 น้ำหนัก ความสำคัญ	3 คะแนนผลกระทบ (เต็ม 5)		4 ผลรวม ผลกระทบ (3.1+3.2)	5 ค่า ผลกระทบ แต่ละ ปัจจัย (2x4)
		3.1 ทางบวก	3.2 ทางลบ		
1. ด้านทรัพยากรท่องเที่ยว					
1.1 ด้านธรรมชาติ	0.40	3		3	1.20
1.2 ด้านประวัติศาสตร์เกี่ยวกับช้าง	0.30		-2	-2	-0.60
1.3 ด้านวัฒนธรรม	0.30	2		2	0.60
รวม					1.20
2. ด้านความพร้อมทางการท่องเที่ยว					
2.1 โครงสร้างพื้นฐาน	0.40	3		3	1.20
2.2 การบริการ	0.20		-2	-2	-0.40
2.3 ข้อมูลข่าวสาร	0.20		-2	-2	-0.40
2.4 สถานที่ / สิ่งแวดล้อม	0.20		-2	-2	-0.40
รวม					0.00
3. ด้านการเข้าถึง					
3.1 ความสะดวกในการเข้าถึง	0.40		3	3	1.20
3.2 เข้าถึงได้ทุกฤดู	0.30		3	3	0.90
3.3 บริการรถสาธารณะ	0.30		3	3	0.90
รวม					3.00

จากตารางที่ 4.15 และ 4.16 ในการประเมินให้น้ำหนักสภาพแวดล้อมภายนอก และภายใน ในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ สามารถนำมาวาดรูปกราฟ SWOT ได้ดังนี้

ภาพที่ 4.6 กราฟ SWOT การพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ของ จ.บุรีรัมย์

จากรูปกราฟ SWOT ข้างต้น พบว่าการประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกและภายใน ในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ของ จ.บุรีรัมย์นั้นมีจุดแข็งภายในหมู่บ้านถึง 3.00 แต่ยังมีอุปสรรคจากสภาพแวดล้อมภายนอกอยู่ 0.60 ดังนั้นถ้า จ.บุรีรัมย์ต้องการ พัฒนาหมู่บ้านช้างในจังหวัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในอนาคต ทางจังหวัดต้องให้การสนับสนุนต่อ หมู่บ้านช้างนั้นให้เอื้อต่อการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวต่อไป

4.3.3 คำถามการวิจัยข้อ 3 แนวทางพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ควรเป็นอย่างไร

ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอแนวทางการพัฒนาหมู่บ้านที่พบการเลี้ยงช้างในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ดังนี้

4.3.3.1 แนวทางการพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้

(1) ด้านธรรมชาติ จากการศึกษาช้างต้นพบว่า พื้นที่ป่าไม้ลดน้อยลง จากเดิมป่าบางแห่งเป็นป่าส่วนบุคคล และมีการปลูกยูคาลิปตัสมาก จึงทำให้ประสบปัญหาการขาดแคลนที่เลี้ยงช้าง ฉะนั้นจึงควรส่งเสริมให้มีการปลูกป่า รักษาแหล่งน้ำ เพื่อรักษาสภาพพื้นที่ให้ช้างได้มีอาหารและที่อยู่ตามธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาความเหมาะสมโครงการสร้างโลกใหม่ให้ช้างไทยของบริษัท ทีเอ็ม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด (2543:4-9) ที่เสนอให้มีการฟื้นฟูสภาพป่าหรือจัดสร้างสวนป่าให้ช้างเข้ามาหากินอาหารตามวิถีชีวิตธรรมชาติ โดยปลูกพืชยืนต้นแซมระหว่างต้นยูคาลิปตัสหรือชุดรีดลอนต้นยูคาลิปตัสแล้วปลูกพืชอาหารช้างทดแทน เช่น ต้นช่อย มะกอก มะเหลื่อม ถ่อน กระถินป่า กำมู่ มะขามเทศ มะขามป้อม ฝั่ ขณะเดียวกันให้ปลูกไม้พื้นล่างพื้นฟูดิน เช่น ไม้และหญ้า และปลูกพืชอายุสั้น เช่น กัลวลย อ้อย ตระกูลแดง หญ้าขน หญ้าลูซี่ หญ้ากินนีสีม่วง เพื่อเป็นอาหารช้างระหว่างรอต้นไม้ใหญ่แข็งแรง ดังนั้นเมื่อมีการฟื้นฟูสภาพป่าหรือจัดสร้างสวนป่าให้ช้างแล้ว จึงเป็นการช่วยลดภาระการเลี้ยงช้างให้กับผู้เลี้ยงช้างหรือควาญช้างเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทองใบ ศรีสมบัติ (2535:บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า วิธีการเลี้ยงช้างในอดีตได้อาศัยป่าใกล้หมู่บ้าน ปล่อยให้ช้างไปหากินเองตามธรรมชาติ เมื่อต้องการใช้งานจึงไปตามช้างของตนเองกลับมา การที่ช้างได้อาศัยอยู่เป็นโขลงจึงมีการผสมพันธุ์กันตามธรรมชาติทำให้ประชากรช้างเพิ่มขึ้น เมื่อช้างมีอาหารอุดมสมบูรณ์ภาระการเลี้ยงช้างลดลงจึงทำให้สามารถแก้ปัญหาช้างเร่รอนได้ และการที่ช้างอยู่ในพื้นที่มากนับเป็นทรัพยากรท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวสนใจเข้ามาเที่ยวได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประทีป นวลเจริญ (2548:บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศมีเหตุผลในการท่องเที่ยวที่เหมือนกัน คือได้มีโอกาสสัมผัสสัมผัสกับธรรมชาติที่คนส่วนใหญ่ไม่เคยพบเห็นความอุดมสมบูรณ์ของพืช พืชหายาก ได้มีโอกาสเห็นสัตว์ป่า ได้เห็นสภาพพื้นที่ที่แปลกๆ ได้ชื่นชมกับภูมิทัศน์ที่งดงาม กปอกรกับนิคม จารุมณี (2536:68) กล่าวถึงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวว่า การที่จะสร้างหรือพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นพื้นที่ที่ไม่น่าสนใจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้นั้น จะต้องคำนึงถึงจุดสำคัญในด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ

(2) ด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม พิพิธภัณฑสถานที่เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูล เผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของช้าง ชีววิทยาและธรรมชาติวิทยาของช้าง ตลอดจนประวัติความเป็นมาของชุมชนที่มีความเกี่ยวข้องกับช้าง วิถีชีวิตขนบธรรมเนียม ประเพณีท้องถิ่น เพื่อเป็นการสร้างจิตสำนึกและตระหนักถึงความสำคัญของช้าง อีกทั้งเป็นแหล่งความรู้ จากการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นประชาชนในพื้นที่ ควาญช้าง

เจ้าหน้าที่ของแหล่งท่องเที่ยวพบว่า การเกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต การทำให้ภาษาท้องถิ่นลดความสำคัญลง ประชาชนในท้องถิ่นใช้ภาษาอื่นติดต่อกัน และการขาดผู้นำเที่ยวทำให้นักท่องเที่ยวไม่ซึมซับ คุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับน้อย แสดงให้เห็นได้ว่าวิถีชีวิตในชุมชนยังไม่มี การเปลี่ยนแปลงมากนักนับเป็นจุดแข็งของพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของทองใบ ศรีสมบัติ (2535:บทคัดย่อ) ที่พบว่า สภาพทางสังคมที่มีการเลี้ยงช้างเป็นสภาพสังคมที่มีความเป็นเอกภาพสูง เคารพเชื่อฟังผู้อาวุโส มีความเคร่งครัดในประเพณีวัฒนธรรม จากที่กล่าวมาข้างต้นในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ จึงควรนำเสนอให้ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อก่อให้เกิดความภูมิใจให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น และก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยว กปรอภัน นิธิดล วงศ์ศิริกุล และศีกฤทธิ ชาวละมัย (สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2550) ได้ให้ทัศนะตงกันว่า การที่จะพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างนั้น เป็นเรื่องค่อนข้างยากเพราะในอีสานใต้มีแหล่งท่องเที่ยวลักษณะนี้เพียงที่เดียว ดังนั้นเพื่อให้สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยว ได้ต้องใช้วัฒนธรรมเป็นแกนหลัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของรสิกา อังกูรและคณะ (2549:บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า ควรนำภูมิปัญญาท้องถิ่นและความหลากหลายทางวัฒนธรรมมาเป็นแกนหลัก ในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว เช่น การแต่งกายให้สวยงามช้างกับช้างในลักษณะชุดที่เป็นเอกลักษณ์ ของท้องถิ่น

4.3.3.2 แนวทางการพัฒนาตลาดท่องเที่ยว ควรกำหนดกลุ่มเป้าหมาย และจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยว จัดทำรายการท่องเที่ยว โดยเน้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างกับแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง จากงานวิจัยของประทีป ชุมพลและคณะ (2549:บทคัดย่อ) กล่าวว่า เฉพาะหมู่บ้านช้างเพียงอย่างเดียวไม่สามารถพัฒนาขึ้นมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวแบบยั่งยืนได้ เพราะไม่มีศักยภาพและปัจจัยเพียงพอในการชักจูงใจนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวอย่างถาวรได้ ซึ่งสอดคล้องกับ นิธิดล วงศ์ศิริกุล (สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2550) กล่าวว่า แหล่งท่องเที่ยวไม่ควรมีจุดเด่นที่เดียวควรมีความเชื่อมโยง เพราะนักท่องเที่ยวมีเวลาจำกัด ดังนั้นจึงมีความต้องการจะไปที่ใดที่หนึ่งที่สามารถดูได้หลายๆ อย่าง สอดรับกับบริษัท ทิม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด (2543:4-36) ได้กล่าวว่า รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างควรจัดร่วมกับพื้นที่ใกล้เคียง เช่น สวนป่าภูดินและดงสายทอใน จ.สุรินทร์ และโบราณสถานใน จ.บุรีรัมย์ ในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่รวมการท่องเที่ยวธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี วัฒนธรรม รวมถึงวิถีชีวิตของคนและช้าง และควรมีการจัดทำข้อมูลข่าวสารในรูปแบบต่างๆ เช่น คู่มือ แผ่นพับ ป้ายบอกทาง ให้กับชุมชนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่และนักท่องเที่ยว ให้เพียงพอต่อความต้องการ อีกทั้งควรปรับปรุงข้อมูลข่าวสารในอินเทอร์เน็ตให้ทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบัน ส่วนกิจกรรมการแสดงนั้นระหว่างแสดงของช้างควรมีเจ้าหน้าที่บรรยายภาษาอังกฤษร่วม เนื่องจากบางรายการต้องการความร่วมมือจากผู้เข้าชม เช่น การเชิญชวนให้บริจาคหรือเชิญชวนให้ซื้อผลิตภัณฑ์จากการแสดงช้าง

4.3.3.3 แนวทางการพัฒนาด้านความพร้อมทางการท่องเที่ยว

(1) สถานที่หรือสภาพแวดล้อม ควรการจัดสภาพแวดล้อมภายนอกรอบๆ ให้สอดคล้องกับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประทีป ชุมพล และคณะ (2549:171) ที่กล่าวว่า การปรับปรุงภูมิทัศน์ในเขตบริเวณศูนย์ศึกษา บ้านตากกลาง ต้องสอดคล้องกับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งสามารถ มณีไมตรีจิต (อ้างถึงใน รุ่งรัตน์ หัตถกรรม, 2545:12) ได้กล่าวไว้ว่า ศิลปวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์สามารถนำมาใช้ประโยชน์ และสามารถนำมาพัฒนาให้เป็นจุดสนใจในการท่องเที่ยวได้ และนิธิตล วงศ์ศิริกุล (สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2550) ได้กล่าวว่า การที่จะพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างนั้น เป็นเรื่องค่อนข้างยากเพราะในอีสานใต้มีแหล่งท่องเที่ยวลักษณะ นี้เพียงที่เดียว ดังนั้นเพื่อให้สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวได้ต้องใช้วัฒนธรรมเป็นตัวนำ นอกจากนั้น ควรมีการปลูกหญ้าให้ดูเขียวชอุ่มขึ้นกว่าเดิม พื้นที่โดยรอบควรจัดเป็นสวนปลูกต้นไม้ให้สวยงาม ให้นักท่องเที่ยวสามารถนั่งพักหรือถ่ายรูประหว่างรอชมการแสดงช้างได้ในส่วนของสถานที่นั่งชม ควรสร้างให้มั่นคงแข็งแรงเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ควรเพิ่มอาคารที่พัก ร้านอาหารสำหรับนักท่องเที่ยว การที่จะทำให้สถานที่สภาพแวดล้อมมีความพร้อมทางการท่องเที่ยวได้นั้น สิ่งสำคัญคือต้องได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจากภาครัฐและเอกชน ซึ่งสอดคล้องกับสภาพปัจจุบันของ ศูนย์ศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ ที่ขณะนี้ที่ยังขาดความพร้อมด้านสถานที่ และสภาพแวดล้อมอยู่บางส่วน เนื่องมาจากการสนับสนุนด้านงบประมาณไม่ต่อเนื่อง (ราตรี จงใจงาม, สัมภาษณ์, 13 มีนาคม 2550) แต่ขณะเดียวกัน ผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์ได้พาคณะเดินทางมาศึกษาดูงานที่ศูนย์ศึกษา เพื่อนำไปพัฒนาจัดตั้งแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างที่ อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ บ้าง ราตรี จงใจงาม อุน ศาลางาม เดี่ยว ศาลางาม และอารีรัตน์ บุญทอง (สัมภาษณ์, 13 มีนาคม 2550) ให้ทัศนะที่สอดคล้องกันว่า ควรจะนำงบประมาณมาช่วยกันพัฒนาที่เดียวให้มีความพร้อมที่โดดเด่นในทุกๆ ด้าน เช่น ที่พัก ร้านอาหาร อาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม โรงเรียน ฯลฯ เพื่อจะได้ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวมากขึ้นกว่าเดิม และยังสามารถส่งผลไปถึง จ.บุรีรัมย์ได้ด้วย ซึ่ง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์กับ ศูนย์ศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ มีระยะทางห่างกันเพียงแค่ม้าน้ำ มุลกันเท่านั้น

(2) ตัวอาคารและโรงเรียน ควรจัดให้สอดคล้องกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับช้าง เช่น ลานแสดงช้างควรจัดให้มีขนาดใหญ่ มีโรงเรียนสำหรับเป็นที่กำบังแดดให้บริเวณที่ช้างแสดง เนื่องจากสภาพอากาศของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนใต้หรืออีสานใต้มีอากาศร้อนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในฤดูร้อนช่วงเดือนมีนาคม-เมษายน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบริษัท ทีม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด (2543:บทคัดย่อ) กล่าวว่าควรจัดวางแผนผังกำหนดพื้นที่สำหรับกิจกรรมต่างๆ ให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้ใช้กิจกรรมแต่ละประเภท อีกทั้งควรมีความเป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น มีความชัดเจนด้านศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน ดังที่สามพร มณีไมตรีจิต (อ้างถึงใน รุ่งรัตน์ หัตถกรรม, 2545:12) ได้กล่าวไว้ว่า ศิลปวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์สามารถนำมาใช้ประโยชน์ และสามารถนำมาพัฒนาให้เป็นจุดสนใจในการท่องเที่ยวได้

(3) สินค้าที่นำมาจำหน่าย ควรเน้นสินค้าพื้นเมืองเฉพาะในท้องถิ่นของตนเอง หรือสินค้าที่แสดงอัตลักษณ์ของท้องถิ่น ที่นักท่องเที่ยวไม่สามารถหาซื้อได้จากแหล่งอื่น เพื่อเป็นการส่งเสริมสินค้าพื้นเมืองหรือสินค้าท้องถิ่นและเพื่อเป็นการดึงดูดให้นักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวอีก จึงจะนำมาซึ่งการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ช่วยสร้างอาชีพ สร้างงาน และสร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่น ทำให้ไม่ต้องเข้าไปทำงานในเมือง ซึ่งวิสุทธิ ภิบาลวิญญาภิระ และศีกฤทธิ์ ชาวละมัย (8 เมษายน 2550) มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ในปัจจุบันสินค้าที่จัดจำหน่ายตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ มีลักษณะเหมือนกันทุกประการ ขาดอัตลักษณ์ของท้องถิ่น ยกตัวอย่าง เช่น การไปเที่ยวปราสาทหินพนมรุ้งก็สามารถพบสินค้าของที่ระลึกจากเชียงใหม่ พัทยา วางจำหน่ายอยู่ทั่วไป ทำให้นักท่องเที่ยวไม่จำเป็นต้องไปเที่ยวเชียงใหม่ พัทยา มาเที่ยวปราสาทพนมรุ้งที่เดียว แต่ก็สามารถซื้อของที่ระลึกจากเชียงใหม่ พัทยา ผากญาติ เพื่อนฝูงได้ ดังนั้นจึงเป็นสาเหตุให้แหล่งนักท่องเที่ยวไม่เกิดความรู้สึกที่อยากจะกลับมาเที่ยวในสถานที่ดังกล่าวอีกครั้ง หรือแหล่งท่องเที่ยวแห่งนั้นนักท่องเที่ยวอาจไม่เข้าไปท่องเที่ยวเลยก็ได้

4.3.4 คำถามการวิจัยข้อที่ 4 ยุทธศาสตร์พึ่งพาพึ่งพาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็ง การพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืน โดยเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านควรเป็นอย่างไร

ในตอบคำถามการวิจัยในข้อนี้ ผู้วิจัยนำผลวิเคราะห์ข้อมูลจากคำถามการวิจัยทั้ง 3 ข้อ มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ พบว่าในภาคอีสานตอนใต้มีสายสัมพันธ์อย่างเหนียวแน่นกับสาธารณรัฐ กัมพูชาประชาธิปไตย โดยแสดงให้เห็นได้จากเส้นทางสัญจรทางบกที่เชื่อมโยงระหว่างกัน ดังนั้นจึงขอเสนอ รูปแบบการท่องเที่ยวโดยใช้เส้นทางที่เชื่อมโยงกับสาธารณรัฐกัมพูชาประชาธิปไตยกับภาคอีสานใต้ของประเทศไทย ดังนี้

4.3.4.1 การเดินทางท่องเที่ยวตามเส้นทางสัญจรโบราณของชาวเขมร ซึ่งในสมัยโบราณ พาหนะที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นสัตว์ ได้แก่ วัว ม้า และช้าง

4.3.4.2 การเดินทางท่องเที่ยวตามรอยการโจรกรรมโบราณวัตถุเขมร ซึ่งเป็นการจำลองเส้นทาง商旅โบราณวัตถุเขมรออกนอกประเทศ ดังที่ทราบภาคอีสานใต้ของประเทศไทย ถือเป็นเส้นทางหนึ่งที่นักโจรกรรมนิยมลักลอบขโมยโบราณวัตถุผ่านทางมา

4.3.4.3 การเดินทางท่องเที่ยวตามเส้นทางจาริกแสวงบุญ ซึ่งปรากฏศาสนสถานที่มีรูปแบบทางศิลปกรรมลักษณะเหมือนกันหรือใกล้เคียงกันระหว่างศาสนสถานในภาคอีสานใต้ของประเทศไทยกับศาสนสถานในสาธารณรัฐกัมพูชา

4.4 ข้อเสนอแนะ

4.4.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

4.4.1.1 ควรมีการสร้างภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวโดยจับประเด็นเอกลักษณ์

ทางด้านศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิตความเป็นอยู่มาเป็นแกนหลักในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว

4.4.1.2 ควรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพของบุคลากร เช่น ผู้จัดการปางช้าง ความเป็นอยู่ของช้าง มัคคุเทศก์ ฯลฯ ในด้านต่างๆ

4.4.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

4.4.2.1 ควรมีแนวทางการปฏิบัติเพื่อจัดการช้างในธุรกิจการท่องเที่ยว เช่น การทำสำมะโนประชากรช้างเลี้ยง ในด้านของจำนวน โครงสร้างของประชากร ความเกี่ยวโยงกันทางพันธุกรรม ประวัติการเลี้ยงดู การใช้งาน ประวัติการสืบพันธุ์และการให้ลูก ฯลฯ การตรวจสอบตัวรูปพรรณของช้าง โดยทำการฝังไมโครชิปในช้าง เพื่อระบุหมายเลขประจำตัวของช้าง เก็บตัวอย่างเลือด อุจจาระ ขน ฯลฯ เพื่อตรวจสอบสุขภาพ รวมถึงกำหนด แผนทางพันธุกรรม วางแผนการผสมพันธุ์และ การปรับปรุงสายพันธุ์ของในปางช้าง

4.4.2.2 ควรมีสัตวแพทย์ที่มีความรู้และความสามารถเกี่ยวกับช้าง เป็นที่ปรึกษาและให้บริการดูแลสุขภาพช้าง

4.4.2.3 ควรจัดกิจกรรมที่ทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวชมแล้ว ได้เห็นกิจกรรมประจำวันและวิถีชีวิตของคนกับช้างตั้งแต่เช้าจรดค่ำ เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่ได้เข้ามาเที่ยวชมเกิดความรู้สึกประทับใจและรู้สึกเต็มอิ่มกับการได้เข้าสัมผัส จนอยากเข้ามาเที่ยวชมในครั้งต่อไป

4.4.3 ข้อเสนอแนะเพื่อดำเนินการวิจัยต่อไป

4.4.3.1 ศึกษาการปลูกป่าเพื่อเป็นที่อยู่และแหล่งอาหารช้าง

4.4.3.2 ศึกษาพัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นเมืองเพื่อเป็นของที่ระลึกสำหรับจำหน่ายในแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง

4.4.3.3 ศึกษากลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง

4.4.3.4 การศึกษาแนวทางการปฏิบัติเพื่อจัดการช้างในธุรกิจการท่องเที่ยว

4.5 สรุป

จากผลการศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ โดยการสำรวจเชิงลึกเกี่ยวกับที่อยู่ ที่มา และจำนวนเชือกของช้างพบว่า มีช้างอยู่ที่ อ.เซว้า และอ.เมือง จ.ชัยภูมิ จำนวน 6 เชือก อ.จอมพระ อ.เขวาสินรินทร์ อ.เมือง อ.ชุมพลบุรี และอ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ จำนวน 84 เชือก อ.สตึก และอ.เมือง จ.บุรีรัมย์ จำนวน 84 เชือก รวมพบช้างในอีสานใต้ทั้งสิ้น 175 เชือก ส่วนใหญ่จะประสบปัญหาเรื่องการไม่มีพื้นที่เลี้ยงช้าง เนื่องจากป่าไม้ถูกทำลาย ป่าไม้ที่มีบางส่วนก็เป็นพื้นที่ส่วนบุคคล จึงเป็นสาเหตุให้มีอาหารช้างไม่เพียงพอ ทำให้ออกเร่ร่อนตามเมือง บ้างก็ออกรับงานแสดงตามปางช้างต่างๆ แต่อย่างไรก็ตามโอกาสในการพัฒนาพื้นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวก็มีจุดแข็งในด้านของความโดดเด่นของวิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และจากการสอบถามประชาชนในพื้นที่ เจ้าหน้าที่แหล่งท่องเที่ยว ความเป็นอยู่ของช้าง มัคคุเทศก์เชิงบวกต่อการพัฒนาแหล่ง

ท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ซึ่งกล่าวว่าทำให้เกิดการพัฒนาด้านสาธารณูปโภคโครงสร้างพื้นฐาน ฐานะทางเศรษฐกิจ และการเกิดอาชีพที่หลากหลายจากการมีแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนตนเอง โดยตรงเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอได้แนวทางการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ 3 แนวทาง คือ แนวทางการพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยว แนวทางการพัฒนาตลาดท่องเที่ยว และแนวทางการพัฒนาด้านความพร้อมทางการท่องเที่ยว

ในส่วนของการพัฒนาและจัดการ การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ในอีสานใต้สู่ความยั่งยืน โดยเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน มียุทธศาสตร์พึ่งพาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งนั้น พบว่าในภาคอีสานตอนใต้มีสายสัมพันธ์อย่าง เหนียวแน่นกับสาธารณรัฐกัมพูชาประชาธิปไตย โดยแสดงให้เห็นได้จากเส้นทางสัญจรทางบกที่เชื่อมโยงระหว่างกัน ดังนั้นจึงนำเสนอรูปแบบการท่องเที่ยวโดยใช้เส้นทางที่เชื่อมโยงกับ สาธารณรัฐกัมพูชาประชาธิปไตยกับภาคอีสานใต้ของประเทศไทย 3 รูปแบบคือ รูปแบบที่แรก การเดินทางท่องเที่ยวตามเส้นทางสัญจรโบราณของชาวเขมร ซึ่งในสมัยโบราณพาหนะที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นสัตว์ ได้แก่ วัว ม้า และช้าง รูปแบบที่สอง การเดินทางท่องเที่ยวตามรอยการโจรกรรมโบราณวัตถุเขมร ซึ่งเป็นการจำลองเส้นทาง商旅โบราณวัตถุเขมร ออกนอกประเทศ ดังที่ทราบภาคอีสานใต้ของประเทศไทยถือว่าเป็นเส้นทางหนึ่งที่นักโจรกรรมนิยม ลักลอบขโมยโบราณวัตถุผ่านทางมา และรูปแบบที่สาม การเดินทางท่องเที่ยวตามเส้นทางจาริกแสวงบุญ ซึ่งปรากฏศาสนสถานที่มีรูปแบบทางศิลปกรรมลักษณะเหมือนกัน หรือใกล้เคียงกัน ระหว่างศาสนสถานในภาคอีสานใต้ของประเทศไทยกับศาสนสถานในสาธารณรัฐกัมพูชา

บทที่ 5 บทสรุป

5.1 บทนำ

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ในบทนี้ ประกอบด้วย ภูมิหลัง ความเป็นมา และข้อเสนอแนะงานวิจัยครั้งต่อไป

5.2 ภูมิหลัง ความเป็นมา

5.2.1 หลักการและเหตุผล

การท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์ที่ต้องพัฒนาในอีสานใต้ เนื่องมาจากในพื้นที่ดังกล่าวมีประวัติความเป็นมาที่ผูกพันกับช้างตั้งแต่ประมาณปลายศตวรรษที่ 18-20 หมู่บ้านที่มีวิถีชีวิตในการคล้องช้างป่า ผูกช้างและเลี้ยงช้างในอีสานใต้ ได้แก่ จ.สุรินทร์ ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ อุบลราชธานี และจ.นครราชสีมาเป็นบางส่วน สาเหตุที่พบการกระจายตัวของชุมชนอยู่ในจังหวัดต่างๆ ก็เนื่องมาจากนิสัยชอบย้ายถิ่นฐานจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง เมื่อลูกหลานในครอบครัวเติบโต ก็จะแยกย้ายออกจากหมู่บ้านไปหาที่อยู่ใหม่ใกล้หมู่บ้านเก่า ด้วยเหตุนี้ในอีสานใต้จึงพบหมู่บ้านที่มีการเลี้ยงช้าง ได้แก่ จ.บุรีรัมย์พบที่ อ.สตึก อ.ลำปลายมาศ จ.สุรินทร์พบที่ อ.ท่าตูม อ.เขวาสินรินทร์ อ.เมือง อ.ชุมพลบุรี และที่จ.ชัยภูมิพบที่ อ.บ้านเขว้า อ.เมือง เป็นต้น แต่พบช้างและความรู้ช้างอยู่ในพื้นที่ น้อยมาก ดังนั้นเพื่อเป็นการช่วยช้างและครอบครัวช้างให้ได้กลับบ้านเกิดอันนำไปสู่การแก้ปัญหาช้างเร่ร่อนตามเมืองใหญ่ รวมทั้งเป็นการส่งเสริมให้เกิดการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม รูปแบบการดำเนินชีวิตของคนในชุมชนกับช้างในอีสานใต้ และเสนอทางเลือกใหม่ให้กับนักท่องเที่ยว ทั้งยังเป็นการขานรับนโยบายการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาล ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบว่าแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างที่ใดบ้าง มีจุดอ่อน จุดแข็ง และอุปสรรคในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างอย่างไร ตลอดจนหาแนวทางในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง ในอีสานใต้ โดยใช้ขอบเขตของการวิจัยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ทั้งหมด 6 จังหวัด ประกอบด้วย นครราชสีมา บุรีรัมย์ ชัยภูมิ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี จากนั้นทำการคัดเลือกพื้นที่ใน 6 จังหวัดดังกล่าวมาช้างต้นที่พบการเลี้ยงช้าง วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับช้าง และการท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง ครอบคลุมรายละเอียดด้านต่างๆ ขององค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านช้าง คือ 1) สภาพกายภาพและข้อมูลทั่วไปของพื้นที่ 2) ทรัพยากร ท่องเที่ยวในด้านธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม 3) ตลาดการท่องเที่ยว ได้แก่ นักท่องเที่ยว ที่มาของ นักท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้เดินทาง กิจกรรมการเข้ามา ฤดูกาล ทัศนคติ และความต้องการ 4) ความพร้อมทางการท่องเที่ยว ประกอบด้วย โครงสร้างพื้นฐาน การบริการ

ข้อมูลข่าวสาร สถานที่หรือสิ่งแวดล้อม และ5) การเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว

5.2.2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้การศึกษาแนวความคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นกรอบและแนวทางการศึกษาในประเด็นต่างๆ ดังนี้

5.2.2.1 ช้างในประเทศไทยอยู่ในตระกูล Indian Elephant หรือ Asian Elephant มีถิ่นกำเนิดและที่อยู่อาศัย ในป่าโปร่งชื้นที่มีน้ำและอาหารอุดมสมบูรณ์ทุกจังหวัด โดยกระจายตัวอยู่ทางด้านเหนือ ด้านตะวันตก ด้านใต้และเขตติดต่อกับประเทศพม่า ในประเทศไทยมีการแบ่งแยกช้างตามสถานะและความเป็นอยู่ ที่แตกต่างกันออกเป็น 2 ประเภท คือ ช้างป่า และช้างเลี้ยง (บริษัท ทิม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด, 2543:7) ซึ่งช้างที่นำมาใช้ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นช้างเลี้ยง โดยอยู่ภายใต้การควบคุมและดูแลของกระทรวงมหาดไทย เพราะตามพระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พ.ศ. 2482 (กองทุนสัตว์ป่าโลก, 2543:24) ลักษณะการใช้งานช้างเลี้ยงเนื่องจากรัฐบาลออกพระราชกำหนดยกเลิกสัมปทานไม้ป่าบกในปีพ.ศ. 2532 โดยไม่มีมาตรการรองรับช้างทำให้เจ้าของช้างส่วนใหญ่ที่เคยทำงานในอุตสาหกรรมป่าไม้ต้องหาอาชีพใหม่เพื่อหารายได้ซึ่งในปัจจุบัน มีการใช้งานช้างเลี้ยงในประเทศไทย แบ่งออกได้เป็น 6 กลุ่มคือ 1) ช้างทำไม้มีผิดกฎหมาย 2) ช้างในธุรกิจท่องเที่ยว 3) ช้างแสดงละครเร่ 4) ช้างเร่ร่อนในเมืองใหญ่ 5) ลูกช้างเล็กตามโรงแรมและรีสอร์ท และ6) ช้างในสวนสัตว์ ส่วนพื้นที่เลี้ยงช้างในอีสานใต้ นั้นพบที่ จ.ชัยภูมิ ในพื้นที่ อ.บ้านเขว้า อ.เมือง จ.สุรินทร์ ในพื้นที่ อ.ท่าตูม อ.เขวาสินรินทร์ อ.ชุมพลบุรี อ.เมือง และที่ จ.บุรีรัมย์ ในพื้นที่ อ.สตึก และอ.ลำปลายมาศ

5.2.2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมนั้น ได้ศึกษาจากแนวคิดของนักวิชาการ เช่น สันติ เอื้อจงประสิทธิ์ ไร่ไพพรรณ แก้วสุริยะ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา พงศธร เกษสำลี Swarbrooke Inskip สามารถสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมเป็นการเดินทางที่ได้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ความรู้ ความเข้าใจและได้สัมผัสกับรูปแบบของการดำเนินชีวิตที่มีเอกลักษณ์เฉพาะทางด้านสภาพสังคม ประเพณี ทัศนคติ ศิลปะ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี สมบัติทางวัฒนธรรม (2541:31) และInskip (1991:80) ได้กล่าวว่า รูปแบบของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ แหล่งโบราณคดี ประวัติศาสตร์ ประเพณีและวิถีชีวิตพื้นบ้าน ศิลปะ ทัศนกรรม เทศกาลต่างๆ

5.2.2.3 แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว ได้ศึกษาจากแนวคิดของนักวิชาการ เช่น วรรณภา วงศ์วานิช ชูสิทธิ์ ชูชาติ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา Swarbrooke Mill and Morrison และMcIntosh, Ritchies and Goelner สรุปได้ว่า องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวต้องประกอบด้วย 1) สภาพกายภาพและข้อมูลทั่วไปของพื้นที่ ได้แก่ ที่ตั้ง เขตการปกครอง สภาพภูมิศาสตร์ 2) ทรัพยากรท่องเที่ยวในด้านธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม 3) ตลาดการท่องเที่ยว ได้แก่ นักท่องเที่ยว ที่มาของนักท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้เดินทาง กิจกรรมการเข้ามา ฤดูกาล ทัศนคติและความต้องการ 4) ความพร้อมทางการท่องเที่ยว ประกอบด้วย โครงสร้างพื้นฐาน การบริการ ข้อมูลข่าวสาร สถานที่/สิ่งแวดล้อม 5) การเข้าถึง ได้แก่ ระบบเส้นทางคมนาคมขนส่ง ความสะดวก

ในการเข้าถึง

5.2.2.4 แนวความคิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ได้ศึกษาจากแนวคิดของนักวิชาการ เช่น บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา มานัส สุวรรณ นิคม จารุมณี สรุปได้ว่า การพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อให้ประสบผลสำเร็จต้องประกอบด้วย ความสามารถในการให้บริการของผู้ท่องเที่ยว ความสะดวกในการเดินทาง การเข้าถึง และความสามารถที่จะรับได้ของพื้นที่ ชื่อเสียงของสถานที่ที่กระจายไปสู่โลกภายนอก มานพ พงศทัต กล่าวว่าการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวออกเป็น 5 ขั้นตอน 1) การรวบรวมข้อมูล ที่เกี่ยวข้องและการสำรวจภาคสนาม ได้แก่ สภาพกายภาพและ ข้อมูลทั่วไปของพื้นที่ ทรัพยากรท่องเที่ยว ตลาดการท่องเที่ยว ความพร้อมทาง การท่องเที่ยว 2) การวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจะนำไปสู่ค่าคอบหรือ ภาพรวมของพื้นที่ในแต่ละหมวดว่าเป็นอย่างไร 3) การกำหนดประเด็นปัญหา 4) การกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ เป้าหมาย 5) การกำหนดแผนงาน หรือโครงการพัฒนา การท่องเที่ยว

5.2.2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวขึ้น ประชาชนในชุมชนยินดีให้ใช้ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ด้วยเหตุผลคือต้องการให้ชุมชน มีเศรษฐกิจดีขึ้น นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศต้องการได้มีโอกาสสัมผัสกับธรรมชาติ ความ อุดมสมบูรณ์ของพืช พืชหายาก ได้มีโอกาสเห็นสัตว์ป่า ได้เห็นสภาพพื้นที่ที่แปลกๆ ได้ชื่นชมกับ ภูมิทัศน์ที่งดงาม มีสิ่งอำนวยความสะดวกและสะอาด มีความปลอดภัย และการเดินทางสะดวก และพบว่าการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นกำลังได้รับความนิยมจากชาวไทย และชาวต่างชาติ โดยเฉพาะในกลุ่ม ที่ต้องการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตและความงดงาม ในศิลปวัฒนธรรมไทย สำหรับปัญหาของการดำเนินการท่องเที่ยวที่ผ่านมามีปัญหา ในด้าน ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ด้านความปลอดภัย ของนักท่องเที่ยว ด้านการขาดแคลนงบประมาณ ด้านบุคลากรในอุตสาหกรรมบริการ ด้านการบริหารจัดการในชุมชน ด้านการเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิต วัฒนธรรมประเพณี ในส่วนของ แนวทางการพัฒนานั้น ได้เสนอแนะแนวทาง คือ ประการแรก การพัฒนาโครงสร้างด้านวิชาการและ บริการ ประการที่สองการพัฒนามัคคุเทศก์ ประการที่สามการพัฒนาตลาด ประการที่สี่ การพัฒนาและ ปรับปรุงพื้นที่ และประการที่ห้าการพัฒนาโครงสร้าง ระบบพื้นฐาน และจากการศึกษาศักยภาพ และปัจจัยใน จ.สุรินทร์เพื่อส่งเสริมโครงการโลกใหม่ของช้างอย่างยั่งยืน พบว่า นโยบายของ จ.สุรินทร์ ต้องการบูรณาการหมู่บ้านช้างให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว แต่เฉพาะหมู่บ้านช้างเพียงอย่างเดียว นั้น ไม่สามารถพัฒนาขึ้นมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวแบบยั่งยืนได้ เพราะว่าไม่มีศักยภาพและปัจจัยเพียงพอ ในการชักจูงใจนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวอย่างถาวรได้ ดังนั้นต้องศึกษาบริบทของชุมชน เพื่อที่จะเชื่อมโยง ค่อยๆ ในปัจจัยเกื้อหนุนที่จะ โน้มน้าวให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจมาท่องเที่ยว ได้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

5.2.3 ระเบียบและวิธีการดำเนินการวิจัย

5.2.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

(1) ข้อมูลพื้นฐานของพื้นที่หมู่บ้านข้างในอีสานใต้

ประชากร คือ พื้นที่พบการเลี้ยงช้างซึ่งมี 3 จังหวัด 9 อำเภอ ในอีสานใต้ ได้แก่ 1) จ.ชัยภูมิ ใน อ.บ้านเขว้า อ.เมือง 2) จ.สุรินทร์ ใน อ.จอมพระ อ.เขวาสินรินทร์ อ.ท่าตูม อ.เมือง อ.ชุมพลบุรี และ 3) จ.บุรีรัมย์ อ.สตึก อ.ลำปลายมาศ

กลุ่มตัวอย่าง คือ พื้นที่พบการเลี้ยงช้างซึ่งมี 3 จังหวัด 9 อำเภอ ในอีสานใต้ ได้แก่ 1) จ.ชัยภูมิ ใน อ.บ้านเขว้า อ.เมือง 2) จ.สุรินทร์ ใน อ.จอมพระ อ.เขวาสินรินทร์ อ.ท่าตูม อ.เมือง อ.ชุมพลบุรี และ 3) จ.บุรีรัมย์ อ.สตึก อ.ลำปลายมาศ ทำการศึกษาจากประชากร โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

(2) ความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในอีสานใต้ และความคิดเห็นที่มีต่อผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในอีสานใต้ จากการศึกษาพบว่า ศูนย์คชศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ พื้นที่เดียวที่มีความพร้อมของการเป็นแหล่งท่องเที่ยว ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกพื้นที่ดังกล่าวมาทำการศึกษา

ประชากร คือนักท่องเที่ยว บริษัทนำเที่ยว ประชาชนในพื้นที่ ความรู้ช้าง และเจ้าหน้าที่ของแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จำแนกได้ดังนี้คือ

นักท่องเที่ยว โดยพิจารณาจากผู้ที่มาเที่ยวหมู่บ้านข้าง ทั้งชาวไทย และต่างชาติ ซึ่งในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้พบที่ศูนย์คชศึกษา จังหวัดสุรินทร์เพียงที่เดียว ทำการศึกษาจากประชากรด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยหน่วยที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือจำนวนนักท่องเที่ยวต่อปี ซึ่งมีนักท่องเที่ยวชาวไทยในปี พ.ศ. 2549 จำนวน 85,945 คนต่อปี และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในปี พ.ศ. 2549 จำนวน 4,589 คนต่อปี ใช้สูตรของยามานะ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน ได้แบบสอบถาม คืนมาจำนวน 380 คน คิดเป็นร้อยละ 95

บริษัทนำเที่ยว เลือกศึกษาจากประชากรโดยการสุ่ม ตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) พิจารณาจากบริษัทนำเที่ยวที่มีการนำเที่ยวหมู่บ้านข้าง เนื่องจากเป็นช่วงเวลา ที่ดำเนินการวิจัยเป็นช่วงที่มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวบ่อย ประกอบกับในช่วงเวลา ดังกล่าว ไม่ตรงกับวันหยุดยาว จึงไม่พบบริษัทนำเที่ยวพานักท่องเที่ยวมาเที่ยวชม แต่อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของศูนย์คชศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ ทราบว่ามีบริษัทนำเที่ยวพานักท่องเที่ยวมาแต่ทางศูนย์ไม่ได้บันทึกรายละเอียดของบริษัทไว้

ประชาชนในพื้นที่เลือกศึกษาจากประชากร โดยสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ประกอบไปด้วยประชากรของหมู่บ้าน ในเขตปกครองของกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ โดยพิจารณาจากพื้นที่ที่มีสถานที่ท่องเที่ยวหมู่บ้านข้าง ในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้

พบที่ศูนย์การศึกษา จ. สุรินทร์เพียงที่เดียว รวมจำนวนประชากรในพื้นที่ ที่มีการเลี้ยงช้างในเขต จังหวัดสุรินทร์ 101,298 คน ใช้สูตรของยามานะ ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 90 ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 100 คน ได้แบบสอบถามคืนมาจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 95

เจ้าหน้าที่เลือกศึกษาจากประชากร โดยการสุ่มตัวอย่าง แบบเจาะจง (Purposive Sampling) ด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและสอบถาม พิจารณาจากบุคคล ที่หน้าที่เกี่ยวข้องกับจัดการท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างมีจำนวน 3 คน

5.2.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

(1) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 4 แบบดังนี้

แบบที่ 1 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อให้ได้ รายละเอียดของที่มา ที่อยู่ และจำนวนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ โดยแบ่งแบบ สัมภาษณ์ออกเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ ตอนที่ 2 สภาพสังคม สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ ตอนที่ 3 ตำนานความเชื่อ วรรณกรรมท้องถิ่น และตอนที่ 4 ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะและแผนที่ตั้งของ หมู่บ้าน ใช้ตอบคำถามการวิจัยข้อที่ 1

แบบที่ 2 แบบสำรวจข้อมูลพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยว ที่ผู้วิจัยสร้างเองจาก การศึกษาแนวคิดทางการท่องเที่ยวจากนักวิชาการ ทุกส่วนใช้คำถามแบบเลือกตอบ (Check list) เพื่อให้ทราบว่าการสำรวจในแต่ละพื้นที่มีหรือไม่มีข้อมูลพื้นฐานในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว ซึ่ง ครอบคลุมองค์ประกอบของการท่องเที่ยว เพื่อตอบคำถามการวิจัยข้อที่ 2 และข้อที่ 3

แบบที่ 3 แบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว และส่วนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยว ทั้ง 2 ส่วนนี้เป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) และคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended) สำหรับส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อแหล่ง ท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างและข้อเสนอแนะ คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวในหมู่บ้านช้าง มีลักษณะเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เพื่อตอบคำถามการวิจัยข้อที่ 3

แบบที่ 4 แบบสอบถามสำหรับบริษัทนำเที่ยวผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป และส่วนที่ 2 การดำเนินธุรกิจ ทั้ง 2 ส่วนนี้เป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) และคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended) สำหรับส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านช้างและข้อเสนอแนะ คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างมีลักษณะ เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เพื่อตอบคำถามการวิจัยข้อที่ 3

แบบที่ 5 แบบสอบถามสำหรับประชาชนในพื้นที่ เจ้าหน้าที่ ความรู้ช้าง ผู้วิจัยแบ่งออก เป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านช้างและข้อเสนอแนะ คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อผลกระทบของการพัฒนา แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง มีลักษณะเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เพื่อตอบคำถามการวิจัยข้อที่ 3

5.2.3.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้ง 4 แบบ เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหา การสื่อความหมายและให้ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยจัดทำหนังสือขอความร่วมมือในการพิจารณา ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ไปยังผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน การเลือก ผู้ทรงคุณวุฒิมีคุณสมบัติ ดังนี้คือ นักวิชาการที่มีประสบการณ์การสอนในระดับอุดมศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 ท่าน และผู้ประกอบการบริษัทนำเที่ยวที่มีประสบการณ์นำเที่ยวไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 ท่าน

5.2.3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

(1) ข้อมูลที่เป็นข้อความลักษณะปลายเปิดและแบบสัมภาษณ์ ใช้การ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) แล้วเขียนรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการ เขียนเชิงพรรณนา

(2) ข้อมูลที่มีลักษณะเป็นปลายปิด ลักษณะเป็นคำถามแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ บนเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (SPSS/PC+, Statistical Package for the Social Sciences/ Personal Computer) ในการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.2.4 สรุปผลการศึกษา ผู้วิจัยนำเสนอโดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ตามคำถามการวิจัย ดังนี้คือ

5.2.4.1 แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้มีอยู่ที่ใดบ้าง เพื่อให้ทราบที่มา ที่อยู่ และจำนวนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ได้ ดังนี้

(1) ที่มาของหมู่บ้านข้างในอีสานใต้นั้น เริ่มประมาณปลายศตวรรษที่ 18-20 จากหลักฐานมีการยืนยันอย่างเด่นชัดว่า ชาวภูยกหรือส่วย มีถิ่นภูมิลำเนาเดิมอยู่ทางตอนใต้ของ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และทางตะวันออกเฉียงเหนือของสาธารณรัฐกัมพูชา ประชาธิปไตยในปัจจุบัน แต่เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและเกิดสงครามหลายครั้ง จึงทำให้อาณาจักรที่มีชาวภูยกหรือส่วย อาศัยอยู่ลุ่มสลาย ตั้งแต่นั้นมาประชากรชาวภูยกหรือส่วย ก็ได้อพยพข้ามแม่น้ำโขงที่มาตั้งหลักแหล่งอยู่ ทางตอนใต้ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ของประเทศไทย โดยเริ่มอพยพตั้งแต่ที่ อ.โขงเจียม จ.อุบลราชธานี จากนั้นอพยพเข้ามาทาง อ.ขุขันธ์ จ.ศรีสะเกษ แล้วมาสิ้นสุดที่ จ.สุรินทร์ (ศรีไพร พริ่งเพระ, 2547) ชาวภูยกหรือส่วยเหล่านี้เองคือ บรรพบุรุษของชาวไทย-กวย ในประเทศไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดวิธีการเลี้ยงช้างมายังลูกหลานในปัจจุบัน ซึ่งจะตั้งถิ่นฐานอยู่อย่างหนาแน่นในบริเวณ จ.สุรินทร์ ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ อุบลราชธานี และ จ.นครราชสีมาเป็นบางส่วน สาเหตุของการกระจายตัวของชุมชนกวยในจังหวัดต่างๆ ก็เนื่องมาจาก นิสัยชอบย้ายถิ่นฐานจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง เมื่อลูกหลานในครอบครัวเติบโต ก็จะแยกย้ายออกจาก หมู่บ้านไปหาที่อยู่ใหม่ใกล้หมู่บ้านเก่า ในบริเวณว่างที่ยังไม่มีใครยึดครอง ด้วยเหตุนี้ในอีสานใต้จึงพบ หมู่บ้านข้างใน จ.บุรีรัมย์พบที่ ต.สตึก ต.นิคม ต.หนองใหญ่ ต.ท่าม่วง และต.หนองคู จ.สุรินทร์ พบที่ ต.เมืองสิงห์ ต.กระโพ ต.ศรีณรงค์ ต.เขวาสินรินทร์ ต.แกใหญ่ ต.โนนเมือง และที่จ.ชัยภูมิพบที่ ต.ตลาดแร้ง ต.บ้านค่าย

(2) พบที่อยู่ของหมู่บ้านข้างในอีสานใต้ที่ จ.ชัยภูมิพบข้างที่ อ.บ้านเขว้า จำนวน 2 เชือก และอ.เมือง จำนวน 4 เชือก รวมพบข้างที่ จ.ชัยภูมิทั้งสิ้นจำนวน 6 เชือก จ.สุรินทร์ พบข้างที่ อ.จอมพระ จำนวน 7 เชือก อ.เขวาสินรินทร์ จำนวน 18 เชือก อ.ท่าตูม จำนวน 46 เชือก อ.เมือง จำนวน 11 เชือก อ.ชุมพลบุรี จำนวน 2 เชือก รวมพบข้างที่ จ.สุรินทร์ทั้งสิ้นจำนวน 84 เชือก และ จ.บุรีรัมย์ พบข้างที่ อ.สตึก จำนวน 82 เชือก และอ.ลำปลายมาศ จำนวน 2 เชือก รวมพบข้างที่ จ.บุรีรัมย์ ทั้งสิ้นจำนวน 84 เชือก รวมพบข้างในอีสานใต้ทั้งสิ้น 175 เชือก

(3) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในอีสานใต้ที่พบมีจำนวน 1 แหล่งคือ หมู่บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ ผู้วิจัยประเมินจากองค์ประกอบของการท่องเที่ยว ดังนี้คือ ทรัพยากรท่องเที่ยวด้านธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ตลาดการท่องเที่ยว ความพร้อมทางการท่องเที่ยว และการเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว

5.2.4.2 คำถามการวิจัยข้อที่ 2 การพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในอีสานใต้มีจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรคเป็นอย่างไร สรุปได้ว่าการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในอีสานใต้ จากผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่จะประสบปัญหาเรื่องการไม่มีพื้นที่เลี้ยงช้าง เนื่องจากป่าไม้ถูกทำลาย ป่าไม้ที่มีบางส่วนก็เป็นพื้นที่ป่าส่วนบุคคล จึงเป็นสาเหตุให้มีอาหารช้างไม่เพียงพอทำให้ช้างออกเร่รอนตามเมือง บางก็ออกวิ่งงานแสดงตามปางช้างต่างๆ แต่อย่างไรก็ตาม โอกาสในการพัฒนาพื้นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวก็มีจุดแข็งในด้านของความโดดเด่นของวิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

5.2.4.3 คำถามการวิจัยข้อ 3 แนวทางพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในอีสานใต้ควรเป็นอย่างไร ผู้วิจัยขอเสนอแนวทางการพัฒนาหมู่บ้านที่พบการเลี้ยงช้างในกลุ่มจังหวัด อีสานใต้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ดังนี้

(1) แนวทางการพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในอีสานใต้

ด้านธรรมชาติ จากการศึกษาข้างต้นพบว่า พื้นที่ป่าไม้ลดน้อยลง จากเดิมป่าบางแห่งเป็นป่าส่วนบุคคล และมีการปลูกยูคาลิปตัสมาก จึงทำให้ประสบปัญหา การขาดแคลนที่เลี้ยงช้าง ฉะนั้นจึงควรส่งเสริมให้มีการปลูกป่า รักษาแหล่งน้ำ เพื่อรักษาสภาพพื้นที่ ให้ช้างได้มีอาหารและที่อยู่ตามธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาความเหมาะสมโครงการสร้างโลกใหม่ให้ช้างไทยของบริษัท ทิม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด (2543:4-9) ที่เสนอให้มีการฟื้นฟูสภาพป่าหรือจัดสร้างสวนป่าให้ช้างเข้ามาหากินอาหารตามวิถีชีวิตธรรมชาติ โดยปลูกพืชยืนต้นแซมระหว่างต้นยูคาลิปตัสหรือชุดรีด่อนต้นยูคาลิปตัสแล้วปลูกพืชอาหารช้างทดแทน เช่น ต้นช่อย มะกอก มะเหลื่อม ถ่อน กระถินป่า ก้ามปู มะขามเทศ มะขามป้อม ไม้ ขณะเดียวกันให้ปลูกไม้พื้นล่างพื้นฟูดิน เช่น ไม้และหญ้า และปลูกพืชอายุสั้น เช่น กล้วย อ้อย ตระกูลแดง หญ้าขน หญ้าลูซี่ หญ้ากินนีสีม่วง เพื่อเป็นอาหารช้างระหว่างรอต้นไม้ใหญ่แข็งแรง ดังนั้นเมื่อมีการฟื้นฟูสภาพป่าหรือจัดสร้างสวนป่าให้ช้างแล้ว จึงเป็นการช่วยลดภาระการเลี้ยงช้างให้กับผู้เลี้ยง

ข้างหรือควาญข้างเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทองใบ ศรีสมบัติ (2535:บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า วิธีการเลี้ยงช้างในอดีตได้อาศัยป่าใกล้หมู่บ้าน ปลอยข้างไปหากินเองตามธรรมชาติ เมื่อต้องการใช้งานจึงไปตามข้างของตนเองกลับมา การที่ข้างได้อาศัยอยู่เป็นโขลงจึงมีการผสมพันธุ์กันตามธรรมชาติทำให้ประชากรข้างเพิ่มขึ้น เมื่อข้างมีอาหารอุดมสมบูรณ์การเลี้ยงข้างลดลงจึงทำให้สามารถแก้ปัญหาข้างเร่ร่อนได้ และการที่ข้างอยู่ในพื้นที่ที่มากนับเป็นทรัพยากรท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวสนใจเข้ามาเที่ยวได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประทีป นवलเจริญ (2548:บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศมีเหตุผลในการท่องเที่ยวที่เหมือนกัน คือได้มีโอกาสสัมผัสกับธรรมชาติที่คนส่วนใหญ่ไม่เคยพบเห็นความอุดมสมบูรณ์ของพืช พืชหายาก ได้มีโอกาสเห็นสัตว์ป่า ได้เห็นสภาพพื้นที่ที่แปลกๆ ได้ชื่นชมกับภูมิทัศน์ที่งดงาม กปอกรกับนิคม จารุมณี (2536:68) กล่าวถึงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวว่า การที่จะสร้างหรือพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นพื้นที่ที่ไม่น่าสนใจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้นั้น จะต้องคำนึงถึงจุดสำคัญในด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ

ด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม พิพิธภัณฑสถานซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูล แฝงแพร่ความรู้ ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของช้าง ชีววิทยาและธรรมชาติวิทยาของช้าง ตลอดจนประวัติความเป็นมาของชุมชนที่มีความเกี่ยวข้องกับช้าง วิถีชีวิตขนบธรรมเนียม ประเพณีท้องถิ่น เพื่อเป็นการสร้างจิตสำนึกและตระหนักถึงความสำคัญของช้าง เพื่อเป็นแหล่งความรู้ จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นประชาชนในพื้นที่ ควาญข้างเจ้าหน้าที่ของแหล่งท่องเที่ยวพบว่าการเกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต การทำให้ภาษาท้องถิ่นลดความสำคัญลง ประชาชนในท้องถิ่นใช้ภาษาอื่นติดต่อสัมพันธ์กัน และการขาดผู้นำเที่ยวทำให้นักท่องเที่ยวไม่ซึมซับคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับน้อย แสดงให้เห็นได้ว่าวิถีชีวิตในชุมชนยังไม่มีมีการเปลี่ยนแปลงมากนักนับเป็นจุดแข็งของพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของทองใบ ศรีสมบัติ (2535:บทคัดย่อ) ที่พบว่า สภาพทางสังคมที่มีการเลี้ยงช้างเป็นสภาพสังคมที่มีความเป็นเอกภาพสูง เคารพเชื่อฟังผู้อาวุโส มีความเคร่งครัดในประเพณีวัฒนธรรม จากที่กล่าวมาข้างต้น การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในอีสานใต้ จึงควรนำเสนอให้ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อก่อให้เกิดความภูมิใจให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น และก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยว กปอกรกับ นิธิดล วงศ์ศิริกุล และศีกฤทธิ ขาวละมัย (สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2550) ได้ให้ทัศนะตรงกันว่า การที่จะพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างนั้น เป็นเรื่องค่อนข้างยากเพราะในอีสานใต้มีแหล่งท่องเที่ยวลักษณะนี้เพียงที่เดียว ดังนั้นเพื่อให้สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยว ได้ต้องใช้วัฒนธรรมเป็นแกนหลัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของรศิกา อังกูรและคณะ (2549:บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า ควรนำภูมิปัญญาท้องถิ่นและความหลากหลายทางวัฒนธรรมมาเป็นแกนหลัก ในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว เช่น การแต่งกายให้ควาญข้างกับข้างในลักษณะชุดที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

(2) แนวทางการพัฒนาตลาดท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้าง

ในอีสานใต้ ควรกำหนดกลุ่มเป้าหมาย และ จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยว จัดทำรายการท่องเที่ยว โดยเน้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่าง แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างกับแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง จากงานวิจัยของประทีป ชุมพลและคณะ (2549:บทคัดย่อ) กล่าวว่า เฉพาะหมู่บ้านช้างเพียงอย่างเดียวไม่สามารถพัฒนาขึ้นมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวแบบยั่งยืนได้ เพราะไม่มีศักยภาพและปัจจัยเพียงพอในการชักจูงใจนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวอย่างถาวรได้ ซึ่งสอดคล้องกับ นิธิล วงศ์ศิริกุล (สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2550) กล่าวว่า แหล่งท่องเที่ยวไม่ควรมีจุดเด่นที่เดียวควรมีความเชื่อมโยง เพราะนักท่องเที่ยวมีเวลาจำกัด ดังนั้นจึงมีความต้องการจะไปที่ไหนที่หนึ่งที่สามารถดูได้หลายๆ อย่าง สอดรับกับบริษัท ทิม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด (2543:4-36) ได้กล่าวว่า รูปแบบการจัดการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างควรจัดร่วมกับพื้นที่ใกล้เคียง เช่น สวนป่าภูดินและดงสายทอใน จ.สุรินทร์ และโบราณสถานใน จ.บุรีรัมย์ ในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่รวมการท่องเที่ยวธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี วัฒนธรรม รวมถึงวิถีชีวิตของคนและช้าง และควรมีการจัดทำข้อมูลข่าวสารในรูปแบบต่างๆ เช่น คู่มือ แผ่นพับ ป้ายบอกทางให้กับชุมชนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่และนักท่องเที่ยว ให้เพียงพอต่อความต้องการ อีกทั้งควรปรับปรุงข้อมูลข่าวสารในอินเทอร์เน็ตให้ทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบัน ส่วนกิจกรรมการแสดงนั้นระหว่างแสดงของช้างควรมีเจ้าหน้าที่บรรยายภาษาอังกฤษร่วม เนื่องจากบางรายการต้องการความร่วมมือจากผู้เข้าชม เช่น การเชิญชวนให้บริจาคหรือเชิญชวนให้ซื้อผลิตภัณฑ์จากการแสดงช้าง

(3) แนวทางการพัฒนาด้านความพร้อมทางการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้

สถานที่หรือสภาพแวดล้อม ควรการจัดสภาพแวดล้อมภายนอกกรอบๆ ให้สอดคล้องกับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประทีป ชุมพล และคณะ (2549:171) ที่กล่าวว่า การปรับปรุงภูมิทัศน์ในเขตบริเวณศูนย์ศึกษา บ้านตากกลาง ต้องสอดคล้องกับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งสามพร มณีไมตรีจิต (อ้างถึงใน รุ่งรัตน์ หัตถกรรม, 2545:12) ได้กล่าวไว้ว่า ศิลปวัฒนธรรมที่เอกลักษณ์สามารถนำมาใช้ประโยชน์ และสามารถนำมาพัฒนาให้เป็นจุดสนใจในการท่องเที่ยวได้ และนิธิล วงศ์ศิริกุล (สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2550) ได้กล่าวว่า การที่จะพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างนี้ เป็นเรื่องค่อนข้างยากเพราะในอีสานใต้มีแหล่งท่องเที่ยวลักษณะนี้เพียงที่เดียว ดังนั้นเพื่อให้สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวได้ต้องใช้วัฒนธรรมเป็นตัวนำ นอกจากนั้นควรมีการปลูกหญ้าให้ดูเขียวข่มขึ้นกว่าเดิม พื้นที่โดยรอบควรจัดเป็นสวน ปลูกต้นไม้ให้สวยงามให้นักท่องเที่ยวสามารถนั่งพักหรือถ่ายรูประหว่างรอชมการแสดงช้างได้ ในส่วนของสถานที่นั่งชมควรสร้างให้มั่นคงแข็งแรงเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ควรเพิ่มอาคารที่พัก ร้านอาหารสำหรับนักท่องเที่ยว การที่จะทำให้อาณาเขตสภาพแวดล้อมมีความพร้อมทางการท่องเที่ยวได้นั้น สิ่งสำคัญคือต้องได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจากภาครัฐและเอกชน ซึ่งสอดคล้องกับสภาพปัจจุบันของศูนย์ศึกษา บ้านตากกลาง ต.ท่าตูม จ.สุรินทร์ ที่ขณะนี้ยังขาดความพร้อมด้านสถานที่ และสภาพแวดล้อมอยู่บางส่วน เนื่องมาจากการสนับสนุนด้านงบประมาณไม่ต่อเนื่อง (ราตรี จงใจงาม,

สัมภาษณ์, 13 มีนาคม 2550) แต่ขณะเดียวกัน ผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์ได้พาคณะเดินทางมาศึกษาดูงานที่ศูนย์ศึกษา เพื่อนำไปพัฒนาจัดตั้งแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างที่ อ.สตึก จ.บุรีรัมย์บ้าง ภาครัฐ งบประมาณ อุ่น ศาลางาม เดี่ยว ศาลางามและอารีรัตน์ บุญทอง (สัมภาษณ์, 13 มีนาคม 2550) ให้ทัศนะที่สอดคล้องกันว่า ควรจะนำงบประมาณมาช่วยกันพัฒนาที่เดียวให้มีความพร้อมที่โดดเด่นในทุกๆ ด้าน เช่น ที่พัก ร้านอาหาร อาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม โรงเรือน ฯลฯ เพื่อจะได้ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวมากขึ้นกว่าเดิม และยังสามารถส่งผลไปถึง จ.บุรีรัมย์ได้ด้วย ซึ่ง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์กับ ศูนย์ศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ มีระยะทางห่างกันเพียงแค่ม้าน้ำมูลกันเท่านั้น

ตัวอาคารและโรงเรือน ควรจัดให้สอดคล้องกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับช้าง เช่น ลานแสดงช้างควรจัดให้มีขนาดใหญ่ มีโรงเรือนสำหรับเป็นที่กำบังแดดให้บริเวณที่ช้างแสดง เนื่องจากสภาพอากาศของภาคตะวันตกเฉียงเหนือตอนใต้หรืออีสานใต้มีอากาศร้อนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในฤดูร้อนช่วงเดือนมีนาคม-เมษายน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบริษัท ทิม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด (2543:บทคัดย่อ) กล่าวว่าควรจัดวางแผนผังกำหนดพื้นที่สำหรับกิจกรรมต่างๆ ให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้ใช้กิจกรรม แต่ละประเภท อีกทั้งควรมีความเป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น มีความชัดเจนด้านศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน ดังที่สามพร มณีไมตรีจิต (อ้างถึงใน รุ่งรัตน์ หัตถกรรม, 2545:12) ได้กล่าวไว้ว่า ศิลปวัฒนธรรมที่เอกลักษณ์สามารถนำมาใช้ประโยชน์ และสามารถนำมาพัฒนาให้เป็นจุดสนใจในการท่องเที่ยวได้

สินค้าที่นำมาจำหน่าย ควรเน้นสินค้าพื้นเมืองเฉพาะในท้องถิ่นของตนเองหรือสินค้าที่แสดงอัตลักษณ์ของท้องถิ่น ที่นักท่องเที่ยวไม่สามารถหาซื้อได้จากแหล่งอื่น เพื่อเป็นการส่งเสริมสินค้าพื้นเมืองหรือสินค้าท้องถิ่นและเพื่อเป็นการดึงดูดให้นักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวอีก จึงจะ นำมาซึ่งการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ช่วยสร้างอาชีพ สร้างงาน และสร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่น ทำให้ไม่ต้องเข้าไปทำงานในเมือง ซึ่งวิสุทธิ ภิทยไญวานิชกะ และศีกฤทธิ์ ชาวละมัย (8 เมษายน 2550) มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ในปัจจุบันสินค้าที่จัดจำหน่ายตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ มีลักษณะเหมือนกันทุกประการ ขาดอัตลักษณ์ของท้องถิ่น ยกตัวอย่างเช่น การไปเที่ยวปราสาทหินพนมรุ้งก็สามารถพบสินค้าของที่ระลึกจากเชียงใหม่ พัทยา วางจำหน่ายอยู่ทั่วไป ทำให้นักท่องเที่ยวไม่จำเป็นต้องไปเที่ยวเชียงใหม่ พัทยา มาเที่ยวปราสาทพนมรุ้งที่เดียว แต่ก็สามารถซื้อของที่ระลึกจากเชียงใหม่ พัทยา ฝากญาติ เพื่อนฝูงได้ ดังนั้นจึงเป็นสาเหตุให้แหล่งนักท่องเที่ยวไม่เกิดความรู้สึกที่อยากจะกลับมาเที่ยวในสถานที่ดังกล่าวอีกครั้ง หรือแหล่งท่องเที่ยวแห่งนั้นนักท่องเที่ยวอาจไม่เข้าไปท่องเที่ยวเลยก็ได้

5.2.4.4 คำถามการวิจัยข้อที่ 4 ยุทธศาสตร์ที่พึ่งพาพึ่งพาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งการพัฒนาและจัดการ การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืนโดยเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านควรเป็นอย่างไร ในตอบคำถามการวิจัยในข้อนี้ ผู้วิจัยนำผลวิเคราะห์ข้อมูลจากคำถามการวิจัยทั้ง 3 ข้อมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ พบว่าในภาคอีสานตอนใต้มีสายสัมพันธ์อย่าง

เหนียวแน่นกับสาธารณรัฐกัมพูชาประชาธิปไตย โดยแสดงให้เห็นได้จากเส้นทางสัญจรทางบกที่เชื่อมโยงระหว่างกัน ดังนั้นจึงขอเสนอรูปแบบการท่องเที่ยวที่ใช้เส้นทางที่เชื่อมโยงกับสาธารณรัฐกัมพูชาประชาธิปไตยกับภาคอีสานใต้ของประเทศไทย ดังนี้

(1) การเดินทางท่องเที่ยวตามเส้นทางสัญจรโบราณของชาวเขมรซึ่งในสมัย โบราณพาหนะที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นสัตว์ ได้แก่ วัว ม้า และช้าง

(2) การเดินทางท่องเที่ยวตามรอยการโจรกรรมโบราณวัตถุเขมร ซึ่งเป็นการจำลองเส้นทาง商旅โบราณวัตถุเขมรออกนอกประเทศ ดังที่ทราบภาคอีสานใต้ของประเทศไทย ถือว่าเป็นเส้นทางหนึ่งที่นักโจรกรรมนิยมลักลอบขโมยโบราณวัตถุผ่านทางมา

(3) การเดินทางท่องเที่ยวตามเส้นทางจาริกแสวงบุญ ซึ่งปรากฏศาสนสถานที่มีรูปแบบทางศิลปกรรมลักษณะเหมือนกันหรือใกล้เคียงกันระหว่างศาสนสถานในภาคอีสานใต้ของประเทศไทยกับศาสนสถานในสาธารณรัฐกัมพูชา

5.3 ข้อเสนอแนะงานวิจัยครั้งต่อไป

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

5.3.1.1 ควรมีการสร้างภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวโดยจับประเด็นเอกลักษณ์ทางด้านศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิตความเป็นอยู่มาเป็นแกนหลักในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว

5.3.1.2 ควรมีฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพของบุคลากร เช่น ผู้จัดการปางช้าง ควบคู่กับความรู้เกี่ยวกับสุขภาพ ความเป็นอยู่ และวิถีชีวิตของช้าง

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

5.3.2.1 ควรมีแนวทางการปฏิบัติเพื่อจัดการช้างในธุรกิจการท่องเที่ยว เช่น การทำสำมะโนประชากรช้างเลี้ยง ในด้านของจำนวน โครงสร้างของประชากร ความเกี่ยวโยงกันทางพันธุกรรม ประวัติการเลี้ยงดู การใช้งาน ประวัติการสืบพันธุ์และการให้ลูก ฯลฯ การตรวจสอบตัวรูปพรรณของช้าง โดยทำการฝังไมโครชิปในช้าง เพื่อระบุหมายเลขประจำตัวของช้าง เก็บตัวอย่างเลือด อุจจาระ ชน ฯลฯ เพื่อตรวจสอบสุขภาพ รวมถึงกำหนด แผนทางพันธุกรรมวางแผนการผสมพันธุ์และ การปรับปรุงสายพันธุ์ของในปางช้าง

5.3.2.2 ควรมีสัตวแพทย์ที่มีความรู้ และความสามารถเกี่ยวกับช้าง เป็นที่ปรึกษาและให้บริการดูแลสุขภาพช้าง

5.3.2.3 ควรจัดกิจกรรมที่ทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวชมแล้ว ได้เห็นกิจวัตรประจำวันและวิถีชีวิตของคนกับช้างตั้งแต่เช้าจรดค่ำ เพื่อให้ นักท่องเที่ยวที่ได้เข้ามาเที่ยวชมเกิดความรู้สึกประทับใจและรู้สึกเต็มอิ่มกับการได้เข้าสัมผัส จนอยากเข้ามาเที่ยวชมในครั้งต่อไป

5.3.3 ข้อเสนอแนะเพื่อดำเนินการวิจัยต่อไป

5.3.3.1 ศึกษาการปลูกป่าเพื่อเป็นที่อยู่และแหล่งอาหารช้าง

5.3.3.2 ศึกษาพัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นเมืองเพื่อเป็นของที่ระลึกสำหรับจำหน่ายในแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง

5.3.3.3 ศึกษากลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง

5.3.3.4 การศึกษาแนวทางการปฏิบัติเพื่อจัดการช้างในธุรกิจการท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิตความเป็นอยู่มาเป็นแกนหลักในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว

5.4 สรุปภาพรวม

การท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์ที่ต้องพัฒนาในอีสานใต้ เนื่องจากในพื้นที่ดังกล่าวมีประวัติความเป็นมาที่ผูกพันกับช้างตั้งแต่ประมาณปลายศตวรรษที่ 18-20 หมู่บ้านที่มีวิถีชีวิตในการคล้องช้างป่า ฝึกช้างและเลี้ยงช้างในอีสานใต้ ได้แก่ จ.สุรินทร์ ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ อุบลราชธานี และจ.นครราชสีมาเป็นบางส่วน แต่ในปัจจุบันพบช้างและความรู้ช้างอยู่ในพื้นที่น้อยมาก เพราะพื้นที่ป่าถูกทำลาย ทำให้รัฐบาลออกพระราชกำหนดยกเลิกสัมปทานไม้ป่าบกในปีพ.ศ. 2532 โดยไม่มีมาตรการรองรับช้างทำให้เจ้าของช้างส่วนใหญ่ที่เคยทำงานในอุตสาหกรรมป่าไม้ต้องหาอาชีพใหม่เพื่อสร้างรายได้ ด้วยเหตุนี้จึงเกิดปัญหาเจ้าของช้าง ความรู้ช้าง ต้องพาช้างออกไปเร่ร่อนตามเมืองใหญ่ บ้างก็พาช้างไปอยู่ตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ดังนั้นเพื่อเป็นการช่วยช้างและครอบครัวช้างให้ได้กลับบ้านเกิด อันนำไปสู่การแก้ปัญหาช้างเร่ร่อนตามเมืองใหญ่ รวมทั้งเป็นการส่งเสริมให้เกิดการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม รูปแบบการดำเนินชีวิตของคนในชุมชนกับช้างในอีสานใต้ และเสนอทางเลือกใหม่ให้กับนักท่องเที่ยว ทั้งยังเป็นการขานรับนโยบายการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาล ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ โดยมีวัตถุประสงค์อยู่ 4 ประการ คือ ศึกษาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ศึกษาจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรคในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ศึกษาแนวทางการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ และศึกษายุทธศาสตร์ที่พึงพาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืน โดยเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน

วิธีการศึกษาครั้งนี้ใช้ขอบเขตของการวิจัยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ทั้งหมด 6 จังหวัด ประกอบด้วย นครราชสีมา บุรีรัมย์ ชัยภูมิ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี จากนั้นทำการคัดเลือกพื้นที่ใน 6 จังหวัดดังกล่าวมาข้างต้นที่พบการเลี้ยงช้าง วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับช้างและการท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง ครอบคลุมรายละเอียดด้านต่างๆ ขององค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง คือ 1) สภาพกายภาพและข้อมูลทั่วไปของพื้นที่ 2) ทรรศนะการท่องเที่ยวในด้านธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม 3) ตลาดการท่องเที่ยว ได้แก่ นักท่องเที่ยว ที่มาของนักท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้เดินทาง กิจกรรมการเข้ามา ฤดูกาล ทัศนคติ และความต้องการ 4) ความพร้อมทางการท่องเที่ยว ประกอบด้วย โครงสร้างพื้นฐาน การบริการ ข้อมูลข่าวสาร สถานที่หรือ

สิ่งแวดล้อม และ5) การเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเชิงลึกในการสำรวจที่อยู่ ที่มา และจำนวนเชื้อกของช้างในอีสานใต้ 6 จังหวัด และส่วนที่ 2 ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของอำเภอที่มีหมู่บ้านช้าง ซึ่งมีอยู่ 9 อำเภอ 3 จังหวัด และใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ จากกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนักท่องเที่ยว จำนวน 400 ชุด และบริษัทนำเที่ยว จำนวน 20 ชุด นอกจากนี้ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ จากกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นประชาชนในพื้นที่ ความรู้ช้าง จำนวน 100 ชุด และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว จำนวน 3 ชุด โดยมีจุดประสงค์เพื่อทราบข้อมูลในด้านความพร้อมของพื้นที่ที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างได้ และทราบข้อมูลเกี่ยวกับจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง ผลจากการศึกษาพบว่า

จากการสำรวจเชิงลึกและการสัมภาษณ์พบว่า มีช้างอยู่ที่ อ.เขวาสี และ อ.เมือง จ.ชัยภูมิ จำนวน 6 เชือก อ.จอมพระ อ.เขวาสินรินทร์ อ.เมือง อ.ชุมพลบุรี และอ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ จำนวน 84 เชือก อ.สตึก และอ.เมือง จ.บุรีรัมย์ จำนวน 84 เชือก รวมพบช้างในอีสานใต้ทั้งสิ้น 175 เชือก ส่วนใหญ่จะประสบปัญหาเรื่องการไม่มีพื้นที่เลี้ยงช้าง เนื่องจากป่าไม้ถูกทำลายป่าไม้ ที่มีบางส่วนก็เป็นพื้นที่ส่วนบุคคล จึงเป็นสาเหตุให้มีอาหารช้างไม่เพียงพอทำให้ออกเร่รอนตามเมือง บ้างก็ออกรับงานแสดงตามปางช้างต่างๆ แต่อย่างไรก็ตามโอกาสในการพัฒนาพื้นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวก็มีจุดแข็ง ในด้านความโดดเด่นของวิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และจากการสอบถามประชาชนในพื้นที่ เจ้าหน้าที่แหล่งท่องเที่ยว ความรู้ช้างมีทัศนคติเชิงบวกต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ซึ่งกล่าวว่า ทำให้เกิดการพัฒนาด้านสาธารณูปโภคโครงสร้างพื้นฐาน ฐานะทางเศรษฐกิจ และการเกิดอาชีพที่หลากหลายจากการมีแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนตนเอง โดยตรงเพิ่มมากขึ้น จากผลการศึกษาผู้วิจัยจึงได้นำมาเสนอแนวทางการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ 3 แนวทาง คือ แนวทางการพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยว แนวทางการพัฒนาตลาดท่องเที่ยว และแนวทางการพัฒนาด้านความพร้อมทางการท่องเที่ยว

ในส่วนของพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ในอีสานใต้มีความยั่งยืน โดยเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านมียุทธศาสตร์ที่พึ่งพาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งนั้น พบว่าในภาคอีสานตอนใต้มีสายสัมพันธ์อย่างเหนียวแน่นกับสาธารณรัฐกัมพูชาประชาธิปไตย โดยแสดงให้เห็นได้จากเส้นทางสัญจรทางบกที่เชื่อมโยงระหว่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเสนอรูปแบบการท่องเที่ยวโดยใช้เส้นทางที่เชื่อมโยงกับสาธารณรัฐกัมพูชาประชาธิปไตยกับภาคอีสานใต้ของประเทศไทย 3 รูปแบบคือ รูปแบบที่แรก การเดินทางท่องเที่ยวตามเส้นทางสัญจรโบราณของชาวเขมร ซึ่งในสมัยโบราณพาหนะที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นสัตว์ได้ แก่ วัว ม้า และช้าง รูปแบบที่สอง การเดินทางท่องเที่ยวตามรอยการจารกรรมโบราณวัตถุเขมร ซึ่งเป็นการจำลองเส้นทางขนส่งโบราณวัตถุเขมรออกนอกประเทศ ดังที่ทราบภาคอีสานใต้ของประเทศไทยถือว่าเป็นเส้นทางหนึ่งที่นักโจรกรรมนิยม

ลักษณะขโมยโบราณวัตถุผ่านทางมา และรูปแบบที่สาม การเดินทางท่องเที่ยวตามเส้นทางจาริกแสวงบุญ ซึ่งปรากฏศาสนสถานที่มีรูปแบบทางศิลปกรรมลักษณะเหมือนกัน หรือใกล้เคียงกัน ระหว่างศาสนสถานในภาคอีสานใต้ของประเทศไทยกับศาสนสถานในสาธารณรัฐกัมพูชาประธิปไตย

บรรณานุกรม

- กองทุนสัตว์ป่าโลก สำนักงานประเทศไทย. (2543). แผนปฏิบัติการเพื่ออนุรักษ์ช้างเอเชียในประเทศไทย พ.ศ.2542-2544. กรุงเทพฯ:บริษัทสยามทองกิจ จำกัด.
- การปกครองจังหวัดสุรินทร์. (2549). ข้อมูลเกี่ยวกับช้างสุรินทร์.[ออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://www.surinmajestic.net.2> กันยายน 2549.
- จังหวัดสุรินทร์. (มปป). สุธศวรรษที่ 4 งานแสดงช้างจังหวัดสุรินทร์. สุรินทร์:จังหวัดสุรินทร์. ขึ้น ศรีสวัสดิ์. (2529). การเลี้ยงช้างของชาวไทย-กฤษ(สวย) ในจังหวัดสุรินทร์. โครงการสนับสนุนการวิจัยทางวัฒนธรรม มุลนิธิ เจมส์ เฮช ดับเบิลยู ทอมป์สัน 2528-2529.
- สุทธิศรี ชูชาติและคณะ. (2544). รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตลุ่มน้ำแม่วาง. เชียงใหม่ : โครงการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม บ้านสวนนนทรี อ.สันทราย จ.เชียงใหม่.
- ทองใบ ศรีสมบัติ. (2535). การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมเลี้ยงช้างและการประกอบอาชีพเลี้ยงช้างของหมู่บ้านช้าง จ.สุรินทร์. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาไทยคดีศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- นิคม จารุมณี. (2536). การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ โอ. เอส. พรินติ้ง. เฮาส์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ:สุวีริยาสาส์น.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. กรุงเทพฯ:บริษัท เพรส แอนด์ ดีไซน์ จำกัด.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2542). การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. เชียงใหม่:คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บริษัท ทีม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด. (2543). รายงานผลการวิจัยเรื่องการศึกษาความเหมาะสมโครงการสร้างโลกใหม่ให้ช้างไทย. กรุงเทพฯ:บริษัท ทีม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด. เสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- บริษัท ยูไนเต็ด แอนนาลิสต์ แอนด์ เอ็นจิเนียริง คอนซัลแตนท์ จำกัด. (2548). รายงานผลการวิจัยฉบับกลางโครงการก่อสร้างศูนย์ศึกษาเส้นทางอารยธรรม(ศึกษาความเหมาะสมและการออกแบบ). กรุงเทพฯ:บริษัท ยูไนเต็ด แอนนาลิสต์ แอนด์ เอ็นจิเนียริง คอนซัลแตนท์ จำกัด. เสนอต่อการท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์.
- ประทีป ชุมพลและคณะ. (2549). รายงานผลการวิจัยเรื่องศักยภาพและปัจจัยในจังหวัดสุรินทร์เพื่อส่งเสริมโครงการโลกใหม่ของช้างอย่างยั่งยืน. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประทีป นวลเจริญ. (2548). รายงานผลการวิจัยเรื่องการศึกษาศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติทางบกของจังหวัดภูเก็ท พังงา และกระบี่. ภูเก็ต: มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.

- มนัส สุวรรณ. (2538). นิเวศวิทยากับการพัฒนาเศรษฐกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์.
- รลิกา อังกูรและคณะ. (2549). รายงานผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิง ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://www2.tat.or.th/tat/e-journal>. 2 กันยายน 2549.
- รุ่งรัตน์ หัตถกรรม. (2545). แนวทางการพัฒนาหมู่บ้านทอผ้าไหม ต.นาโพธิ์ อ.นาโพธิ์ จ.บุรีรัมย์ เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรรณภา วงศ์วานิช. (2546). ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์.
- ศรีไพร พริ่งเพราะ. (2547). การพัฒนาการท่องเที่ยวเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางด้าน สังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมของชุมชน:บูรณาการการจัดการแสดงของช้างใน บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชา ภูมิศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศุภย์คชศึกษา. (2550). สถิตินักท่องเที่ยวศูนย์คชศึกษา ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์. สุรินทร์:จังหวัดสุรินทร์.
- ศุภย์เพื่อการวางแผนการท่องเที่ยวและการแก้ไขปัญหาความยากจนแห่งเอเชีย. (2549). แนวทางการ วางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. กรุงเทพฯ:บริษัท แสงสว่างเวิลด์เพรส จำกัด.
- สถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศไทย. (2544). โครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งชาติช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549). กรุงเทพฯ:การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). นันทนาการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2541). การศึกษาแนวโน้มการพัฒนาเยาวชนในทศวรรษแรกของ ศตวรรษที่ 21. ทุนวิจัยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ.
- สันติ เอื้อจงประสิทธิ์. (2549). การบริหารท่องเที่ยวเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ:บริษัท นวัตกรรม จำกัด.
- Gee, C.Y.; Choy, D.J.L. and Makens, J.C. (1984). The Travel Industry. 2nd ed. New York: Van Nostrand Reinhold.
- inskeep, E. (1991). Tourism Planning : An Integrated and Sustainable Development Approach. New York: Van Nostrand Reinhold.
- Kaiser, C. (1978). Tourism Planning and Development. Boston : CBI.
- Lundberg, D.E. (1985). The Tourism Business. 5th ed. New York: Van Nostrand Reinhold.

McIntosh, R.w.; Ritchies, J.R. and Goelner, C.R. (1989). *Tourism : Principles, Practices, Philosophies*. New York : John Wiley.

Swarbrooke, J. (1999). *Sustainable Tourism Management*. New York:CABI.

บุคลากรกรม

- เด็ยว ศาลางาม. (2550). 13 มีนาคม. ศูนย์คชศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์.
จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส อุปสรรคแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง
สัมภาษณ์.
- นิธิตล วงศ์ศิริกุล. (2550). 8 เมษายน. วังช้าง แลเพนียด จ.อยุธยา.จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส
อุปสรรคแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง. สัมภาษณ์.
- ราตรี จงใจงาม. (2550). 13 มีนาคม. ศูนย์คชศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์.
จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส อุปสรรคแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง
สัมภาษณ์.
- วิสุทธิ์ ภิญญาวาณิชกะ. (2550). 8 เมษายน. วังช้าง แลเพนียด จ.อยุธยา.จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส
อุปสรรคแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง. สัมภาษณ์.
- ศีกฤทธิ ชาวละมัย. (2550). 8 เมษายน. วังช้าง แลเพนียดจ.อยุธยา.จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส
อุปสรรคแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง. สัมภาษณ์.
- ศุภวัฒน์ ทวีสุข.(2550). 13 มีนาคม. ศูนย์คชศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์.
จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส อุปสรรคแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง
สัมภาษณ์.
- อ๋น ศาลางาม. (2550). 13 มีนาคม. ศูนย์คชศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์.
จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส อุปสรรคแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
หมู่บ้านช้าง. สัมภาษณ์.
- อารีรัตน์ บุญทอง(2550). 13 มีนาคม. ศูนย์คชศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์.
จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส อุปสรรคแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
หมู่บ้านช้าง. สัมภาษณ์.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ
และหนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รองศาสตราจารย์ วิสุทธิ์ ภูญโญวานิชกะ

ประสบการณ์

1. อาจารย์ประจำ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
2. กรรมการศูนย์วัฒนธรรมอีสานใต้ สำนักศิลปวัฒนธรรม สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์
3. วิทยาการอบรมมัคคุเทศก์ทั่วไป (ภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยรังสิต และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ
4. วิทยาการให้การอบรมครูผู้สอนเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ จัดโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
5. กรรมการชมรมการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์

2. นายศีกฤทธิ์ ชาวละมัย

ประสบการณ์

1. ผู้จัดการทั่วไป วังช้างอยุธยา แลเพนียด
2. เลขาธิการมูลนิธิพระศขบาล
3. ประชาสัมพันธ์สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว พระนครศรีอยุธยา

3. นายนิธิตล วงศ์ศิริกุล

ประสบการณ์

1. กรรมการบริหารสมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว ATTA
2. กรรมการบริหารสมาคมมัคคุเทศก์
3. อาจารย์ประจำ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
4. อาจารย์พิเศษ คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร

ที่ พช ๐๕๔๕.๐๕/ว ๐๔๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมือง
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๑ มีนาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ร.ท.วิฑูรย์ กัญญาณิชกะ

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เล่าโครงการวิจัย	จำนวน	๑	ชุด
	๒. แบบสอบถาม	จำนวน	๑	ชุด

ด้วยนางสาวสมภาพร ศักดิ์วิเชียร และทีมวิจัย กำลังดำเนินการจัดทำงานวิจัยชุด โครงการแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ซึ่งเป็นผลงานวิจัยที่ได้รับเงินทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว)

เนื่องจากท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการจัดทำวิจัยเพื่อจะได้ดำเนินการในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายนิรันดร์ กุลกาญจน์)

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบุรีรัมย์

สถาบันวิจัยและพัฒนา

โทรศัพท์ ๐๔๔ ๖๑๑๒๒๑ ต่อ ๓๕๐๕

โทรสาร ๐๔๔ ๖๒๑๓๕๕

Website <http://www.rdi.bru.ac.th/>

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๐๕/ว ๐๔๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมือง
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๑ มีนาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ศีกฤทธิ ขาวกมัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. คำโครงการงานวิจัย	จำนวน	๑	ชุด
	๒. แบบสอบถาม	จำนวน	๑	ชุด

ด้วยนางสาวสมพร คล้ายวิเชียร และทีมวิจัย กำลังดำเนินการจัดทำงานวิจัยชุดโครงการแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ซึ่งเป็นผลงานวิจัยที่ได้รับเงินทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว)

เนื่องจากท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการจัดทำวิจัยเพื่อจะได้ดำเนินการในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายนิรันดร์ กุลธามันท์)

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สถาบันวิจัยและพัฒนา

โทรศัพท์ ๐๔๔ ๖๑๑๒๒๑ ต่อ ๓๕๐๕

โทรสาร ๐๔๔ ๖๒๑๓๕๕

Website <http://www.rdi.bru.ac.th/>

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๐๖/ว ๐๔๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจรัส อำเภอเมือง
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๑ มีนาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์นิชิต วงศ์ศิริกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เค้าโครงการวิจัย	จำนวน	๑	ชุด
	๒. แบบสอบถาม	จำนวน	๑	ชุด

ด้วยนางสาวสมพร ท้ายวิเชียร และทีมวิจัย กำลังดำเนินการจัดทำงานวิจัยชุดโครงการแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ซึ่งเป็นผลงานวิจัยที่ได้รับเงินทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว)

เนื่องจากท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอกความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการจัดทำวิจัยเพื่อจะได้ดำเนินการในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายนิรันดร์ กุลชานันท์)

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบุรีรัมย์

สถาบันวิจัยและพัฒนา

โทรศัพท์ ๐๔๔ ๖๑๑๒๒๑ ต่อ ๓๕๐๕

โทรสาร ๐๔๔ ๖๒๑๓๕๕

Website <http://www.rdi.bu.ac.th/>

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง
2. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง
3. แบบสำรวจข้อมูลพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยว

แบบสอบถาม : สำหรับนักท่องเที่ยว

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการศึกษาค้นคว้าเชิงการท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ และนำข้อมูลที่ได้ไปประกอบการพิจารณาเสนอแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวแหล่งใหม่

1. ข้อมูลส่วนตัว

- 1.1 เพศ ชาย หญิง
- 1.2 อายุ ต่ำกว่า 20 ปี 21-30 ปี
 31-40 ปี 41-50 ปี
 51-60 ปี 60 ปีขึ้นไป
- 1.3 จบการศึกษาระดับ ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี
 ปริญญาโท ปริญญาเอก
- 1.4 รายได้/เดือน ต่ำกว่า 10,000 10,000-20,000 20,001-30,000
 30,001-50,000 50,001 ขึ้นไป
- 1.5 อาชีพ นักเรียน/นักศึกษา ข้าราชการ
 พนักงานรัฐวิสาหกิจ เกษตรกร
 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว อื่นๆ.....
- 1.6 ท่านเดินทางมาจากจังหวัด.....อำเภอ/เขต.....

2. พฤติกรรมการท่องเที่ยว

- 2.1 ท่านอยากเดินทางมาเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างหรือไม่
 อยาก ไม่อยาก
- 2.2 ท่านเดินทางมาหมู่บ้านช้างบ่อยเพียงไร
 1 ครั้ง/ปี 2-5 ครั้ง/ปี
 มากกว่า 6 ครั้ง/ปี
- 2.3 ท่านชอบเข้ามาเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างช่วงเวลาใด
 ช่วงเช้า ช่วงกลางวัน
 ช่วงเย็น
- 2.4 ท่านชอบเข้ามาเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวช่วงวันใด
 วันธรรมดา (จันทร์ - ศุกร์) วันหยุด (เสาร์ - อาทิตย์)
 วันหยุดนักขัตฤกษ์

2.5 ท่านเดินทางมาเที่ยวในลักษณะใด

- มาคนเดียว มากับกลุ่มเพื่อน
 มากับครอบครัว มากับบริษัทนำเที่ยว
 อื่นๆ.....

2.6 ท่านเดินทางมาหมู่บ้านช้างด้วยวิธีใด

- รถส่วนตัว รถประจำทาง
 รถนำเที่ยวของบริษัท อื่นๆ

2.7 มลเหตุที่ทำให้ท่านตัดสินใจมากเที่ยวหมู่บ้านช้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ได้รับเอกสารแนะนำ ความสนใจเฉพาะตน
 คำบอกเล่าของเพื่อน/ญาติ บริษัทนำเที่ยวแนะนำ
 การประชาสัมพันธ์จากสื่อต่างๆ อื่นๆ

3. ความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง

✎ คำชี้แจง โปรดตอบคำถามโดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในตารางประมาณค่าระดับความคิดเห็นที่กำหนดให้ตามความต้องการของท่านเพียงข้อละหนึ่งระดับความคิดเห็น และ ตอบให้ครบทุกข้อ

ความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
◎ <u>ด้านสถานที่/สิ่งแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง</u>					
1. การจัดสภาพแวดล้อมภายนอกกรอบ					
2. ความสะอาดของบริเวณโดยรอบ					
3. ความสะอาดของโรงเรือนและตัวอาคาร					
4. การจัดที่อยู่ของช้าง					
5. แหล่งน้ำกิน/ใช้ภายใน					
6. การจัดการด้านขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล					
7. การจัดการด้านการระบายน้ำทั้งภายใน					

ความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง					
1. ความสะดวกของถนนเข้าสู่หมู่บ้านช้าง					
2. ความเพียงพอของที่จอดรถ					
3. ความเพียงพอของห้องสุขาสำหรับนักท่องเที่ยว					
4. อาคารรองรับนักท่องเที่ยว					
5. การจัดที่นั่งพักสำหรับนักท่องเที่ยว					
6. ความเพียงพอของถังขยะ					
7. การจัดสถานพยาบาล					
๒ ด้านกิจกรรมการแสดง					
1. ระยะเวลาการแสดงช้าง					
2. ลำดับขั้นตอนของการแสดงช้าง					
3. การจัดลานแสดง					
4. การจัดที่นั่งชมการแสดง					
5. ชนิดหรือประเภทกิจกรรมที่ต้องการ					
5.1 การขี่ช้างชมธรรมชาติ					
5.2 การขี่ช้างว่ายน้ำ					
5.3 การขี่ช้างชมหมู่บ้าน					
5.4 ช้างเตะฟุตบอล					
5.5 การวิ่งแข่งช้าง					
5.6 การดูวิถีชีวิตของคนกับเลี้ยงช้าง					
๓ ด้านบริการ					
1. ร้านอาหาร					
2. ร้านขายของที่ระลึก					
3. ที่พักแรม					
4. มีสัญญาณโทรศัพท์ที่ชัดเจน					

ความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
5. การขายอาหารช้าง					
6. ความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการ					
7. มาตรฐานการรักษาความปลอดภัย					
7.1 คน					
7.2 ช้าง					
8. การจัดสรรบุคลากรในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเพียงพอ					
9. บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างกระตือรือร้น และเข้มแข็ง					
◎ ด้านข้อมูลข่าวสาร					
1. ควรจัดอบรมการนำเที่ยวให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง					
2. ควรจัดทำคู่มือหรือหนังสือแนะนำแหล่งท่องเที่ยว					
3. ควรจัดแผ่นพับประชาสัมพันธ์					
4. ควรมีป้ายบอกทางมายังแหล่งท่องเที่ยว					
5. ควรมีสุนัขบริการข้อมูล					
6. ควรมีอินเทอร์เน็ต					

◎ ข้อเสนอแนะ

**** ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม**

คณะผู้วิจัย **

Questionnaire: Tourists

In order to study tourism in elephant's community in south Isan and improve new tourist place in south Isan

1. Data

- 1.1 Sex Male Female
- 1.2 Age Less 20 year 21-30 year
 31-40 year 41-50 year
 51-60 year up 60 year
- 1.3 Education Lower undergraduate Undergraduate
 Graduate Ph.d.
- 1.4 Status Single Married Widow
- 1.5 Income/month Lower 10,000 10,000-20,000 20,001-30,000
 30,001-50,000 Up 50,000
- 1.6 Occupation Student Government official
 State enterprise official Farmer
 Private business Others.....
- 1.7 Your Hometown..... District..... Province

2. Journey

- 2.1 Would you like to come here?
 Need No need
- 2.2 How often do you come here?
 One/year 2-5 time/year
 up 6 time/year
- 2.2 During day what time would you like to visit here?
 Morning Midday
 Evening
- 2.3 When would you like to visit here?
 Monday-Friday Saturday-Sunday
 Holliday

2.4 With whom do you like to visit here?

- Alone Friends
 Family Tourist groups
 Others.....

2.5 How do you visit here?

- Private Public bus
 Tourism Others.....

2.5 which one makes you decide to visit here? (More than 1 choice)

- Brochure individual
 from family Tourist Guide
 Information Other.....

3. Opinion to tourist place (elephant's community)

Direction Please mark ✓ according to your opinion in each

Opinion to tourist place (elephant's community)	Levels				
	Most	More	Average	Less	Least
	5	4	3	2	1
⊙ <u>Places/environments of elephant's community</u>					
1. arrangement around the area					
2. cleanliness of area					
3. cleanliness of building					
4. arrangement of place					
5. public utility					
6. arrangement of garbage					
7. arrangement of water					

Opinion to tourist place (elephant's community)	Most	More	Average	Less	Least
	5	4	3	2	1
☒ <u>Constructions of elephant's community</u>					
1. street					
2. parking					
3. toilets					
4. Guest house					
5. arrangement of seat for tourist					
6. garbage pail					
7. arrangement of hospital					
☒ <u>Elephant's Show</u>					
1. period of show					
2. chronological of show					
3. arrangement of stage show					
☒ <u>Activities of elephant's show</u>					
4. arrangement of seat					
5. kind of needed show					
5.1 natural tours					
5.2 swimming					
5.3 sighted seeing					
5.4 football					
5.5 athletic					
5.6 the way of life of men and elephants					
☒ <u>Services</u>					
1. Restaurants					
2. Souvenir Shops					
3. Camps					
4. Mobile Phone					

Opinion to tourist place (elephant's community)	Levels				
	Most	More	Average	Less	Least
	5	4	3	2	1
5. food for elephants					
6. services					
7. Security					
7.1 Men					
7.2 Elephants					
8. Guard					
9. their enthusiastic					
☒ <u>Information</u>					
1. Trained Guide for elephant's community					
2. Guide Books					
3. Brochures					
4. Notices					
5. Information Centers					
6. Internets					

Suggestions

.....

.....

.....

.....

.....

→ Thank you for your answers

Researchers **

ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างสำหรับนักท่องเที่ยว

1. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 1 ด้านข้อมูลส่วนตัว

1.1 เพศ	ชาย	คิดเป็นร้อยละ 38.3	หญิง	คิดเป็นร้อยละ 61.7
1.2 อายุ				
	ต่ำกว่า 20 ปี	คิดเป็นร้อยละ 24.6	21 - 30 ปี	คิดเป็นร้อยละ 35.7
	31 - 40 ปี	คิดเป็นร้อยละ 24.1	41 - 50 ปี	คิดเป็นร้อยละ 12.2
	51 - 60 ปี	คิดเป็นร้อยละ 2.4	61 ปีขึ้นไป	คิดเป็นร้อยละ 1.1
1.3 จบการศึกษาระดับ				
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	คิดเป็นร้อยละ 58.3	ปริญญาตรี	คิดเป็นร้อยละ 35.6
	ปริญญาโท	คิดเป็นร้อยละ 5.8	ไม่ตอบ	คิดเป็นร้อยละ 0.3
1.4 รายได้ / เดือน				
	ต่ำกว่า 10,000	คิดเป็นร้อยละ 54.4	10,001 - 20,000	คิดเป็นร้อยละ 44.8
	20,001 - 30,000	คิดเป็นร้อยละ 0.8		
1.5 อาชีพ				
	นักเรียน / นักศึกษา	คิดเป็นร้อยละ 35.9	ข้าราชการ	คิดเป็นร้อยละ 12.6
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	คิดเป็นร้อยละ 6.3	เกษตรกร	คิดเป็นร้อยละ 12.9
	ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	คิดเป็นร้อยละ 21.6	อื่น ๆ	คิดเป็นร้อยละ 10.4
	ไม่ตอบ	คิดเป็นร้อยละ 0.3		
1.6 ท่านเดินทางมาจากจังหวัด				
	บุรีรัมย์	คิดเป็นร้อยละ 15.3	สุรินทร์	คิดเป็นร้อยละ 48.4
	ร้อยเอ็ด	คิดเป็นร้อยละ 8.2	มหาสารคาม	คิดเป็นร้อยละ 5.2
	กรุงเทพฯ	คิดเป็นร้อยละ 3.8	ศรีสะเกษ	คิดเป็นร้อยละ 3.3
	นครราชสีมา	คิดเป็นร้อยละ 2.2	ฯลฯ	

ส่วนที่ 2 ด้านพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

2.1 ท่านอยากเดินทางมาเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างหรือไม่				
	อยาก	คิดเป็นร้อยละ 97.6	ไม่อยาก	คิดเป็นร้อยละ 2.4
2.2 ท่านเดินทางมาหมู่บ้านข้างบ่อยเพียงไร				
	1 ครั้ง / ปี	คิดเป็นร้อยละ 26.8	2-5 ครั้ง / ปี	คิดเป็นร้อยละ 30.3
	มากกว่า 6 ครั้ง/ปี	คิดเป็นร้อยละ 12.9		

- 2.3 ท่านชอบเข้ามาเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างช่วงเวลาใด
ช่วงเช้า	คิดเป็นร้อยละ 53.0	ช่วงกลางวัน	คิดเป็นร้อยละ 38.0
ช่วงเย็น	คิดเป็นร้อยละ 12.9		
- 2.4 ท่านชอบเข้ามาเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวช่วงวันใด
วันธรรมดา (จันทร์ - ศุกร์)	คิดเป็นร้อยละ 5.3
วันหยุด (เสาร์ - อาทิตย์)	คิดเป็นร้อยละ 84.2
วันหยุดนักขัตฤกษ์	คิดเป็นร้อยละ 10.5
- 2.5 ท่านเดินทางมาเที่ยวในลักษณะใด
มาคนเดียว	คิดเป็นร้อยละ 1.8	มากับกลุ่มเพื่อน	คิดเป็นร้อยละ 33.7
มากับครอบครัว	คิดเป็นร้อยละ 59.7	มากับบริษัทนำเที่ยว	คิดเป็นร้อยละ 3.2
อื่น ๆ	คิดเป็นร้อยละ 1.6		
- 2.6 ท่านเดินทางมาหมู่บ้านช้างด้วยวิธีใด
รถส่วนตัว	คิดเป็นร้อยละ 86.8	รถประจำทาง	คิดเป็นร้อยละ 3.9
รถนำเที่ยวของบริษัท	คิดเป็นร้อยละ 7.4	อื่น ๆ	คิดเป็นร้อยละ 1.9
- 2.7 เหตุที่ทำให้ท่านตัดสินใจมาเที่ยวหมู่บ้านช้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
ได้รับเอกสารแนะนำ	คิดเป็นร้อยละ 4.2
ความสนใจเฉพาะตน	คิดเป็นร้อยละ 59.2
คำบอกเล่าของเพื่อน / ญาติ	คิดเป็นร้อยละ 58.6
บริษัทนำเที่ยวแนะนำ	คิดเป็นร้อยละ 3.7
การประชาสัมพันธ์จากสื่อต่าง ๆ	คิดเป็นร้อยละ 21.9

ส่วนที่ 3 ด้านความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ของกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรที่เป็นนักท่องเที่ยว จำนวน 380 คน

ความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
๑ ด้านสถานที่/สิ่งแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง			
1. การจัดสภาพแวดล้อมภายนอกรอบๆ	3.45	0.71	ปานกลาง
2. ความสะอาดของบริเวณโดยรอบ	3.25	0.71	ปานกลาง
3. ความสะอาดของโรงเรือนและตัวอาคาร	3.38	0.69	ปานกลาง
4. การจัดที่อยู่ของช้าง	3.43	0.81	ปานกลาง
5. แหล่งน้ำกิน/ใช้ภายใน	3.15	0.85	ปานกลาง
6. การจัดการด้านขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	3.04	0.82	ปานกลาง
7. การจัดการด้านการระบายน้ำทั้งภายใน	3.06	0.75	ปานกลาง
รวม	3.25	0.55	ปานกลาง
๒ ด้านโครงสร้างพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง			
1. ความสะดวกของถนนเข้าสู่หมู่บ้านช้าง	3.54	0.80	มาก
2. ความเพียงพอของที่จอดรถ	3.42	0.79	ปานกลาง
3. ความเพียงพอของห้องสุขาสำหรับนักท่องเที่ยว	3.12	0.85	ปานกลาง
4. อาคารรองรับนักท่องเที่ยว	3.16	0.84	ปานกลาง
5. การจัดที่นั่งพักสำหรับนักท่องเที่ยว	3.31	0.85	ปานกลาง
6. ความเพียงพอของถังขยะ	3.07	0.83	ปานกลาง
7. การจัดสถานพยาบาล	2.91	0.75	ปานกลาง
รวม	3.22	0.59	ปานกลาง
๓ ด้านกิจกรรมการแสดง			
1. ระยะเวลาการแสดงช้าง	3.45	0.80	ปานกลาง
2. ลำดับขั้นตอนของการแสดงช้าง	3.61	0.77	มาก
3. การจัดลานแสดง	3.48	0.83	ปานกลาง
4. การจัดที่นั่งชมการแสดง	3.64	0.86	มาก

ความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
5.1 การขี่ช้างชมธรรมชาติ	3.80	0.83	มาก
5.2 การขี่ช้างว่ายน้ำ	3.64	0.89	มาก
5.3 การขี่ช้างชมหมู่บ้าน	3.82	0.90	มาก
5.4 ช้างเตะฟุตบอล	3.83	0.85	มาก
5.5 การวิ่งแข่งช้าง	3.80	0.90	มาก
5.6 การดูวิถีชีวิตของคนกับเลี้ยงช้าง	3.82	0.89	มาก
รวม	3.69	0.63	มาก
๑) ด้านบริการ			
1. ร้านอาหาร	3.32	0.81	ปานกลาง
2. ร้านขายของที่ระลึก	3.62	1.84	มาก
3. ที่พักแรม	3.11	0.80	ปานกลาง
4. มีสัญญาณโทรศัพท์ที่ชัดเจน	3.58	0.89	มาก
5. การขายอาหารช้าง	3.40	0.77	ปานกลาง
6. ความสะอาดรวดเร็วในการให้บริการ	3.40	0.67	ปานกลาง
7. มาตรฐานการรักษาความปลอดภัย			
7.1 คน	3.58	0.73	มาก
7.2 ช้าง	3.59	0.73	มาก
8. การจัดสรรบุคลากรในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเพียงพอ	3.50	0.72	ปานกลาง
9. บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างกระตือรือร้น และเข้มแข็ง	3.53	0.73	มาก
รวม	3.46	0.54	ปานกลาง
๒) ด้านข้อมูลข่าวสาร			
1. ควรจัดอบรมการนำเที่ยวให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง	3.77	0.87	มาก
2. ควรจัดทำคู่มือหรือหนังสือแนะนำแหล่งท่องเที่ยว	3.82	0.98	มาก
3. ควรจัดแผ่นพับประชาสัมพันธ์	3.81	0.99	มาก
4. ควรมีป้ายบอกทางมายังแหล่งท่องเที่ยว	3.96	0.88	มาก
5. ควรมีสุนัขบริการข้อมูล	3.98	0.88	มาก
6. ควรมีอินเทอร์เน็ต	3.96	1.01	มาก
รวม	3.88	0.79	มาก

หมายเหตุ จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรตอบแบบสอบถามได้จากกรกรกลุ่มตัวอย่างจำนวน 380 คน ทำการวิเคราะห์โดยใช้ค่ามัธยฐานเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดช่วงระดับทัศนคติดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด , 2541 : 100)

- 1.00 - 1.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด
- 1.51 - 2.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย
- 2.51 - 3.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง
- 3.51 - 4.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก
- 4.51 - 5.00 หมายถึงระดับความคิดเห็นมากที่สุด

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

1. ป้ายบอกทางมีจำนวนน้อยมาก
2. ควรกำจัดขยะในบริเวณให้สะอาด
3. ควรหาแหล่งอาหารข้างให้เพียงพอ
4. ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มาก ๆ
5. ขยะมูลฝอยมีจำนวนมาก ควรมีการจัดเก็บให้สะอาด
6. ข้อมูลข่าวสารในอินเทอร์เน็ตไม่ทันสมัย ไม่ทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบัน
7. ควรให้มีรถโดยสารประจำทางตลอด
8. ห้องน้ำควรมีมากกว่านี้ และควรมีการจัดแยกชายหญิงให้ชัดเจน
9. อยากให้มีการเขียนเรื่องราวที่มาของหมู่บ้านข้าง และประวัติเป็นภาษาอังกฤษด้วย
10. เส้นทางมาหมู่บ้านข้างควรสะดวกกว่านี้
11. ควรหางบประมาณสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมให้มากกว่านี้ เช่น อาคารสถานที่ทำให้เป็นธรรมชาติมากที่สุด
12. ความเพิ่มการปลูกหญ้าให้ดูเขียวชอุ่มกว่านี้
13. พื้นที่โดยรอบควรจัดเป็นสวน ปลูกต้นไม้ให้สวยงาม ให้นั่งพัก/ถ่ายรูประหว่างรอชมการแสดง
14. สถานที่นั่งชม ควรสร้างให้มั่นคง / ปลอดภัยกว่านี้
15. ควรมีใบปลิว เอกสาร แสดงประวัติหรือรายละเอียด เวลาการแสดงของข้างเพื่อให้ผู้เข้าชมกลับไปประชาสัมพันธ์ให้ต่อไป
16. ระหว่างมีการแสดงของข้าง ควรมีเจ้าหน้าที่บรรยายภาษาอังกฤษร่วม เนื่องจาก การแสดงบางรายการต้องการความร่วมมือ จากผู้เข้าชมด้วย(รวมทั้งการให้บริการหรือเชิญชวนให้ซื้อผลิตภัณฑ์จากการแสดงของข้าง)
17. ควรมีการก่อสร้างปราสาทที่สำคัญของจังหวัดสุรินทร์
18. ฉากการแสดงควรจะทำดีกว่านี้

19. ควรมีถังขยะ
20. จัดทำแผ่นพับประชาสัมพันธ์
21. ห้องน้ำควรสะอาดกว่านี้
22. ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากกว่านี้
23. ควรมีการปรับปรุงด้านเครื่องเสียง
24. ไม่อยากให้มีการสูบบุหรี่ในที่แสดงช้าง
25. ลานแสดงช้างควรใหญ่กว่านี้
26. ช่วงมีกิจกรรมบวชนาคช้าง ควรมีการประชาสัมพันธ์ไปยังจังหวัดให้มาก ควรมีรถรับส่ง

เพื่อบริการนักท่องเที่ยวที่เดินทางจากจังหวัดมายังศูนย์ศึกษา

27. พื้นที่ในการจัดแสดงน้อยเกินไป
28. ร้านขายของที่ระลึกน้อยมาก
29. ที่จอดรถไม่ค่อยสะดวก และไม่เพียงพอ
30. อาคารที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวน้อยไป
31. ควรมีการแต่งกายให้ช้างเพื่อความสวยงามของช้าง
32. ควรปลูกไม้ดอกเพิ่มขึ้นเพื่อความสวยงาม
33. ควรเพิ่มร้านอาหารเพื่อความสะดวกของนักท่องเที่ยว
34. ไม่ควรล่ามโซ่ช้างทั้ง 2 เท้า เพราะจะทำให้ช้างได้รับความลำบากในการเดินหรือขยับตัว

เป็นอย่างมาก

35. ควรจัดทำกำบังแดดในบริเวณที่ช้างแสดง เนื่องจากอากาศร้อนมาก
36. อยากให้กระทรวงการท่องเที่ยวหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามาสนับสนุนเพื่อให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วไปมากกว่านี้ เพราะขณะนี้ยังไม่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวมากนัก
37. ควรจัดสวัสดิการให้แก่เจ้าของช้างและช้าง เพื่อให้คุณภาพชีวิตดีกว่านี้

แบบสอบถาม

สำหรับประชาชนในพื้นที่ ควบคู่ และเจ้าหน้าที่ของแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการศึกษาศักยภาพเชิงการท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ และนำข้อมูลที่ได้ไปประกอบการพิจารณาเสนอแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวแหล่งใหม่

1. ข้อมูลส่วนตัว

1.1 เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง
1.2 อายุ	☐ ต่ำกว่า 20 ปี	☐ 21-30 ปี
	☐ 31-40 ปี	☐ 41-50 ปี
	☐ 51-60 ปี	☐ 60 ปีขึ้นไป
1.3 จบการศึกษาระดับ	☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี	☐ ปริญญาตรี
	☐ ปริญญาโท	☐ ปริญญาเอก
	☐ อื่นๆ	
1.4 รายได้/เดือน	☐ 3,500-5,000	☐ 5,001-10,000
	☐ 10,001-15,000	☐ 15,001-25,000
	☐ 25,001- 30,000	☐ 30,001 ขึ้นไป
1.5 อาชีพ	☐ นักเรียน/นักศึกษา	☐ ข้าราชการ
	☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	☐ เกษตรกร
	☐ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	☐ ควบคู่ช้าง
	☐ อื่นๆ.....	
1.6 ท่านอาศัยอยู่ที่จังหวัด.....อำเภอ/เขต.....		
1.7 ท่านมีความเกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง	☐ ต่ำกว่า 5 ปี	☐ 5-10 ปี
	☐ 11-15 ปี	☐ 16-20 ปี
	☐ 21-25 ปี	☐ 26-30 ปี
	☐ มากกว่า 30 ปี	☐ อื่นๆ.....

2. ความคิดเห็นที่มีต่อผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง

คำชี้แจง โปรดตอบคำถามโดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในตารางประมาณค่าระดับความคิดเห็นที่กำหนดให้ตามความต้องการของท่านเพียงข้อละหนึ่งระดับความคิดเห็น และ ตอบให้ครบทุกข้อ

ผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
◎ ด้านสังคม					
1. เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร					
2. ทำให้ประชาชนในพื้นที่เพิ่มขึ้น					
3. ทำให้เกิดการขัดแย้งขึ้นในชุมชน					
4. ทำให้เกิดอาชญากรรมเพิ่มขึ้น					
5. คนต่างถิ่นมาแย่งงาน					
◎ ด้านเศรษฐกิจ					
1. เกิดการจ้างงานและสร้างอาชีพ					
2. คนในพื้นที่หันมาประกอบอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น					
3. คนในพื้นที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมน้อยลง					
4. คนในพื้นที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น					
5. การท่องเที่ยวทำให้มีอาชีพที่หลากหลาย					
6. การท่องเที่ยวทำให้เกิดการกระจายรายได้ที่ไม่เป็นธรรม					
◎ ด้านสิ่งแวดล้อม					
1. ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น					
2. ทำให้เกิดมลภาวะด้านต่างๆ เช่น ชยะ น้ำเสีย					
3. ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทัศนียภาพ					
4. ทำให้มีการทำลายสิ่งแวดล้อมเพื่อก่อสร้างต่างๆ เพื่อการท่องเที่ยว					
5. เกิดชุมชนแออัดบริเวณแหล่งท่องเที่ยว					

ทัศนคติต่อผลกระทบ ของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
๑ ด้านการส่งเสริมสนับสนุน					
1. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจกรรมการท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวน้อยเกินไป					
2. การจัดการท่องเที่ยวได้รับความร่วมมือจากทั้งฝ่ายรัฐ เอกชน และชุมชนท้องถิ่น					
3. ขาดการส่งเสริมด้านการตลาดหรือมีน้อยเกินไป					
4. การสนับสนุนจากภาครัฐไม่ต่อเนื่อง					
5. การสนับสนุนจากภาคเอกชนไม่ต่อเนื่อง					
6. ขาดการสนับสนุน ความร่วมมือจากประชาชนในท้องถิ่น					
๑ ด้านวัฒนธรรม					
1. เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณีเป็นเชิงพาณิชย์					
2. เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตเป็นแบบคนเมือง เช่น การแต่งกาย การกิน และยานพาหนะ					
3. ทำให้ภาษาท้องถิ่นลดความสำคัญลง ประชาชนในท้องถิ่นใช้ภาษาอื่นติดต่อสัมพันธ์กัน					
4. ขาดผู้นำเที่ยวทำให้นักท่องเที่ยวไม่ซึมซับคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว					
5. ทำให้เกิดการเลี้ยงช้างแบบทุนนิยม					
6. ทำให้คุณค่าของวัฒนธรรม ความเชื่อของการเลี้ยงช้างลดคุณค่าไป					
7. อื่นๆ โปรดระบุ					

๑ ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

**** ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ****

ผลการศึกษาคิดเห็นที่มีต่อผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
หมู่บ้านช้างสำหรับประชาชนในพื้นที่ และความทุกข์

2. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นประชาชนในพื้นที่ และความทุกข์

ส่วนที่ 1 ด้านข้อมูลส่วนตัว

1.1 เพศ	ชาย	คิดเป็นร้อยละ 49.5	หญิง	คิดเป็นร้อยละ 50.5
1.2 อายุ				
	ต่ำกว่า 20 ปี	คิดเป็นร้อยละ 15.8	21 - 30 ปี	คิดเป็นร้อยละ 30.5
	31 - 40 ปี	คิดเป็นร้อยละ 27.4	41 - 50 ปี	คิดเป็นร้อยละ 13.7
	51 - 60 ปี	คิดเป็นร้อยละ 4.2	61 ปีขึ้นไป	คิดเป็นร้อยละ 2.1
	ไม่ตอบ	คิดเป็นร้อยละ 6.3		
1.3 จบการศึกษาระดับ	ต่ำกว่าปริญญาตรี	คิดเป็นร้อยละ 77.8		
	ปริญญาตรี	คิดเป็นร้อยละ 7.8		
	ไม่ตอบ	คิดเป็นร้อยละ 14.4		
1.4 รายได้ / เดือน	ต่ำกว่า 10,000	คิดเป็นร้อยละ 70.6		
	10,001 - 20,000	คิดเป็นร้อยละ 18.8		
	20,001 - 30,000	คิดเป็นร้อยละ 8.2		
	30,001 - 40,000	คิดเป็นร้อยละ 1.2		
	ไม่ตอบ	คิดเป็นร้อยละ 1.2		
1.5 อาชีพ	นักเรียน / นักศึกษา	คิดเป็นร้อยละ 16.8		
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	คิดเป็นร้อยละ 2.1		
	เกษตรกร	คิดเป็นร้อยละ 41.1		
	ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	คิดเป็นร้อยละ 17.9		
	อื่น ๆ	คิดเป็นร้อยละ 20.0		
	ไม่ตอบ	คิดเป็นร้อยละ 2.1		
1.6 จังหวัด	สุรินทร์	คิดเป็นร้อยละ 98.9		
	บุรีรัมย์	คิดเป็นร้อยละ 1.1		
1.7 ท่านมีความเกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง				
	ต่ำกว่า 5 ปี	คิดเป็นร้อยละ 26.6	5-10 ปี	คิดเป็นร้อยละ 40.4
	11-15 ปี	คิดเป็นร้อยละ 7.4	16 - 20 ปี	คิดเป็นร้อยละ 3.2
	21-25 ปี	คิดเป็นร้อยละ 5.3	26-30 ปี	คิดเป็นร้อยละ 6.4
	มากกว่า 30 ปี	คิดเป็นร้อยละ 10.6		

ส่วนที่ 2 ด้านทัศนคติที่มีต่อผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

เกี่ยวกับทัศนคติในด้านผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นประชาชนในพื้นที่ และความรู้อ้างของแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง จำนวน 95 คน

ทัศนคติต่อผลกระทบ ของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้	\bar{X}	S.D.	ระดับทัศนคติ
๑ ด้านสังคม			
1. เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร	3.77	0.84	มาก
2. ทำให้ประชาชนในพื้นที่เพิ่มขึ้น	3.31	0.89	ปานกลาง
3. ทำให้เกิดการขัดแย้งขึ้นในชุมชน	2.27	0.87	น้อย
4. ทำให้เกิดอาชญากรรมเพิ่มขึ้น	1.86	0.82	น้อย
5. คนต่างถิ่นมาแย่งงาน	2.17	0.92	น้อย
รวม	2.67	0.60	ปานกลาง
๒ ด้านเศรษฐกิจ			
1. เกิดการจ้างงานและสร้างอาชีพ	3.76	0.88	มาก
2. คนในพื้นที่หันมาประกอบอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	3.80	0.82	มาก
3. คนในพื้นที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมน้อยลง	2.73	0.82	ปานกลาง
4. คนในพื้นที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น	3.54	0.71	มาก
5. การท่องเที่ยวทำให้มีอาชีพที่หลากหลาย	3.68	0.76	มาก
6. การท่องเที่ยวทำให้เกิดการกระจายรายได้ที่ไม่เป็นธรรม	2.79	0.90	ปานกลาง
รวม	3.38	0.55	ปานกลาง
๓ ด้านสิ่งแวดล้อม			
1. ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	3.46	0.95	ปานกลาง
2. ทำให้เกิดมลภาวะด้านต่างๆ เช่น ขยะ น้ำเสีย	2.66	0.99	ปานกลาง
3. ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทัศนียภาพ	2.91	0.90	ปานกลาง
4. ทำให้มีการทำลายสิ่งแวดล้อมเพื่อก่อสร้างต่างๆ เพื่อการท่องเที่ยว	2.68	0.99	ปานกลาง
5. เกิดชุมชนแออัดบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	2.31	0.83	น้อย
รวม	2.80	0.64	ปานกลาง

ทัศนคติต่อผลกระทบ ของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้	- X	S.D.	ระดับทัศนคติ
๑ ด้านการส่งเสริมสนับสนุน			
1. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจกรรมการท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวน้อยเกินไป	3.01	0.84	ปานกลาง
2. การจัดการท่องเที่ยวได้รับความร่วมมือจากทั้งฝ่ายรัฐ เอกชน และชุมชนท้องถิ่น	3.64	0.78	มาก
3. ขาดการส่งเสริมด้านการตลาดหรือมีน้อยเกินไป	2.97	0.92	ปานกลาง
4. การสนับสนุนจากภาครัฐไม่ต่อเนื่อง	2.85	0.89	ปานกลาง
5. การสนับสนุนจากภาคเอกชนไม่ต่อเนื่อง	2.80	1.00	ปานกลาง
6. ขาดการสนับสนุน ความร่วมมือจากประชาชนในท้องถิ่น	2.77	0.98	ปานกลาง
รวม	3.01	0.60	ปานกลาง
๒ ด้านวัฒนธรรม			
1. เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณีเป็นเชิงพาณิชย์	2.77	0.93	ปานกลาง
2. เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตเป็นแบบคนเมือง เช่น การแต่งกาย การกิน และยานพาหนะ	2.84	0.96	ปานกลาง
3. ทำให้ภาษาท้องถิ่นลดความสำคัญลง ประชาชนในท้องถิ่นใช้ภาษาอื่นติดต่อสัมพันธ์กัน	2.45	1.03	น้อย
4. ขาดผู้นำเที่ยวทำให้นักท่องเที่ยวไม่ซึมซับคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว	3.10	1.02	ปานกลาง
5. ทำให้เกิดการเลี้ยงช้างแบบทุนนิยม	3.02	0.95	ปานกลาง
6. ทำให้คุณค่าของวัฒนธรรม ความเชื่อของการเลี้ยงช้างลดคุณค่าไป	2.72	0.98	ปานกลาง
รวม	2.82	0.66	ปานกลาง

หมายเหตุ จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรตอบแบบสอบถามได้จากการกลุ่มตัวอย่างจำนวน 95 คน ทำการวิเคราะห์โดยใช้ค่ามัธยฐานเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดช่วงระดับทัศนคติดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด , 2541 : 100)

1.00 - 1.50 หมายถึง ระดับทัศนคติน้อยที่สุด

1.51 - 2.50 หมายถึง ระดับทัศนคติน้อย

2.51 - 3.50 หมายถึง ระดับทัศนคติด้านกลาง

3.51 - 4.50 หมายถึง ระดับทัศนคติมาก

4.51 - 5.00 หมายถึงระดับทัศนคติมากที่สุด

ผลการศึกษาคิดเห็นที่มีต่อผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างสำหรับเจ้าหน้าที่ของแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้

3. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นเจ้าหน้าที่ของแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้

ส่วนที่ 1 ด้านข้อมูลส่วนตัว

1.1 เพศ	ชาย	คิดเป็นร้อยละ	100.0
1.2 อายุ	21 - 30 ปี	คิดเป็นร้อยละ	100.0
1.3 จบการศึกษาระดับ	ต่ำกว่าปริญญาตรี	คิดเป็นร้อยละ	66.7
	อื่น ๆ	คิดเป็นร้อยละ	33.3
1.4 รายได้ / เดือน	3,500 - 5,000	คิดเป็นร้อยละ	33.3
	5,001 - 10,000	คิดเป็นร้อยละ	33.3
	10,001 - 15,000	คิดเป็นร้อยละ	33.3
1.5 อาชีพ	เจ้าหน้าที่ศูนย์คชศึกษา	คิดเป็นร้อยละ	100.0
1.6 จังหวัด	สุรินทร์	คิดเป็นร้อยละ	66.7
	บุรีรัมย์	คิดเป็นร้อยละ	33.3
1.7 ท่านมีความเกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง			
	5-10 ปี	คิดเป็นร้อยละ	66.7
	21-25 ปี	คิดเป็นร้อยละ	33.3

ส่วนที่ 2 ด้านทัศนคติที่มีต่อผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ค่ามัถุณิมเลขคณิต (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

เกี่ยวกับทัศนคติในด้านผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสาน

ใต้ ของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นเจ้าหน้าที่ของแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง จำนวน

3 คน

ทัศนคติต่อผลกระทบ ของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้	\bar{X}	S.D.	ระดับทัศนคติ
◎ ด้านสังคม			
1. เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร	3.67	1.16	มาก
2. ทำให้ประชาชนในพื้นที่เพิ่มขึ้น	4.00	1.00	มาก
3. ทำให้เกิดการขัดแย้งขึ้นในชุมชน	3.00	1.00	ปานกลาง
4. ทำให้เกิดอาชญากรรมเพิ่มขึ้น	2.00	1.00	น้อย
5. คนต่างถิ่นมาแย่งงาน	2.33	0.58	น้อย
รวม	3.00	0.60	ปานกลาง
◎ ด้านเศรษฐกิจ			
1. เกิดการจ้างงานและสร้างอาชีพ	3.67	1.16	มาก
2. คนในพื้นที่หันมาประกอบอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	4.33	0.58	มาก
3. คนในพื้นที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมน้อยลง	3.00	0.00	ปานกลาง
4. คนในพื้นที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น	3.67	1.16	มาก
5. การท่องเที่ยวทำให้มีอาชีพที่หลากหลาย	3.33	0.58	ปานกลาง
6. การท่องเที่ยวทำให้เกิดการกระจายรายได้ที่ไม่เป็นธรรม	2.33	0.58	น้อย
รวม	3.39	0.35	ปานกลาง
◎ ด้านสิ่งแวดล้อม			
1. ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	3.00	1.00	ปานกลาง
2. ทำให้เกิดมลภาวะด้านต่างๆ เช่น ขยะ น้ำเสีย	2.00	0.00	น้อย
3. ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทัศนียภาพ	2.33	0.58	น้อย
4. ทำให้มีการทำลายสิ่งแวดล้อมเพื่อก่อสร้างต่างๆ เพื่อการท่องเที่ยว	2.67	0.58	ปานกลาง
5. เกิดชุมชนแออัดบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	2.67	0.58	ปานกลาง
รวม	2.53	0.42	ปานกลาง

ทัศนคติต่อผลกระทบ ของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้	\bar{x}	S.D.	ระดับทัศนคติ
๑) ด้านการส่งเสริมสนับสนุน			
1. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจกรรมการท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวน้อยเกินไป	3.33	1.53	ปานกลาง
2. การจัดการท่องเที่ยวได้รับความร่วมมือจากทั้งฝ่ายรัฐ เอกชน และชุมชนท้องถิ่น	3.67	0.58	มาก
3. มาตรการส่งเสริมด้านการตลาดหรือมีน้อยเกินไป	2.00	0.00	น้อย
4. การสนับสนุนจากภาครัฐไม่ต่อเนื่อง	2.00	0.00	น้อย
5. การสนับสนุนจากภาคเอกชนไม่ต่อเนื่อง	2.00	0.00	น้อย
6. มาตรการสนับสนุน ความร่วมมือจากประชาชนในท้องถิ่น	2.67	0.58	ปานกลาง
รวม	2.61	0.19	ปานกลาง
๒) ด้านวัฒนธรรม			
1. เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณีเป็นเชิงพาณิชย์	2.33	0.58	น้อย
2. เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตเป็นแบบคนเมือง เช่น การแต่งกาย การกิน และยานพาหนะ	2.67	0.58	ปานกลาง
3. ทำให้ภาษาท้องถิ่นลดความสำคัญลง ประชาชนในท้องถิ่นใช้ภาษาอื่นติดต่อสัมพันธ์กัน	2.00	0.00	น้อย
4. ชาติผู้นำเที่ยวทำให้นักท่องเที่ยวไม่ซึมซับคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว	2.33	1.16	น้อย
5. ทำให้เกิดการเลี้ยงช้างแบบทุนนิยม	2.67	0.58	ปานกลาง
6. ทำให้คุณค่าของวัฒนธรรม ความเชื่อของการเลี้ยงช้างลดคุณค่าไป	2.67	0.58	ปานกลาง
รวม	2.44	0.54	น้อย

หมายเหตุ. จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรตอบแบบสอบถามได้จากการกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน ทำการวิเคราะห์โดยใช้ค่ามัธยฐานเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดช่วงระดับทัศนคติดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด , 2541 : 100)

- 1.00 - 1.50 หมายถึง ระดับทัศนคติน้อยที่สุด
- 1.51 - 2.50 หมายถึง ระดับทัศนคติน้อย
- 2.51 - 3.50 หมายถึง ระดับทัศนคติปานกลาง
- 3.51 - 4.50 หมายถึง ระดับทัศนคติมาก
- 4.51 - 5.00 หมายถึงระดับทัศนคติมากที่สุด

แบบสอบถาม : สำหรับบริษัทนำเที่ยว

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการศึกษาค้นคว้าเชิงการท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ และนำข้อมูลที่ได้ไปประกอบการพิจารณาเสนอแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวแหล่งใหม่

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ชื่อบริษัท..... ที่อยู่.....

1.2 ระยะเวลาที่ท่านเปิดดำเนินการ

☐ น้อยกว่า 5 ปี	☐ 5-10 ปี
☐ 11-15 ปี	☐ 15 ปีขึ้นไป

2. การดำเนินธุรกิจ

2.1 ลูกค้านักท่องเที่ยวที่มีมาจากกลุ่มอาชีพใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ นักเรียน/นักศึกษา	☐ ข้าราชการ
☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	☐ เกษตรกร
☐ คำชาย/ธุรกิจส่วนตัว	☐ อื่นๆ.....

2.2 ชาวต่างชาติที่มาใช้บริการของบริษัทส่วนใหญ่มาจากที่ใด

☐ อเมริกา	☐ ยุโรป
☐ ตะวันออกกลาง	☐ แอฟริกา
☐ เอเชีย	☐ อื่นๆ.....

2.3 ท่านอยากเดินทางไปเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างหรือไม่

☐ อยาก	☐ ไม่อยาก

2.4 ท่านชอบเข้ามาเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างช่วงวันใด

☐ วันธรรมดา (จันทร์ – ศุกร์)	☐ วันหยุด (เสาร์ – อาทิตย์)
☐ วันหยุดนักขัตฤกษ์	

2.5 ท่านชอบเข้ามาเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างช่วงเวลาใด

☐ ช่วงเช้า	☐ ช่วงกลางวัน	☐ ช่วงเย็น

3. ความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง

▶ คำชี้แจง โปรดตอบคำถามโดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในตารางประมาณค่าระดับความคิดเห็นที่กำหนดให้ตามความต้องการของท่านเพียงข้อละหนึ่งระดับความคิดเห็น และ ตอบให้ครบทุกข้อ

ความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
◎ ด้านสถานที่/สิ่งแวดล้อม					
1. การจัดสภาพแวดล้อมภายนอกรอบๆ แหล่งท่องเที่ยว					
2. ความสะอาดของบริเวณโดยรอบ					
3. ความสะอาดของโรงเรือนและตัวอาคาร					
4. การจัดที่อยู่ของช้าง					
5. แหล่งน้ำกิน/ใช้ภายในแหล่งท่องเที่ยว					
6. การจัดการด้านขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล					
7. การจัดการด้านการระบายน้ำทั้งภายในแหล่งท่องเที่ยว					
◎ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน					
1. ความสะดวกของถนนเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว					
2. ความเพียงพอของที่จอดรถ					
3. ความเพียงพอของห้องสุขาสำหรับนักท่องเที่ยว					
4. อาคารรองรับนักท่องเที่ยว					
5. การจัดที่นั่งพักสำหรับนักท่องเที่ยว					
6. ความเพียงพอของถังขยะ					
7. การจัดสถานพยาบาล					
◎ ด้านกิจกรรมการแสดง					
1. ระยะเวลาการแสดงช้าง					
2. ลำดับขั้นตอนของการแสดงช้าง					
3. การจัดลานแสดง					

ความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
๐ ด้านกิจกรรมการแสดง (ต่อ)					
4. การจัดที่นั่งชมการแสดง					
5. ชนิดหรือประเภทกิจกรรมที่ต้องการ					
5.1 การขี่ช้างชมธรรมชาติ					
5.2 การขี่ช้างว่ายน้ำ					
5.3 การขี่ช้างชมหมู่บ้าน					
5.4 ช้างเตะฟุตบอล					
5.5 การวิ่งแข่งช้าง					
5.6 การดูวิถีชีวิตของคนกับเลี้ยงช้าง					
๐ ด้านบริการ					
1. ร้านอาหาร					
2. ร้านขายของที่ระลึก					
3. ที่พักแรม					
4. มีสัญญาณโทรศัพท์ที่ชัดเจน					
5. การขายอาหารช้าง					
6. ความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการ					
7. มาตรฐานการรักษาความปลอดภัย					
7.1 คน					
7.2 ช้าง					
8. การจัดสรรบุคลากรในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเพียงพอ					
9. บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างกระตือรือร้น และเข้มแข็ง					

ความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
๑ ด้านข้อมูลข่าวสาร					
1. ควรจัดอบรมการนำเที่ยวให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง					
2. ควรจัดทำคู่มือหรือหนังสือแนะนำแหล่งท่องเที่ยว					
3. ควรจัดแผนพับประชาสัมพันธ์					
4. ควรมีป้ายบอกทางมายังแหล่งท่องเที่ยว					
5. ควรมีศูนย์บริการข้อมูล					
6. ควรมีอินเทอร์เน็ต					

๑ ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

** ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

คณะผู้วิจัย **

แบบสอบถามสำรวจข้อมูลพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยว

1. รายละเอียดเบื้องต้น

ชื่อแหล่งท่องเที่ยว.....

ที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว

ถนน..... ตำบล..... หมู่ที่.....

อำเภอ..... จังหวัด.....

ตั้งอยู่ริมถนนสายหลักเส้นทางหมายเลข.....
ระหว่างอำเภอ.....กับอำเภอ..... ระหว่างหลักกิโลเมตรที่.....

ตั้งอยู่ริมถนนสายรองแยกจากถนนสายหลัก
เส้นทางหมายเลข.....
ระหว่างอำเภอ.....กับอำเภอ..... ระหว่างหลักกิโลเมตรที่.....
เข้าไปตามถนนสายรองประมาณ.....กิโลเมตร

จุดเด่นของสถานที่ สิ่งดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้าชม

1.....

2.....

3.....

งานประเพณีที่จัดในแหล่งท่องเที่ยว

ไม่มี

มี ได้แก่

ชื่องาน	สถานที่	ระดับ ความสำคัญ	ประเภทงาน	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ

หมายเหตุ ระดับความสำคัญคือ ระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค และระดับชาติ

ประเภทงาน คือ รื่นริง แสดงผลผลิตทางเกษตรหรือศิลปะ และประเพณี

2. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

2.1 ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

- ดี พอใช้ ลำบาก

2.2 ลักษณะการเดินทาง

ชนิดพาหนะ (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- รถยนต์ เรือ รถไฟ จักรยานยนต์
 เดินทาง จักรยาน

ประเภท

- รถส่วนตัว สาธารณะ/ประจำทาง จ้าง/เช่า
 รถโดยสาร

2.3 การเข้าถึงภายในแหล่งท่องเที่ยว

- เข้าถึง เข้าไม่ถึง

ลักษณะถนน

- ถนนลาดยาง/คอนกรีต
 ไม่มีหลุม มีหลุมเล็กน้อย มีหลุมปานกลาง
 มีหลุมมาก
 ถนนลาดยางสลับลูกรัง
 ไม่มีหลุม มีหลุมเล็กน้อย มีหลุมปานกลาง
 มีหลุมมาก
 ทางเดินเท้า
 ไม่มีหลุม มีหลุมเล็กน้อย มีหลุมปานกลาง
 มีหลุมมาก

เข้าถึงได้ทุกฤดู

- ได้ ไม่ได้

2.4 บริการรถโดยสารสาธารณะ

เข้าถึงภายในแหล่งท่องเที่ยว

เส้นทางเดินรถต้นทางจากอำเภอ.....ถึงปลายทาง.....

ท่ารถหรือสถานที่รอรถ(ต้นทาง).....

ความถี่ในการเดินรถ..... นาที/คัน

ประเภทของรถ รถโดยสารประจำทาง อัตราค่าโดยสาร.....บาท/คน/เที่ยว

รถสองแถว อัตราค่าโดยสาร.....บาท/คน/เที่ยว

เข้าไม่ถึงภายในแหล่งท่องเที่ยว แต่มีรถสาธารณะผ่านทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว

เส้นทางเดินรถต้นทางจากอำเภอ.....ถึงปลายทาง.....

ท่ารถหรือสถานที่รอรถ(ต้นทาง).....

ศาลาที่นั่งพัก

- โครงสร้างอาคารสิ่งก่อสร้าง ถาวร ชั่วคราว
 ความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม กลมกลืน ไม่กลมกลืน

3.5 ร้านอาหาร ไม่มี มี

ประเภทร้านอาหาร

แผงลอย จำนวน.....ร้าน ที่ตั้ง.....

- ความสะอาด มาก ปานกลาง ไม่สะอาด

ทาบเร่ จำนวน.....ร้าน ที่ตั้ง.....

- ความสะอาด มาก ปานกลาง ไม่สะอาด

อาคารร้านค้า จำนวน.....ร้าน ที่ตั้ง.....

- ความสะอาด มาก ปานกลาง ไม่สะอาด

ความสามารถรองรับนักท่องเที่ยว เพียงพอ ไม่เพียงพอ

วัสดุอาคารสิ่งก่อสร้าง ปูน/คอนกรีต ไม้

กระเบื้อง สังกะสี

วัสดุธรรมชาติ อื่นๆ ระบุ.....

ความคงทนถาวร ถาวร ชั่วคราว

ความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม กลมกลืน ไม่กลมกลืน

3.6 ร้านขายของที่ระลึก ไม่มี มี

ประเภทร้านขายของที่ระลึก -

ตู้โชว์สินค้า/แผงลอย จำนวน.....ตู้/ร้าน ที่ตั้ง.....

ทาบเร่/รถเข็น จำนวน.....ตู้/ร้าน ที่ตั้ง.....

อาคารร้านค้า จำนวน.....ตู้/ร้าน ที่ตั้ง.....

ประเภทของสินค้าที่วางจำหน่าย.....

3.7 ระบบสื่อความหมาย

ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ไม่มี มี เบอร์โทรศัพท์.....

เจ้าหน้าที่บริการข้อมูล ไม่มี มี จำนวน.....คน

สังกัดหน่วยงาน.....

ช่วงเวลาให้บริการ.....

ป้ายสื่อความหมาย ไม่มี มี

ความชัดเจน ชัดเจน ไม่ชัดเจน

ความคงทน ถาวร ชั่วคราว

- ความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม กลมกลืน ไม่กลมกลืน
- สื่อสิ่งพิมพ์ (แผ่นพับ โปสเตอร์) ไม่มี มี
- นิตรรศการ ไม่มี มี
- 3.8 บริการโทรศัพท์สาธารณะ ไม่มี มี จำนวน.....เครื่อง
- 3.9 ไฟฟ้าแสงสว่าง
- บ้านพัก ไม่มี มี
- ทางเดิน ไม่มี มี
- ถนน ไม่มี มี
- 3.10 แหล่งน้ำดื่มของนักท่องเที่ยว
- ชื้อจากร้านค้า น้ำดื่มสาธารณะ อื่นๆ ระบุ.....
- 3.11 แหล่งน้ำใช้ของนักท่องเที่ยว
- ประปาภูมิภาค ประปาท้องถิ่น บ่อบาดาล น้ำธรรมชาติ

4. ระบบการจัดการ

- 4.1 การรักษาความปลอดภัย ไม่มี มี จำนวน..... คน ลังกัด.....
- 4.2 ระบบกำจัดขยะ
- ความสามารถในการรองรับขยะ เพียงพอ ไม่เพียงพอ
- การจัดเก็บ ไม่มี มี โดย.....
- การกำจัด ไม่มี มี ลักษณะ.....
- 4.3 น้ำทิ้ง
- การระบายน้ำทิ้ง ปล่อยตามธรรมชาติ ท่อระบายน้ำเสีย
- ลักษณะน้ำทิ้ง-กลิ่น มีกลิ่นเหม็น ไม่มีกลิ่น

5. สถานที่บริการที่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด

- โรงพยาบาล ชื่อ..... ที่ตั้ง..... ระยะห่าง.....กม.
- สถานีบริการน้ำมัน ชื่อ..... ที่ตั้ง..... ระยะห่าง.....กม.
- สถานีตำรวจ/ป้อม ชื่อ..... ที่ตั้ง..... ระยะห่าง.....กม.
- ธนาคาร/ATM ชื่อ..... ที่ตั้ง..... ระยะห่าง.....กม.
- ศูนย์การค้า/ห้างชื่อ..... ที่ตั้ง..... ระยะห่าง.....กม.
- สถานบันเทิง ชื่อ..... ที่ตั้ง..... ระยะห่าง.....กม.
- ไปรษณีย์/โทรเลขชื่อ..... ที่ตั้ง..... ระยะห่าง.....กม.

6. คุณค่าทางวิชาการ

6.1 สามารถศึกษาประวัติความเป็นมาจากหนังสือทั่วไป

มี ไม่มี

6.2 สามารถศึกษาประวัติความเป็นมาจากพื้นที่

พิพิธภัณฑ์ มี ไม่มี

ความรู้อ่างอุทก มี ไม่มี

ผู้เชี่ยวชาญในพื้นที่ มี ไม่มี

7. ผู้เชี่ยวชาญ และเครื่องมือ/อุปกรณ์รักษาช้าง

7.1 สัตวแพทย์ มี ไม่มี

7.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านช้าง, ความรู้อ่างอุทก มี ไม่มี

7.3 ครูฝึกช้างและความรู้อ่าง มี ไม่มี

7.4 นักวิจัย นักวางแผนการตลาดและประชาสัมพันธ์ มี ไม่มี

7.5 เครื่องมือ/อุปกรณ์ มี ไม่มี

8. สภาพปัจจุบันของพื้นที่สำหรับช้าง

8.1 ความพร้อมของสถานที่ที่สามารถรองรับช้าง (ด้านปริมาณ) มี ไม่มี

8.2 มีแหล่งอาหาร แหล่งน้ำ มี ไม่มี

8.3 มีโรงพยาบาลหรือศูนย์รักษาช้าง มี ไม่มี

8.4 ศูนย์ฝึกช้างและความรู้อ่าง มี ไม่มี

8.5 มีความเป็นธรรมชาติ มี ไม่มี

9. จำนวนนักท่องเที่ยว

9.1 ปี พ.ศ.....จำนวน.....คน/ปี ช่วงเดือนที่มาเที่ยวมาก.....

9.2 ขนาดพื้นที่ทั้งหมดของแหล่งท่องเที่ยวไร่

9.3 อัตราค่าใช้บริการแหล่งท่องเที่ยวคนไทย.....บาท/คน ชาวต่างชาติ.....บาท/คน
เก็บโดย.....

9.4 ความหนาแน่นของนักท่องเที่ยว

วันธรรมดา (จันทร์-ศุกร์) แออัด ค่อนข้างแออัด ไม่แออัด

วันเสาร์-อาทิตย์ แออัด ค่อนข้างแออัด ไม่แออัด

วันหยุดนักขัตฤกษ์ แออัด ค่อนข้างแออัด ไม่แออัด

ภาคผนวก ค รูปกิจกรรม

ภาคผนวก ค รูปกิจกรรม
ศูนย์ศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์

ภาพที่ 1 : ทางเข้าศูนย์ศึกษา

ภาพที่ 2 : ทางเข้าศูนย์ศึกษา

ภาพที่ 3 : ร้านขายสินค้าที่ระลึก

ภาพที่ 4 : การให้อาหารลูกช้าง

ภาพที่ 5 : การถ่ายรูปคู่กับช้าง

ภาพที่ 6 : ศาลปะกำ

ศูนย์ศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์

ภาพที่ 7 : แผนที่แสดงที่ตั้งของหมู่บ้านเลี้ยงช้าง

ภาพที่ 8 : ตู้แสดงซากช้างน้อย

ภาพที่ 9 : พื้นที่กำลังก่อสร้างแสดงบ้านควาญช้าง

ภาพที่ 10 : แสดงอุปกรณ์โคล้งช้าง

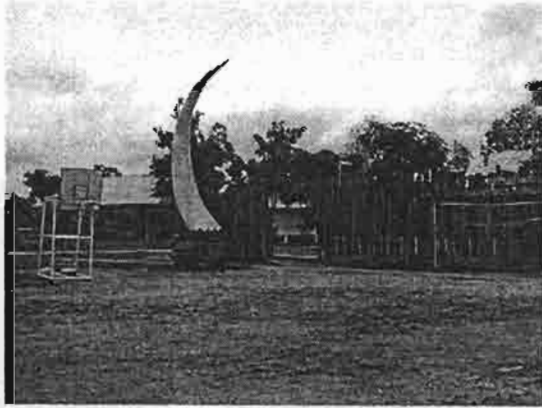

ภาพที่ 11 : ลานแสดงช้าง

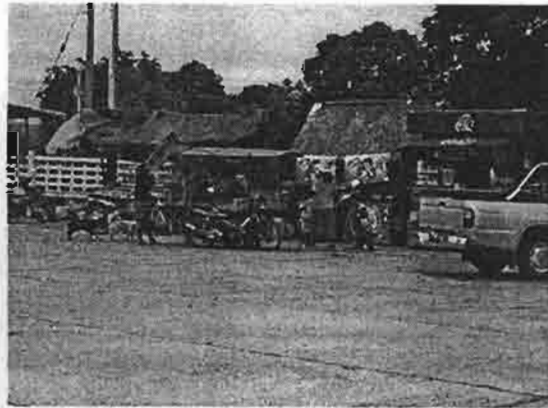

ภาพที่ 12 : ลานแสดงช้าง

ศูนย์ศึกษา บ้านดากลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์

ภาพที่ 13 : ลานแสดงช้าง

ภาพที่ 14 : ร้านขายเครื่องดื่มและลานจอดรถ

ภาพที่ 15 : ครอบครัวเลี้ยงช้าง

ภาพที่ 16 : ความผูกพันช้าง

ภาพที่ 17 : ช้างแม่ลูกอ่อน

ภาพที่ 18 : เจ้าของช้าง

ศูนย์ศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์

ภาพที่ 19 : การแสดงของช้าง

ภาพที่ 20 : การแสดงของช้าง

ภาพที่ 21 : การพาช้างเดินชมหมู่บ้าน

ภาพที่ 22 : การกินอาหารของช้าง

ภาพที่ 23: ช้างทำงาน

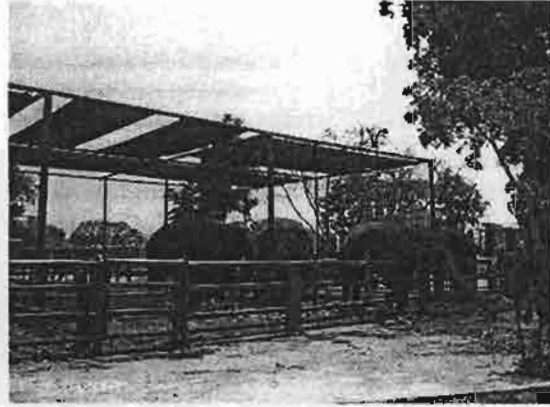

ภาพที่ 24 : ที่พักของช้าง

วังช้าง แลphenียด ต. สวนพริก จ.พระนครศรีอยุธยา

ภาพที่ 25 : ที่พักช้าง

ภาพที่ 26 : โรงเรือนช้างแห่งที่ 1

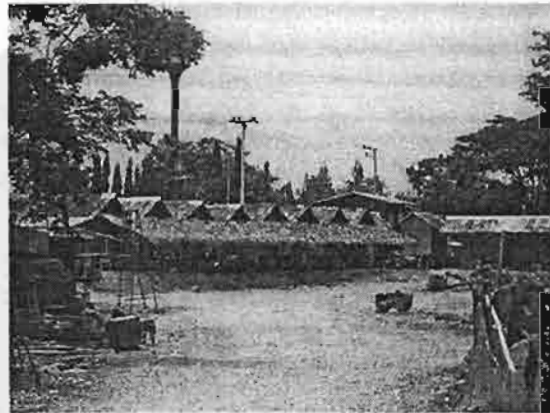
ภาพที่ 27 : โรงเรือนช้างแห่งที่ 2

ภาพที่ 28 : โรงเรือนช้างแห่งที่ 3

ภาพที่ 29 : ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว

ภาพที่ 30 : บ้านพักควาญช้าง

วังช้าง แลphenียด ต. สวนพริก จ.พระนครศรีอยุธยา

ภาพที่ 31 : ผลิตภัณฑ์มูลช้างอัดเม็ด

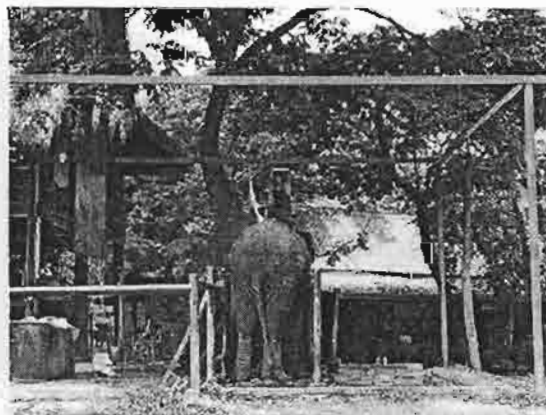
ภาพที่ 32 : ผลิตภัณฑ์มูลช้างอัดเม็ด

ภาพที่ 33 : การให้อาหารช้าง

ภาพที่ 34 : การให้อาหารช้าง

ภาพที่ 35 : การอาบน้ำให้ช้าง

ภาพที่ 36 : การลอดท้องช้าง

แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ Development of Elephant Villages as a Tourist Attraction in South Isan

สมภาพร คล้ายวิเชียร และคณะ
Samapom Clayvichien and Group
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Rajabhat Buriram University

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์อยู่ 4 ประการ คือ ศึกษาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ศึกษาจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ศึกษาแนวทางการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ และศึกษายุทธศาสตร์ที่พึงพา เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืน โดยเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน เนื่องจากในการวิจัยครั้งนี้มีคำถามการวิจัย 4 ข้อ เพื่อที่จะหาคำตอบให้ได้ตามที่ตั้งไว้ในแต่ละข้อ ผู้วิจัยจึงมีวิธีการดำเนินการวิจัยที่แตกต่างกัน ดังนี้

1. คำถามการวิจัยข้อที่ 1 แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้มีอยู่ที่ใดบ้าง ประชากร คือผู้เลี้ยงช้างที่อาศัยอยู่ในเขตปกครองของกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ซึ่งได้แก่ จ.นครราชสีมา บุรีรัมย์ ชัยภูมิ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างเลือกศึกษาจากประชากรโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) พิจารณาจากผู้เลี้ยงช้างที่มีช้างเป็นของตนเอง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) สำหรับผู้เลี้ยงช้างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ข้อคำถามมีความสัมพันธ์กับประเด็นที่ศึกษา คือที่มา ที่อยู่ และจำนวนแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ โดยแบ่งแบบสัมภาษณ์ออกเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ ตอนที่ 2 สภาพสังคม สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ ตอนที่ 3 ด้านความเชื่อ วรรณกรรมท้องถิ่น ตอนที่ 4 ปัญหา อุปสรรค ตลอดจนข้อเสนอนะและแผนที่ตั้งของหมู่บ้าน ผลการศึกษาพบว่า ที่มาของหมู่บ้านช้างในอีสานใต้เริ่มประมาณปลายศตวรรษที่ 18-20 จากหลักฐานมีการยืนยันอย่างเด่นชัดว่าชาวภูยกหรือส่วย มีถิ่นฐานภูมิลำเนาเดิมอยู่ทางตอนใต้ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และทางตะวันออกเฉียงเหนือของสาธารณรัฐกัมพูชาประชาธิปไตยในปัจจุบัน แต่เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและเกิดสงครามหลายครั้ง จึงทำให้อาณาจักรที่มีชาวภูยกหรือส่วยอาศัยอยู่ล่มสลาย ตั้งแต่นั้นมาประชากรชาวภูยกหรือส่วย ก็ได้อพยพข้ามแม่น้ำโขงมาตั้งหลักแหล่งอยู่ทางตอนใต้ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย โดยเริ่มอพยพตั้งแต่ที่ อ.โขงเจียม จ.อุบลราชธานี จากนั้นอพยพเข้ามาทาง อ.อุบลรัตน์

สถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของ บริษัท ทีเอ็ม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด ที่ได้ทำการศึกษาความเหมาะสมโครงการสร้างโลกใหม่ให้ช้างไทย (2543:12) ได้กล่าวว่า ศูนย์ศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ มีบทบาทหน้าที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างครบวงจรที่เป็นสากลระดับนานาชาติ ด้านศิลปวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับช้าง วิถีชีวิตของคนกับช้างและแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

2. คำถามการวิจัยข้อที่ 2 การพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างกลุ่มอีสานใต้ มีจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค เป็นอย่างไร

2.1 ข้อมูลพื้นฐานของพื้นที่หมู่บ้านช้างในอีสานใต้ เพื่อศึกษาถึงความพร้อมของพื้นที่ใน การพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ พื้นที่พบการเลี้ยงช้างซึ่งมี 3 จังหวัด 9 อำเภอ ในอีสานใต้ ได้แก่ 1) จ.ชัยภูมิ ใน อ.บ้านเขว้า อ.เมือง 2) จ.สุรินทร์ ใน อ.จอมพระ อ.เขวาสินรินทร์ อ.ท่าตูม อ.เมือง อ.ชุมพลบุรี และ3) จ.บุรีรัมย์ อ.สตึก อ.ลำปลายมาศ กลุ่มตัวอย่าง ทำการศึกษาจากประชากร โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ใช้แบบสำรวจข้อมูลพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวที่ผู้วิจัยสร้างเอง จากการศึกษาแนวคิดทางด้านการท่องเที่ยวจากนักวิชาการ ทุกส่วนใช้คำถามแบบเลือกตอบ (Check list) เพื่อให้ทราบว่า การสำรวจในแต่ละพื้นที่มีหรือไม่มีความพร้อมในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านต่างๆ ซึ่งแสดงข้อค้นพบจากการศึกษา ดังตารางที่ 1 แสดงข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านที่พบการเลี้ยงช้าง ในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านที่พบการเลี้ยงช้างในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้

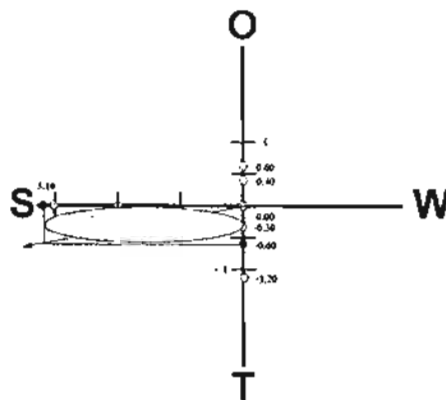
องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านช้าง	จ.ชัยภูมิ		จ.สุรินทร์					จ.บุรีรัมย์	
	อ.บ้านเขว้า	อ.เมือง	อ.จอมพระ	อ.เขวาสินรินทร์	อ.ท่าตูม	อ.เมือง	อ.ชุมพลบุรี	อ.สตึก	อ.ลำปลายมาศ
ทรัพยากรการท่องเที่ยว									
1. ด้านธรรมชาติ เช่น น้ำตก ถ้ำ	✓	✓	✓	-	✓	-	-	✓	✓
2. ด้านประวัติศาสตร์เกี่ยวกับช้าง									
2.1 สืบค้นได้จากหนังสือ	-	✓	✓	-	✓	-	-	-	-
2.2 พิพิธภัณฑ	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-
2.3 ความรู้ช้างอาวโธ	-	-	-	-	✓	-	-	-	-
2.4 ผู้เชี่ยวชาญในพื้นที่	-	✓	-	✓	✓	-	-	✓	✓
3. ด้านวัฒนธรรม เช่น ประเพณีเทศกาล	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ความพร้อมทางการท่องเที่ยว									
1. โครงสร้างพื้นฐาน									
1.1 ไฟฟ้า	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
1.2 ประปา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
1.3 การสื่อสาร	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
1.4 ความสามารถกำจัดขยะ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
1.5 สถานพยาบาล	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. การบริการ									
2.1 ที่พัก	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-
2.2 อาหาร	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-
2.3 เครื่องดื่ม	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-
2.4 ชองที่ระลึก/สินค้าพื้นเมือง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓
2.5 ที่จอดรถ	-	✓	-	-	✓	✓	-	-	-
2.6 ห้องสุขาสาธารณะ	-	✓	-	-	✓	✓	-	-	-
3. ข้อมูลข่าวสาร									
3.1 หนังสือแนะนำสถานที่	-	✓	-	-	✓	✓	-	-	-
3.2 แผ่นพับ	-	✓	-	-	✓	✓	-	-	-
3.3 แผนที่	✓	✓	-	-	✓	✓	-	-	-
3.4 การอบรมนำเที่ยว	-	✓	-	-	✓	✓	-	-	-

ตารางที่ 1 (ต่อ) แสดงข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านที่พบการเลี้ยงช้างในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้

องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง	จ.ชัยภูมิ		จ.สุรินทร์					จ.บุรีรัมย์	
	อ.บ้านเขว้า	อ.เมือง	อ.จอมพระ	อ.เขวาสินรินทร์	อ.ท่าตูม	อ.เมือง	อ.ชุมพลบุรี	อ.สตึก	อ.ลำปลายมาศ
4. สถานที่ตั้งแนวคล้อม									
4.2 การจัดที่อยู่ของช้าง	-	-	-	-	✓	-	-	-	-
4.3 ความสะอาดของบริเวณโดยรอบ	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4.4 ความสะอาดของโรงเรียน/ตัวอาคาร	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4.5 อาคารบริการนักท่องเที่ยว	-	-	-	-	✓	-	-	-	-
การเข้าถึง									
1. ความสะดวกในการเข้าถึง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓
2. เข้าถึงได้ทุกฤดู	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. บริการรถสาธารณะ	✓	✓	✓	-	✓	✓	-	✓	✓

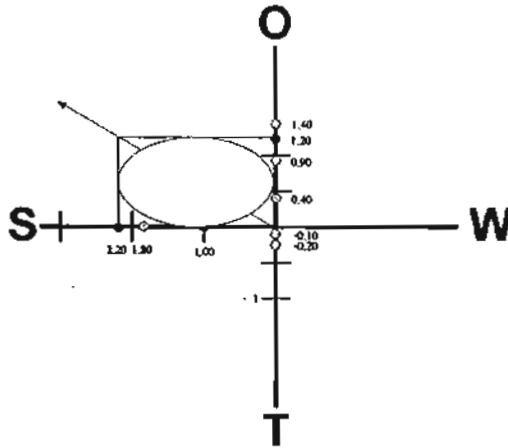
จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่า อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ มีความพร้อมทั้งทางทรัพยากรท่องเที่ยว ความพร้อมทางการท่องเที่ยวและการเข้าถึงของสถานที่ และที่สำคัญมีสถานที่ในการจัดที่อยู่ของช้างที่สมบูรณ์มากที่สุดที่จะสามารถพัฒนาหมู่บ้านช้างเป็นแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ได้

ในการประเมินให้น้ำหนักสภาพแวดล้อมภายนอกและภายใน ในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้สามารถนำมาวาดรูปกราฟ SWOT ได้ดังนี้

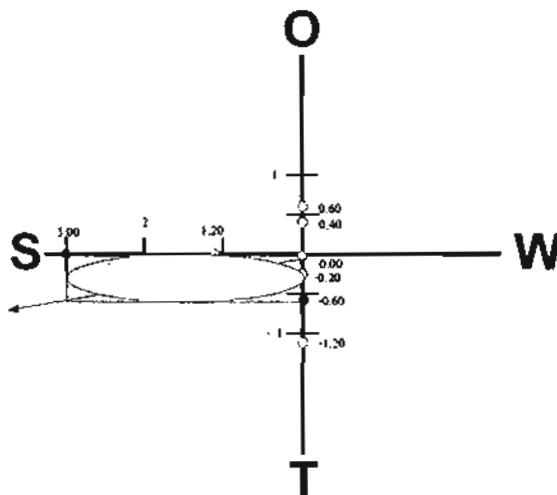
ภาพที่ 1 กราฟ SWOT การพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ของ จ.ชัยภูมิ

จากภาพที่ 1 กราฟ SWOT พบว่าการประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ของ จ.ชัยภูมินั้นมีจุดแข็งภายในหมู่บ้านถึง 3.10 แต่ยังมีอุปสรรคจากสภาพแวดล้อมภายนอกอยู่ 0.60 ดังนั้นถ้า จ.ชัยภูมิต้องการพัฒนาหมู่บ้านช้างในจังหวัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในอนาคต ทางจังหวัดต้องให้การสนับสนุนต่อหมู่บ้านช้างนั้นให้เอื้อต่อการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวต่อไป

ภาพที่ 2 กราฟ SWOT การพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ของ จ.สุรินทร์

จากภาพที่ 2 กราฟ SWOT พบว่าการประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ของ จ.สุรินทร์นั้นมีจุดแข็งภายในหมู่บ้าน 2.20 และมีโอกาสจากสภาพแวดล้อมภายนอกเอื้ออำนวย 1.20 นั่นคือ จ.สุรินทร์สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไปได้ แต่ทั้งนี้ยังต้องได้รับแรงสนับสนุนจากทุกฝ่ายให้แหล่งท่องเที่ยวนี้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สมบูรณ์ต่อไปในอนาคต

ภาพที่ 3 กราฟ SWOT การพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ของ จ.บุรีรัมย์

จากภาพที่ 3 กราฟ SWOT พบว่าการประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ของ จ.บุรีรัมย์นั้นมีจุดแข็งภายในหมู่บ้านถึง 3.00 แต่ยังมีอุปสรรคจากสภาพแวดล้อมภายนอกอยู่ 0.60 ดังนั้นถ้า จ.บุรีรัมย์ต้องการพัฒนาหมู่บ้านช้างในจังหวัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในอนาคต ทางจังหวัดต้องให้การสนับสนุนต่อหมู่บ้านช้างนั้นให้เอื้อต่อการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวต่อไป

2.2 สอบถามความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง และความคิดเห็นที่มีต่อผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ประชากร คือนักท่องเที่ยว บริษัทนำเที่ยว ประชาชนในพื้นที่และเจ้าหน้าที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับหมู่บ้านช้างหรือเข้ามาท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ซึ่งพบที่ศูนย์ศึกษา จ.สุรินทร์เพียงที่เดียว ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ นักท่องเที่ยวพิจารณาจากผู้ที่มาเที่ยวหมู่บ้านช้างทั้งชาวไทยและต่างชาติ ทำการศึกษาจากประชากรด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) บริษัทนำเที่ยว เลือกศึกษาจากประชากรโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) พิจารณาจากบริษัทนำเที่ยวที่มีการนำเที่ยวหมู่บ้านช้าง ประชาชนในพื้นที่เลือกศึกษาจากประชากรโดยสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) และเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง เลือกศึกษาจากประชากรโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) พิจารณาจากบุคคลที่หน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง เครื่องมือที่ใช้มีแบบสอบถามความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ผลการศึกษาพบว่า

2.2.1 ประชาชนในพื้นที่ ความรู้ช้าง มีทัศนคติต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ในด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการส่งเสริมสนับสนุน และด้าน วัฒนธรรม อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างอยู่ในระหว่างการดำเนินการพัฒนาให้มีสภาพแวดล้อม และทัศนียภาพให้ดีขึ้น จึงทำให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนยังไม่มากนัก นอกจากการทำให้เกิดการพัฒนาด้านสาธารณูปโภค ด้านการจ้างงาน การประกอบอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ฐานะทางเศรษฐกิจ และการเกิดอาชีพที่หลากหลายจากการมีแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนของตนเองโดยตรงเพิ่มมากขึ้น

2.2.2 นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ในด้านกิจกรรม การแสดง และด้านข้อมูลข่าวสาร อยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากการได้ทำกิจกรรมร่วมกับช้างและการแสดงของช้าง และส่วนใหญ่อยากให้มีการจัดทำข้อมูลข่าวสารในรูปแบบต่างๆ เช่น คู่มือ แผ่นพับ ป้ายบอกทางให้กับชุมชนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ และนักท่องเที่ยวให้เพียงพอต่อความต้องการ ในด้านสถานที่หรือสิ่งแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง ด้านโครงสร้างพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง และด้านบริการ อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากสถานที่ เช่น ที่นั่งพัก ห้องน้ำ ร้านอาหาร หรือสาธารณูปโภคด้านต่างๆ ยังไม่เพียงพอ และไม่สะอาดพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว

2.2.3 **บริษัทนำเที่ยว** การเก็บข้อมูลในส่วนนี้เก็บไม่ได้ เนื่องจากเป็นช่วงเวลา ที่ดำเนินการวิจัยเป็นช่วงที่มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยววันน้อย ประกอบกับในช่วงเวลาดังกล่าวไม่ตรงกับ วันหยุดยาว จึงไม่พบบริษัทนำเที่ยวพำนักท่องเที่ยวมาเที่ยวชม แต่อย่างไรก็ตามจากการสัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่ของ ศูนย์ศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ ทราบว่า มีบริษัทนำเที่ยว พำนักท่องเที่ยวมาแต่ทางศูนย์ศึกษาไม่ได้บันทึกรายละเอียดของบริษัทไว้

2.2.4 **เจ้าหน้าที่ของแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง** มีทัศนคติต่อการพัฒนา แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ในด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้าน การส่งเสริมสนับสนุน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านวัฒนธรรม อยู่ในระดับน้อย

3. **คำถามการวิจัยข้อที่ 3 แนวทางพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างใน อีสานใต้ควรเป็นอย่างไร** ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือนักท่องเที่ยว บริษัทนำเที่ยว ประชาชนใน พื้นที่ ความรู้ช้าง และเจ้าหน้าที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับหมู่บ้านช้างหรือเข้ามาท่องเที่ยวในหมู่บ้านช้าง เครื่องมือที่ใช้ คือ การบันทึกเทป จดบันทึก แล้วนำผลวิเคราะห์ข้อมูลจากคำถามการวิจัยข้อที่ 1 และ ข้อที่ 2 จากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ แล้วประชุมระดมความคิดเห็น ร่วมกับ ประชาชนในพื้นที่ เจ้าหน้าที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง ความรู้ช้าง ครอบครัวชาวบ้านตากกลาง ผู้จัดการวังช้าง แลเพนียด ผู้ประกอบการมัคคุเทศน์ ซึ่งให้ได้แนวทาง การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ดังนี้คือ

3.1 **แนวทางการพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้**

3.1.1 **ด้านธรรมชาติ** จากการศึกษาข้างต้นพบว่า พื้นที่ป่าไม้ลดน้อยลง จากเดิม ป่าบางแห่งเป็นป่าส่วนบุคคล และมีการปลูกยูคาลิปตัสมาก จึงทำให้ประสบปัญหาการขาดแคลน ที่เลี้ยงช้าง ฉะนั้นจึงควรส่งเสริมให้มีการปลูกป่า รักษาแหล่งน้ำ เพื่อรักษาสภาพพื้นที่ให้ช้าง ได้มีอาหารและที่อยู่ตามธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาความเหมาะสมโครงการสร้าง โลกใหม่ให้ช้างไทยของบริษัท ทีม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด (2543:4-9) ที่เสนอให้มีการฟื้นฟูสภาพป่าหรือจัดสร้างสวนป่าให้ช้างเข้ามาหากินอาหารตามวิถีชีวิตธรรมชาติ โดยปลูกพืชยืนต้นแซมระหว่างต้นยูคาลิปตัสหรือขุดร่องถอนต้นยูคาลิปตัสแล้วปลูกพืชอาหารช้าง ทดแทน เช่น ต้นช่อย มะกอก มะเกลือม ถ่อน กระถินป่า ก้ามปู มะขามเทศ มะขามป้อม ไม้ ขณะเดียวกันให้ปลูกไม้พื้นล่างพื้นพุดิน เช่น ไม้และหญ้า และปลูกพืชอายุสั้น เช่น กล้วย อ้อย ตระกูลแตง กล้วยขน กล้วยสุชี กล้วยกินนี้สีม่วง เพื่อเป็นอาหารช้างระหว่างรอต้นไม้ใหญ่แข็งแรง ฉะนั้นเมื่อมีการ การฟื้นฟูสภาพป่าหรือจัดสร้างสวนป่าให้ช้างแล้ว จึงเป็นการช่วยลดภาระการเลี้ยงช้างให้กับผู้เลี้ยง ช้างหรือความรู้อย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทองใบ ศรีสมบัติ (2535:บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า วิธีการเลี้ยงช้างในอดีตได้อาศัยป่าใกล้หมู่บ้าน ปล่อยให้ช้างไปหากินเองตามธรรมชาติ เมื่อต้องการใช้งานจึงไปตามช้างของตนเองกลับมา การที่ช้างได้อาศัยอยู่เป็นโขลงจึงมีการ

ผสมพันธุ๋กันตามธรรมชาติทำให้ประชากรข้างเพิ่มขึ้น เมื่อข้างมีอาหารอุดมสมบูรณ์มีการเลี้ยงช้างลดลงจึงทำให้สามารถแก้ปัญหาข้างเร็วขึ้นได้ และการที่ข้างอยู่ในพื้นที่ที่มากนับเป็นทรัพยากรท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวสนใจเข้ามาเที่ยวได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประทีป นวลเจริญ (2548:บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศมีเหตุผลในการท่องเที่ยวที่เหมือนกัน คือได้มีโอกาสสัมผัสกับธรรมชาติที่คนส่วนใหญ่ไม่เคยพบเห็นความอุดมสมบูรณ์ของพืช พืชหายาก ได้มีโอกาสเห็นสัตว์ป่า ได้เห็นสภาพพื้นที่ที่แปลกๆ ได้ชื่นชมกับภูมิทัศน์ที่งดงาม ใกล้เคียงกับนิคม จารุมณี (2536:68) กล่าวถึงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวว่า การที่จะสร้างหรือพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นพื้นที่ที่ไม่น่าสนใจให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้นั้น จะต้องคำนึงถึงจุดสำคัญในด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ

3.1.2 ด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม พิพิธภัณฑ์ข้างที่เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูล เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของข้าง ชีววิทยาและธรรมชาติวิทยาของข้าง ตลอดจนประวัติความเป็นมาของชุมชนที่มีความเกี่ยวพันกับข้าง วิถีชีวิตขนบธรรมเนียม ประเพณีท้องถิ่น เพื่อเป็นการสร้างจิตสำนึกและตระหนักถึงความสำคัญของข้าง อีกทั้งเป็นแหล่งความรู้ จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นประชาชนในพื้นที่ ครัวเรือนข้าง เจ้าหน้าที่ของแหล่งท่องเที่ยวพบว่าการเกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต การทำให้ภาษาท้องถิ่นลดความสำคัญลง ประชาชนในท้องถิ่นใช้ภาษาอื่นติดต่อสัมพันธ์กัน และการขาดผู้นำเที่ยวทำให้นักท่องเที่ยวไม่ซึมซับ คุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับน้อย แสดงให้เห็นได้ว่าวิถีชีวิตในชุมชนยังไม่มีเปลี่ยนแปลงมากนักนับเป็นจุดแข็งของพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของทองใบ ศรีสมบัติ (2535:บทคัดย่อ) ที่พบว่า สภาพทางสังคมที่มีการเลี้ยงช้างเป็นสภาพสังคมที่มีความเป็นเอกภาพสูง เศรษฐกิจพึ่งพาอาศัย มีความเคร่งครัดในประเพณีวัฒนธรรม จากที่กล่าวมาข้างต้นในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างในอีสานใต้ จึงควรนำเสนอให้ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อก่อให้เกิดความภูมิใจให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น และก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยว ใกล้เคียงกับ นิธิกุล วงศ์ศิริกุล และศีกฤทธิ ชาวละมัย (สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2550) ได้ให้ทัศนะตรงกันว่า การที่จะพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างนั้น เป็นเรื่องค่อนข้างยากเพราะในอีสานใต้มีแหล่งท่องเที่ยวลักษณะนี้เพียงที่เดียว ดังนั้นเพื่อให้สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยว ได้ต้องใช้วัฒนธรรมเป็นแกนหลัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของรสิกา อังกูรและคณะ (2549:บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า ควรนำภูมิปัญญาท้องถิ่นและความหลากหลายทางวัฒนธรรมมาเป็นแกนหลัก ในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว เช่น การแต่งกายให้ควาญช้างกับข้างในลักษณะชุดที่เป็นเอกลักษณ์ ของท้องถิ่น

3.2 แนวทางการพัฒนาตลาดท่องเที่ยว ควรกำหนดกลุ่มเป้าหมาย และจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยว จัดทำรายการท่องเที่ยว โดยเน้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างกับแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง จากงานวิจัยของประทีป ชุมพลและคณะ

(2549:บทคัดย่อ) กล่าวว่า เฉพาะหมู่บ้านข้างเพียงอย่างเดียวมันไม่สามารถพัฒนาขึ้นมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวแบบยั่งยืนได้ เพราะว่าไม่มีศักยภาพและปัจจัยเพียงพอในการชักจูงใจนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวอย่างถาวรได้ ซึ่งสอดคล้องกับ นิธิลล วงศ์ศิริกุล (สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2550) กล่าวว่า แหล่งท่องเที่ยวไม่ควรมียุคเด่นที่เดียวควรมีความเชื่อมโยง เพราะนักท่องเที่ยวมีเวลาจำกัด ดังนั้นจึงมีความต้องการจะไปไปที่หนึ่งที่สามารถดูได้หลายๆ อย่าง สอดรับกับบริษัท ทีม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด (2543:4-36) ได้กล่าวว่า รูปแบบการจัดการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างควรจัดร่วมกับพื้นที่ใกล้เคียง เช่น สวนป่าภูดินและดงสายทอใน จ.สุรินทร์ และโบราณสถานใน จ.บุรีรัมย์ ในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่รวมการท่องเที่ยวธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี วัฒนธรรม รวมถึงวิถีชีวิตของคนและช้าง และควรมีการจัดทำข้อมูลข่าวสารในรูปแบบต่างๆ เช่น คู่มือ แผ่นพับ ป้ายบอกทาง ให้กับชุมชนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่และนักท่องเที่ยว ให้เพียงพอต่อความต้องการ อีกทั้งควรปรับปรุงข้อมูลข่าวสารในอินเทอร์เน็ตให้ทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบัน ส่วนกิจกรรมการแสดงนั้นระหว่างแสดงของช้างควรมีเจ้าหน้าที่บรรยายภาษาอังกฤษร่วม เนื่องจากบางรายการต้องการความร่วมมือจากผู้เข้าชม เช่น การเชิญชวนให้บริจาคหรือเชิญชวนให้ซื้อผลิตภัณฑ์จากการแสดงช้าง

3.3 แนวทางการพัฒนาด้านความพร้อมทางการท่องเที่ยว

3.3.1 สถานที่หรือสภาพแวดล้อม ควรการจัดสภาพแวดล้อมภายนอกกรอบฯ ให้สอดคล้องกับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประทีป ชุมพล และคณะ (2549:171) ที่กล่าวว่า การปรับปรุงภูมิทัศน์ในเขตบริเวณศูนย์ศึกษา บ้านตากกลาง ต้องสอดคล้องกับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งสามพร มณีไมตรีจิต (อ้างถึงใน รุ่งรัตน์ หัตถกรรม, 2545:12) ได้กล่าวไว้ว่า ศิลปวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์สามารถนำมาใช้ประโยชน์ และสามารถนำมาพัฒนาให้เป็นจุดสนใจในการท่องเที่ยวได้ และนิธิลล วงศ์ศิริกุล (สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2550) ได้กล่าวว่า การที่จะพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านข้างนั้น เป็นเรื่องค่อนข้างยากเพราะในอีสานใต้มีแหล่งท่องเที่ยวลักษณะ นี้เพียงที่เดียว ดังนั้นเพื่อให้สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวได้ต้องใช้วัฒนธรรมเป็นตัวนำ นอกจากนั้น ควรมีการปลูกหญ้าให้ดูเขียวชอุ่มขึ้นกว่าเดิม พื้นที่โดยรอบควรจัดเป็นสวนปลูกต้นไม้ให้สวยงาม ให้นักท่องเที่ยวสามารถนั่งพักหรือถ่ายรูประหว่างรอชมการแสดงช้างได้ ในส่วนของสถานที่นั่งชม ควรสร้างให้มั่นคงแข็งแรงเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ควรเพิ่มอาคารที่พัก ร้านอาหารสำหรับนักท่องเที่ยว การที่จะทำให้อาณาที่สภาพแวดล้อมมีความพร้อมทางการท่องเที่ยวได้นั้น สิ่งสำคัญคือต้องได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจากภาครัฐ และเอกชน ซึ่งสอดคล้องกับสภาพปัจจุบันของ ศูนย์ศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ ที่ขณะนี้ยังขาดความพร้อมด้านสถานที่ และสภาพแวดล้อมอยู่บางส่วน เนื่องมาจากการสนับสนุนด้านงบประมาณไม่ต่อเนื่อง (ราตรี จงใจงาม, สัมภาษณ์, 13 มีนาคม 2550) แต่ขณะเดียวกัน ผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์ได้พาคณะเดินทางมาศึกษาดูงานที่ศูนย์ศึกษา เพื่อนำไปพัฒนา

จัดตั้งแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างที่ อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ บ้าง ภาควิชาจิตใจงาม อุ่น ศาลางาม เดี่ยว ศาลางาม และอารีรัตน์ บุญทอง (สัมภาษณ์, 13 มีนาคม 2550) ให้ทัศนะที่สอดคล้องกันว่า ควรจะนำงบประมาณมาช่วยกันพัฒนาที่เดียวให้มีความพร้อมที่โดดเด่นในทุกๆ ด้าน เช่น ที่พัก ร้านอาหาร อาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม โรงเรียน ฯลฯ เพื่อจะได้ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวมากขึ้นกว่าเดิม และยังสามารถส่งผลไปถึง จ.บุรีรัมย์ได้ด้วย ซึ่ง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์กับ ศูนย์ศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ มีระยะทางห่างกันเพียงแค่แม่น้ำ มูลกันเท่านั้น

3.3.2 ตัวอาคารและโรงเรียน ควรจัดให้สอดคล้องกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับช้าง เช่น ลานแสดงช้างควรจัดให้มีขนาดใหญ่ มีโรงเรียนสำหรับเป็นที่กำบังแดดให้บริเวณที่ช้างแสดง เนื่องจากสภาพอากาศของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนใต้หรืออีสานใต้มีอากาศร้อนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในฤดูร้อนช่วงเดือนมีนาคม-เมษายน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบริษัท ทีม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด (2543:บทคัดย่อ) กล่าวว่าควรจัดวางแผนผังกำหนดพื้นที่สำหรับกิจกรรมต่างๆ ให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้ใช้กิจกรรมแต่ละประเภท อีกทั้งควรมีความเป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น มีความชัดเจนด้านศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน ดังที่สามพร มณีไมตรีจิต (อ้างถึงใน รุ่งรัตน์ หัตถกรรม, 2545:12) ได้กล่าวไว้ว่า ศิลปวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์สามารถนำมาใช้ประโยชน์ และสามารถนำมาพัฒนาให้เป็นจุดสนใจในการท่องเที่ยวได้

3.3.3 สินค้าที่นำมาจำหน่าย ควรเน้นสินค้าพื้นเมืองเฉพาะในท้องถิ่น ของตนเอง หรือสินค้าที่แสดงอัตลักษณ์ของท้องถิ่น ที่นักท่องเที่ยวไม่สามารถหาซื้อได้จากแหล่งอื่น เพื่อเป็นการส่งเสริมสินค้าพื้นเมืองหรือสินค้าท้องถิ่นและเพื่อเป็นการดึงดูดให้นักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวอีก จึงจะนำมาซึ่งการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ช่วยสร้างอาชีพ สร้างงาน และสร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่น ทำให้ไม่ต้องเข้าไปทำงานในเมือง ซึ่งวิสุทธิ ภิบาลญวนนิชกะ และศีกฤทธิ์ ขาวละมัย (8 เมษายน 2550) มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ในปัจจุบันสินค้าที่จัดจำหน่ายตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ มีลักษณะเหมือนกันทุกประการ ขาดอัตลักษณ์ของท้องถิ่น ยกตัวอย่างเช่น การไปเที่ยวปราสาทหินพนมรุ้งก็สามารถพบสินค้าของที่ระลึกจากเชียงใหม่ พัทธยา วางจำหน่ายอยู่ทั่วไป ทำให้นักท่องเที่ยวไม่จำเป็นต้องไปเที่ยวเชียงใหม่ พัทธยา มาเที่ยวปราสาทหินพนมรุ้งที่เดียว แต่ก็สามารถซื้อของที่ระลึกจากเชียงใหม่ พัทธยา ผาภูวนาติ เพื่อนฝูงได้ ดังนั้นจึงเป็นสาเหตุให้นักท่องเที่ยวไม่เกิดความรู้สึกที่อยากจะกลับมาเที่ยวในสถานที่ดังกล่าวอีกครั้ง หรือแหล่งท่องเที่ยวแห่งนั้นนักท่องเที่ยวอาจไม่เข้าไปท่องเที่ยวเลยก็ได้

4. คำถามการวิจัยข้อที่ 4 ยุทธศาสตร์พึ่งพาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งการพัฒนา และจัดการ การท่องเที่ยวเชิง พื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืนโดยเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านควรเป็นอย่างไร ผู้วิจัยนำผลวิเคราะห์ข้อมูลจากคำถามการวิจัยทั้ง 3 ข้อ มาวิเคราะห์ และสังเคราะห์ พบว่า ในภาคอีสานตอนใต้มีสายสัมพันธ์อย่างเหนียวแน่นกับสาธารณรัฐกัมพูชา ประชาธิปไตย โดยแสดงให้เห็นได้จากเส้นทางสัญจรทางบกที่เชื่อมโยงระหว่างกัน ดังนั้นจึงขอ

นำเสนอรูปแบบการท่องเที่ยว โดยใช้เส้นทางที่เชื่อมโยงกับสาธารณรัฐกัมพูชาประชาธิปไตยกับภาคอีสานใต้ของประเทศไทย ดังนี้

4.1 การเดินทางท่องเที่ยวตามเส้นทางสัญจรโบราณของชาวเขมร ซึ่งในสมัยโบราณ พาหนะที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นสัตว์ ได้แก่ วัว ม้า และช้าง

4.2 การเดินทางท่องเที่ยวตามรอยการกิจกรรมโบราณวัตถุเขมร ซึ่งเป็นการจำลองเส้นทางคารavnส่งโบราณวัตถุเขมรออกนอกประเทศ ดังที่ทราบภาคอีสานใต้ของประเทศไทย ถือว่าเป็นเส้นทางหนึ่งที่นักกิจกรรมนิยมลักลอบขโมยโบราณวัตถุผ่านทางมา

4.3 การเดินทางท่องเที่ยวตามเส้นทางจาริกแสวงบุญ ซึ่งปรากฏศาสนสถานที่มีรูปแบบทางศิลปกรรมลักษณะเหมือนกันหรือใกล้เคียงกันระหว่างศาสนสถานในภาคอีสานใต้ของประเทศไทยกับศาสนสถานในสาธารณรัฐกัมพูชา

สรุป

จากผลการศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ โดยการสำรวจเชิงลึกเกี่ยวกับที่อยู่ ที่มา และจำนวนเชือกของช้างพบว่า มีช้างอยู่ที่ อ.เขวาสี และอ.เมือง จ.ชัยภูมิ จำนวน 6 เชือก อ.จอมพระ อ.เขวาสินรินทร์ อ.เมือง อ.ชุมพลบุรี และอ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ จำนวน 84 เชือก อ.สตึก และอ.เมือง จ.บุรีรัมย์ จำนวน 84 เชือก รวมพบช้างในอีสานใต้ทั้งสิ้น 176 เชือก ส่วนใหญ่จะประสบปัญหาเรื่องการไม่มีพื้นที่เลี้ยงช้าง เนื่องจากป่าไม้ถูกทำลาย ป่าไม้ที่มีบางส่วนก็เป็นพื้นที่ส่วนบุคคล จึงเป็นสาเหตุให้มีอาหารช้างไม่เพียงพอ ทำให้ออกเร่รอนตามเมืองบ้างก็ออกรับงานแสดงตามปางช้างต่างๆ แต่อย่างไรก็ตามโอกาสในการพัฒนาพื้นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวก็มีจุดแข็งในด้านของความโดดเด่นของวิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และจากการสอบถามประชาชนในพื้นที่ เจ้าหน้าที่แหล่งท่องเที่ยว ความรู้ช้างมีทัศนคติเชิงบวกต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ ซึ่งกล่าวว่าทำให้เกิดการพัฒนาด้านสาธารณูปโภคโครงสร้างพื้นฐาน ฐานะทางเศรษฐกิจ และการเกิดอาชีพที่หลากหลายจากการมีแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนตนเอง โดยตรงเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอได้แนวทางการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างในอีสานใต้ 3 แนวทาง คือ แนวทางการพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยว แนวทางการพัฒนาตลาดท่องเที่ยว และแนวทางการพัฒนาด้านความพร้อมทางการท่องเที่ยว

ในส่วนของการพัฒนาและจัดการ การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ในอีสานใต้สู่ความยั่งยืน โดยเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน มียุทธศาสตร์พึ่งพาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งนั้น พบว่าในภาคอีสานตอนใต้มีสายสัมพันธ์อย่างเหนียวแน่นกับสาธารณรัฐกัมพูชาประชาธิปไตย โดยแสดงให้เห็นได้จากเส้นทางสัญจรทางบกที่เชื่อมโยงระหว่างกัน ดังนั้นจึงนำเสนอรูปแบบการท่องเที่ยวโดยใช้เส้นทางที่เชื่อมโยงกับ สาธารณรัฐกัมพูชาประชาธิปไตยกับภาคอีสานใต้ของประเทศไทย 3 รูปแบบคือ รูปแบบที่แรก การเดินทางท่องเที่ยวตามเส้นทางสัญจรโบราณของชาวเขมร

ซึ่งในสมัยโบราณพาหนะที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นสัตว์ ได้แก่ วัว ม้า และช้าง รูปแบบที่สอง การเดินทางท่องเที่ยวตามรอยการโจรกรรมโบราณวัตถุเขมร ซึ่งเป็นการจำลองเส้นทางของการขนส่งโบราณวัตถุเขมรออกนอกประเทศ ดังที่ทราบภาคอีสานใต้ของประเทศไทยถือว่าเป็นเส้นทางหนึ่งที่นักโจรกรรมนิยมลักลอบขโมยโบราณวัตถุผ่านทางมา และรูปแบบที่สาม การเดินทางท่องเที่ยวตามเส้นทางจาริกแสวงบุญ ซึ่งปรากฏศาสนสถานที่มีรูปแบบทางศิลปกรรมลักษณะเหมือนกัน หรือใกล้เคียงกันระหว่างศาสนสถานในภาคอีสานใต้ของประเทศไทยกับศาสนสถานในสาธารณรัฐกัมพูชา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ควรมีการสร้างภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวโดยจับประเด็นเอกลักษณ์ทางด้านศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิตความเป็นอยู่มาเป็นแกนหลักในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว

1.2 ควรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพของบุคลากร เช่น ผู้จัดการปางช้าง ควาญช้าง มัคคุเทศก์ ฯลฯ ในด้านต่างๆ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

2.1 ควรมีแนวทางการปฏิบัติเพื่อจัดการช้างในธุรกิจการท่องเที่ยว เช่น การทำสำมะโนประชากรช้างเลี้ยง ในด้านของจำนวน โครงสร้างของประชากร ความเกี่ยวโยงกันทางพันธุกรรม ประวัติการเลี้ยงดู การใช้งาน ประวัติการสืบพันธุ์และการให้ลูก ฯลฯ การตรวจสอบตัวรูปพรรณของช้าง โดยทำการฝังไมโครชิปในช้าง เพื่อระบุหมายเลขประจำตัวของช้าง เก็บตัวอย่างเลือด อุจจาระ ขน ฯลฯ เพื่อตรวจสอบสุขภาพ รวมถึงกำหนด แผนทางพันธุกรรมวางแผนการผสมพันธุ์และ การปรับปรุงสายพันธุ์ของในปางช้าง

2.2 ควรมีสัตวแพทย์ที่มีความรู้ และความสามารถเกี่ยวกับช้าง เป็นที่ปรึกษาและให้บริการดูแลสุขภาพช้าง

2.3 ควรจัดกิจกรรมที่ทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวชมแล้ว ได้เห็นกิจกรรมประจำวันและวิถีชีวิตของคนกับช้างตั้งแต่เช้าจรดค่ำ เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่ได้เข้ามาเที่ยวชมเกิดความรู้สึกประทับใจและรู้สึกเต็มอิ่มกับการได้เข้าสัมผัส จนอยากเข้ามาเที่ยวชมในครั้งต่อไป

3. ข้อเสนอแนะเพื่อดำเนินการวิจัยต่อไป

3.1 ศึกษาการปลูกป่าเพื่อเป็นที่อยู่และแหล่งอาหารช้าง

3.2 ศึกษาพัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นเมืองเพื่อเป็นของที่ระลึกสำหรับจำหน่ายในแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง

3.3 ศึกษากลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง

3.4 การศึกษาแนวทางการปฏิบัติเพื่อจัดการช้างในธุรกิจการท่องเที่ยว

บรรณานุกรม

- กองทุนสัตว์ป่าโลก สำนักงานประเทศไทย. (2543). แผนปฏิบัติการเพื่ออนุรักษ์ช้างเอเชียในประเทศไทย พ.ศ.2542-2544. กรุงเทพฯ:บริษัทสยามท่องเที่ยว จำกัด.
- ชื่น ศรีสวัสดิ์. (2529). การเลี้ยงช้างของชาวไทย-กวย(ส่วย) ในจังหวัดสุรินทร์. โครงการสนับสนุนการวิจัยทางวัฒนธรรม มูลนิธิ เจมส์ เฮช ดับเบิลยู ทอมป์สัน 2528-2529.
- สุทธิธิ์ ชูชาติและคณะ. (2544). รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตลุ่มน้ำแม่วาง. เชียงใหม่ : โครงการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม บ้านสวนนนทรี อ.สันทราย จ.เชียงใหม่.
- ทองใบ ศรีสมบัติ. (2535). การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมเลี้ยงช้างและการประกอบอาชีพเลี้ยงช้างของหมู่บ้านช้าง จ.สุรินทร์. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- นิคม จารุมณี. (2536). การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ โอ. เอส. พรินติ้ง. เฮาส์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ:สุวีริยาสาสน์.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. กรุงเทพฯ:บริษัท เพรส แอนด์ ดีไซน์ จำกัด.
- บริษัท ทีม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด. (2543). รายงานผลการวิจัยเรื่องการศึกษาความเหมาะสมโครงการสร้างโลกใหม่ให้ช้างไทย. กรุงเทพฯ:บริษัท ทีม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด. เสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- บริษัท ยูไนเต็ด แอนนาลิสต์ แอนด์ เอ็นจิเนียริง คอนซัลแตนท์ จำกัด. (2548). รายงานผลการวิจัยฉบับกลางโครงการก่อสร้างศูนย์ศึกษาเส้นทางอารยธรรม(ศึกษาความเหมาะสม และการออกแบบ). กรุงเทพฯ:บริษัท ยูไนเต็ด แอนนาลิสต์ แอนด์ เอ็นจิเนียริง คอนซัลแตนท์ จำกัด. เสนอต่อการท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดบุรีรัมย์.
- ประทีป ชุมพลและคณะ. (2549). รายงานผลการวิจัยเรื่องศักยภาพและปัจจัยในจังหวัดสุรินทร์เพื่อส่งเสริมโครงการโลกใหม่ของช้างอย่างยั่งยืน. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประทีป นวลเจริญ. (2548). รายงานผลการวิจัยเรื่องการศึกษาศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติทางบกของจังหวัดภูเก็ท พังงา และกระบี่. ภูเก็ต: มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- รลิกา อังกูรและคณะ. (2549). รายงานผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://www2.tat.or.th/tat/e-journal>. 2 กันยายน 2549.
- รุ่งรัตน์ หัตถกรรม. (2545). แนวทางการพัฒนาหมู่บ้านทอผ้าไหม ต.นาโพธิ์ อ.นาโพธิ์ จ.บุรีรัมย์ เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการ

- อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศรีไพร พริ่งเพระ. (2547). การพัฒนาการท่องเที่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางด้าน สังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมของชุมชน: บูรณาการการจัดการแสดงของช้างใน บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชา ภูมิศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศูนย์คชศึกษา. (2550). สถิตินักท่องเที่ยวศูนย์คชศึกษา ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์. สุรินทร์: จังหวัดสุรินทร์.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). นันทนาการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2541). การศึกษาแนวโน้มการพัฒนาเยาวชนในทศวรรษแรกของ ศตวรรษที่ 21. ทุนวิจัยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. สันติ เอื้อจงประสิทธิ์. (2549). การบริหารท่องเที่ยวเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: บริษัท นวัตกรรม จำกัด.

ภาษาอังกฤษ

- Gee, C.Y.; Choy, D.J.L. and Makens, J.C. (1984). The Travel Industry. 2nd ed. New York: Van Nostrand Reinhold.
- Inskip, E. (1991). Tourism Planning : An Integrated and Sustainable Development Approach. New York: Van Nostrand Reinhold.
- Kaiser, C. (1978). Tourism Planning and Development. Boston : CBI.
- Lundberg, D.E. (1985). The Tourism Business. 5th ed. New York: Van Nostrand Reinhold.
- McIntosh, R.w.; Ritchies, J.R. and Goelner, C.R. (1989). Tourism : Principles, Practices, Philosophies. New York : John Wiley.
- Swarbrooke, J. (1999). Sustainable Tourism Management. New York: CABI.

บุคลากรกรม

- เดี่ยว ศาลางาม. (2550). 13 มีนาคม. ศูนย์คชศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์. จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส อุปสรรคแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง สัมภาษณ์.
- นิธิตล วงศ์ศิริกุล. (2550). 8 เมษายน. วังช้าง แลเพนียด จ.อยุธยา. จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส อุปสรรคแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง. สัมภาษณ์.
- ภาตรี จงใจงาม. (2550). 13 มีนาคม. ศูนย์คชศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์.

- จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส อุปสรรคแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง
สัมภาษณ์.
- วิสุทธิ ภิทยไญวณิกะ. (2550). 8 เมษายน. วังช้าง แลเพนียด จ.อยุธยา.จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส
อุปสรรคแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง. สัมภาษณ์.
- ศีกฤทธิ ชาวละมัย. (2550). 8 เมษายน. วังช้าง แลเพนียดจ.อยุธยา.จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส
อุปสรรคแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง. สัมภาษณ์.
- ศุภวัฒน์ ทวีสุข.(2550). 13 มีนาคม. ศูนย์ศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์.
จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส อุปสรรคแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง
สัมภาษณ์.
- อุ้น ศาลางาม. (2550). 13 มีนาคม. ศูนย์ศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์.
จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส อุปสรรคแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
หมู่บ้านช้าง. สัมภาษณ์.
- อารีรัตน์ บุญทอง(2550). 13 มีนาคม. ศูนย์ศึกษา บ้านตากกลาง ต.กระโพ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์.
จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส อุปสรรคแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
หมู่บ้านช้าง. สัมภาษณ์.

ประวัตินักวิจัย

ชื่อผู้วิจัย นางสาวสมพร คล้ายวิเชียร (Samaporn Clayvichien)

หน่วยงานที่สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ อ.จระ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000

การศึกษาระดับอุดมศึกษา (เรียงจากคุณวุฒิต่ำไปสูงตามลำดับ)

2535 - 2539 ศิลปบัณฑิต (สาขาภาพพิมพ์) คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2543 - 2545 ครุศาสตร์มหาบัณฑิต (ศิลปศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติการรับราชการ

ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง อาจารย์ ระดับ 6 ชั้น สังกัดสาขาวิชาออกแบบนิเทศศิลป์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ผลงานทางวิชาการ

1. บทความเรื่อง พระพุทธชินราชพระพุทธรูปที่งดงามที่สุด
2. บทความเรื่อง การผสมผสานระหว่างศิลปะทวารวดีกับศิลปะเขมรในชุมชนโบราณ
3. เอกสารประกอบการสอนวิชาสุนทรียทางทัศนศิลป์เรื่อง ศิลปกรรมร่วมสมัย
4. เอกสารประกอบการสอนวิชาสุนทรียภาพของชีวิต
5. บทความเรื่อง วาดเส้นต้นกำเนิดภาษาโลก Drawing: Language's Root

งานวิจัย

2547 การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนประเภทอาหารและเครื่องดื่มประจำปี

2546 กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านสังคม อ.สังคม จ.หนองคาย

2548 การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนประเภทผ้าและเครื่องนุ่งห่มประจำปี

2547 จำนวน 5 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ตุ่ง (ธงประดับ) กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านหนองแวง ต.หนองผือ อ.จตุรพักตรพิมาน จ.ร้อยเอ็ด ผลิตภัณฑ์ผ้าไหมมัดหมี่ กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านแวงน้อย 2 ม.2 ต.หนองขาม อ.อาจสามารถ จ.ร้อยเอ็ด ผลิตภัณฑ์ผ้าไหมมัดหมี่ กลุ่มอาชีพทอผ้าบ้านหินกอง 150 ม.14 ต.หินกอง อ.สุวรรณภูมิ จ.ร้อยเอ็ด ผลิตภัณฑ์ผ้าไหมมัดหมี่ กลุ่มทอผ้าฝ้าย-ไหม บ้านหนองผือ 24 หมู่ 1 ตำบลหนองผือ อำเภอเมืองสรวง จ.ร้อยเอ็ด และผลิตภัณฑ์ผ้าหางกระรอก กลุ่มสตรีทอผ้าบ้านชีเหล็ก 75/2 ม.9 ต.หนองแวง อ.เมืองร้อยเอ็ด จ.ร้อยเอ็ด

2548 โครงการวิจัยและพัฒนาการบริหารจัดการงานวิจัย กรณี : การพัฒนาโครงการวิจัย เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วมในด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์

2549 แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างโนฮีสถานได้

ชื่อผู้วิจัย นางสาวเกษสุดา บุรณพันธ์ศักดิ์ (Kassuda Buraphansak)

หน่วยงานที่สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ อ.จตุรัส ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000

การศึกษาระดับอุดมศึกษา (เรียงจากคุณวุฒิต่ำไปสูงตามลำดับ)

2539 - 2542 ศึกษาาระดับครุศาสตรบัณฑิต (คณิตศาสตร์) เกียรตินิยมอันดับ 2 คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2544 - 2545 ศึกษาาระดับครุศาสตรมหาบัณฑิต (การศึกษาคณิตศาสตร์) คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติการรับราชการ

2543 - 2544 อาจารย์ประจำโครงการเร่งรัดพัฒนาการผลิตและพัฒนาบัณฑิต ระดับปริญญา
ตรี สาขาวิชาคณิตศาสตร์ของประเทศ (รพค.) คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย

2546 อาจารย์อัตราจ้าง โปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

2547-ปัจจุบัน อาจารย์ประจำสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
บุรีรัมย์

งานวิจัย

1. การพัฒนาโจทย์วิจัยและการพัฒนาโครงการวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วม
ในค่านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์ (ทุนของ สกอ.)

2. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในทศวรรษเรื่องฟังก์ชันกับเรื่องอนุพันธ์ของ
นักศึกษาระดับอุดมศึกษา กรณีศึกษา : นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ (ทุนของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์)

ชื่อผู้วิจัย นางสาวกัญธิมา นาคินชาติ (Kantima Nakinchat)

หน่วยงานที่สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ถ.จิระ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000

การศึกษาระดับอุดมศึกษา (เรียงจากคุณวุฒิต่ำไปสูงตามลำดับ)

2546 บริหารธุรกิจบัณฑิต เทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ประวัติการรับราชการ

2548 เจ้าหน้าที่ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

2549-ปัจจุบัน ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ องค์การบริหารส่วนตำบลอิสาน